

A man in a red sweater is kneeling on a rocky shore, leaning against a large tree trunk. He has his hands clasped in prayer and his head bowed. In the background, there is a calm blue lake, distant mountains, and trees with autumn foliage. The scene is peaceful and contemplative.

BØNN

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Norwegian

Opphavsrett © 2020. Den Nye Pakt Internasjonale Publikasjoner

Alle rettigheter reservert. Ingen del av denne boken kan reproduseres eller overføres i noen form eller på noen måte uten uttrykkelig skriftlig tillatelse fra forfatteren, unntatt i tilfelle korte sitater nedfelt i kritiske artikler og anmeldelser. Vennligst referer alle relevant spørsmål til utgiveren.

Alle rettigheter reservert. Ingen deler av denne boken kan reproduseres eller overføres i noen form eller på noen måte, elektronisk eller mekanisk, inkludert fotokopiering, opptak eller av et informasjonslagrings- og gjenfinningssystem - unntatt av en anmelder som kan sitere korte passasjer i en gjennomgang som skal skrives ut i et magasin eller en avis - uten skriftlig tillatelse fra utgiveren.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogisering i publikasjonsdata

Redigering og Design av: Den Nye Pakt Internasjonale Gruppe

Trykt i Storbritannia.

Første trykk 26. mai 2020

Publisert av: Den Nye Pakt Internasjonale Publikasjoner

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Besøk nettstedet: www.newcovenant.co.uk

Bønn

Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be, og de fristelser han hvisker, lokker dem til synd, alt sammen fordi de ikke gjør bruk av den forrett som Herren har gitt dem i den guddommelige forordning som bønnen er. Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når bønnen er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der den Allmektiges ubegrensede skatter er oppbevart? Uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og vike av fra den rette sti. Motstanderen søker hele tiden å stenge veien til nådestolen for at vi ikke ved alvorlig påkallelse og tro skal få nåde og kraft til å motstå fristelse. Det er en veldig kraft i bønn. Vår store motstander prøver alltid å holde den bekymrede sjel borte fra Gud. Satan frykter mer den bønn som den svakeste av Guds barn sender til himmelen, enn regjeringsforordninger eller kongelige dekreter....

Kapittel 27

Bønn

Ellen G. White

Denne siden er blank med hensikt.

New Covenant Publications

International Ltd.

Reformerte Bøker, Transformerte Sinn

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Anerkjennelser

Denne boken er dedikert til Herren Gud.

Forord

New Covenant Publications International kobler leseren igjen med den guddommelige plan som binder himmel og jord og forsterker evigheten til loven om kjærlighet. Logoen, paktens ark representerer intimiteten mellom Kristus Jesus og hans folk og sentraliteten i Guds lov. Som det er skrevet: “Dette skal være den pakt som jeg vil inngå med Israels hus, sier Herren. Jeg vil legge min lov i deres indre deler og skrive den i deres hjerter, og de skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud. ” (Jeremia 31: 31-33; Hebreerne 8: 8-10). Den nye pakt vitner faktisk om en innløsning, født av vedvarende krig og forseglet med blod.

I utallige århundrer har mange mennesker led ekstraordinær grusomhet, beregnet for å utslette sannheten. Spesielt i mørketiden hadde dette lyset blitt sterkt embattert og tilslørt av menneskelige tradisjoner og populær uvitenhet, fordi innbyggerne i verden hadde foraktet visdom og overtrådt pakt. Kompromissens svakhet med spredning av ondskap provoserte en slik svøpe av uhemmet degenerasjon og diabolsk umenneskelighet, at mange liv ble urettferdig ofret, og nektet å overgi samvittighetsfriheten. Likevel ble en tapt kunnskap gjenopplivet, spesielt i reformasjonens tid.

1600-tallets reformasjons-æra utløste et øyeblikk av sannhet, grunnleggende endring og følgelig turbulens, slik det gjenspeiles i motreformasjonen. Gjennom dette bindet oppdager man imidlertid den ubestridelige betydningen av denne viktige kraftige revolusjonen fra reformatorenes og andre modige pionerers perspektiver. Fra deres beretninger kan man forstå de rasende kampene, årsakene som ligger til grunn for slik fenomenal motstand og overnaturlige inngrep.

Mottoet vårt: “Reformerte Bøker, Transformerte Sinn”, fremhever en særegen litterær sjanger, komponert i en kritisk tid og dens innvirkning. Det gir også gjenlyd med pressen til personlig reformasjon, gjenfødelse og transformasjon. Gutenberg-trykkpressen, kombinert av oversettelsens kraft, formidlet verdiene om den reformerte troen, for rundt 500 år siden, ville den digitaliserte pressen og online medier kommunisere på alle språk sannhetens lys i disse siste tider.

Innholdsfortegnelse

Kapitel 1—Gud Inviterer oss til å Be	6
Kapitel 2—Vårt behov for Bønn	13
Kapitel 3—Gud hører Bønn.....	24
Kapitel 4—Bønn og Frelse	28
Kapitel 5—Guds løfter om Bønn.....	33
Kapitel 6—Troens Bønn.....	37
Kapitel 7—Bønn og Lydighet	45
Kapitel 8—Herskende Bønn.....	49
Kapitel 9—Bønnekraft.....	57
Kapitel 10—Grunner til å Be.....	63
Kapitel 11—Besvart Bønn.....	67
Kapitel 12—Bønn og Vekkelse	81
Kapitel 13—Menn og Kvinner i Bønn	85
Kapitel 14—Daglig Bønn	107
Kapitel 15—Jesu eksempel i Bønn.....	115
Kapitel 16—Privat Bønn	122
Kapitel 17—Bønn i Hjemmekretsen	130
Kapitel 18—Bønn og Tilbedelse	136
Kapitel 19—Holdninger i Bønn.....	142
Kapitel 20—Be i Jesu Navn	149
Kapitel 21—Guddommelig veiledning gjennom bønn	153
Kapitel 22—Bønn for de Syke	157
Kapitel 23—Bønn om Tilgivelse.....	164
Kapitel 24—Forbønn	168
Kapitel 25—Engler og Bønn	174
Kapitel 26—Forfalskede Bønner.....	179
Kapitel 27—Satan og Bønn	185
Kapitel 28—Bønn i de Siste Dager	189
Kapitel 29—Bønnens Velsignelse *	193

Kapitel 30—Herrens Bønn*	199
Kapitel 31—Den Største Kraften i Universet *	210
Kapitel 32—Tro og bønn*	218

Kapitel 1—Gud Inviterer oss til å Be

Forbundet med Gud gjennom bønn —Det er vidunderlig at vi kan be med virkning, og at uverdige, feilende, dødelige mennesker har evne til å kunne legge sine begjæringer fram for Gud. Hvilken større makt kan mennesker ønske seg enn denne — å være knyttet til den evige Gud? Skrøpelige, syndige mennesker har den forrett å kunne tale med sin skaper. Vi kan uttale ord som når fram til Verdensmonarkens trone. Vi kan tale med Jesus når vi går på veien, og han sier: Jeg er ved din høyre hånd. Se Sal. 16, 8. {EVTJ 191.5}.

Vi kan samtale med Gud i våre hjerter; vi kan vandre sammen med Kristus. Når vi utfører våre daglige sysler, kan vi uttrykke vart hjertes ønske, uhørlig for noe menneskelig øre; men dette ord kan ikke dø hen i taushet heller ikke kan det gå til spille. Intet kan drukne sjelens attrå. Den hever seg opp over støyen på gaten, opp over menneskers larm. Det er Gud vi taler til, og vår bønn blir hørt. {EVTJ 192.1}

Be derfor! Be, så skal du få. Be om ydmykhet, visdom, mot og om forøket tro. På enhver alvorlig bønn vil det komme et svar. Kanskje kommer det ikke akkurat på den måten som du ønsker, eller på det tidspunkt du venter det; men det vil komme på den måten og på det tidspunkt som svarer best til ditt behov. De bønner som du oppsender når du er ensom når du er trett, og når du prøves, vil Gud besvare, ikke alltid etter dine forventninger, men alltid til ditt beste. {EVTJ 192.2}.—(Gospel Workers, 258.)

Jesus inviterer oss til å be — Herren gir oss det privilegium å søke ham individuelt i oppriktig bønn, å avlaste våre sjeler til ham og ikke holde noe fra ham som har invitert oss., “Kom til Mig, alle I som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi eder hvile!” Å, hvor takknemlige vi burde være for at Jesus er villig og i stand til å bære alle våre svakheter, styrke og helbrede alle våre sykdommer hvis det vil være til vårt beste og til hans ære.—(Medical Ministry, 16.)

“Kom til Mig,” det er Hans invitasjon. Samme hvor store dine prøvelser og bekymringer er, så legg dem fram for Herren.—(The Desire of Ages, 329.)

Fortell Jesus alle dine behov — Få mennesker setter virkelig pris på eller utnytter bønnens dyrebare privilegium. Vi bør gå til Jesus og fortelle ham våre behov. Vi kan komme til ham med våre små bekymringer og forvirringer så (201) vel som med våre større vanskeligheter. Uansett hva som måtte komme som kan forstyrre eller plage oss, bør vi legge det fram for Herren i bønn. Når vi føler at vi trenger Kristi nærvær ved hvert skritt, vil Satan ha liten anledning til å trenge seg inn med sine fristelser. Hans bevisste anstrengelser er å holde oss borte fra vår beste og mest medfølende venn. Vi bør ikke gjøre noen andre enn Jesus til vår fortrolige. Vi kan trygt snakke med ham om alt som er i våre hjerter.—(Testimonies for the Church 5:200, 201.)

Åpne hjertet for en venn — Å be betyr å åpne hjertet for Gud som for en venn - ikke fordi det er nødvendig at vi skal underrette ham om hvordan vi er, men for at vi kan bli i stand til å ta imot ham. Bønn bringer ikke Gud ned til oss, men løfter oss opp til ham. {VTK 109.2}.—(Steps to Christ, 93.)

Gud ønsker oss velkommen til sitt publikumskammer — Vi kommer til Gud etter å ha fått en personlig innbydelse, og han venter på å kunne by oss velkommen. De første disiplene som fulgte Jesus, var ikke tilfreds med en tilfeldig samtale med ham på veien. De spurte: "Rabbi... hvor bor du?" " De kom og så hvor Han bodde, og de ble hos Ham den dagen." (Joh. 1,38-40) Slik kan også vi komme til Gud og få et nært forhold til ham. "Den som bor i Den Høyestes skjul, skal hvile under Den Allmektiges skygge. Jeg vil si om Herren: Han er min tilflukt og min festning, min Gud, jeg vil sette min lit til Ham." (Sal. 91,1-2) Den som søker Guds velsignelse, kan banke på nådens port og være trygg på å få svar, for Jesus sa: "For hver den som ber, han får, den som leter, han finner, og den som banker på, skal det bli åpnet for." (Matt. 7,8) — (Thoughts from the Mount of Blessing, 131.)

Et opphøyet privilegium — Når de er i trøbbel, og når de blir angrepet av voldsomme fristelser, har de det privilegium å be. For et opphøyet privilegium! Dødelige vesener av støv og aske får gjennom Kristi forbønn adgang til Den Høyestes audienssal. Dermed blir sjelen ført inn i Guds hellige nærvær, og blir fornyet i kunnskap og sann hellighet, og er rustet mot fiendens angrep....—(An Appeal to Mothers, 24.)

Bønn er både en åndelig nødvendighet og et privilegium — De som bekjenner seg til å elske Kristus, har ikke forstått hvilket forhold det er mellom dem og Gud, og det er fremdeles uklart for dem. De forstår ikke rekkevidden av kravene i Guds hellige lov, og i hvilken grad lovens bud må få prege det daglige liv. De forstår ikke hvilken forrett det er, og hvilket behov vi har for bønn, omvendelse og å leve etter Jesu ord.—(Selected Messages 1:134.)

Bønn gjør oss i stand til å leve i solskinnet til hans nærvær — Vi har rett til å åpne våre hjerter og slippe inn solskinnet fra Kristi nærvær. Min bror og søster, la lyset skinne på deg. Opprett ekte, personlig kontakt med Kristus, slik at du kan utøve en innflytelse som er oppløftende og revitaliserende. La din tro være sterk og ren og standhaftig. La takknemlighet til Gud fylle deres hjerter. Når du står opp om morgenen, knel ved sengen din og be Gud om å gi deg styrke til å oppfylle dagens plikter og møte dens fristelser. Be ham om å hjelpe deg til å bringe Kristi vidunderlige egenskaper inn i arbeidet ditt. Be ham hjelpe deg til å tale de ordene som vil gi håp og mot til dem rundt deg og føre deg nærmere Frelseren.—(Sons and Daughters of God, 199.)

Våre bønner belaster eller sliter aldri Gud — Det er ingen tid og ikke noe sted det er upassende å vende oss til Gud. Det finnes ikke noe som kan holde oss fra å løfte vårt hjerte opp i inderlig bønn. I folkestimmelen på gaten så vel som midt under en viktig avgjørelse kan vi be Herren om guddommelig ledelse, på samme måte som Nehemias gjorde da han la frem sin forespørsel for kong Artaxerxes. Hvor vi enn måtte være, kan vi finne et lønnkammer der

vi kan tale med Gud. Vi bør alltid holde døren til vårt hjerte åpen og innby Jesus til å komme og bli hos oss som en himmelske gjest. {VTK 117.2}

Selv om våre omgivelser er vanhellige og urene, behøver vi ikke å puste inn den forpestede luften. Vi kan leve i himmelens rene atmosfære. Ved å vende oss til Gud i inderlig bønn, kan vi lukke døren for urene innflytelser og vanhellige tanker. De som åpner sine hjerter for Guds hjelp og velsignelse, vil ferdes i en luftning som er helligere enn jordens, og stadig ha samfunn med Gud i himmelen. {VTK 118.1}

Vi trenger å få et klarere syn på Jesus og en mer fullstendig oppfatning av de evige verdier. Hellighetens skjønnhet bør fylles Guds barns hjerter, og for at dette skal kunne skje, må vi søke guddommelig opplysning om det som hører himmelen til. {VTK 118.2}

La sinnet være åpent og vendt mot det høye, så Gud kan gi oss en forsmak på den himmelske atmosfære. Det er mulig å holde seg så nær til Gud at tankene i enhver uventet prøvelse vil vende seg til ham like naturlig som blomsten vender seg mot solen. {VTK 118.3}

Gå til Gud med dine behov, dine gleder, dine sorger, dine bekymringer og din frykt. Du kan ikke tyngre eller trette ham. Han som teller hårene på ditt hode, er ikke likegyldig for sine barns behov, «for Herren er rik på medlidenhet og miskunn» (Jak 5,11). Hans kjærlige hjerte blir rørt av våre sorger, ja, selv av vår omtale av dem. Gå til ham med alt som tynger ditt sinn. Ikke noe er for tungt for ham å bære, for han oppholder verdener og styrer alt i hele universet. Ikke noe som berører vår fred, er for lite for ham å akte på. Ikke noe kapittel i vår erfaring er for mørkt for ham å lese, ingen forvikling er for vanskelig for ham å løse. Ingen ulykke kan ramme det minste av hans barn, ingen engstelse kan plage sinnet, ingen glede kan oppmuntre, ingen oppriktig bønn kan slippe fra leppene som våre himmelske Far ikke legger merke til, eller som ikke øyeblikkelig fanger hans interesse. «Han helbreder dem som har et sønderknust hjerte, og forbinder deres smertefulle sår» (Salm 147,3). Forholdet mellom Gud og det enkelte menneske er like personlig og fullstendig som om ingen andre trengte hans omsorg, som om hans Sønn døde for bare dette ene individ. {VTK 118.4}.—(Steps to Christ, 99, 100.)

En forsmak på himmelen — "Hvil trygt i Jesu hånd! Du vil se hans store kjærlighet, og når du tenker på hans selvfornektelse og hans uendelige offer for vår skyld for at vi kan tro på ham, vil ditt hjerte bli fylt av hellig glede, stille fred og ubeskrivelig kjærlighet. Når vi snakker om Jesus, når vi påkaller ham i bønn, vil vår tillit til at han er vår personlige frelser bli styrket, og hans skikkelse vil fremstå for oss mer og mer strålende. . . Vi vil glede oss over den rikeste kjærligheten, og når vi fast tror at han har adoptert oss, kan vi få en forsmak på himmelen. Se Herren i tro. Herren bringer sjelen til å ytre seg i bønn og lar oss føle hans uendelige kjærlighet. Vi er veldig nær ham og kan ha det vakreste fellesskapet med ham. Vi mottar det klareste inntrykket av hans kjærlighet og medfølelse, og hjertene våre blir knust og henrykt av å se kjærligheten som er gitt oss. Vi føler virkelig at Kristus bor i sjelen. ... Vår fred er som en elv, der bølge etter bølge av herlighet skyller over hjertet, og vi tar virkelig

fellesskap med Jesus og han med oss. Vi får en "realisert følelse" av Guds kjærlighet, og vi forblir i hans kjærlighet.

Ord kan ikke beskrive det, det er hinsides all forståelse. Vi er ett med Kristus, vårt liv er skjult med Kristus i Gud. Vi er forsikret om at når han som er vårt liv åpenbares, skal også vi åpenbares i herlighet med ham. Vi kan trygt kalle Gud vår Far.—(The S.D.A. Bible Commentary 3:1147, 1148.)

Bønn bringer friskhet til åndelig liv — Vårt liv må være knyttet til Kristi liv. Vi må stadig hente kraft fra ham. Vi må få del i ham, det levende brødet som kom ned fra himmelen. Vi må stadig drikke av den friske kilden som alltid strømmer ut og gir oss sine rike skatter. Dersom vi alltid har Herren for oss, og vi løfter opp hjertene i takk og pris til ham, skal vi stadig få erfare ny friskhet i vårt åndelige liv. Våre bønner vil bli en samtale med Gud akkurat som når vi snakker med en venn. Han vil åpenbare sine hemmeligheter for oss personlig. Vi skal da ofte få en salig, opphøyd følelse av Jesu nærvær. Ofte vil da våre hjerter brenne i oss når han kommer nær til oss for å vandre med oss slik han vandret med Enok. Når dette i sannhet blir den kristnes opplevelse, vil det i hans liv vise seg en hjertets enfoldighet, ydmykhet, saktmodighet og beskjedenhet som åpenbarer for alle han kommer i berøring med, at han har Ert med Jesus og vært av ham. {OSLv 86.1}.—(Christ's Object Lessons, 129, 130.)

Et sted å flykte som alltid er åpent — Veien til Guds trone er alltid åpen. Du kan ikke alltid ligge på kne i bønn, men dine stille sukk om styrke og ledelse kan stadig stige opp til Gud. Når du fristes, slik som du kommer til å bli, kan du søke tilflukt i Den Høyestes ly. Hans evige armer vil være under deg.—(In Heavenly Places, 86.)

Hemmeligheten bak åndelig kraft — Bønn er sjelens åndedrett. Den er hemmeligheten ved åndelig kraft. Ikke noe annet nådemiddel kan erstatte den dersom sjelens helse skal bli bevart. Bønn bringer hjertet i umiddelbar forbindelse med livets guddommelige kilde og styrker marg og ben i vår kristelige erfaring. Dersom du bare forsømmer å be, eller du bare ber støtvis nå og da, etter som det synes å passe, så vil du miste forbindelsen med Gud. De åndelige evnene slappes, og den religiøse opplevelsen vil mangle sunnhet og kraft. . . . {UID 210.3}

Det er vidunderlig at vi kan be med virkning, og at uverdige, feilende og dodelige mennesker har evnen til å kunne legge sine ønsker frem for Gud. Hvilken større makt kan mennesker ønske seg enn denne - å være knyttet til den evige Gud? Skrøpelige, syndige mennesker har den forrett å kunne tale med sin skaper. Vi kan uttale ord som når frem til tronen for universets monark. Vi kan tale med Jesus når vi går på veien, og han sier: Jeg er ved din høyre hånd. Se Sal. 16,8. {UID 210.4}.—(Messages to Young People, 249, 250.)

Hemmelig bønn Religionens sjel —Ikke forsøm hemmelig bønn, for det er sjelen til din tilbedelse. Be oppriktig og inderlig for sjelens renhet. Be like oppriktig og inderlig som du

ville be for ditt jordiske liv hvis det sto på spill. Forbli i Guds nærvær til det oppstår en usigelig lengsel i deg etter frelse og den søte forsikringen om syndsforlatelse..—(Spiritual Gifts 2:264.)

Hver oppriktig bønn blir hørt — Inntil da var disiplene uvitende om Frelserens ubegrensede midler og makt. Han sa til dem: "Hitinntil har I ikke bedt om noget i mitt navn; bed, og I skal få, forat eders glede kan bli fullkommen!" Han forklarte dem at hemmeligheten bak suksessen i deres arbeid var å be om styrke og nåde i hans navn. Han ville være til stede og gå i forbønn for dem hos Faderen. Bønnen til den ydmyke bønneren presenterer han for Faderen som sitt eget ønske om det beste for den det gjelder. Hver oppriktig bønn blir hørt i himmelen. Det kan hende at den ikke uttales flytende, men hvis hjertet er i den, vil den stige opp til helligdommen der Jesus tjener, og han vil presentere den for Faderen uten et eneste vanskelig, stammende ord, men skjønn og velluktende av Hans egen fullkommenhets røkelse. .

Veien til oppriktighet og rettferdighet er ikke en vei uten hindringer, men i alle vanskeligheter bør vi se en invitasjon til å be. Mennesket har mottatt enhver evne fra Gud, og kilden til den er åpen for selv den svakeste mann. "Og hvad som helst I beder om i mitt navn, det vil jeg gjøre, forat Faderen skal bli herliggjort i Sønnen." sa Jesus, "Dersom I beder mig om noget i mitt navn, så vil jeg gjøre det."

"I mitt Navn." Kristus befalte disiplene sine å be "i mitt Navn". I Kristi navn skal hans etterfølgere stå foran Gud. På grunn av verdien av offeret som ble brakt for dem, er de dyrebare for Gud. Fordi de har del i Kristi rettferdighet, regnes de som dyrebare. For Kristi skyld tilgir Gud dem som ærer ham. Han ser dem ikke som avskyelige syndere. Han anerkjenner dem på grunn av likheten med sin Sønn som de tror på.—(The Desire of Ages, 667.)

Engler markerer våre bønner og påvirker oss for godt — Føler du hvor hjelpeløs du er, og at du trenger Guds styrke når du står opp om morgenen? Gjør du ydmykt og inderlig dine behov kjent for din himmelske Far. Dersom du gjør det, vil engler merke seg dine bønner og dersom disse bønner ikke er kommet fra hykleriske lepper mens du står i fare for å gjøre noe galt og æ øve en innflytelse som vil lede andre til å gjøre urett, så vil din vaktende engel være ved din side, lede deg i den riktige retning, velge dine ord for deg og påvise dine handlinger.

Dersom du ikke føler at du er i fare, og dersom du ikke ber om hjelp og styrke til å motstå fristelser, kan du være sikker på at du kommer på avveier. Det vil bli nedskrevet i Guds bok i himmelen at du forsømmer din plikt, og på prøvens dag vil du bli funnet for let .- Testimonies III, side 363, 364..—(Testimonies for the Church 3:363, 364.)

I likhet med Moses kan vi nyte intimt fellesskap med Gud — Hånden som skaper verden, som holder fjellene på plass, tar denne mannen av støv - denne vidunderlige troens mann - og dekker seg nådig i en kløft i klippen, mens Guds herlighet og all hans godhet passerer forbi

ham. Kan vi forestille oss hvilken vidunderlig herlighet som reflekteres fra den Allmektiges ansikt i ansiktet til Moses med en slik klarhet at folket ikke kunne se på det? Guds avtrykk var på ham, fikk ham til å se ut som en av de skinnende englene fra tronen. høre

Denne opplevelsen, fremfor alt forsikringen om at Gud vil høre hans bønn og at det guddommelige nærværet vil følge ham, var av større verdi for Moses som leder enn lærdommen i Egypt eller alle hans ferdigheter i militæret. Ingen jordisk makt eller ferdigheter eller lærdom kan erstatte Guds umiddelbare nærvær. I beretningen om Moses kan vi se hvilket intimt fellesskap med Gud det kan være et menneskes privilegium å nyte. For overtrederen er det en forferdelig ting å falle i hendene på den levende Gud. Men Moses var ikke redd for å være alene med forfatteren av loven som hadde blitt uttalt med så imponerende prakt fra Sinai-fjellet, for hans sjel var i harmoni med sin skapers vilje.

Bønn er hjertets åpning mot Gud som venn. Troens øye vil se Gud veldig nær, og den ydmyke bønner kan få et dyrebart bevis på den guddommelige kjærligheten og omsorgen for ham..—(Gospel Workers, 34, 35.)

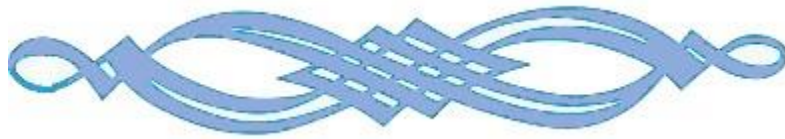
Be med hellig frimodighet —“ Dersom I blir i mig, og mine ord blir i eder, da bed om hvad I vil, og I skal få det.” Presentere dette løftet til Gud, når du ber. Det er vår sak å komme til ham med hellig frimodighet. Når vi oppriktig ber ham om å la sitt lys skinne på oss, vil han høre oss og svare på vår bønn.—(Child Guidance, 499.)

Himmelen er åpen for våre begjæringer, og Gud har innbudt oss til å komme med frimodighet fram for nådens trone, så vi kan få miskunn og finne nåde som gir hjelp i rette tid." Hebr 4, 16. Vi skal komme i tro og tro at vi vil få nettopp de ting som vi ber ham om..—

Spør etter våre behov — Ethvert løfte i Guds ord kan bli hovedinnholdet i en bønn hvor vi minner Herren om at han har lovet å høre oss. Gjennom Jesus er det vår forrett å kreve all den åndelige hjelpen vi behøver. Så enkelt som et barn ville gjøre det, kan vi fortelle Herren hva vi behøver. Vi kan legge frem for ham våre rimelige behov som mat og klær, liksom vel som vår lengsel etter livets brød og Kristi rettferdighet. Vår Himmelske Far vet at vi behøver alt dette, og han oppfordrer oss til å be ham hjelpe oss. Alle nådegaver blir bare gitt oss i Jesu navn. Gud vil ære dette navnet og i sin godhet gi oss alt vi behøver..—(Thoughts from the Mount of Blessing, 133.)

Spør og tro — Når du ber Herren om hjelp, så gi også din frelser ære ved å tro at du mottar hans velsignelser. All kraft og all visdom står til vår disposisjon. Vi trenger bare be om dette. Gå hele tiden i Guds lys. Betrakt hans karakter både dag og natt. Da vil du få øye på hans skjønnhet og juble over hans godhet. Når du forstår hans kjærlighet, vil ditt hjerte gløde. Du vil kjenne deg oppløftet som om du ble båret av Den Eviges armer. I den kraft og det lys som Gud gir, kan du forstå og utrette mer enn du noen gang trodde var mulig. {HOL 396.4}.— (The Ministry of Healing, 514.)

Gå fremover, stol på Gud — Vi skal oppmuntre hverandre til den levende tro som Kristus har gjort det mulig for hver enkelt troende å eie. Virksomheten skal gå fram etter som Herren bereder veien. Når han fører sitt folk til trange steder, er det deres forrett å samles til bønn og huske på at alle ting kommer fra Gud. De som ennå ikke har hatt del i de prøvende erfaringer som følger verket i disse siste dager, vil snart måtte gå gjennom ting som vil være en alvorlig prøve for deres tillit til Gud. Når hans folk ikke ser noen vei fremad, når Det røde haver foran dem og den forfølgende hær bak dem, i slik stund er det Gud byr dem: "Gå fremad!" På den måten arbeider han for å prøve deres tro. Når dere møter slike erfaringer, så gå fremad, stol på Kristus. Gå skritt for skritt på den stien han viser. Prøver kommer nok, men gå fremad. Dette vil gi dere en erfaring som vil styrke troen på Gud og berede dere til den sanneste tjeneste.—(Testimonies for the Church 9:273.)

Kapitel 2—Vårt behov for Bønn

Bønn er like viktig for livet som daglig mat — Dersom vi ønsker å utvikle en karakter som Gud kan god kjenne, må vi danne oss riktige vaner i vårt religiøse liv. Dersom vi skal vokse i nåden og i det åndelige liv, er daglig bønn like viktig som mat for det fysiske velvære. Vi bør venne oss til ofte å løfte tankene opp til Gud i bønn. Dersom tankene farer hit og dit, må vi samle dem igjen. Ved ihetdig anstengelse vil dette etter hvert falle lett. Vi kan ikke uten fare skille oss fra Kristus et eneste øyeblikk. Han kan være med oss på ethvert steg, men bare dersom vi er oppmerksom på de vilkårene han har stilt. {UID 97.5}.—(Messages to Young People, 115.)

Bønn er en åndelig nødvendighet — Selv om Kristus hadde gitt løftet til disiplene sine om at de skulle motta Den hellige ånd, utelukket ikke dette nødvendigheten av bønn. De ba desto mer oppriktig; de fortsatte i bønn med én stemme. De som nå er engasjert i det høytidelige arbeidet med å forberede et folk for Herrens komme, bør også fortsette i bønn.—(Gospel Workers, 371.)

Men han fant dem sovende (Jesu disipler). Hadde han funnet dem i bønn, ville han følt det som en lindring. Hadde de søkt tilflukt i Gud for at ikke Satans krefter skulle få overhånd over dem, ville han ha blitt trøstet ved deres faste tro. Men de hadde ikke gitt akt på den gjentatte advarselen: «Våk og be!» Til å begynne med hadde de vært bekymret over å se at deres Herre, som vanligvis var så rolig og verdig, kjempet med en sorg som for dem var helt ufattelig. De hadde bedt da de hørte de smertefulle ropene. De mente ikke å svikte ham, men de var som lammet av døsighet. Den kunne de ha ristet av seg hvis de hadde fortsatt med å trenge inn på Gud i bønn. De innså ikke hvor nødvendig det var å våke og be inderlig til Gud for å kunne stå imot fristelsen.—(The Desire of Ages, 688.)

Erfaringen til disiplene i Getsemane hage inneholder en leksjon for Herrens folk i dag.... De skjønte ikke at det var nødvendig å være på vakt og be inderlig for å motstå fristelse ... Mange i dag sover som om de var disiplene. De våker ikke og ber ikke, slik at de ikke skal falle i fristelse. La oss lese og studere de deler av Guds ord som har spesiell referanse til disse siste dager og peke på farene som vil true Guds folk..—(In Heavenly Places, 97.)

Bønn er sjelens liv — Bønn er en nødvendighet - Vi må be, for bønn er sjelens liv. Bønn i familien og i menigheten har sin plass, men det er vårt personlige samvær med Gud som holder liv i sjelen.—(Education, 258.)

Bønn nødvendig for åndelig helse — Flere ganger hver dag bør dyrebare gyldne øyeblikk vies til bønn og studiet av skriftene, selv om det bare er for å memorere en tekst, slik at åndelig liv kan eksistere i sjelen. De ulike interessene i saken gir oss mat til refleksjon og inspirasjon for våre bønner. Kommunion med Gud er avgjørende for åndelig helse, og kan bare oppnås

her, siden visdom og rett dømmekraft er så nødvendig for utførelsen av alle plikter.— (Testimonies for the Church 4:459.)

Kristi eksempel viser nødvendigheten av bønn — [Hvis de som forkynner vår tids alvorlige advarsler virkelig forsto sitt ansvar overfor Gud, ville de innse betydningen av inderlig og inderlig bønn. Når byen hadde roet seg ved midnatt og hver mann hadde gått til sitt hus, gikk Kristus, vårt forbilde, til Oljeberget. Der, i skyggen av trærne, tilbrakte han hele natten i bønn. Han som selv var uten et snev av synd, han hvis stemme de skrekkslagne disiplene hørte gjennom stormen i den fjerde nattevakten som en himmelsk velsignelse og en hvis ord kunne vekke de døde opp fra gravene. Det var han som ba så inderlig, med gråt og tårer, ikke for seg selv, men for dem han var kommet for å frelse] Da han ble en ydmyk person, søkte han ny styrke ved sin Fars hånd og kom ut fornyet og styrket som menneskets stedfortreder. Han identifiserte seg med den lidende menneskeheten og ga dem et eksempel på nødvendigheten av bønn. [samme s 186]

Hans natur var uten syndens korrupsjon. Som Menneskesønn ba han til Faderen og viste at menneskets natur krever all guddommelig støtte som mennesket kan motta, slik at han kan bli styrket for oppgaven og forberedt på trengsler. [Som livets fyrste hadde han Guds kraft og seiret for sitt folk. Denne Frelseren som ba for dem som ikke manglet forbønn og gråt for dem som ikke manglet tårer, står nå foran tronen for å motta og presentere for sin Far bønnene til dem han ba for på jorden. Vi må følge Kristi eksempel. Bønn er en nødvendighet i vårt arbeid for menneskenes frelse. Bare Gud kan frembringe en innhøsting fra frøet vi sår.—(Gospel Workers, 28, 29.)

Jesus oppfordret til nødvendigheten av bønn —[Jesus] Han oppfordret menneskene til bønn, omvendelse, bekjennelse og syndsforlatelse. Han lærte dem ærlighet, overbærenhet, barmhjertighet og medfølelse, og påla dem kjærlighet, ikke bare til dem som elsket dem, men også til dem som hatet dem og behandlet dem med forakt. I dette åpenbarte han for dem Faderens karakter, som er langmodig, barmhjertig og vennlig, langsam til sinne, full av godhet og sannhet.—(Christian Education, 74.)

Bønn en nødvendighet til Daniel — Daniel blev udsat for de hådeste fristelser, som kan angribe ungdommen på vor tid; men dog var han tro den religiøse undervisning, han fik i sin tidligere alder. Han var omringet af indflydelser, der let kunde vildlede dem, som var tilbøjelige til at vakle mellem faste principper og sine egne tilbøjeligheder; men alligevel fremstiller Guds ord ham som den, der besad en fejlfri karakter. Daniel turde ikke stole på sin egen moralske kraft; bønnen var ham en nødvendighed. Gud var hans styrke og Herrens frygt var bestandig for ham i alle livets gøremål.—(Fundamentals of Christian Education, 78.)

Åndelig fremgang avhenger av bønn — Hvis det var mer bønn blant oss, mer utøvelse av en levende tro og mindre avhengighet av at noen andre skal ha en opplevelse for oss, ville vi være langt foran der vi er i dag i åndelig intelligens. Det vi trenger er en dyp, individuell erfaring i hjerte og sjel. Da vil vi være i stand til å fortelle hva Gud gjør og hvordan han

arbeider. Vi trenger å ha en levende erfaring i Guds ting; og vi er ikke trygge med mindre vi har dette. Det er noen som har en god opplevelse, og de forteller deg om det; men når du kommer til å veie det opp, ser du at det ikke er en riktig opplevelse, fordi det ikke er i samsvar med et tydelig "Så sier Herren." Hvis det noen gang var en tid i vår historie da vi trengte å ydmyke våre individuelle sjeler for Gud, er det i dag. Vi trenger å komme til Gud med tro på alt som er lovet i Ordet, og deretter vandre i alt lys og kraft som Gud gir.—(The Review and Herald, July 1, 1909.)

Bønn trengs daglig — Religion må begynne med å tømme og rense hjertet, og må næres av daglig bønn.—(Testimonies for the Church 4:535.)

Det er like praktisk, like viktig for oss å be tre ganger om dagen som det var for Daniel. Bønn er sjelens liv, grunnlaget for åndelig vekst. I ditt hjem, for din familie og for dine arbeidere, bør du vitne om denne sannheten. Og når du er privilegert å møte dine brødre i kirken, fortell dem om nødvendigheten av å holde kommunikasjonskanalen mellom Gud og sjelen åpen. Fortell dem at hvis de finner hjerte og stemme til å be, vil Gud finne svar på deres bønner. Be dem om ikke å forsømme sine religiøse plikter. Forman brødrene til å be. Vi må søke hvis vi vil finne, vi må be hvis vi vil motta, vi må banke på hvis vi vil få døren åpnet for oss.—(The Signs of the Times, February 10, 1890.)

Kristus var grunnlaget for hele den jordiske husholdning. Gjennom det jødiske prestedømmets tjeneste har vi en konstant påminnelse om Kristi offer og forbønn. Alle som kommer til Kristus i vår tid må huske at hans fortjeneste er røkelsen som er blandet med bønnene til dem som omvender seg fra sine synder og mottar tilgivelse, barmhjertighet og nåde. Vi er i konstant behov for Kristi forbønn. Dag for dag, morgen og kveld, trenger det ydmyke hjertet å sende opp bønner som vil bli besvart med nåde, fred og glede. "La oss ved ham alltid bringe Gud lovprisningens offer, det vil si: frukten av lepper som bekjenner hans navn. Og ikke glem å gjøre godt og dele med andre, for i slike ofre er Gud godt fornøyd." (MS 14, 1901). — (SDA Bible Commentary 6:1078.)

De som bekjenner seg til å elske Gud, burde på samme måte som patriarkene i oldtiden opprette et alter for Herren hvor som helst de reiser teltet sitt. Dersom det noen gang var en tid da ethvert hus burde være et bedehus, er det i dag. Fedre og mødre burde ofte oppløfte hjertene til Gud i ydmyk bønn for seg selv og sine barn. Som familiens prest bør faren legge morgen- og aftenofferet på alteret, mens konen og barna tar del i bønn og pris. I en slik familie vil Jesus elske å være. {UID 277.2}

Det burde skinne et hellig lys ut fra enhver kristen familie. Kjærlighet burde bli åpenbart i handlinger. Den burde være til stede i all omgang i hjemmet og vise seg i omtenksom vennlighet og mild og uselvisk høflighet. Det finnes hjem der dette prinsippet gjennomføres, hjem der Gud blir tilbedt og sann kjærlighet hersker. Fra disse hjemmene stiger morgen og aftenbønner opp til Gud som liflig røkelse, og hans nåde og velsignelser faller på dem som markens dugg. {UID 278.1}.—(Patriarchs and Prophets, 144.)

Ved å følge Kristus og se på ham som er din tros opphavsmann og fullender, vil du føle at du arbeider under hans øyne, at du er påvirket av hans nærvær og at han kjenner dine motiver. Ved hvert skritt vil du ydmykt spørre: Vil dette behage Jesus? Vil dette ære Gud? Morgen (616) og kveld bør oppriktige bønner sendes opp til Gud for hans velsignelse og veiledning. Sann bønn tar tak i den Allmektige og gir oss seier. På sine knær får den kristne styrke til å motstå fristelser.—(Testimonies for the Church 4:615, 616.)

Morgen og kveld når prestene gikk inn i Det hellige for å ofre røkelse, var der daglige offer klart til å bli brakt på alteret i forgården. Disse tidspunkter var av største betydning for dem som var samler til gudstjeneste utenfor raber. nakler. Før de trådte inn i Guds nærvær ved presrens mellomkomst, skulle de alvorlig ransake sitt hjerte og bekjenne sin synd. De forente seg i stille bønn med ansiktet vendt mot helligdommen. Slik steg deres bønner opp sammen med røkelsen, idet roen grep fatt i den lovede frelsers fortjeneste, han som sonofferet var et forbilde på. De timene som var satt av til morgen- og kveldsofferet, ble betraktet som hellig tid, og ble etter hvert benyttet som faste bønnetider av hele det jødiske folk. Da jødene senere ble spredt til fjerne land, vendte de alltid ansiktet mot Jerusalem ved de bestemte tidene og bad til Israels Gud. Her har de kristne et eksempel på morgen- og aftenbønn. Selv om Gud fordømmer skikker og seremonier som er uten åndelig innhold, ser han med velbehag på dem som elsker ham og som morgen og kveld bøyer seg og ber om tilgivelse for sin synd og søker hans velsignelse.—(Patriarchs and Prophets, 353, 354.)

Bønn forbinder oss med himmelen — De som vil ta på seg hele Guds rustning, og vie litt tid hver dag til meditasjon og bønn og studium av Skriftene, vil være knyttet til himmelen, og vil ha en frelsende, forvandlende innflytelse på dem rundt seg. Store tanker, en edel aspirasjon, en klar forståelse av sannheten og en følelse av plikt overfor Gud vil være deres. De vil lengte inderlig etter renhet, etter lys, etter kjærlighet, etter alle himmelske nådegaver. Deres inderlige bønner vil komme inn bak sløret. Denne klassen vil ha en hellig frimodighet til å tre inn i nærværet av den Uendelige. De vil føle himmelens lys og herlighet foran seg, og vil bli rensset, opphøyet og foredlet av dette intime bekjentskapet med Gud. Dette er den sanne kristens privilegium.—(Testimonies for the Church 5:112, 113.)

Bønn om å være dagens første aktivitet — Du må hellige deg til Gud hver morgen. Dette må være din aller første handling. La din bønn være: «Ta meg Herre, og la meg helt høre deg til. Jeg legger alle mine planer ved Dine føtter. Bruk meg i dag i Din tjeneste. Bli hos meg, og la all min gjerning bli gjort i Deg!» Dette er et daglig gjøremål. Overlat deg hver morgen til Gud for den dag som er begynt. Overlat alle dine planer til Ham, slik at Han kan gjøre dem til virkelighet eller forkaste dem, etter som Han ser det er best. Slik kan du hver dag legge deg i Guds hånd, og på den måten vil ditt liv mer og mer bli dannet etter Jesu liv. {VTK 81.1}.—(Steps to Christ, 70.)

Du må hellige deg til Gud hver morgen. Dette må være din aller første handling. La din bønn være: «Ta meg Herre, og la meg helt høre deg til. Jeg legger alle mine planer ved Dine

føtter. Bruk meg i dag i Din tjeneste. Bli hos meg, og la all min gjerning bli gjort i Deg!» Dette er et daglig gjøremål. Overlat deg hver morgen til Gud for den dag som er begynt. Overlat alle dine planer til Ham, slik at Han kan gjøre dem til virkelighet eller forkaste dem, etter som Han ser det er best. Slik kan du hver dag legge deg i Guds hånd, og på den måten vil ditt liv mer og mer bli dannet etter Jesu liv. {VTK 81.1}.—(My Life Today, 15.)

Bønn er en plikt — Ikke noe virker mer positivt for kroppslig og sjelelig helse enn å være glad og takknemlig. Det er ikke annet enn vår plikt å bekjempe melankolske og utilfredse tanker og følelser - på samme måte som det er vår plikt å be. Hvordan kan vi som har himmelen som vårt mål, gå fram som en sørgende flokk og klage og sukke på vei mot vår Fars hus? {HOL 194.3}.—(The Ministry of Healing, 251.)

Bønn som trengs mest når vi har minst lyst til å be — When we feel the least inclined to commune with Jesus, let us pray the most. By so doing we shall break Satan's snare, the clouds of darkness will disappear, and we shall realize the sweet presence of Jesus.—(Lift Him Up, 372.)

Mørket omslutter de som forsømmer bønn — Men hvis menneskenes frelser, Guds Sønn, fant det nødvendig å be, hvor meget mer må da ikke svake, syndige mennesker kjenne nødvendigheten av inderlig og velholdende bønn! {VTK 110.1}.

Vår himmelske Far ønsker å gi oss sin velsignelses fylde. Det er vår forrett å drikke rikelig av den uuttømmelige kjærlighetens kilde. Hvor merkelig at vi ikke ber mer enn vi gjør! Gud er rede og villig ti å høre den oppriktige bønn fra den ringeste av sine barn, og likevel er vi så åpenlyst uvillige engler på svake, hjelpeløse mennesker, som er utsatt for fristelser, og som likevel ber så lite og har så liten tro, når Guds hjerte likevel brenner for dem med en evig kjærlighet, og han er villig til å gi dem mer enn de kan be om eller forstå? Englene finner glede i å bøye seg for Gud og være ham nær. Og i samfunnet med ham finner de sin høyeste glede. Men jordens barn, som i så høy grad trenger den hjelp bare Gud kan gi, synes å være tilfreds med å vandre uten Åndens lys, utenfor fellesskapet med Gud. {VTK 110.2}

Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be, og de fristelser han hvisker, lokker dem til synd, alt sammen fordi de ikke gjør bruk av den forrett som Herren har gitt dem i den guddommelige forordning som bønnen er. Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når bønnen er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der den Allmektiges ubegrensede skatter er oppbevart? Uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og vike av fra den rette sti. Motstanderen søker hele tiden å stenge veien til nådestolen for at vi ikke ved alvorlig påkallelse og tro skal få nåde og kraft til å motstå fristelse. {VTK 111.1}.—(Steps to Christ, 94.)

Unngå å forsømme bønn — Våkne, brødre, den første formørkelsen av ditt lys, den første forsømmelsen av bønn, det første symptomet på åndelig søvn.—(Testimonies for the Church 4:124)

Det er nødvendig for deg å våke, slik at ikke livets travle aktiviteter får deg til å forsømme bønnen når du mest trenger den styrken som bønnen kan gi. Det er fare for at gudsfrykt kan bli fortrent fra sjelen av overdreven hengivenhet til arbeid. Det er et stort onde å frata sjelen den styrke og himmelske visdom som venter på din bønn. Du trenger den opplysning som Gud alene kan gi. Ingen mann er skikket til å gjøre sitt arbeid med mindre han har denne visdommen. Guide til Kirken vol. 3 side 174] —(Testimonies for the Church 5:560.)

Satan bedrar de som ikke ber —Alle som ikke oppriktig søker i Skriften og utsetter ethvert ønske og formål i livet for dens ufeilbarlige test, alle som ikke søker Gud i bønn for å kjenne hans vilje, vil helt sikkert vandre fra den rette veien og falle under Satans bedrag.—(Testimonies for the Church 5:192.)

Fristelse gjør bønn til en nødvendighet — Styrken som oppnås i bønn til Gud, sammen med personlig trening for omtanke og ansvar, forbereder personen på daglige oppgaver og holder ånden i fred under alle omstendigheter, uansett hvor vanskelig det er. Fristelsene vi møter daglig gjør bønn nødvendig. For å bli holdt fast av Guds kraft, gjennom tro, bør sinnets ønsker kontinuerlig stige opp i stille bønn om hjelp, for lys, for styrke, for kunnskap. Men tanker og bønn kan ikke erstatte tidens alvorlige, trofaste fremgang. Både arbeid og bønn er nødvendig for å utvikle kristen karakter.

[Vi må leve et allsidig liv - et liv i tanke og handling, et liv i stille bønn og alvorlig arbeid. Alle som har mottatt sannhetens lys, bør føle det som sin plikt å spre lysstråler på de ugudeliges vei. De bør være vitner for Kristus i våre kontorer så vel som i menigheten. Gud krever at vi skal være levende brev, kjent og lest av alle mennesker. Den sjel som ved daglig, oppriktig bønn vender seg til Gud for å få styrke, støtte og kraft, vil strebe etter edle mål og ha klare begreper om sannhet og plikt, høye beslutninger i sine handlinger og en uopphørlig hunger og tørst etter rettferdighet.—(God's Amazing Grace, 317.)

Bønn trengs nå mer enn i de tidlige dager — Vi må være mye i bønn hvis vi skal vokse i guddommelig liv. Hvor mye ba vi ikke første gang vi forkynte sannhetens budskap. Hvor ofte ble ikke stemmen til forbønn (162) hørt i kammeret, i låven, i frukthagen eller i lunden. Ofte tilbrakte vi timer i oppriktig bønn, to eller tre sammen som gjorde krav på løftet; ofte kunne gråt høres, og deretter takknemlighet og takksigelse. Nå er Guds dag nærmere enn da vi var nye i troen, og vi burde være mer alvorlige, mer nidkjære og mer ivrige enn i de første dagene. Nå er våre farer større enn den gang. Sjelene er mer forherdet. Nå må vi bli besjelet av Kristi Ånd, og vi må ikke hvile før vi har den.—(Testimonies for the Church 5:161, 162.)

Søk Herren av hele hjertet — Våre bønner bør være fulle av ømhet og kjærlighet. Når vi stunder etter en dypere og mer omfattende forståelse av Frelserens kjærlighet, vil vi rope til Gud om mer visdom. Dersom det noen gang var behov for hjertegripende bønner og prekener, så er det nå. Alle tings ende er forhånden. Å, at vi dog i tilbørlig grad kunne innse nødvendigheten av å søke Herren av hele vårt hjerte! Da skulle vi finne ham.—(God's Amazing Grace, 92.)

Bønn er ikke bortkastet tid — Dette arbeidet er av uendelig mye større betydning enn økonomisk vinning. Arbeidernes åndelige helse må være det viktigste. Ta deg tid hver morgen til å begynne arbeidet med bønn. Ikke tro at dette vil være bortkastet tid; det er tid som vil leve gjennom tidene. Dette vil bety suksess og åndelig seier vil komme. Maskineriet vil svare på berøringen av Mesterens hånd. Guds velsignelse er sikkert verdt å be om, og arbeidet kan ikke gjøres riktig hvis begynnelsen ikke er god. Hver arbeiders hender må styrkes, hans hjerte må renses, før Herren kan bruke ham effektivt.—(Testimonies for the Church 7:194.)

Få setter pris på bønnens privilegium — Herren krever at vi oppfyller dagens plikter og bærer dens prøvelser. Det er i dag vi må være på vakt slik at vi ikke synder i ord eller gjerning. Vi må prise og ære Gud i dag. Ved å praktisere levende tro i dag skal vi beseire fienden. Vi må søke Gud i dag og bestemme oss for at vi ikke vil hvile eller være tilfreds uten hans nærvær. Vi bør våke og be som om dette var den siste dagen som vil bli bekjent for oss. Hvor dypt alvorlig bør derfor ikke livet vårt være! Hvor nøye bør vi følge Jesus i alle våre ord og handlinger!

Få mennesker setter virkelig pris på eller utnytter bønnens dyrebare privilegium. Vi bør gå til Jesus og fortelle ham våre behov. Vi kan komme til ham med våre små bekymringer og forvirringer så vel som med våre større vanskeligheter. Uansett hva som måtte komme som kan forstyrre eller plage oss, bør vi legge det fram for Herren i bønn. Når vi føler at vi trenger Kristi nærvær ved hvert skritt, vil Satan ha liten anledning til å komme inn med sine fristelser. Hans bevisste anstrengelser er å holde oss borte fra vår beste og mest medfølende venn. Vi bør ikke gjøre noen andre enn Jesus til vår fortrolige. Vi kan trygt snakke med ham om alt som er i våre hjerter.—(Testimonies for the Church 5:200, 201.)

Mer bønn er nødvendig når slutten nærmer seg — Etter som vi nærmer oss tidens slutt, vil det oppstå flere forbund med større makt. Disse vil skape en innflytelse imot sannheten og danne nye partier av slike som bekjenner seg til å tro, men som vil sette sine egne bedrageriske teorier ut i livet. Frafallet vil øke. “Ånden sier med klare ord at i de siste tider skal noen falle fra troen. De skal holde seg til ånder som fører vill, og til lærdommer som stammer fra ondemaktem (1 Tim 4, 1). Mennesker har gått i forbund med hverandre for å gå imot himmelens Herre og Gud, og menigheten (kirken) er bare halvveis våken overfor denne situasjon. Det behøves mye mer bønn, mye mer av alvorlige anstrengelser blant bekjennende kristne.—(Selected Messages 2:383.)

Hvis det noen gang var en tid da vi virkelig burde våke og be alvorlig, er det nå. Det kan være antatte ting som viser seg å være gode ting, og likevel må de vurderes nøye med mye bønn, for de er fiendens forførende oppfinnelser som fører sjeler til en vei så nær sannhetens vei at den knapt kan skilles fra veien som fører til hellighet og himmel.—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 229.)

Seier gjennom daglig bønn — Ved daglig bønn til Gud vil de få visdom og nåde fra ham til å tåle livets motgang og harde virkeligheter og til sist å bli seiervinnere. Troskap og et

rent sinn kan vi bevare ved å være på vakt og be. Kristi liv var et eksempel på utholdende kraft som ikke fikk lov til å bli svekket av bebreidelse, spott, savn eller vanskeligheter. {UID 67.2}.—(Messages to Young People, 80.)

Seier krever oppriktig bønn — Seieren kan ikke vinnes uten alvorlig bønn, eller uten at vi stadig ydmyker oss selv. Vår vilje skal ikke tvinges til å samarbeide med Herren, det må skje helt frivillig.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 142.)

Vi må ta tid til å be — Nå er tiden til å lære Gud å kjenne og stole på hans løfter. Engler merker seg enhver oppriktig og alvorlig bønn. Vi bør heller gi avkall på selviske gleder enn å forsømme bønnesamfunnet med Gud. Den største fattigdom og forsakelse når man har Guds velbehag, er bedre enn rikdom, ære, gode dager og vennskap uten den. Vi må ta tid til å be. Hvis vi bare er opptatt av materielle ting, vil Gud kanskje gi oss mer tid ved å ta fra oss våre avguder av penger, hus og jord. {MHK 479.2}.—(The Great Controversy, 622.)

Bruk mye tid i bønn — Bruk mye tid på bønn og nøye studium av Bibelen. La alle tilegne seg troens sanne grunnprinsipper ved egen erfaring, i tro på at Den Hellige Ånd vil bli skjenket dem fordi de virkelig hungre og tørster etter rettferdighet. Vis dem hvordan de kan overgi seg til Gud, hvordan de kan finne tro og hvordan de kan kreve løftene. Uttrykk Guds dype kjærlighet ved oppmuntring og forbønn.—(Testimonies for the Church 6:65, 66.)

Be som aldri før — Se til Jesus i enkelhet og tro. Fest blikket på Jesus til ånden din besvimer under det overveldende lyset. Vi ber ikke halvparten så mye som vi burde. Vår tro er ikke halvparten så stor som den burde være. "Bed, så skal eder gis; let, så skal I finne; bank på, så skal det lukkes op for eder!" Lukas. 11,9. Be, tro, styrke hverandre. Be som dere aldri har bedt før, for at Herren skal legge sin hånd på dere, så dere kan fatte lengden og bredden og dybden og høyden, og kjenne Kristi kjærlighet som overgår all forstand, så dere kan bli fylt av hele Guds fylde.—(Testimonies for the Church 7:214.)

Det er nødvendig at vi nøye ransaker oss selv, og at vi i lyset av Guds Ord undersøker nøye og spør: Er mitt hjerte friskt eller råttent? Er jeg fornyer i Kristus, eller har jeg fremdeles et kjødelig hjerte, bare med en ny utvendig kledning på? Still deg frem for Guds domstol og undersøk i Guds lys om det finnes noen hemmelige synder, noen onde handlinger eller noen avguder som du ikke har ofret. Be, ja, be som du aldri før har bedt, om at du ikke må bli narret av Satans bedrag, om at du ikke må gi deg over til en tankeløs, likegyldig og tom ånd og utføre religiøse plikter bare for å berolige din egen samvittighet.—(Testimonies for the Church 2:144.)

Be alltid —Våke, be, arbeide - det er troens sanne liv. "Be til enhver tid," dette er alltid i bønnens ånd, og da vil du være forberedt på Herrens komme.—(Testimonies for the Church 5:235.)

Behov for mye bønn — Mye bønn er nå nødvendig. Kristus befaler: "Be uten opphør," det vil si å holde sinnet løftet opp til Gud, kilden til all kraft og effektivitet.—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 510.)

Aktivitet Ingen erstatning for bønn — Den samme fare eksisterer fremdeles. Når aktiviteten øker, og menneskene har fremgang i sin gjerning for Gud, kan de lett komme til å sette sin lit til menneskelige planer og metoder, og til å be mindre og ha mindre tro. Lik disiplene står vi i fare for å glemme vår avhengighet av Gud, og søke frelse i vår egen virketrang. Vi trenger stadig å feste blikket på Jesus og erkjenne at det er hans kraft som utretter alt sammen. Mens vi skal arbeide alvorlig for å frelse de fortapte, må vi også ta tid til stille ettertanke, bønn og studium av Guds ord. Bare det arbeid som blir utført under mye bønn og som blir helliget ved Kristi fortjeneste, vil til sist vise seg å ha virket til det gode.—(The Desire of Ages, 362.)

Bønn nødvendig for å ta upopulære standpunkter — Det krever moralsk mot, fasthet og beslutsomhet, utholdenhet og mye bønn å ta parti for de upopulære. Vi er takknemlige for at vi kan komme til Kristus slik de fattige lidende kom til Kristus i templet.—(Evangelism, 240).

Bønn nødvendig for å gjøre Guds verk — Mye bønn og den mest energiske bruk av sinnet er nødvendig hvis vi skal være forberedt på det arbeidet som Gud vil betro oss. Mange når aldri den posisjonen de kunne oppnå, fordi de venter på at Gud skal gjøre for dem det han har gitt dem kraft til å gjøre for seg selv. Alle som er skikket til å gjøre nytte i dette livet, må trenes i den strengeste mentale og moralske disiplin, og da vil Gud hjelpe dem til å forbinde guddommelig kraft med menneskelig streben.—(Testimonies for the Church 4:611.)

Bønn nødvendig for å forstå sannheten — Forløsningstemaene er betydningsfulle, og bare de som er åndelig innstilt kan gjenkjenne deres dybde og mening. Det er vår trygghet, vårt liv og vår glede å dvele ved sannhetene i frelsesplanen. Tro og bønn er nødvendig for at vi skal forstå Guds dype sannheter. Våre sinn er påvirket av snevre ideer, at vi bare får et begrenset syn på den erfaringen som det er vårt privilegium å ha. Hvor lite forstår vi ikke hva apostelens bønn betydde da han sa: "Som er den rette far for alt som kalles barn i himmelen og på jorden; at han efter sin herlighets rikdom må gi eder å styrkes med kraft ved hans Ånd i eders innvortes menneske; at Kristus må bo ved troen i eders hjerter; Så I, rotfestet og grunnfestet i kjærlighet, må være i stand til å fatte med alle de hellige hvad bredde og lengde og dybde og høide der er. Og kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap, forat I kan fylles til all Guds fylde. Men ham som kan gjøre mere enn alt, langt ut over det som vi beder eller forstår, efter den kraft som ter sig virksom i oss; Ham være æren i menigheten og i Kristus Jesus, gjennom alle slekter i alle evigheter! Amen." Ef. 3, 16-21 — (The Review and Herald, November 17, 1891.)

Nødvendig bønn i hjemmet — Selv i hjemmet er det ikke mulig å bevare et ekte samhold og en dyp hengivenhet, dersom de enkelte medlemmer ikke har samme mål og ikke er villige

til å gi seg inn under Guds vilje. Alle evner og følelser må underlegges Kristi herredømme og preges av hans sinnelag. Når gudfryktige foreldre står sammen i kjærlighet og er fast bestemt på å utøve sin myndighet i samsvar med Guds vilje, vil de innse hvor viktig det er å be ofte og å tenke grundig over alt det de foretar seg. Og etter hvert som de søker Gud i bønn, vil deres øyne bli åpnet, og de vil se at det er budbærere fra himmelen til stede i hjemmet for å beskytte dem. Slik besvarer Gud deres bønner. De vil overvinne kataktermangler og gå mot fullkommenhet..—(The Adventist Home, 315, 316.)

Bønn nødvendig for å opprettholde forbindelsen med Gud —Dersom du bare forsømmer å be, eller du bare leilighetsvis hengir deg til bønn etter som det synes å passe, så vil du miste din forbindelse med Gud. De åndelige evner slapp es, og den religiøse opplevelse vil mangle sunnhet og kraft.—(The Signs of the Times, July 31, 1893.)

Nødvendig bønn for åndelig styrke. —Grunnen til at noen er bekymret er at de ikke går til den eneste sanne kilden til lykke. De leter hele tiden utenfor ham, for å finne gleden som bare kan finnes i ham. I ham er det ingen fortapte håp. Å, hvis de dyrebare fordelene ved bønn blir neglisjert! Bibellesning forbereder sinnet for bønn. En av de viktigste grunnene til at mange har så lite lyst til å nærme seg Gud i bønn, er at de har gjort seg uegnet til denne hellige beskjeftigelse ved å lese fascinerende beretninger som har oppflammet fanatisme og vekket uhellige lidenskaper. Guds ord blir motbydelig. Bønnens time er helt glemt. Bønn er den kristnes styrke. Når han er ensom, er han ikke ensom. Han kjenner nærværet av Han som sa: "Se, jeg er med dere alle dager." —(The Review and Herald, March 11, 1880.)

Nødvendig bønn for å komme inn i himmelen — Det er ikke noe slikt som vi går inn i de himmelske portene under overbærenhet, likegyldighet og dårskap, underholdning, egoisme, men bare ved konstant årvåkenhet og uopphørlig bønn. Åndelig årvåkenhet fra vår side, hver og en av oss individuelt, er prisen for sikkerhet. Ikke svai en tomme til Satans side, så han ikke får fordelen over deg. (Brev 47, 1893).—(SDA Bible Commentary 6:1094.)

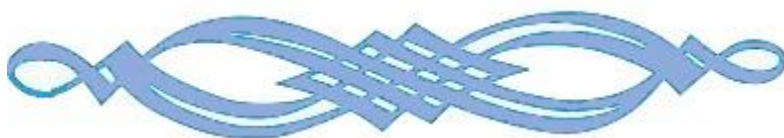
Bønn holder oss trofaste — Uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og vike av fra den rette sti. Motstanderen søker hele tiden å stenge veien til nådestolen for at vi ikke ved alvorlig påkallelse og tro skal få nåde og kraft til å motstå fristelse.—(The Review and Herald, December 8, 1904.)

Be for Ånden —Hvis vi skal lære av Kristus, må vi be slik apostlene ba da Den hellige ånd ble utøst over dem. Vi trenger dåpen av Guds Ånd. Vi er ikke trygge på en stund når vi ikke gir lydighet til Guds ord.—(Fundamentals of Christian Education, 537.)

Svakhet vendt til styrke gjennom bønn — De ser ikke viktigheten av å kjenne seg selv og ha selvkontroll. De våker ikke og ber slik at de ikke faller i fristelse. Hvis de ville våke, ville de kjenne sine svake punkter der de mest sannsynlig vil bli angrepet av fristelse. Under årvåkenhet og bønn kan deres svake punkter voktes så mye at de kan bli de sterkeste og de kan møte fristelse uten å bli overveldet. Enhver Kristi etterfølger bør daglig ransake seg selv,

slik at han kan bli fullt ut kjent med sin egen oppførsel. Nesten alle mangler selvransakelse.— (Testimonies for the Church 2:511.)

Be under alle omstendigheter — La de vennskapene du stifter være underlagt alvorlig og ydmyk bønn, enten det gjelder forretningsforhold, omgangsvenner eller livsledsager. På den måten vil du vise at du ærer Gud, og Gud vil ære deg. Be når du kjenner deg svak. Når du er motløs, skal du lukke munnene overfor andre mennesker, for du skal ikke kaste skygger på andres sti. Men fortell alt til Jesus. Strekk dine hender oppover etter hjelp. Når du er svak, skal du gripe fatt i Guds uendelige kraft. Be om ydmykhet, visdom, mot og større tro, slik at du kan se lys i Guds lys og glede deg i hans kjærighet. {HOL 395.3}.—(The Ministry of Healing, 513.)

Kapitel 3—Gud hører Bønn

Gud hører de ydmyke bønn — Vår himmelske Far ønsker å gi oss sin velsignelses fylde. Det er vår forrett å drikke rikelig av den uuttømmelige kjærlighetens kilde. Hvor merkelig at vi ikke ber mer enn vi gjør! Gud er rede og villig til å høre den oppriktige bønn fra den ringeste av sine barn, og likevel er vi så åpenlyst uvillige engler på svake, hjelpeløse mennesker, som er utsatt for fristelser, og som likevel ber så lite og har så liten tro, når Guds hjerte likevel brenner for dem med en evig kjærlighet, og han er villig til å gi dem mer enn de kan be om eller forstå? Englene finner glede i å bøye seg for Gud og være ham nær. Og i samfunnet med ham finner de sin høyeste glede. Men jordens barn, som i så høy grad trenger den hjelp bare Gud kan gi, synes å være tilfreds med å vandre uten Åndens lys, utenfor fellesskapet med Gud. {VTK 110.2}.—(Steps to Christ, 94.)

I disse tingene vil ikke geni, logikk og veltalenhet hjelpe. Gud vil ta imot dem som har et ydmykt, tillitsfullt, angrende hjerte, og høre deres bønn; og når Gud hjelper, vil alle hindringer bli overvunnet. Hvor mange menn med store naturlige evner og høy utdannelse har mislyktes når de ble plassert i ansvarlige stillinger, mens de med mindre intelligens, i mindre gunstige omgivelser, har hatt stor suksess. Hemmeligheten var: Førstnevnte stolte på seg selv, mens sistnevnte forente seg med ham som er en unik rådgiver og gjør store ting for å oppnå det han vil.—(Testimonies for the Church 4:538, 539.)

Gud hører og svarer bønn — Og Gud hører bønner. Kristus har sagt: «Om dere ber om noe i mitt navn, så skal jeg gjøre det!» Og en annen gang sa han: «Om noen tjener meg, ham skal Faderen ære.» Joh 14:14; 12:26. Dersom vi lever i, overensstemmelse med hans ord, kommer hvert eneste løfte han har gitt, til å bli oppfylt på oss. Vi har ikke fortjent hans nåde, men når vi overgir oss til ham, tar han imot oss. Han vil virke for og gjennom dem som følger ham. {HOL 174.2}.—(The Ministry of Healing, 226, 227.)

Herren vil helt sikkert høre og svare på bønnene til sine arbeidere hvis de vil søke ham for råd og instruksjoner.—(Evangelism, 399.)

Gud hører bønnene til alle som søker ham i sannhet. Han har kraften som vi alle trenger. Han fyller hjertet med kjærlighet, glede, fred og hellighet.—(Testimonies for the Church 9:169.)

Jeg så at Gud vil høre og besvare enhver bønn som blir sendt opp fra et ærlig hjerte i tro. Den som sendte opp bønnen, skal få velsignelsen når han trenger den mest, og ofte vil den overstige hans forventninger. Ikke en eneste bønn fra et sant Guds barn går tapt hvis den blir sendt opp i tro fra et ærlig hjerte.—(Testimonies for the Church 1:121.)

Gud lytter til hver bønn — Den evige Gud har gitt deg den forrett å kalle ham Far når du kommer frem for ham i bønn. Du må forstå hva dette betyr. Ingen far og mor har noen gang

tatt seg så kjærlig av et barn som kommer på villspor, som Skaperen tar seg av den som faller i synd. Ikke noe menneske har noen gang søkt den villfarende med slik inderlig kjærlighet. Gud bor i ethvert hus. Han hører hvert ord som blir sagt, og han lytter til hver bønn som blir bedt. Han lever med i hvert menneskes sorg og skuffelse, og legger nøye merke til hvordan far og mor, søster og bror, venn og nabo blir behandlet. Han sørger for oss med alt vi behøvet, og våre åndelige behov blir mer enn tilfredsstilt ved hans kjærlighet og nåde.—(The Signs of the Times, October 28, 1903.)

Gud hører hver oppriktig bønn — Bibelen viser oss Gud i det høye og hellige, ikke i en tilstand av uvirksomhet, ikke i taushet og ensomhet, men omgitt av titusen ganger titusen og tusen ganger tusen hellige vesener som er klare til å gjøre hans vilje. Ved midler som vi ikke har noen forestilling om, er han i aktiv forbindelse med hver enkelt del av sitt rike. Men det som er midtpunktet for hans og hele himmelens interesse, er denne lille prikk av en verden med de mennesker som han gav sin enbårne Sønn for å frelse. Gud bøyer seg ned fra sin trone og hører de undertryktes rop. På enhver oppriktig bønn svarer han: Her er jeg! Han løfter opp dem som lider nød og blir tråkket på. Han lider med oss i alle våre trengsler. Hans engel er nær for å fri oss ut fra hver eneste fristelse og prøve.—(The Desire of Ages, 356.)

Inntil da var disiplene uvitende om Frelserens ubegrensede midler og makt. Han sa til dem: "Hitinntil har I ikke bedt om noget i mitt navn; bed, og I skal få, forat eders glede kan bli fullkommen!" Han forklarte dem at hemmeligheten bak suksessen i deres arbeid var å be om styrke og nåde i hans navn. Han ville være til stede og gå i forbønn for dem hos Faderen. Bønnen til den ydmyke bønnen presenterer han for Faderen som sitt eget ønske om det beste for den det gjelder. Hver oppriktig bønn blir hørt i himmelen. Det kan hende at den ikke uttales flytende, men hvis hjertet er i den, vil den stige opp til helligdommen der Jesus tjener, og han vil presentere den for Faderen uten et eneste vanskelig, stammende ord, men skjønn og velluktende av Hans egen fullkommenhets røkelse. .

Veien til oppriktighet og rettferdighet er ikke en vei uten hindringer, men i alle vanskeligheter bør vi se en invitasjon til å be. Mennesket har mottatt enhver evne fra Gud, og kilden til den er åpen for selv den svakeste mann. "Og hvad som helst I beder om i mitt navn, det vil jeg gjøre, forat Faderen skal bli herliggjort i Sønnen." sa Jesus, "Dersom I beder mig om noget i mitt navn, så vil jeg gjøre det."

"I mitt Navn." Kristus befalte disiplene sine å be "i mitt Navn". I Kristi navn skal hans etterfølgere stå foran Gud. På grunn av verdien av offeret som ble brakt for dem, er de dyrebare for Gud. Fordi de har del i Kristi rettferdighet, regnes de som dyrebare. For Kristi skyld tilgir Gud dem som ærer ham. Han ser dem ikke som avskyelige syndere. Han anerkjenner dem på grunn av likheten med sin Sønn som de tror på.—(The Desire of Ages, 667.)

Ingen oppriktig bønn går tapt — Legg alle dine begjæringer fram for din Skaper. Ikke en eneste som kommer fram for Gud med et angerfullt hjerte, vil bli vist bort. Ikke en oppriktig

bønn går tapt. Midt i det himmelske kors lovsanger, hører Gud det svakeste menneskes rop. Vi utøser våre hjerter for Gud i lønnkammeret, vi sukker for oss selv mens vi går på veien, og våre ord når herskeren på universets trone. Slike ord kan være uhørlige for menneskelige ører, men de vil ikke forsvinne i stillhet, heller ikke kan de gå tapt under forretningslivets gang. Ikke noe kan drukne sjelens trang. Den hever seg over gatens larm, over folkemassenes forvirring og opp til de himmelske saler. Det er Gud vi taler til, og våre bønner blir hørt. Du som føler deg mest uverdig, vær ikke redd for å overlate din sak til Gud.—(In Heavenly Places, 82.)

Gud hører Jesu forbønn blandet med våre bønner — Kristus har lovet å være vår stedfortreder og garantist, og han glemmer ikke en eneste. Fra hans lydighet tilflyter det oss et utømmelig fond av fullkommen lydighet. Hans selvfornektelse og selvoppofrelse finnes i himmelen som en skatt av røkelse som legges til hans folks bønner. Når den oppriktige synders ydmyke bønner stiger opp til Guds trone, vil Kristus la sitt eget livs full. komme lydighet komme ham til gode. Våre bønner blir velbehagelige for Gud ved denne røkelsen.—(Sons and Daughters of God, 22.)

Gud svarer alltid, selv om vi kanskje ikke skjønner det — Hvis vi derimot kommer til Gud, hjelpeløse og avhengige som vi i virkeligheten er, og i ydmyk, tillitsfull tro legger frem våre behov for ham som er uendelig i visdom, som ser alt i hele sitt skaperverk, og som styrer alt etter sin vilje og ved sitt ord, så kan og vil han akte på vårt rop og la lyset skinne inn i våre hjerter. Ved alvorlig bønn blir vi brakt i forbindelse med den Eviges tanker. I øyeblikket ser vi kanskje ikke noe i medfølelse og kjærlighet. Men det er likevel tilfelle. Vi merker kanskje ikke hans synlige berøring, men hans hånd hviler likevel på oss is kjærlig og medlidende ømhet. {VTK 114.1}.—(Steps to Christ, 97.)

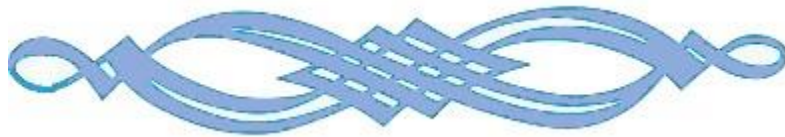
Guds svar er ikke alltid det vi forventer — Be derfor! Be, så skal du få. Be om ydmykhet, visdom, mot og større tro. Enhver oppriktig bønn vil bli besvart. Kanskje kommer ikke svaret akkurat på den måten du ønsker det, men det vil komme på den måten og på det tidspunktet som svarer best til ditt behov. De bønnene du sender opp når du er ensom, når du er trett og når du blir prøvd, vil Gud besvare, ikke alltid slik du venter det, men alltid til ditt beste. - Evangeliets tjenere, side 189-192. {UID 211.2}.—(Messages to Young People, 250.)

Gud hører bønner for omvendelse av sjeler — Når de som kjenner sannheten, praktiserer den selvfornektelsen som blir pålagt oss i Guds Ord, vil budskapet gå fremover med kraft. Herren vil høre våre bønner om at sjeler må vende om. Guds folk vil la sine lys skinne, og når de som ikke tror, ser deres gjerninger, vil de lovprise vår himmelske Far. — Review and Herald, 1. Desember 1910.—(Counsels on Stewardship, 302.)

Tro at Gud hører dine bønner — Guds folk må handle klokt. De bør ikke være fornøyde før enhver bekjent synd er bekjent; da er det deres privilegium og plikt å tro at Jesus aksepterer dem. De må ikke presse andre gjennom mørket og vinne en seier for dem som de nyter. Slike gleder vil bare vare til møtet avsluttes. Men Gud må tjenes av prinsipp, i stedet for av følelser.

Oppnå seier, morgen og kveld, for deg selv og din egen familie. Ikke la det daglige arbeidet holde deg fra dette. Ta deg tid til å be og tro at Gud hører deg. Ha tro blandet inn i bønnene dine. Du føler kanskje ikke alltid det umiddelbare svaret; men da blir troen testet. Du blir testet for å se om du stoler på Gud og om du har en levende og varig tro. "Han er trofast som har kalt eder; han skal og gjøre det."

Gå på troens smale planke. Sett alt på Herrens løfter. Stol på Herren i mørket. Det er på tide å ha tro. Men du lar ofte følelser styre deg. Du ser etter verdier i deg selv når du ikke føler deg trøstet av Guds Ånd. Du fortviler fordi du ikke finner dem. Du stoler ikke nok på Jesus, dyrebare Jesus. Du gjør ikke hans verdier til alt, i det hele tatt. Det aller beste du kan gjøre vil ikke tjene Guds gunst. Det er Jesu verdi som vil redde deg, det er hans blod som vil rense deg. Men du må gjøre en innsats. Du må gjøre det du kan for din del. Vær nidkjær og omvend deg og tro deretter.—(Testimonies for the Church 1:167.)

Kapitel 4—Bønn og Frelse

Bønn er en viktig del av suksess i sjelevinnende —Hvis Kirkens medlemmer bare ville bruke de åndskreftene de har, i velrettede anstrengelser, i gjennomtenkte planer, kunne de gjøre hundre ganger mer for Kristus enn de gjør nå. Hvis de gikk ut med oppriktig bønn, med saktmodighet og ydmykhet i hjertet, og personlig søkte å dele kunnskapen om frelsen med andre, kunne budskapet nå jordens innbyggere.—(The Review and Herald, April 11, 1893).

Vi må komme til Gud i tro, utøse våre bønner for ham, og tro at han vil arbeide for vår skyld, og for dem vi prøver å redde. Vi skal bruke mer tid på oppriktig bønn.—(SDA Bible Commentary 3:146, 1147.)

Velg en annen og enda en sjel, søk daglig veiledning fra Gud, legg alle ting fram for ham, i oppriktig bønn, og arbeid i guddommelig visdom. Når du gjør dette, vil Gud gi deg Den Hellige Ånd til å overbevise og omvende sjelen.—(Medical Ministry, 245).

Unngå med forsiktighet ethvert uttrykk for sinne; og selv om du snakker tydelig, la det ikke være noen bebreidelse, ingen kjeft, ingen tegn på heftighet, men av oppriktig kjærlighet. Fremfor alt, la det ikke være noen skygge av hat eller uvilje, ikke noe uttrykk for bitterhet eller surhet. Ingenting annet enn vennlighet og mildhet kan strømme fra et hjerte av kjærlighet. Men disse dyrebare fruktene bør ikke hindre dere i å tale på den alvorligste og mest høytidelige måten, som om engler hadde festet sine øyne på dere og dere arbeidet med tanke på den kommende dommen. Husk at resultatet av irettesettelser er sterkt avhengig av måten de blir gitt på. Forsøm ikke alvorlig bønn slik at du kan ha et ydmykt sinn og slik at Guds engler kan gå foran deg og arbeide på hjertene du prøver å nå og myke dem ved himmelske inntrykk, slik at dine anstrengelser kan være til nytte. Hvis noe godt blir gjort, ikke gi deg selv æren. Gud har gjort alt.—(Testimonies for the Church 2:53.)

Hvis flere mennesker skulle møtes sammen med en enighet [de alle samlet på samme sted], med hjerter tynget for fortapte sjeler, og skulle tilby alvorlige, inderlige bønner, ville de vise seg effektive.—(The Review and Herald, August 23, 1892.)

Å be for sjeler vil bringe oss nærmere Gud — Hver anspennelse som blir gjort for Kristi skyld, vil resultere i velsignelse for oss selv. Om vi bruker av våre midler til hans ære, vil han gi oss nye midler. Når vi søker å vinne andre for Kristus og våre bønner blir bærere av en virkelig byrde for sjelers frelse, vil våre egne hjerter slå med en livgivende flom av nåde fra Gud. Hele vårt kristenliv vil ha mer virkelighet over seg, mer alvor, mer bønn. {OSLv 255.2}.—(Christ's Object Lessons, 354).

Når selvet dør, vil et intenst ønske vekkes for andres frelse, noe som vil føre til utholdende bestrebelser og å gjøre godt. Det vil bli sådd i alle vann; og oppriktige bønner, presserende bønner, vil ta himmelen for fortapte sjeler. Det vil være et alvor, en utholdenhet som ikke vil

forsvinne. Kjærlighet til Jesus vil føre til brennende kjærlighet til våre medmenneskers sjeler.—(Gospel Workers, 470).

Kom sammen for å be for sjelenes omvendelse — Selv om det bare er to eller tre som kjenner sannheten på et sted, kan de danne en arbeidsgruppe. De bør holde enhetens bånd ubrutte, og de bør samarbeide i kjærlighet og enhet, oppmuntre hverandre til å gå videre, og hver henter mot og styrke fra de andre. La dem vise kristen overbærenhet og tålmodighet, ikke bruke forhastede ord, men bruke talens gave til å oppbygge hverandre i den aller helligste tro. I kristen kjærlighet kan de arbeide for dem utenfor flokken og bør glemme seg selv når de forsøker å hjelpe andre. Når de arbeider og ber i Kristi navn, vil deres antall øke, for Frelseren sier: "Alt det to av eder på jorden blir enige om å bede om, det skal gis dem av min Fader i himmelen." Matt. 18,19.—(Testimonies for the Church 7:21.)

"La menigheten i Los Angeles ha spesielle bønnestunder hver dag for det arbeidet som blir gjort. Herrens velsignelse vil komme til de medlemmer av menigheten som deltar i arbeidet på denne måten og samles daglig i små grupper for å be for dets suksess. På denne måten vil de troende selv motta nåde og Herrens arbeid vil gå fremover."—(Evangelism, 111, 112.)

Vi bør holde bønnemøter og be Herren om å åpne veien for sannheten til å komme inn i festningene der Satan har satt opp sin trone, og å drive bort skyggen han har kastet over deres stier, som han forsøker å bedra og ødelegge. Vi har denne forsikringen: "Den rettferdiges bønn har en mektig virkning." Jakob 5:16 —(Testimonies for the Church 6:80.)

Å, at troens oppriktige bønn må stige opp overalt. Gi meg sjeler som nå er begravd i villfarelsens søppel, ellers dør jeg! Før dem til kunnskap om sannheten slik den er i Jesus.—(This Day With God, 171).

Alle kan be for sjeler — Ikke alle er kalt til å arbeide personlig i fremmede land, men alle kan gjøre noe for å støtte misjonsarbeidet gjennom sine bønner og gaver.—(Testimonies for the Church 6:29.)

Brødre og søstre, har dere glemt at deres bønner skal gå ut, som skarpe sigder, med arbeiderne på den store høstmarken?—(Testimonies for the Church 3:162.)

La dem som er åndelig innstilt, tale til disse sjelene. [Bruk mye tid på bønn og nøye studium av Bibelen. La alle tilegne seg troens sanne grunnprinsipper ved egen erfaring, i tro på at Den Hellige Ånd vil bli skjenket dem fordi de virkelig hungrer og tørster etter rettferdighet. Vis dem hvordan de kan overgi seg til Gud, hvordan de kan finne tro og hvordan de kan kreve løftene. Uttrykk Guds dype kjærlighet ved oppmuntring og forbønn.—(Testimonies for the Church 6:65.)

Når evangeliets garn er kastet, la oss våke ved garnet, med tårer og oppriktig bønn. La arbeiderne bestemme seg for ikke å bli motløse; og ikke slippe nettet før det er trukket i land, med frukten av deres arbeid.—(The Signs of the Times, March 16, 1882.)

Hvordan kan vi ære Gud, hvordan kan vi rettferdiggjøre hans ord, med mindre vi er mye i bønn og appellerer til ham om å manifestere sin makt på vegne av de fortapte?—(The Review and Herald, August 23, 1892.)

Personlig sjelvinnende innsats gjort vellykket ved bønn — Men jeg bestemte meg for at mitt arbeid aldri skulle opphøre med disse kjære sjelene, som jeg hadde så stor interesse for, og som jeg var hengitt til Gud. Flere hele kvelder tilbrakte jeg i alvorlig bønn for dem som jeg hadde oppsøkt og samlet for å arbeide og be sammen med dem.

Noen av dem hadde vært sammen med oss ... Men i alle våre små møter fortsatte jeg å oppfordre til bønn for hver enkelt til de hadde overgitt seg til Jesus og anerkjent fordelene ved hans tilgivende kjærlighet. Hver og en ble omvendt til Gud..—(Testimonies for the Church 1:33, 34.)

Bønn for sjeler tar sinnet fra sine egne små bekymringer — Be om bønner for sjelene du arbeider for; bring dem fram for menigheten som gjenstand for deres ydmyke bønner. Dette er akkurat hva menighetens medlemmer trenger - å få sine tanker vendt bort fra sine bagatellmessige problemer, og å føle en stor byrde, en personlig interesse, for en sjel som er i ferd med å gå fortapt.—(Medical Ministry, 244, 245.)

Be om større effektivitet i sjelevinnende — Den holdning som våre representanter opprettholder under generalforsamlingen, vil ha en virkende innflytelse på alle ut over hele arbeidsmarken, så vel som på de delegerte selv. La det kunne ses, mine brødre, at Jesus bor i hjertet, og at han oppholder, styrker og trøster. Det er deres forrett fra dag til dag å bli utrustet med et rikt mål av hans Hellige And og få et utvidet syn på betydningen og den omfattende rekkevidde av det budskap som vi forkynner for verden. Herren er villig til å åpenbare underfulle ting ut fra sin lov. Vent på ham med ydmyke hjerter. Be inderlig om å kunne forstå den tiden vi lever i, for å få et større begrep om hans hensikt, og større dyktighet i å vinne mennesker.—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 513, 514.)

Det er mange sjeler som lengter dypt etter lyset, etter trygghet og styrke hinsides det de har vært i stand til å fatte. De trenger å bli søkt og arbeidet for tålmodig og utholdende. Be til Herren i inderlig bønn om hjelp. Bring Jesus frem fordi du kjenner ham som din personlige Frelser. La hans smeltende kjærlighet, hans rike nåde, strømme ut fra menneskers lepper. Du trenger ikke komme med læresetninger hvis det ikke blir bedt om det. Men ta Ordet, og med øm, inderlig lengtende kjærlighet til sjeler, vis dem Kristi dyrebare rettferdighet, som du og de må komme for å bli frelst. - Manuskript 27, 1895.—(Evangelism, 442.)

Disciplene bad med stort Alvor om at blive skicket til at møde Menneskene og i sin daglige Omgjængelse tale Ord, som vilde lede Syndere til Kristus. De lagde al Uoverensstemmelse og ethvert Ønske om at være den største til Side og trængte sig nær sammen i kristeligt Brodersamfund. De trængte sig nærmere og nærmere Gud. og idet de gjorde dette, indsaa de, hvilken stor Forret det var, at det havde været dem forundt at komme i saa nær Berøring med

Kristus. Sorg fylgte deres Hjerter, naar de tænkte paa, hvor mange Gange de havde bedrøvet ham ved sin Sløvhed til at fatte, sin Sendrægtighed til at forstaa den Undervisning, som han til deres eget Bedste søgte at bibringe dem. {AV 23.1}.

Disse Beredelsens Dage var en Tid med alvorlig Hjerteransagelse. Disciplene forstod sin aandelige Trang og raabte til Herren om en hellig Salvelse, der vilde gjøre dem skikket til at virke for Sjæles Frelse. De bad ikke om Velsignelse blot for sig selv. De følte Trykket af Byrden for Sjæles Frelse. De erkjendte, at Evangeliet skulde kundgjøres i hele Verden, og de tilegnede sig den Kraft, Kristus havde lovet dem. {AV 23.2}.—(The Acts of the Apostles, 37.)

Mye bønn er nødvendig for å vite hvordan man kan nærme seg enkeltpersoner med sannhet — Ikke alle klarer å arbeide på en forstandig måte for å frelse sjeler. Det er nødvendig med mye og grundig tenking. Vi må ikke gå inn i Herrens verk på måfå og vente fremgang. Herren trenger tenkende menn, menn med evner. Jesus kaller på medarbeidere, ikke på dumrianer. Gud vil ha rettenkende og intelligente menn til å utføre den store oppgaven som er nødvendig for å frelse sjeler.

Håndverkere, sakførere, kjøpmenn og menn i alle yrker og stillinger utdanner seg for å kunne bli dyktige i sitt fag. Skulle Kristi etterfølgere være mindre dyktige, og skulle de være ukyndige når det gjelder de veier og midler som skal brukes mens de bekjenner seg til å være opptatt i hans tjeneste? Den oppgaven å vinne det evige liv er høyere enn alle jordiske hensyn. Skal man kunne lede sjeler til Jesus, må man kjenne til menneskenaturen og studere menneskesinnet. Skal man vite hvordan man skal nærme seg mennesker med sannhetens store emner, er det nødvendig med omhyggelig omtanke og inderlig bønn..—(Testimonies for the Church 4:67.)

Bønn oppnår mer i å vinne sjel enn ord alene — Satan er på sporet av deg. Han er en slu motstander, og den hatefulle ånden du møter i arbeidet ditt er inspirert av ham. De som han kontrollerer, gjentar hans ord. Hvis sløret kunne rives bort fra deres øyne, ville de som ble behersket på denne måten, se Satan spille alle sine kunster for å trekke dem bort fra sannheten. I arbeidet med å redde sjeler fra hans angrep, vil langt mer bli oppnådd ved ydmyk bønn etter Kristi eksempel, enn ved mange ord uten bønn..—(Colporteur Ministry, 81.)

Gud kaller på anstendige, rolige og besindige unge mennesker, og mennesker i moden alder, som er velbalanserte i prinsippet, som kan be så vel som å snakke, som vil stå opp for eldre og behandle gråhårede mennesker med respekt.

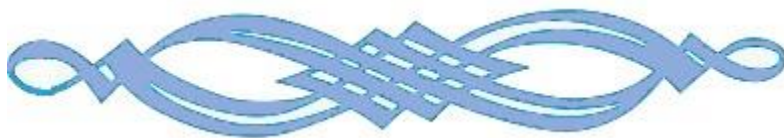
"Guds sak lider av mangel på arbeidere som har forståelse og mental styrke. Mine brødre og søstre, Herren har velsignet dere med intellektuelle evner som kan komme til stor nytte. Dyrk dine talenter med utholdende alvor. Tren og disipliner sinnet ved å studere, ved å observere ved refleksjon kan du ikke møte Guds sinn med mindre du bruker alle dine krefter. De mentale evnene vil styrkes og utvikles hvis du vil nærme deg arbeidet i gudsfrykt, i

ydmykhet og med oppriktig bønn. En standhaftighet vil gjøre mirakler. Vær åpne, faste og beslutsomme kristne. Opphøy Jesus, tal om hans kjærlighet, tal om hans kraft, og la dermed deres lys skinne ut i verden." The Review and Herald, 13. november 1883..—(Life Sketches, 275.)

Be for sjeler — Begynn å be for sjeler. Kom nærmere Kristus, nær opp til hans blødende side. La en saktmodig og stille ånd pryde deres liv, og la deres alvorlige, inderlige og ydmyke bønner om visdom stige opp til ham, slik at dere kan frelse ikke bare deres egen sjel, men også andres sjeler. Be mer enn dere synger. Har dere ikke større behov for å be enn for å synge? Unge menn og kvinner, Gud kaller dere til arbeid for ham. Dere må begynne å virke på en fullstendig ny måte. Dere kan gjøre et arbeid som ikke kan utføres av dem som forkynner i ord og lære. Dere kan nå en gruppe som pastoren ikke kan påvirke.—(Testimonies for the Church 1:513.)

La oss også be oppriktig for de menneskene vi forventer å besøke, og i levende tro presentere hver enkelt for Gud.—(Christian Service, 169.)

De bør arbeide for de små i samfunnet, for de fattige og undertrykte. Vi bør be for og med de hjelpeløse, som ikke har viljestyrke til å holde tilbake begjær som er blitt degradert av lidenskap. Det bør være alvorlig og utholdende arbeid for å frelse dem i hvis hjerter en interesse er vekket.—(Testimonies for the Church 6:84.)

Kapitel 5—Guds løfter om Bønn

Gud lover å høre og besvare bønn — Kristus er blitt mellommann mellom Gud og mennesker. Når vi bruker hans navn, har han selv lovet å gå i forbønn for oss. Han legger hele sin rettferdighet på den angrende bønnens side. Kristus ber for mennesket, og mennesket, som trenger guddommelig hjelp, ber for seg selv til Gud i kraft av ham som ga sitt liv for verden. Når vi gir uttrykk for takknemlighet for Kristi fortjeneste, røkelse blir lagt til våre forbønner. Å, hvem er i stand til å estimere denne store barmhjertighet og kjærlighet! Når vi nærmer oss Gud gjennom Kristi fortjenester, er vi kledd i hans prestekjole; han står og til og med med sin side omfavner oss med sin menneskelige arm, mens hans guddommelige arm holder fast på den evige tronen. Han legger sine fortjenester, som velduftende røkelse i et røkelsekar, i våre hender for å oppmuntre våre bønner. Han lover å høre og svare på våre inderlige bønner.—(SDA Bible Commentary 6:1078.)

Den Hellige Ånds enkle bønner vil stige opp gjennom porter som står på gløtt, den åpne døren som Kristus har talt om: Jeg har åpnet den, og ingen kan lukke den. Disse bønnene, blandet med røkelsen av Kristi fullkommenhet, vil stige opp som duft til Faderen, og svarene vil komme.—(Testimonies for the Church 6:467.)

Jeg så at Gud vil høre og besvare enhver bønn som blir sendt opp fra et ærlig hjerte i tro. Den som sendte opp bønnen, skal få velsignelsen når han trenger den mest, og ofte vil den overstige hans forventninger. Ikke en eneste bønn fra et sant Guds barn går tapt hvis den blir sendt opp i tro fra et ærlig hjerte.—(Testimonies for the Church 1:121.)

Å be slik som Nehemja gjorde i denne nødssituasjonen, er noe enhver kristen har adgang til når alle andre former for bønn er umulig. Travle slitere som er hardt tyngt av problemer og bekymringer, kan sende opp en stille bønn til Gud om hjelp. De som ferdes på sjø og land, kan i farens stund be om himmelens beskyttelse på denne måten. Når det plutselig oppstår en vanskelighet eller fare, kan vi sende vårt nødrops til ham som har lovt å hjelpe når som helst vi søker ham. I enhver situasjon og under alle forhold kan den som er nedbøyd av sorg og bekymringer eller utsatt for store fristelser, få visshet, støtte og hjelp i Guds usvikelige kjærlighet og kraft.—(Prophets and Kings, 631, 632.)

Hvis vi spør, vil Gud svare —Gud vil gjerne gi oss det vi i tro ber om, og som vi ellers ikke ville få. {MHK 403.5}.—(The Great Controversy, 525.)

Og Gud hører bønner. Kristus har sagt: «Om dere ber om noe i mitt navn, så skal jeg gjøre det!» Og en annen gang sa han: «Om noen tjener meg, ham skal Faderen ære.» Joh 14:14; 12:26. Dersom vi lever i, overensstemmelse med hans ord, kommer hvert eneste løfte han har gitt, til å bli oppfylt på oss. Vi har ikke fortjent hans nåde, men når vi overgir oss til ham, tar han imot oss. Han vil virke for og gjennom dem som følger ham. {HOL 174.2}.—(The Ministry of Healing, 226, 227.)

Når du ber Herren om hjelp, så gi også din frelser ære ved å tro at du mottar hans velsignelser. All kraft og all visdom står til vår disposisjon. Vi trenger bare be om dette. Gå hele tiden i Guds lys. Betrakt hans karakter både dag og natt. Da vil du få øye på hans skjønnhet og juble over hans godhet. Når du forstår hans kjærlighet, vil ditt hjerte gløde. Du vil kjenne deg oppløftet som om du ble båret av Den Eviges armer. I den kraft og det lys som Gud gir, kan du forstå og utrette mer enn du noen gang trodde var mulig. {HOL 396.4}.—(The Ministry of Healing, 514.)

Gud har en himmel full av velsignelser som han er villig til å gi til dem som av hele sitt hjerte søker den hjelpen som bare Herren kan gi oss.—(Sons and Daughters of God, 123.)

Jesus presenterer våre dårlig ordlyste bønner til Faderen — Hver oppriktig bønn blir hørt i himmelen. Det kan hende at den ikke uttales flytende, men hvis hjertet er i den, vil den stige opp til helligdommen der Jesus tjener, og han vil presentere den for Faderen uten et eneste vanskelig, stammende ord, men skjønn og velluktende av Hans egen fullkommenhets røkelse.—(The Desire of Ages, 667.)

Styrke til å overvinne fristelser gitt til de som ber — Alle er ansvarlige for sine handlinger så lenge de er på prøve i denne verden. Alle har makt til å kontrollere sine handlinger hvis de vil. Hvis de er fattige i dyd og renhet i tanke og handling, kan de bli hjulpet av de hjelpeløses venn. Jesus kjenner alle svakhetene i menneskets natur, og hvis man bønnfaller ham, vil han gi styrke til å overvinne selv de sterkeste fristelsene. Alle kan ha denne styrken hvis de ydmykt søker den..—(Child Guidance, 466, 467.)

Gud besvarer våre bønner når og hvordan han ser best — Gud vil høre alle hellige som kommer til ham med et sanndru hjerte, og som sender opp sine ærlige bønner til ham i tro. Din tro må ikke gi slipp på Guds løfter, selv om du ikke ser eller føler et øyeblikkelig svar på dine bønner. Vær ikke redd for å sette din tillit til Gud. Stol på hans rike løfte: “Be, så skal I få.” Joh. 16, 24. Gud er for klok til å ta feil og for god til å holde noe godt tilbake fra sine hellige, hvis de vandrer i oppriktighet. Mennesket gjør feil, og selv om dets bønner kommer fra et oppriktig hjerte, ber de ikke alltid om slikt som tjener til dets eget beste, eller som vil herlig gjøre Gud. Når det er tilfelle, hører vår vise og gode Far våre bønner, og han vil svare, somme tider straks. Men han gir oss det som er til beste for oss og til hans egen ære. Gud gir oss velsignelser. Dersom vi kunne få et virkelig innblikk i hans plan, ville vi klart kunne se at han vet hva som er best for oss, og at våre bønner blir besvart. Vi får ikke noe som vil være til skade for oss. Vi får den velsignelsen vi trenger, i stedet for noe som vi ba om, og som vil være til skade for oss.

Jeg så at dersom vi ikke merker at bønnene våre straks blir besvart, bør vi likevel holde fast ved vår tro og ikke tillate mistillit å trenge inn, for den vil skille oss fra Gud. Hvis troen vår vakler, får vi ikke noe av ham. Tilliten til Gud bør være sterk. Da vil velsignelsen falle på oss liksom en regnskur når vi mest trenger den..—(Testimonies for the Church 1:120, 121.)

Gud gir visdom som svar på bønn — Herren har gitt oss dette løfte: “Dersom noen av dere mangler visdom, da be han Gud, han som gir alle villig og uten onde ord, og den skal gis ham.” Det er overensstemmende med Guds forordning at de som bærer ansvar, ofte skulle komme sammen for å rådføre seg med hverandre og for å be alvorlig om den visdommen som bare han kan meddele. Tal mindre; megen tid spilles med tale som ikke bringer noe lys. La brødre forene seg i faste og bønn om den visdommen som Gud har lovt å gi i rikt mål. Legg deres besværlighet fram for Gud.—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 499.)

Kristi nåde er tilgjengelig selv før vi ber — Ja, selv før bønnen er uttalt, før lengselen i hjertedypet er gjort kjent, er nåden fra Kristus i gang med sitt verk for å hjelpe fram disse ennå skjulte spirene i menneskesjelen, de svakeste spor av en orientering mot Gud. {OSLv 142.4}.—(Christ’s Object Lessons, 206.)

Vi kan kreve hans løfter dristig — “Hvis dere blir i meg, og mine ord blir i dere, kan dere be om hva dere vil, og dere skal få det.” Hold dette løftet når du ber. Det er vår sak å komme til ham med hellig frimodighet. Når vi oppriktig ber ham om å la sitt lys skinne over oss, vil han høre oss og besvare vår bønn. Men vi må leve i samsvar med våre bønner. De er til ingen nytte hvis vi handler i strid med dem. Jeg har sett en far som, nesten umiddelbart etter å ha lest et skriftsted og bedt, begynte å skjelle ut barna sine. Hvordan kunne Gud svare på bønnen han hadde sendt opp? Og hvis faren ber etter å ha skjelt ut barna, vil denne bønnen være til nytte for barna? Nei; ikke med mindre det er en bønn til Gud om tilgivelse.—(Child Guidance, 499.)

Engler vil hjelpe oss med å svare på bønn — Oppriktig omvendelse for Gud vil bli akseptert. Når du er i ferd med å snakke under et anfall, lukk munnen. Ikke si et ord. Be før du snakker, og himmelske engler vil komme deg til hjelp og drive bort de onde englene. De englene som fører deg til å vanære Gud, bebreide hans sak og svekke din egen sjel.—(Testimonies for the Church 2:82.)

Engler vil komme til vår side som svar på bønn — Alle som vil gå på Guds veier og følge hans plan, vil bli ledet og beskyttet av himmelens engler. De blir sendt til oss når vi inderlig og ydmykt ber Herren om hjelp. Lysets og kraftens usynlige herskarer samarbeider med dem som er ydmyke og små i seg selv. — Brev 116, 1899..—(Selected Messages 1:97.)

Evangeliet vil gjøre raske fremskritt som et resultat av bønn — Gud vil arbeide mektig for sitt folk i dag hvis de vil stille seg fullstendig under hans ledelse. De trenger den Hellige Ånds konstante nærvær. Hvis det var mer bønn i rådene til de ansvarlige, og en dypere ydmykhet av hjertet for Gud, ville vi se fullt tilfredsstillende bevis på guddommelig ledelse, og vårt arbeid ville blomstre rikelig. Guide to the Church, vol. 3, s. 212-214].—(Testimonies for the Church 8:238.)

Bønn vil bringe kraft til å overvinne — Vi må ha på oss Guds fulle rustning, og når som helst være rede til en konflikt med mørkets makter. Når fristelser og prøvelser kommer over

oss, la oss da gå til Gud og kjempe med ham i bønn. Han vil ikke vise oss tomhendt bort, men vil gi oss kraft og styrke til å seire og til å bryte fiendens makt.—(Early Writings, 46.)

Velsignelser vil stå i forhold til vår tro — Be i tro. Og stol på at livet vil bringes i harmoni med dine bønner, slik at du kan motta velsignelser for det du ber om. Ikke la din tro svekkes, for velsignelsene du mottar står i forhold til troen du utøver. "Det skje eder efter eders tro!" Matteus 9:29; "Og alt det I beder om med tro i eders bønn, det skal I få." Matteus 21:22. Be, tro, gled dere. Lovsyng Gud fordi han har besvart dine bønner. Ta ham på hans ord. "La oss holde uryggelig fast ved bekjennelsen av vårt håp - for han er trofast som gav løftet." Hebreerne 10:23. Ikke en oppriktig bønn har gått tapt. Kanalen er åpen, strømmen renner. Den bærer med seg helbredende egenskaper og strømmer ut en gjenopprettende strøm av liv, helse og frelse.—(Testimonies for the Church 7:274.)

Kapitel 6—Troens Bønn

Bønn er himmelens middel til å lykkes med å overvinne synd — Der er mange, som, skjønt de bestræber sig for at lyde Guds Befalinger, dog erfarer ringe Fred eller Glæde. Denne Mangel i deres Erfaring skyldes, at de ikke øver Tro. De vandrer ligesom i et Saltland, i en fortørret Ørken. De griber lidet, naar de kunde gribe meget; thi Guds Løfter er ubegrænsede. Saaadanne udgjør ikke en rigtig Fremvisning af den Helliggjørelse, som kommer af Lydighed mod Sandheden. Herren vil, at alle hans Sønner og Døtre skal være lykkelige, lydige og eje Fred. Ved at øve Tro kommer den troende i Besiddelse af disse Velsignelser. Ved Tro kan enhver Karaktermangel blive afhjulpen. enhver Besmittelse fjernet, enhver Fejl rettet, enhver Dyd udviklet. {AV 324.4}.

Bønnen er det af Gud anordnede Middel til Fremgang i Kampen mod Synden og Udviklingen af en kristelig Karakter. De guddommelige Indflydelser, der kommer som Svar paa Troens Bøn. vil i dens Sjæl. som beder, udrette alt, hvad han beder om. Om Syndsforladelse, om den Helligaand, om et kristeligt Sind, om Visdom og Styrke til at udføre Guds Værk, om en hvilken som helst Gave, han har lovet, kan vi bede, og Løftet er: «Saa skal I faa.» {AV 325.1}— (The Acts of the Apostles, 563, 564.)

Gud lengter etter å gjøre store ting for oss — Vår del består i å be og tro. Våk og be. Våk og samarbeid med en bønnehørende Gud. Husk at vi er «Guds medarbeidere». 15 Tal og virk i samsvar med dine bønner. Prøver vil vise om din tro er ekte eller bare en form. Dette vil bety uendelig mye for deg i den ene eller den andre retningen. {OSLv 96.2}

Når problemer melder seg og vanskeligheter tårner seg opp foran deg, så gå ikke til ynkelige mennesker for å få hjelp. Stol helt på Gud. Denne vanen å gå til andre med våre vanskeligheter gjør oss bare svakere selv, og det gir sannelig ikke de andre noen større styrke. Det legger bare på dem en ekstra byrde, nemlig våre åndelige svakheter, som de er ute av stand til å rå bot på. Vi søker hjelp hos begrensede og feilende mennesker, mens vi hos den aldri sviktende Gud kunne ha fått sikker styrke. {OSLv 96.3}

Du behøver ikke å gå til jordens ytterste grenser for å finne visdom. For Gud er jo like ved. Det er ikke evnene du nå eier, som vil gi deg framgang. Heller ikke noen evner du måtte tilegne deg i framtiden. Nei, det er det Herren alene kan gjøre for deg. Vi må nære langt mindre tillit til hva mennesker kan utrette, og langt mer tillit til det Gud kan gjøre for hver troende sjel. Han lengter bare etter at du skal strekke deg ut mot ham i tro. Han lengter etter at du skal vente store ting av ham. Han lengter etter å gi deg forstand både i åndelige og timelige ting. Han kan skjerpe sjelsevnen. Han kan gi deg takt og dyktighet. Sett inn i verket evnene du har fått. Be så Gud om visdom, og du vil få den. {OSLv 96.4}.—(Christ's Object Lessons, 146.)

Bønn og tro vil gjøre fantastiske ting — Jeg er redd for at denne troen ikke er avgjørende. Skal vi ikke ruste oss mot skuffelser og fristelser til å miste motet? Gud er nådig, og med en gledelig sannhet, som renser og foredler livet, kan vi gjøre et sunt og solid arbeid for Gud. Bønn og tro vil gjøre vidunderlige ting. Ordet må være vårt krigsvåpen. Mirakler kan bli utført gjennom ordet; for det vil være lønnsomt i alle ting. - Brev 75, 1896.—(Evangelism, 489.)

Tro som skal blandes med våre bønner — Guds folk må handle klokt. De bør ikke være fornøyde før enhver bekjent synd er bekjent; da er det deres privilegium og plikt å tro at Jesus aksepterer dem. De må ikke presse andre gjennom mørket og vinne en seier for dem som de nyter. Slike glæder vil bare vare til møtet avsluttes. Men Gud må tjenes av prinsipp, i stedet for av følelser. Oppnå seier, morgen og kveld, for deg selv og din egen familie. Ikke la det daglige arbeidet holde deg fra dette. Ta deg tid til å be og tro at Gud hører deg. Ha tro blandet inn i bønnene dine. Du føler kanskje ikke alltid det umiddelbare svaret; men da blir troen testet. Du blir testet for å se om du stoler på Gud og om du har en levende og varig tro. "Han er trofast som har kalt eder; han skal og gjøre det."

Gå på troens smale planke. Sett alt på Herrens løfter. Stol på Herren i mørket. Det er på tide å ha tro. Men du lar ofte følelser styre deg. Du ser etter verdier i deg selv når du ikke føler deg trøstet av Guds Ånd. Du fortviler fordi du ikke finner dem. Du stoler ikke nok på Jesus, dyrebare Jesus. Du gjør ikke hans verdier til alt, i det hele tatt. Det aller beste du kan gjøre vil ikke tjene Guds gunst. Det er Jesu verdi som vil redde deg, det er hans blod som vil rense deg. Men du må gjøre en innsats. Du må gjøre det du kan for din del. Vær nidkjær og omvend deg og tro deretter.

Ikke bland sammen tro og følelser. De er helt forskjellige. Det er opp til oss å utøve tro. Vi må fortsette å utøve denne troen. Tro, tro. La din tro ta tak i velsignelsen, og den vil være din. Følelsene dine har ingenting å gjøre med denne troen. Når troen bringer velsignelsen til hjertet ditt og du glæder deg over velsignelsen, er det ikke lenger tro, men følelser. —(Testimonies for the Church 1:167.)

Bønn og tro tar tak i Guds kraft — Sann tro og sann bønn — hvor sterke disse dog er! De er som to armer hvormed den menneskelige ansøker griper den uendelige kjærlighets kraft. Tro er fortrøstning til Gud å tro at han elsker oss og vet hva som gagnar oss best. Således leder den oss til å velge hans vei istedenfor vår egen. Den tar imot hans visdom istedenfor vår vankundighet, hans styrke istedenfor vår svakhet, hans rettferdighet istedenfor vår syndefullhet. Vårt liv, vi selv, er allerede hans; troen anerkjenner hans eiendomsrett og tar imot dens velsignelse. Sannhet, oppriktighet og renhet påpekes som hemmeligheten ved framgang i livet. Det er troen som setter oss i besittelse av disse ting. Hver god innskyttelse eller lengsel er en Guds ga ve; troen får av Gud det livet som alene kan frambringe sann vekst og dyktighet.—(Gospel Workers, 259.)

Våre liv skal være i harmoni med våre begjæringer — Be i tro. Og stol på at livet vil bringes i harmoni med dine bønner, slik at du kan motta velsignelser for det du ber om. Ikke

la din tro svekkes, for velsignelsene du mottar står i forhold til troen du utøver. "Det skje eder efter eders tro!" Matteus 9:29; "Og alt det I beder om med tro i eders bønn, det skal I få." Matteus 21:22. Be, tro, gled dere. Lovsyng Gud fordi han har besvart dine bønner. Ta ham på hans ord. "La oss holde uryggelig fast ved bekjennelsen av vårt håp - for han er trofast som gav løftet." Hebreerne 10:23. Ikke en oppriktig bønn har gått tapt. Kanalen er åpen, strømmen renner. Den bærer med seg helbredende egenskaper og strømmer ut en gjenopprettende strøm av liv, helse og frelse.—(Testimonies for the Church 7:274.)

Gud aksepterer troens bønn — Den ydmyke, intelligente troens bønn, som kommer fra oppriktige lepper, er fullstendig akseptabel for Gud. Det er den oppriktige bønningen som blir hørt i himmelen og belønnet med et svar på jorden.

Alt dette har jo min hånd gjort, og således blev alt dette til, sier Herren. Men den jeg vil se til, det er den elendige, og den som har en sønderbrutt ånd og er forferdet over mitt ord. For så sier den Høie, den Ophøiede, han som troner evindeligh, og hvis navn er hellig: I det høie og hellige bor jeg, og hos den som er sønderknust og nedbøiet i ånden, for å gjenoplive de nedbøiedes ånd og gjøre de sønderknustes hjerte levende. Offer for Gud er en nedbrutt ånd. Et nedbrutt og knust hjerte vil du, Gud, ikke forakte. [Jesaja 66:2; Jesaja 57:15; Salmenes 51:17] — (The Signs of the Times, December 3, 1896.)

Trykk på dine begjæringer i tro — Gud vil være for oss det vi tillater ham å være. Slappe, halvhjertede bønner vil ikke bringe noen himmelsk belønning. Vi trenger å være mer pågående i våre bønnevaner. Be i tro, vent i tro, motta i tro og gled deg i håpet, for den som leter, han finner. Vær alvorlig i dette. Søk Herren av hele ditt hjerte. Menneskene legger sin sjel og sitt alvor i alt de gjør, når det gjelder timelige ting, og holder på til deres anstrengelser krones med hell. Lær hvordan man med intenst alvor søker etter Guds rike velsignelser som han har lovet, og ved utholdende bestemte anstrengelser vil du få hans lys, hans sannhet og rike nåde.

Rop til Gud i oppriktighet og med sjelehunger. Kjempe med de himmelske sendebud inntil du ha vunnet seier. Legg hele ditt liv i Herrens hånd: sjel, ånd og legeme, og bestem deg for at du vil være hans elskelige og hellige redskap, drevet av hans vilje, kontrollert av hans sinn og inspirert av hans ånd.

Fortell Jesus i sjelens oppriktighet om dine behov. Det kreves ikke at du holder en lang preken for Gud, men med et hjerte som sørger over synden kan du si: "Frels meg Herre, jeg forgår." Det er håp for slike sjeler. De vil søke, de vil be, de vil banke på og de vil finne. Når Jesus har tatt bort syndebyrden som knuger sjelen, vil du erfare Kristi velsignede fred.".—(Our High Calling, 131.)

Gud besvarer troens bønn med kraft — Når det oppstår menn som er likeså gudhengivne som Elias var, og som eier den tro han hadde, så vil Gud åpenbare seg liksom han gjorde på den tid. Når det oppstår menn som klynger seg til Herren i bønn slik som Jakob gjorde, så vil

de følger man da var vitne til, vise seg igjen. Det vil komme kraft fra Gud som svar på troens bønn.—(Gospel Workers, 255.)

Forstå vitenskapen om bønn — Tro og bønn er nært knyttet sammen, og vi må betrakte dem samtidig. I troens bønn finnes det en guddommelig visdom. Dette er en visdom som de som vil ha fremgang i livet, må lære å forstå. Kristus sier: «Alt det dere ber om i bønnene deres — tro at dere har fått det, og dere skal få det.» Mark. 11, 24. Han sier tydelig at vår bønn må være i over-ensstemmelse med Guds vilje. Vi må be om de tingene han har lovt oss, og hva vi enn tar imot, så må det bli brukt til å gjøre hans vilje. Når betingelsene blir oppfylt, er løftet utve-tydig.

Vi har lov til å be om tilgivelse for våre synder, om den Hellige Ånd, om et sinn som ligner Kristi sinn, om visdom og kraft til å arbeide for ham og om enhver gave som han har lovt å gi oss. Så skal vi tro at vi får det, og takke Gud for at vi har mottatt det.—(Education, 257, 258.)

Private bønner opprettholder sjelelivet — Så må vi tro at vi får det vi har bedt om og takke Gud for at vi har fått det. Løftet har gaven i seg, og vi kan leve vårt liv i forsikring om at den gaven vi allerede eier, vil bli virkelighet når vi trenger den som mest..

Å leve etter Guds ord på denne måten innebærer at vi overgir hele livet til ham. Vi vil stadig føle at vi er avhengige av ham, og hjertet vil strekke seg etter Gud. Vi må be, for bønn er sjelens liv. Bønn i familien og i menigheten har sin plass, men det er vårt personlige samvær med Gud som holder liv i sjelen.

Da han var alene med Gud på fjellet, fikk Moses se forbildet til den storslåtte bygningen der Guds herlighet skulle bo. Det er når vi er på fjellet med Gud - når vi er alene med ham - at vi skal betrakte hans store ideal for menneskeheten. Da vil vi bli i stand til å forme vår karakter slik at hans løfte kan bli oppfylt i oss: "Jeg vil bo og ferdes blant dem, jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk" (2 Kor 6,16 Ntr)

Det var i stunder alene med Gud i bønn at Jesus fikk visdom og kraft. La de unge følge hans eksempel og tilbringe en stille stund sammen med sin Far i himmelen morgen og kveld, og så løfte sine tanker til Gud gjennom dagen. Hvert steg på vår vei sier han: "Jeg er Herren din Gud; jeg har grepet din høyre hånd og sier til deg: Vær ikke redd! Det er jeg som hjelper deg" (Jes 41,13). Hvis barna våre kunne lære dette om morgenen i livet sitt, hvilken friskhet og kraft, hvilken glede og skjønnhet ville komme inn i livet deres!—(Education, 258, 259.)

Å spørre i tro gir rike velsignelser — I ordene vi sier til mennesker og i bønnene vi sender, ønsker Gud å gi oss umiskjennelige bevis på at vi har åndelig liv. Vi nyter ikke fullt ut velsignelsene Herren har forberedt for oss fordi vi ikke ber i tro. Hvis vi ville utøve tro på den levende Guds ord, ville vi motta de rikeste velsignelsene. Vi vanærer Gud ved vår mangel på tro; derfor kan vi ikke gi liv til andre ved å presentere et levende og oppløftende vitnesbyrd. Vi kan ikke gi det vi ikke har. ikke sant?.—(Testimonies for the Church 6:63.)

Spør i tro; Deretter motta — Styrke kan hentes fra Gud. Han kan hjelpe. Han kan gi nåde og himmelsk visdom. Hvis du ber i tro, vil du motta; men du må våke i bønn. Våk, be, arbeid bør være ditt motto.—(Testimonies for the Church 2:427.)

Tro krever velsignelsen før den blir realisert og følt — Jeg er gjentatte ganger blitt vist at Guds barn forsømmer å be, særlig i sitt lønnkammer. Mange utøver ikke den tro som det er deres privilegium og plikt å utøve. De venter ofte på den følelsen som bare troen kan gi. Følelse er ikke tro. Dette er to forskjellige ting. Vi kan utøve tro, men glade følelser og velsignelser kan bare Gud gi. Guds kraft kommer til sjelen gjennom den levende tro, og denne troen er det i vår makt å utøve.

Ekte tro griper tak i og gjør krav på den velsignelsen som er lovt, før den er blitt virkelig. Vi må sende opp våre bønner i tro gjennom det andre forhenget, og la vår tro gripe tak i den velsignelsen som er lovt og så gjøre krav på den som vår. Vi må da tro at vi mottar velsignelsen, fordi vår tro griper tak i den og gjør den til vår etter Guds ord. "Derfor sier jeg dere: alt dere ber om i bønnen, tro bare at dere får det, så skal det bli gitt dere." Mark. I 1,24. Dette er tro, ekte tro, nemlig å tro at vi får velsignelsen før den er blitt virkelig. Når den velsignelsen som er lovt er blitt virkelig, slik at vi opplever den, da har vi praktisert tro. Men mange mener de har stor tro når de er fylt med Den Hellige Ånd, og at de ikke har tro hvis de ikke kan føle Åndens kraft. Slike forveksler tro med den velsignelsen som kommer av troen. Det riktige tidspunktet å utøve troen på, er når vi føler at vi mangler Ånden. Når mørke skyer samler seg over sinnet er det tid for å la troen trenge gjennom mørket og spre skyene. Ekte tro hviler på løftene i Guds ord, og bare de som er lydige mot Ordet, kan gjøre krav på dets herlige løfter. "Dersom dere blir i meg, og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det." Joh.15,7. "Og hva vi enn ber om, det får vi av ham, fordi vi holder hans bud og gjør det som er til behag for ham." 1.Joh.3,22.—(Early Writings, 72, 73.)

Ikke vakle hvis det ikke er gitt noe umiddelbart svar — Din tro må ikke gi slipp på Guds løfter, selv om du ikke ser eller føler et øyeblikkelig svar på dine bønner. Vær ikke redd for å sette din tillit til Gud. Stol på hans rike løfte: "Be, så skal I få." Joh. 16, 24. Gud er for klok til å ta feil og for god til å holde noe godt tilbake fra sine hellige, hvis de vandrer i oppriktighet.—(Testimonies for the Church 1:120.)

Be; La deretter resultatene ligge hos Gud — Arbeid i tro og overlat resultatet til Gud. Be i tro, og Hans mystiske forsyn vil gi sitt svar. Noen ganger kan det virke som om du ikke kan gjøre fremskritt. Arbeid da fortrøstningsfullt og legg tro, håp og mot i dine bestrebelser. Når du har gjort det du kan, vent på Herren mens du forkynner hans trofasthet, og han vil oppfylle sitt ord. Vent ikke i pinefull angst, men i sikker tro og urokkelig tillit. Kirkehåndboken bind 3 side 170].—(Testimonies for the Church 7:245.)

Be med selvtilit — Troens bønn som kommer fra hjertet, er den bønn som blir børt i himmelen og besvart på jorden. Gud forstår menneskenes trang. Han vet hva vi ønsker, før vi ber ham. Han ser sjelens kamp med tvil og fristelse. Han legger merke til oppriktigheten hos

den bedende. Han vil godkjenne sjelens ydmykelse og trengsel. «Den jeg vil se til,» sier han, «det er den elendige, og den som har en sønderbrutt ånd og er forferdet over mitt ord.» Es. 66, 2. {EVTJ 128.4}

Det er vår forrett å kunne be med tillit, idet Ånden inngir våre bønner. I enfoldighet bør vi legge våre behov fram for Herren og gripe hans løfter med en slik tro at de tilstedeværende vil forstå at vi har lært å få overhånd hos Gud i bønn. {EVTJ 128.5}.—(God's Amazing Grace, 92.)

Jesus er like villig til å lytte til bønn i dag som da han var på jorden—Ifølge såkalt verdslig visdom er bønn unødvendig. Vitenskapen regner ikke med bønnesvar som en realitet. Det ville være et mirakel og derfor i strid med naturlovene, og mirakler forekommer ikke. De sier at universet blir styrt av bestemte lover, og at ikke engang Gud gjør noe som strider mot disse lovene. De fremstiller altså Gud som om han var begrenset av sine egne lover - som om disse lovene skulle utelukke guddommelig frihet. Dette er i strid med Bibelen. Utførte ikke Kristus og apostlene mirakler? Den samme medfølende frelser lever også i dag, og han lytter like gjerne til den troendes bønn nå som da han gikk synlig blant menneskene. Det menneskelige samarbeider med det overnaturlige. Gud vil gjerne gi oss det vi i tro ber om, og som vi ellers ikke ville få. {MHK 403.5}.—(The Great Controversy, 525.)

Troens bønn uttrykker sjelens enkle ønsker —Bønnen kan ikke brukes som et soningsmiddel for synd. Den har ingen egenverdi og ingen kraft i seg selv. Alle de vakre ordene er verdiløse om de ikke er et sant uttrykk for hjertets lengsel. Troens bønn er den som kommer fra et oppriktig hjerte, når vår inderlige lengsel etter Guds nåde og hjelp blir tolket med enkle ord, på samme måte som vi ville be en jordisk venn om en hjelp vi venter at han kan og vil gi. Gud ønsker ikke våre høflige og ærbødige fraser, men det tause rop fra et hjerte som er knust av synd og som kjenner sin absolutte hjelpeløshet - en slik bønn finner alltid veien til vår nådige Far i Himmelen.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 86, 87.)

Bønn får Gud til å handle —Ved dine inderlige trosbønner kan du bevege armen som beveger verden. Du kan lære dine barn å be effektivt når de kneler ved din side. La dine bønner stige opp til Guds trone: "Spar, Herre, ditt folk, og overgi ikke din arv til vanære, så hedninger får råde over den! Hvorfor skal de si blandt folkene: Hvor er deres Gud?" Gud er i virksomhet. Han gjør under, og selv om han er høy og opphøyet, kan bønn nå hans trone. Han som vender og vender opp ned, han som kan gjøre underfulle ting, vil se på troens angrende bønn fra de ydmykeste av sine barn....Jeg vil vende opp ned, opp ned, opp ned på det som er.—(The Review and Herald, April 23, 1889.)

Gud kan ikke svare på bønner som ikke blir spurt — Bønn og tro vil gjøre det ingen makt på jorden kan utrette. Vi verdsetter ikke høyt nok den kraft og mulighet som ligger i bønn. Det er sjelden vi opplever nøyaktig det samme to ganger. Stadig skjer det noe nytt, og vi må gjennom nye prøvelser, hvor det ikke er nok å stole på tidligere erfaring. Vi trenger det

lyset som hele tiden kommer fra Gud. Kristus sender alltid et budskap til dem som lytter etter hans stemme.

Det er en del av Guds plan å gi oss, som svar på troens bønn, det som han ikke ville skjenke hvis vi ikke ba om det.—(My Life Today, 15.)

Tjenestemenn skal være utrettelige i bønn —Predikanter bør ha en hjerteforberedelse før de går inn for å hjelpe andre, for folk er mye lenger fremme enn mange predikanter. De bør utrettelig kjempe i bønn til Herren velsigner dem. Når Guds kjærlighet brenner på hjertets alter, vil de ikke forkynne sin egen kløkt, men presentere Kristus som tar bort verdens synd. —(Testimonies for the Church 5:166.

Midlet mot motløshet er tro, bønn og arbeid — For alle som er motløse, finnes det bare ett botemiddel - tro, bønn og arbeid.—(Testimonies for the Church 6:438.)

Bønn er våpenet som vi motstår fienden med — Kristus er vårt eneste håp. Kom til Gud i hans navn som gav sitt liv for verden. Tro på hans offer. Vis at hans kjærlighet og glede fyller ditt hjerte. Tal ikke lenger vantro. I Gud er din styrke. Be meget. Bønnen er sjelens liv. Troens bønn er et effektivt våpen når fienden angriper oss. — Manuskript 24, 1904.—(The Signs of the Times, August 24, 1904.)

Bønn ikke tapt, selv om den ikke blir besvart som vi forventer — Troens bønn har aldri gått tapt; men å si at den alltid vil bli besvart på den spesielle måten og for den spesielle tingen vi har ventet på, er frimodighet.—(Testimonies for the Church 1:231.)

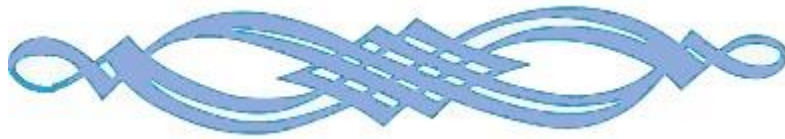
Trøsteren kommer som svar på troens bønn — Til alle tider og på alle steder, i alle sorger og under alle lidelser, når utsiktene syntes mørke og fremtiden problemfylt, og når vi føler oss hjelpeløse og ensomme, vil talsmannen bli sendt som svar på troens bønn. Forholdene kan skille oss fra enhver jordisk venn, men ingen forhold og ingen avstand kan skille oss fra den himmelske talsmann. Hvor vi enn er, og hvor vi går, er han alltid ved vår side for å støtte, hjelpe og oppmuntre oss.—(The Desire of Ages, 669, 670.)

Engler bærer våre bønner til den himmelske helligdommen —Engler hører lovprisningens offer og troens bønn, og de bringer bønnene opp til ham som tjener sitt folk i helligdommen, og han frembringer sine dyder til deres beste. Sann bønn tar tak i den Allmektige og gir menneskene seieren. På sine knær får den kristne styrke til å motstå fristelser.—(The Review and Herald, February 1, 1912.)

Oppriktig bønn vil forvirre Satans sterkeste innsats —Mennesker er Satans fanger, og er av natur tilbøyelige til å følge hans tilskyndelser og gjøre hans vilje. I seg selv har de ingen kraft til å motstå ham effektivt. Bare når Kristus bor i dem ved levende tro, påvirker deres ønsker og styrker dem med kraft fra det høye, kan de våge å møte en så forferdelig fiende. Ethvert annet middel til forsvar er ganske verdiløst. Det er ved Kristus alene at Satans makt holdes tilbake. Dette er en viktig sannhet som alle bør forstå. Satan er hvert øyeblikk opptatt

med å gjennomsøke jorden på kryss og tvers, på jakt etter hvem han kan sluke. Men de troendes oppriktige bønn vil tilintetgjøre hans mest energiske anstrengelser. Brødre og søstre, ta derfor "og grip foruten alt dette troens skjold, hvormed I skal kunne slukke alle den ondes brennende piler" ...—(Testimonies for the Church 5:294.)

Troens bønn seier over Satan — Troens bønn er den store styrken til den kristne og vil helt sikkert seire over Satan. Det er derfor han antyder at vi ikke har behov for bønn. Navnet på Jesus, vår forsvarer, avskyr han; og når vi kommer til ham for alvor for å få hjelp, er Satans hærer livredde. Det tjener hans formål godt hvis vi forsømmer bruken av bønn, for da blir hans løgnaktige underverk lettere mottatt.—(Testimonies for the Church 1:296.)

Kapitel 7—Bønn og Lydighet

Be og arbeid — Vi må ikke sitte rolig og vente på undertrykkelse og prøvelser, folde hendende og ikke gjøre noe for å avvende det onde. La oss sammen rope til himmelen. Be og arbeid, arbeid og be! Men ingen bør handle uoverveid. Lær som aldri tidligere at dere må være saktmodige og ydmyke.—(Selected Messages 2:370, 371.)

Vi må arbeide, be og tro. Herren er vår styrke - brev 376, 1906.—(Evangelism, 438.)

Dere vil måtte kjempe med vanskeligheter, bære byrder, gi råd, legge planer og fullbyrde dem og stadig søke hjelp hos Gud., Be og arbeid, arbeid og be! Lær av Jesus, liksom disipler i Kristi skole.—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 498, 499.)

Bønn er himmelens plan for suksess mot synd — Der er mange, som, skjønt de bestræber sig for at lyde Guds Befalinger, dog erfarer ringe Fred eller Glæde. Denne Mangel i deres Erfaring skyldes, at de ikke øver Tro. De vandrer ligesom i et Saltland, i en fortørret Ørken. De griber lidet, naar de kunde gribe meget; thi Guds Løfter er ubegrænsede. Saaadanne udgjør ikke en rigtig Fremvisning af den Helliggjørelse, som kommer af Lydighed mod Sandheden. Herren vil, at alle hans Sønner og Døtre skal være lykkelige, lydige og eje Fred. Ved at øve Tro kommer den troende i Besiddelse af disse Velsignelser. Ved Tro kan enhver Karaktermangel blive afhjulpen. enhver Besmittelse fjernet, enhver Fejl rettet, enhver Dyd udviklet. {AV 324.4}.

Bønnen er det af Gud anordnede Middel til Fremgang i Kampen mod Synden og Udviklingen af en kristelig Karakter. De guddommelige Indflydelser, der kommer som Svar paa Troens Bøn. vil i dens Sjæl. som beder, udrette alt, hvad han beder om. Om Syndsforladelse, om den Helligaand, om et kristeligt Sind, om Visdom og Styrke til at udføre Guds Værk, om en hvilken som helst Gave, han har lovet, kan vi bede, og Løftet er: «Saa skal I faa.» {AV 325.1} — (The Acts of the Apostles, 563, 564.)

Daglige fristelser gjør bønn til en nødvendighet — Styrken som oppnås i bønn til Gud, sammen med personlig trening for omtanke og ansvar, forbereder personen på daglige oppgaver og holder ånden i fred under alle omstendigheter, uansett hvor vanskelig det er. Fristelsene vi møter daglig gjør bønn nødvendig. For å bli holdt fast av Guds kraft, ved hjelp av tro, bør sinnets ønsker stadig stige opp i stille bønn om hjelp, for lys, for styrke, for kunnskap. Men tanker og bønn kan ikke erstatte tidens alvorlige, trofaste fremgang. Både arbeid og bønn er nødvendig for å utvikle kristen karakter.—(Testimonies for the Church 4:459.)

Daglig bønn gjør feil til seire — Hvis noen i det daglige samfunn med Gud avviker fra veien, hvis han et øyeblikk vender bort øynene som har vært festet på Jesus, er det ikke fordi han synder med vilje; for når han ser sin feil, vender han seg igjen og fester øynene på Jesus,

og det faktum at han har tatt feil, gjør ham ikke mindre dyrebar i Guds hjerte. Han vet at han har fellesskap med Frelseren, og når han blir irettesatt for sin feil i en eller annen rettssak, går han ikke bort og surmuler og klager mot Gud, men gjør feilen til en seier.—(The Review and Herald, May 12, 1896.)

Kristus er bønnens medium mellom oss og Gud — [Kristus er bindeleddet mellom Gud og mennesket. Han har lovet at han personlig vil gå i forbønn. Han stiller hele sin rettferdighets fortjeneste til disposisjon for forbønnen. Han ber for mennesket, og mennesket, som trenger guddommelig hjelp, ber selv for Gud. Han bruker sin innflytelse, som ga sitt liv for verdens liv. Når vi tilkjennegir overfor Gud vår takknemlighet for Kristi fortjenester, gir vi bønnene våre gunst. Når vi nærmer oss Gud i kraft av Forløserens fortjenester, plasserer Kristus oss nær sin side og omfavner oss med sin menneskelige arm, mens han med sin guddommelige arm griper den eviges trone. I røkelseskaret, i våre hender, plasserer han sin fortjeneste som en velluktende røkelse, for å oppmuntre oss til å be. Han lover å høre og svare på våre bønner. Kirkehåndbok vol. 3 side 81]

Ja, Kristus har blitt bønnens redskap mellom mennesket og Gud. Han har også blitt en velsignelse mellom Gud og mennesket. Han har forent guddommelighet med menneskeheten. Mennesker skal samarbeide med ham for å frelse sine egne sjeler, og slik gjøre alvorlige, utholdende anstrengelser for å redde dem som er døende.—(Testimonies for the Church 8:178.)

Som ypperstepresten stenker det varme blodet på nådestolen, mens skyen av røkelse stiger opp til Gud, slik stiger våre bønner opp til himmelen, mens vi bekjenner våre synder og ber om effektiviteten av Kristi forsonende blod, duftende av fortjeneste i vår Frelses karakter. Uansett vår uverdighet må vi huske at det finnes en som kan ta bort synden, og som er villig og ivrig etter å frelse synderen. Med sitt eget blod har han betalt straffen for alle som feiler. Hver synd som bekjennes for Gud, med et sønderknust hjerte, vil han ta bort. "Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren; om eders synder er som karmosinrød, skal de bli hvite som sne; om de er røde som skarlaget, skal de bli som den hvite ull." —(The Review and Herald, September 29, 1896.)

Bønner utgjør ingenting hvis det er forsettlig urettferdighet i hjertet — "For Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker, idet den optukter oss til å fornekte ugudelighet og de verdslige lyster og leve tuktig og rettferdig og gudfryktig i den nuværende verden." Kristus sier: "Derfor skal I være fullkomne, likesom eders himmelske Fader er fullkommen." Hva betyr dine bønner når du ser på urettferdigheten i dine hjerter? Med mindre du forandrer deg fullstendig, vil du snart bli trett av irettesettelse, slik Israels barn gjorde; og som dem vil du falle bort fra Gud.

Noen ganger anerkjenner du irettesettelser i ord, men du aksepterer dem ikke i hjertet. Du fortsetter som alltid, bare mindre mottakelig for innflytelsen fra Guds Ånd, og blir mer og mer forblindet, har mindre visdom, mindre selvkontroll, mindre moralsk styrke og mindre iver og smak for religiøse aktiviteter; og hvis du ikke blir omvendt, vil du til slutt helt slippe taket på Gud. Dere har ikke gjort avgjørende endringer i deres liv siden dere ble irettesatt, fordi dere ikke har sett og erkjent deres kraftmangler og den store kontrasten mellom deres liv og Kristi liv. Det har vært din taktikk å ha en holdning der du ikke helt mister tilliten til dine brødre.—(Testimonies for the Church 4:332.)

Bønn tar ikke plass for lydighet — Det er satt betingelser for oppfyllelsen av Guds løfter. Bønn kan aldri tre i stedet for utførelsen av en plikt. «Dersom dere elsker _ meg, holder dere mine bud,» sier Kristus. «Den som har mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal elskes av min Far. Også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.»⁸ Noen legger sine begjæringer fram for Gud og gjør krav på hans løfter. Men de innfrir ikke vilkårene for bønnhørelse. Denne inkonsekvente holdningen er en hån mot Jehova. Slike mennesker påberoper seg Kristi navn som en fullgyldig garanti for at løftene skal oppfylles. Men samtidig unnlater de å gjøre det som skulle vise at de virkelig tror på Kristus og elsker ham. {OSLv 93.4}.

Mange kommer til kort når det gjelder å fylle betingelsene for å bli antatt av Faderen. Vi bør undersøke nøye om vår sak står rett overfor Gud når vi nærmer oss ham. Dersom vi er ulydige, er det som om vi legger fram for Gud en sjekk og forlanger å få summen utbetalt uten å ha oppfylt betingelsene for å gjøre sjekken betalbar i vårt navn. Vi konfronterer Gud med hans løfter og ber ham om å oppfylle dem under helt umulige forhold. Om Gud skulle oppfylle løftene da, ville han derved føre vanære over sitt eget navn. {OSLv 94.1}

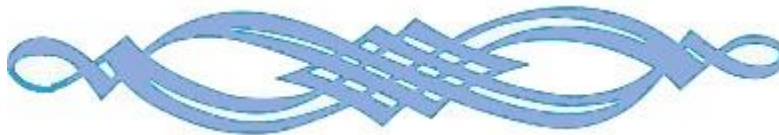
Løftet lyder: «Hvis dere blir i meg og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det.»⁹ Og Johannes sier: «Det som viser oss om vi har lært Gud å kjenne, er om vi holder hans bud. Den som sier at han kjenner ham, men ikke holder hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham. Men den som holder hans ord, i ham er kjærligheten til Gud fullendt. Av dette vet vi at vi er i ham.»¹⁰ {OSLv 94.2}.—(Christ's Object Lessons, 143, 144.)

Vi skal tro at Gud hører og deretter leve ut våre bønner—Barn og unge kan komme til Jesus med sine byrder og vanskeligheter og vite at han vil godta bønnene deres og gi dem akkurat det de behøver. Vær alvorlig og bestemt. Vis til Guds løfter og tro så uten å tvile. Vent ikke til kjenner noen spesielle følelser før du tror at Herren svarer. Tenk ikke ut noen eiendommelig måte som Herren må arbeide for deg på, før du tror at du får det du ber om. Stol på hans ord og overlatt det hele i Herrens hender i fast tro på at bønnen din vil bli hørt. Svaret vil da komme akkurat på den tiden og på den måten som din himmelske Far ser er til beste for deg. Lev deretter i samsvar med bønnene dine. Gå fremover i ydmykhet. {UID 104.2}.—(Messages to Young People, 123.)

Be om nåde for å motstå fristelser — I hverdagslivet vil du stadig møte overraskelser, skuffelser og fristelser. Hva sier Guds ord? "Stå djevelen imot" i fast tillit til Gud, "så skal han flykte fra dere." "Hold dere nær til Gud, så skal han holde seg nær til dere." De skal "søke vern hos meg, gjøre fred med meg, ja, gjøre fred med meg". Se opp til Jesus til enhver tid og på ethvert sted. Send opp en stille bønn fra et oppriktig hjerte, og be Gud rettlede deg i hva som er hans vilje. Når fienden angriper deg som en flodbølge, vil Herrens Ånd løfte opp et banner foran deg. Når du er i ferd med å gi opp og holder på å miste både tålmodigheten og selvkontrollen, når du er fristet til å opptre hardt og anklagende og til å dømme og finne feil hos andre, er det tid til å be: "Hjelp meg, Gud, til å seire over fristelsene, til å rense hjertet for all bitterhet, vrede og ondsinnet snakk. Gi meg ditt milde, ydmyke, tålmodige og kjærlige vesen. Hjelp meg til ikke å vanære min skaper, å feiltolke ordene og motivene til min hustru og barn eller mine brødre og søstre i Herren. Lær meg å være mild og medfølende, ømhjert og overbærende. Hjelp meg til å være et virkelig overhode i mitt hjem, og til å gjenspeile Kristi karakter for andre." — (The Adventist Home, 214, 215.)

Vi vet at farene og fristelsene som hjemsøker ungdommen i vår tid, ikke er få eller små.... Vi lever i en tid da det å motstå det onde krever konstant årvåkenhet og bønn. Guds dyrebare ord er standarden for ungdom som vil være lojale mot himmelens konge. La dem studere Skriftene. La dem legge tekst etter tekst på minnet og tilegne seg kunnskap om hva Herren har sagt.... Og i prøvelser la ungdommen spre Guds ord foran dem, og med ydmyke hjerter og i tro, søke Herren for visdom for å finne ut hans vei, og for styrke til å vandre på den....

La våre unge menn innføre en krigføring mot enhver vane som har den minste fare for å lede sjelen fra plikt og hengivenhet. La dem ha bestemte tider for bønn, og aldri forsømme dem hvis det kan unngås. Hvis de våger å kjempe mot sine onde vaner som de henga seg til før de bekjente seg til fellesskapet med Kristus, vil de snart bli et lett bytte for Satans knep. Men bevæpnet med Guds ord, skattet i hjerte og sinn, vil de komme uskadd ut av alle angrep fra Guds eller menneskers fiender.—(My Life Today, 315.)

Kapitel 8—Herskende Bønn

Ikke gi slipp på Guds løfter— Gud vil høre alle hellige som kommer til ham med et sanndru hjerte, og som sender opp sine ærlige bønner til ham i tro. Din tro må ikke gi slipp på Guds løfter, selv om du ikke ser eller føler et øyeblikkelig svar på dine bønner. Vær ikke redd for å sette din tillit til Gud. Stol på hans rike løfte: “Be, så skal I få.” Joh. 16, 24. Gud er for klok til å ta feil og for god til å holde noe godt tilbake fra sine hellige, hvis de vandrer i oppriktighet. Mennesket gjør feil, og selv om dets bønner kommer fra et oppriktig hjerte, ber de ikke alltid om slikt som tjener til dets eget beste, eller som vil herlig gjøre Gud. Når det er tilfelle, hører vår vise og gode Far våre bønner, og han vil svare, somme tider straks. Men han gir oss det som er til beste for oss og til hans egen ære. Gud gir oss velsignelser. Dersom vi kunne få et virkelig innblikk i hans plan, ville vi klart kunne se at han vet hva som er best for oss, og at våre bønner blir besvart. Vi får ikke noe som vil være til skade for oss. Vi får den velsignelsen vi trenger, i stedet for noe som vi ba om, og som vil være til skade for oss.

Jeg så at dersom vi ikke merker at bønnene våre straks blir besvart, bør vi likevel holde fast ved vår tro og ikke tillate mistillit å trenge inn, for den vil skille oss fra Gud. Hvis troen vår vakler, får vi ikke noe av ham. Tilliten til Gud bør være sterk. Da vil velsignelsen falle på oss liksom en regnskur når vi mest trenger den.—(Testimonies for the Church 1:120, 121.)

Våre bønner skal være alvorlige og vedvarende — Gud sier ikke: Be en gang, så skal du få. Han oppfordrer oss til å fortsette å be - utrettelig. Stadig, vedholdende bønn gjør at den som ber, blir mer alvorlig innstilt. Den gir ham en økende lengsel etter å få de ting han ber om. Kristus sa til Marta ved graven til Lasarus: «Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Guds herlighet?»¹⁴ {OSLv 95.5} John 11:40.

Men mange eier ingen levende tro. Det er derfor de ikke ser mer av Guds kraft. Deres svakhet er en direkte følge av deres vantro. De har mer tro på sine egne anstrengelser enn på Guds anstrengelser i deres favør. De prøver å ta hånd om seg selv. De legger planer og tenker ut metoder. Men de ber lite, og de har ikke mye av virkelig tillit til Gud. De tror nok de har tro, men det dreier seg bare om innskytelser i øyeblikket. De er ikke klar over sitt eget behov - og heller ikke over Guds villighet til å gi. Derfor er de ikke vedholdende i å legge sine begjæringer fram for Herren. Våre bønner bør være like alvorlige og utrettelige som den inntrengende bønnen fra den trengende vennen som tryglet om brød ved nattetider. Jo mer alvorlig og urokkelig vi holder ut i bønnen, desto mer intim vil vår forening med Kristus bli. Vi skal motta økte velsignelser fordi vi har en større tro. {OSLv 96.1}

Vår del består i å be og tro. Våk og be. Våk og samarbeid med en bønnehørende Gud. Husk at vi er «Guds medarbeidere».¹⁵ Tal og virk i samsvar med dine bønner. Prøver vil vise om din tro er ekte eller bare en form. Dette vil bety uendelig mye for deg i den ene eller den andre retningen. {OSLv 96.2}

Når problemer melder seg og vanskeligheter tårner seg opp foran deg, så gå ikke til ynkelige mennesker for å få hjelp. Stol helt på Gud. Denne vanen å gå til andre med våre vanskeligheter gjør oss bare svakere selv, og det gir sannelig ikke de andre noen større styrke. Det legger bare på dem en ekstra byrde, nemlig våre åndelige svakheter, som de er ute av stand til å rå bot på. Vi søker hjelp hos begrensede og feilende mennesker, mens vi hos den aldri sviktende Gud kunne ha fått sikker styrke. {OSLv 96.3}.—(Christ's Object Lessons, 145, 146.)

Oppriktig bønn hjelper mye — Den bønnen som kommer fra et oppriktig, troende hjerte, er den effektive, inderlige bønnen som er til stor nytte. Gud svarer ikke alltid på våre bønner slik vi forventer, for vi kan ikke be om det som er best for oss; men i sin uendelige kjærlighet og visdom vil han gi oss alt det vi trenger mest.—(Testimonies for the Church 4:531.)

Ikke gi slipp på Guds arm for tidlig — Jeg spurte engelen hvorfor det ikke var mer tro og kraft i Israel. Han svarte: "Dere slipper Herrens arm for tidlig. Bær dine bønner inntrengende fram for tronen og hold ut i stor tro. Løftene er sikre. Tro at dere vil få de ting dere ber om og dere skal få dem." Elia ble vist meg. Han var underlagt de samme skrøpeligheter som oss. Han ba inntrengende, og hans tro bestod prøven. Syv ganger ba han til Herren, og til sist kom skyen fram. Jeg så at vi hadde tvilt på de sikre løftene, og at vi hadde såret vår frelser ved vår mangel på tro. Engelen sa: "Ta rustningen på dere, og framfor alt ta på dere troens skjold, for det vil beskytte hjertet, selve livet, mot de ugudeliges brennende piler." Hvis fienden kan få de motløse til å vende blikket bort fra Jesus og til seg selv, så de tenker at de ikke er gode nok, isteden for å tenke på Jesu verdighet, hans kjærlighet, hans fortjeneste, hans store barmhjertighet, da vil han ta fra dem troens skjold og dermed oppnå sin hensikt. De vil bli utsatt for hans sterke fristelser. De svake skulle derfor se til Jesus og tro på ham, da praktiserer de tro..—(Early Writings, 73.)

Vedvar utrettelig i bønn — Når et menneske puster en intenst oppriktig bønn til Gud - (Jesus Kristus er det eneste navnet som er gitt under himmelen hvorved vi kan bli frelst), er det i den intensiteten og oppriktigheten et pakt (eller løfte) fra Gud om at han er i ferd med å svare den bønnen mer enn rikelig, over alt vi kan be eller tenke. Vi må ikke bare be i Jesu navn, men ved inspirasjon og tenning av Den Hellige Ånd. Dette forklarer hva som menes når det sies: "Men i like måte kommer også Ånden vår skrøpelighet til hjelp; for vi vet ikke hvad vi skal bede om, slik som vi trenger det; men Ånden selv går i forbønn for oss med usigelige sukk..." Bønnene må fremsettes i oppriktig tro. Da vil de nå nådestol. Fortsett utrettelig i bønn. Gud sier ikke: Be en gang, og jeg vil svare deg. Hans ord er "Be! Vedholdende i bønnen, i tro på at dere har det dere ber om, og dere skal få det; jeg vil svare dere.".—(The Gospel Herald, May 28, 1902.)

Oppriktig, inderlig bønn er nødvendig, ikke svake, hjerteløse bønner — Bønn er nødvendig, veldig alvorlig, inderlig og smertefull bønn, en slik bønn som David sendte da han utbrøt: "Slik hjorten roper etter rennende vann, slik roper min sjel etter deg, Gud." "Alltid

lengter min sjel etter dine bud." "Jeg lengter etter din frelse, Herre." "Min sjel lengter etter Herrens forgårder; nå fryder mitt hjerte og mitt kjød seg i den levende Gud." "Se, jeg lengter etter dine bud; hold meg i live ved din rettferdighet." Dette er bønn i brytekamp, slik den kongelige salmisten hadde det.

Daniel ba til Gud, ikke for å opphøye seg selv eller kreve godhet: "Herre, hør! Herre, forlat! Herre, gi akt og gjør det og dryg ikke - for din egen skyld, min Gud! For din stad og ditt folk er kalt med ditt navn!" Dette er hva Jakob kaller effektiv, inderlig bønn. Om Kristus sa han: "Han var da i frykt for døden og ba mer alvorlig." I hvilken kontrast til denne forbønnen fra himmelens majestet er de svake, hjerteløse bønnene som sendes opp til Gud. Mange er fornøyd med en liten tjeneste, og få har en oppriktig, oppriktig og hengiven lengsel etter Gud.—(Testimonies for the Church 4:534.)

Fremherskende bønn trenger ikke å inkludere tårer og kamper — Det er mange sjeler som kjemper for spesielle seire og spesielle velsignelser slik at de kan utrette noe stort. For å oppnå dette føler de hele tiden at de må kjempe en pinefull kamp med bønn og tårer. Når disse menneskene gransker skriftene i bønn for å kjenne Guds uttrykkelige vilje, og deretter gjør hans vilje fra hjertet uten forbehold eller innrømmelse til seg selv, vil de finne hvile. Verken plager eller tårer eller kamper kan gi dem den velsignelsen de lengter etter. De må gi opp selvet fullstendig. De må gjøre det arbeidet som dukker opp, og tilegne seg Guds rike nåde som er lovet alle som ber i tro.—(Testimonies for the Church 9:165.)

Inderlig, konstant bønn er en nødvendighet — Men hvis menneskenes frelser, Guds Sønn, fant det nødvendig å be, hvor meget mer må da ikke svake, syndige mennesker kjenne nødvendigheten av inderlig og velholdende bønn! {VTK 110.1}

Vår himmelske Far ønsker å gi oss sin velsignelses fylde. Det er vår forrett å drikke rikelig av den uuttømmelige kjærlighetens kilde. Hvor merkelig at vi ikke ber mer enn vi gjør! Gud er rede og villig til å høre den oppriktige bønn fra den ringeste av sine barn, og likevel er vi så åpenlyst uvillige engler på svake, hjelpeløse mennesker, som er utsatt for fristelser, og som likevel ber så lite og har så liten tro, når Guds hjerte likevel brenner for dem med en evig kjærlighet, og han er villig til å gi dem mer enn de kan be om eller forstå? Englene finner glede i å bøye seg for Gud og være ham nær. Og i samfunnet med ham finner de sin høyeste glede. Men jordens barn, som i så høy grad trenger den hjelp bare Gud kan gi, synes å være tilfreds med å vandre uten Åndens lys, utenfor fellesskapet med Gud. {VTK 110.2}

Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be, og de fristelser han hvisker, lokker dem til synd, alt sammen fordi de ikke gjør bruk av den forrett som Herren har gitt dem i den guddommelige forordning som bønner er. Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når bønner er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der den Allmektiges ubegrensede skatter er oppbevart? Uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og vike av fra den rette sti. Motstanderen søker hele tiden å stenge veien til

nådestolen for at vi ikke ved alvorlig påkallelse og tro skal få nåde og kraft til å motstå fristelse. {VTK 111.1}.—(Steps to Christ, 93, 94.)

Som Jakob, Bryt i bønn — Vær alvorlig, vær oppriktig! Inderlig bønn utretter så mye. Kjemp som Jakob gjorde da han ba! Kjemp i bønn! Jesus svettet store bloddråper i hagen. Du må gjøre en anstrengelse. Gå ikke ut av ditt lønnkammer før du føler deg sterk i Gud. Så må du våke. Og akkurat så lenge som du våker og ber, kan du underkue dine skjødesynder, og Guds nåde kan og vil vise seg i deg.—(Testimonies for the Church 1:158.)

Jakob vant seier fordi han var utholdende og besluttet. Hans erfaring vitner om kraften i inntrengende bønn. Det er nå vi må lære denne leksen om utholdenhet i bønn og urokkelig tro. De største seirer for Kristi menighet eller for den enkelte kristne blir ikke vunnet ved dyktighet, utdannelse, rikdom eller menneskelig gunst. Men de oppnås hos Gud i lønnkammeret når alvorlig, kjempende tro griper fatt i Allmaktens arm.

De som ikke er villige til å avstå fra all synd, og med alvor søke Guds velsignelse, vil ikke få del i den. Men alle som i likhet med Jakob vil gripe fatt i Guds løfter, og som er like alvorlige og utholdende som han var, vil seire som han seiret.—(Patriarchs and Prophets, 203.)

Bryt i bønn til seieren kommer — Gud vil være for oss det vi tillater ham å være. Slappe, halvhjertede bønner vil ikke bringe noen himmelsk belønning. Vi trenger å være mer pågående i våre bønnevaner. Be i tro, vent i tro, motta i tro og gled deg i håpet, for den som leter, han finner. Vær alvorlig i dette. Søk Herren av hele ditt hjerte. Menneskene legger sin sjel og sitt alvor i alt de gjør, når det gjelder timelige ting, og holder på til deres anstrengelser krones med hell. Lær hvordan man med intenst alvor søker etter Guds rike velsignelser som han har lovet, og ved utholdende bestemte anstrengelser vil du få hans lys, hans sannhet og rike nåde.

Rop til Gud i oppriktighet og med sjelehunger. Kjemp med de himmelske sendebud inntil du ha vunnet seier. Legg hele ditt liv i Herrens hånd: sjel, ånd og legeme, og bestem deg for at du vil være hans elskelige og hellige redskap, drevet av hans vilje, kontrollert av hans sinn og inspirert av hans ånd.

Fortell Jesus i sjelens oppriktighet om dine behov. Det kreves ikke at du holder en lang preken for Gud, men med et hjerte som sørger over synden kan du si: "Frels meg Herre, jeg forgår." Det er håp for slike sjeler. De vil søke, de vil be, de vil banke på og de vil finne. Når Jesus har tatt bort syndebyrden som knuger sjelen, vil du erfare Kristi velsignede fred."—(Our High Calling, 131.)

Be uten opphør — Når vi vil arbeide for å vokte våre hjerter, må vi oppriktig og uopphørlig be til nådens trone om hjelp. De som kaller seg kristne, bør komme til Gud for å be ham oppriktig og ydmykt om hjelp. Frelseren har befalt oss å be uten opphør. En kristen

kan ikke alltid knele i bønn, men hans tanker og ønsker kan alltid rettes oppover. Vår selvtillit ville forsvinne hvis vi snakket mindre og ba mer.—(Sons and Daughters of God, 99.)

Hvert pust skal være en bønn—Grunnen til at så mange blir overlatt til seg selv når de blir fristet, er at de ikke til enhver tid har forbindelse med Herren. Når vi tillater at samfunnet med Gud blir brutt, blir alt forsvar borte. Alle våre gode forsetter og idealer er ikke nok til å stå imot det onde. Vi må være bønnens kvinner og menn. Våre bønner må ikke være svake, tilfeldige og løse, men alvorlige, utholdende og stadige. Det er ikke nødvendig at vi til enhver tid skal bøye kne under bønn. Venn deg til å snakke med Frelseren når du er alene, når du er ute og går, og når du er opptatt i ditt daglige arbeid. La hjertet hele tiden være oppløftet i en stille bønn om hjelp, om lys, om kraft, om kunnskap. La ethvert åndedrett være en bønn. {HOL 393.1}.—(The Ministry of Healing, 510, 511.)

Be med urokkelig tro — Be, ja, be med urokkelig tro og tillit. Paktens engel, selv vår Herre Jesus Kristus, er mellommannen som sørger for at hans troendes bønner blir akseptert.—(Testimonies for the Church 8:179.)

Kom frimodig i bønn —Hvorfor ikke be som om du hadde en samvittighet uten anstøt, og kunne komme til nådens trone i ydmykhet, men med hellig frimodighet, og så at de oppløfter hellige hender, uten vrede og trette? Bøy dere ikke ned og tildekk ansiktene deres som om det var noe dere ønsket å skjule, men løft blikket mot den himmelske helligdom, der Kristus, deres mellommann, står foran Faderen for å frembære deres bønner, blandet med hans egen fortjeneste og plettfrid rettferdighet, som velluktende røkelse.

Du er invitert til å komme, til å spørre, til å søke, til å banke på; og du er forsikret om at du ikke vil komme forgjeves. Jesus sier: "Bed, så skal eder gis, let, så skal I finne, bank på, så skal det lukkes op for eder! For hver den som beder, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, for ham skal det lukkes op." Matteus 7:7, 8.—(Counsels to Parents, Teachers, and Students, 241, 242.)

Inderlig bønn stiger opp som en velduftende innflytelse — Svært mange av de troende har nesten ikke nok å spise. Likevel bringer de i sin dype fattigdom sin tiende og sine offergaver til Herrens forrådshus. Mange som vet hva det vil si åstøtte Guds sak under harde og vanskelige forhold, har investert midler i forlaget. De har vært villige til å holde ut besværligheter og savn, og de har våket og bedt om fremgang for saken. Deres gaver og ofre uttrykker den inderlige takknemlighet og hjertets pris til ham som har kalt dem ut av mørket til sitt underfulle lys. Ingen mer velluktende innflytelse kan stige opp til himmeleu. Gud har hørt deres bønner og er blitt minnet om deres almisser.—(Selected Messages 2:212.)

To vakre kjeruber, en på hver side av arken, stod med vingene strakt ut over den. Vingene berørte hverandre over hodet på Jesus, der han stod foran nådestolen. Ansiktene deres var vendt mot hverandre. De så ned på arken som representanter for hele den himmelske hær, som oppmerksomt ser på Guds lov. Mellom kjerubene var et røkelses kar av gull. De helliges

bønner, som ble bedt i tro, kom opp for Jesus. Han bar dem frem for sin Far, og en velluktende røk steg opp av karet. Røyken var i de vakreste farger. Over stedet der Jesus stod, foran arken, var det en usedvanlig skinnende herlighet, som jeg ikke klarte å se på. Det lignet Guds trone. Mens røyken steg opp til Faderen, kom denne strålende herligheten fra tronen til Jesus. Fra ham ble den spredt over dem som bønnene hadde kommet opp som en velluktende røkelse for. I overflod strømmet lys over Jesus og dekket nådestolen, og herligheten fylte templet. Jeg klarte ikke lenger å se på denne uovertrufne glansen. Intet ord kan beskrive den. Jeg snudde meg overveldet bort fra den majestetiske og herlige scenen..—(Early Writings, 252.)

Vi skal etterligne Kristi eksempel på viktig bønn — Kristus fikk sin kraft gjennom bønn. Han var blitt menneske, og han bar våre svakheter og ble synd for oss. Kristus trakk seg tilbake til lundene eller fjellene med verden og alt annet stengt ute. Han var alene med sin Far. Med intenst alvor øste han ut sine bønner og la all sin sjels styrke i å gripe den uendeliges hånd. Når nye og store prøvelser ventet ham, pleide han å dra bort til ensomheten i fjellene og tilbringe hele natten i bønn til sin himmelske Far.

Hvis Kristus er vårt forbilde i alle ting, og hvis vi etterligner hans eksempel ved oppriktig, oppriktig bønn til Gud om at vi kan få kraft i hans navn, som aldri ga etter for Satans fristelser, til å motstå fiendens listige angrep, vil vi ikke bli beseiret av ham.—(The Youth's Instructor, April 1, 1873.)

Utholdende innsats og bønn forbereder oss på daglige plikter — De som søker Gud i enrom, snakker med Herren om sin nød og ber ham om hjelp, vil ikke søke ham forgjeves. "Og din Far som ser i det skjulte, skal belønne deg åpenlyst." (Matt. 6,6) Når vi gjør Jesus til vår daglige ledsager, vil vi få erfare at vi er omgitt av krefter fra en usynlig verden, og ved å se på Jesus vil vi bli forvandlet så vi kommer til å ligne ham. Vi blir forvandlet ved beskuelse. Vårt sinn blir mildere, vi blir rensset og foredlet og skikket for Guds rike. Et sikkert resultat av vårt inderlige samfunn med Herren vil være at vi kommer til å vokse i gudsfrykt, renhet og iver for hans sak. Vi vil be mer inderlig fordi vi forstår bedre. At Gud danner oss for sitt rike, vil vise seg i et mer virksomt og aktivt liv for ham.

Det menneske som hver dag vender seg til Gud i bønn for å finne hjelp, støtte og kraft hos ham, vil sette seg høye mål og ha en klar forståelse av sannhet og plikt, og en stadig lengsel etter rettferdighet. Hvis vi alltid har forbindelse med Gud, vil vi i vår omgang med andre mennesker kunne meddele noe av den freden, det lyset og den tryggheten som finnes i vårt eget hjerte. Den åndelige styrken vi oppnår ved bønn, og de iherdige forsøkene på å oppøve sinnet i omtanke og omsorg, bereder oss for våre daglige plikter og gir oss sinnsro under alle livets forhold.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 85.)

Ingenting kan avlede oss fra bibelstudier og oppriktig bønn — La ingenting, uansett hvor kjært, uansett hvor elsket, okkupere ditt sinn og hengivenhet og skille deg fra studiet av Guds ord eller fra oppriktig bønn. Våk i bønn. Lev i samsvar med din bønn.—(Testimonies for the Church 8:53.)

Rådende bønn inkluderer tro — En annen betingelse for virksom bønn er tro. «Den som trer frem for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.» Jesus sa til disiplene: «Alt det dere ber om i bønnene deres - tro bare at dere har fått det, og dere skal få det» (Hebr 11,6; Mark 11,24). Tar vi ham på hans ord? {VTK 113.1}.—(Steps to Christ, 96.)

Tro er en viktig forutsetning for effektiv bønn. "Den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham." "Han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje. Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om." Med den samme utholdende tro som Jakob hadde, og den samme urokkelige tillit som Elia viste, kan vi be til vår Far og gjøre krav på alt han har lovt. Hans kongeverdighet er garantien for at han vil holde sine løfter.—(Prophets and Kings, 157, 158.)

Bønn gir bevis på vår tillit til Gud — Herren sier: «Kall på meg på nødens dag.»¹¹ Han innbyr oss til å legge fram for ham våre problemer, våre nødvendige timelige behov og særlig vårt store behov for guddommelig hjelp. Han ber oss være vedholdende i bønnen. Så snart vanskelighetene melder seg, skal vi rette vår oppriktige og alvorlige bønn til ham. Ved å be og be uten blyghet, uten å gi opp, gir vi bevis for vår sterke tillit til Gud. Bevisstheten om vår nød og trang sporer oss til å be med alvor, og vår himmelske Far lar seg virkelig påvirke av våre inntrengende bønner. {OSLv 117.2}.—(Christ's Object Lessons, 172.)

Gud besvarer alvorlige bønner — Og det er bare når vi søker i alvorlig bønn at Gud vil oppfylle vårt hjertes ønske.—(Gospel Workers, 255.)

Etter å ha bedt, fortsett å kreve løftet — Om du ikke har fått svar straks bønnen er sendt opp, så bli ikke trett av å vente, og vær ikke vaklende. La deg ikke rokke. klyng deg til løftet: "Han er trofast som har kalt eder; han skal og gjøre det." 1 Tess. 5, 24. Lik den påtrengende kvinnen må du trenge på med din bønn og være fast i ditt forsett. Er saken viktig og av stor betydning for deg? Ja, i sannhet. Vær derfor ikke vaklende, for din tro vil kanskje bli prøvd. Hvis det du ønsker deg, har noen verdi, er det en sterk, alvorlig anstrengelse verd. Du har løftet: Våk og be. Vær vedholdende, så vil bønnen bli besvart. For er det ikke Gud som har gitt løftet? Dersom det koster deg noe å oppnå det, vil du verdsette det så meget høyere når det er oppnådd. Det er tydelig sagt deg at dersom du tviler, må du ikke tro at du skal få noe av Herren. Her har vi en advarsel om at en ikke skal bli trett, men stole fast på løftet. Hvis du ber, vil han gi deg gjerne og uten å bebreide.—(Testimonies for the Church 2:131.)

Gud vil ikke avvise oss tomme — Vi må ha på oss Guds fulle rustning, og når som helst være rede til en konflikt med mørkets makter. Når fristelser og prøvelser kommer over oss, la oss da gå til Gud og kjempe med ham i bønn. Han vil ikke vise oss tomhendt bort, men vil gi oss kraft og styrke til å seire og til å bryte fiendens makt.—(Early Writings, 46.)

Bønn uten å leve tro hjelper ingenting — Tro er ikke følelse. "Tro er full visshet om det som håpes, overbevisning om ting som ikke sees." Heb. 11, 1. Sann tro er ikke i noen forstand

beslektet med formastelighet. Bare den som har sann tro, er sikret mot formastelse, for formastelse er Satans forfalskning av tro.

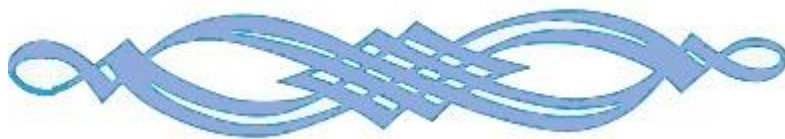
Troen tilegner seg Guds løfter og bærer frukt i lydighet. Formastelighet griper også løftene, men bruker dem liksom Satan gjorde, til unnskyldning for overtredelse. Tro ville ha ledet våre stamforeldre til å forlate seg på Guds kjærlighet og til å lyde hans befalinger. Formastelighet ledet dem til å overtre hans lov i den tro at hans store kjærlighet ville redde dem fra følgene av deres synd. Det som gjør krav på Herrens velbehag uten å etterkomme de betingelser hvorpå barmhjertighet vil bli tilstått, er ikke tro. Sann tro har sit grunnlag i de løfter og foranstaltninger som Skriften anviser.

Tilfeldige talemåter som religion, bønn uten hunger i sjelen og uten levende tro er unyttig. Den troen på Kristus som bare er et navn, den troen som tar imot ham bare som verdens frelser, kan aldri bringe lægedom til sjelen. Den troen som er til frelse, er ikke bare en forstandsmessig innrømmelse av sannheten. Den som venter på full kunnskap før han vil øve tro, kan ikke få velsignelse fra Gud.

Det er ikke tilstrekkelig å tro noe om Kristus; vi må tro *på* ham. Den eneste tro som vil hjelpe oss, er den som favner ham som en personlig frelser og gjør hans fortjeneste gjeldende for oss selv. Mange hyller tro som en mening Men frelsende tro er en handling hvorved de som tar imot Kristus, inngår i et paktsforhold til Gud. Sann tro er liv. En levende tro betyr en forøket styrke, en tillitsfull fortrøstning, hvorved sjelen blir til en seirende kraft.—(Gospel Workers, 260, 261.)

Bønn vil seire mot Satan — Troens bønn er den store styrken til den kristne og vil helt sikkert seire over Satan. Det er derfor han antyder at vi ikke har behov for bønn. Navnet på Jesus, vår forsvarer, avskyr han; og når vi kommer til ham for alvor for å få hjelp, er Satans hærer livredde. Det tjener hans formål godt hvis vi forsømmer bruken av bønn, for da blir hans løgnaktige underverk lettere mottatt.—(Testimonies for the Church 1:296.)

Bønn bringer de største seirene — De største seire som vinnes for Guds sak, skyldes ikke kunstlede argumenter, rikelige hjulpekilder, stor innflytelse eller overflod av midler; de vinnes i lønnkammeret, hvor mennesker har audiens hos Gud, og hvor de med alvorlig, kjempende bønn griper hans mektige arm..—(Gospel Workers, 259.)

Kapitel 9—Bønnekraft

Bønn gir økt åndelig styrke —De som søker Gud i enrom, snakker med Herren om sin nød og ber ham om hjelp, vil ikke søke ham forgjeves. "Og din Far som ser i det skjulte, skal belønne deg åpenlyst." (Matt. 6,6) Når vi gjør Jesus til vår daglige ledsager, vil vi få erfare at vi er omgitt av krefter fra en usynlig verden, og ved å se på Jesus vil vi bli forvandlet så vi kommer til å ligne ham. Vi blir forvandlet ved beskuelse. Vårt sinn blir mildere, vi blir rensset og foredlet og skikket for Guds rike. Et sikkert resultat av vårt inderlige samfunn med Herren vil være at vi kommer til å vokse i gudsfrykt, renhet og iver for hans sak. Vi vil be mer inderlig fordi vi forstår bedre. At Gud danner oss for sitt rike, vil vise seg i et mer virksomt og aktivt liv for ham.

Det menneske som hver dag vender seg til Gud i bønn for å finne hjelp, støtte og kraft hos ham, vil sette seg høye mål og ha en klar forståelse av sannhet og plikt, og en stadig lengsel etter rettferdighet. Hvis vi alltid har forbindelse med Gud, vil vi i vår omgang med andre mennesker kunne meddele noe av den freden, det lyset og den tryggheten som finnes i vårt eget hjerte. Den åndelige styrken vi oppnår ved bønn, og de iherdige forsøkene på å oppøve sinnet i omtanke og omsorg, bereder oss for våre daglige plikter og gir oss sinnsro under alle livets forhold.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 85.)

Gjennom bønn kan vi få kraft og styrke. Oppriktig kjærighet må få omforme hjertet. —(The Adventist Home, 127.)

Engasjer deg i fysisk arbeid og viet tankene dine til åndelige ting. Ikke la tankene dine dvelle ved deg selv. Dyrk en tilfredshet og glede. Du snakker for mye om uviktige ting. Ved dette får du ingen åndelig styrke. Hvis energien som brukes på snakk ble viet til bønn, ville du motta åndelig styrke og skape harmoni i ditt hjerte for Gud.—(Testimonies for the Church 2:434, 435.)

Den største velsignelsen som Gud kan gi til mennesket er den oppriktige bønnens ånd...Hele himmelen er åpen for den som ber.—(The Review and Herald, October 20, 1896.)

Vi verdsetter ikke bønnens kraft slik vi burde — Også vi trenger å sette til side tid til bønn og ettertanke for å hente styrke til vårt åndelige liv. Vi verdsetter ikke høyt nok den kraft og mulighet som ligger i bønn. Det er sjelden vi opplever nøyaktig det samme to ganger. Stadig skjer det noe nytt, og vi må gjennom nye prøvelser, hvor det ikke er nok å stole på tidligere erfaring. Vi trenger det lyset som hele tiden kommer fra Gud. {HOL 392.4}.—(The Ministry of Healing, 509.)

Bønn holder oss i Guds kraft — Den styrken vi får når vi ber til Gud, vil berede oss til våre daglige plikter. De fristelsene som vi møter hver dag, gjør bønn til en nødvendighet. Dersom vi skal bli holdt oppe av Guds kraft ved tro, må vi hele tiden sende opp en stille bønn

fra vårt sinn. Når vi er omringer av innflytelser som vil lede oss bort fra Gud, må vi utrettelig be om hjelp og styrke. Dersom vi ikke gjør det, vil vi aldri klare å bryte ned stoltheten og vinne over fristelsen til å gi etter for syndige tilbøyeligheter som vil fjerne oss fra Frelseren. Den som tar imot sannhetens lys, vil oppdage sine egne syndige lyster som forsøker å få herredømmet i hjertet. Han vil forstå at det er nødvendig for ham å spenne hver nerve og bruke alle sine krefter for å motstå Satan, slik at han kan seire ved Kristi fortjeneste. - The Youth's Instructor, 18. august 1898. {UID 209.4}.—(Messages to Young People, 248.)

Guddommelig kraft venter på de som vil ha det — Du må ha en dyp og varig følelse av evige ting og elske den ydmykhet som Kristus viste i sitt liv. En nær forbindelse med himmelen vil gi den rette harmonien til din trofasthet og vil være grunnlaget for din suksess. Din følelse av avhengighet vil føre deg til å be, og en følelse av plikt vil forene dine bestrebelser. Bønn og arbeid, arbeid og bønn, må være det som fyller livet ditt. Du må be som om all dyktighet og lovprisning skyldes Gud, og arbeide som om all plikt påhviler deg. Hvis du mangler kraft, (539) kan du få den; den venter bare på at du skal bruke den. Bare tro på Gud, ta ham på hans ord, handle i tro, og velsignelsene vil komme.—(Testimonies for the Church 4:538, 539.)

Selv en kort bønn kan bringe åndelig kraft — Da Nehemja skildret forholdene i Jerusalem, vakte det kongens sympati uten å skape fordom. Nehemja fikk nå den anledningen han hadde ventet lenge på. Hva er det du ønsker?" spurte kongen. Nehemja turde ikke svare før han hadde søkt råd hos ham som stod over Artaxerxes. Han hadde tatt på seg et hellig ansvar, og han trengte hjelp hos kongen for å kunne klare oppgaven. Men han var klar over at mye ville avhenge av at han fremstilte saken på en slik måte at han vant kongens samtykke og sikret seg hans hjelp. "Da bad jeg til himmelens Gud," sier han. I denne korte bønnen trengte Nehemja sig frem til kongenes konge og fikk hjelp fra en makt som kan bevege menneskehjarter "som bekker med rennende vann".

Å be slik som Nehemja gjorde i denne nødssituasjonen, er noe enhver kristen har adgang til når alle andre former for bønn er umulig. Travle slitere som er hardt tynget av problemer og bekymringer, kan sende opp en stille bønn til Gud om hjelp. De som ferdes på sjø og land, kan i farens stund be om himmelens beskyttelse på denne måten. Når det plutselig oppstår en vanskelighet eller fare, kan vi sende vårt nødrops til ham som har lovt å hjelpe når som helst vi søker ham. I enhver situasjon og under alle forhold kan den som er nedbøyd av sorg og bekymringer eller utsatt for store fristelser, få visshet, støtte og hjelp i Guds usvikelige kjærlighet og kraft.—(Prophets and Kings, 631.)

Bønn er hemmeligheten bak åndelig kraft — Bønn er sjelens åndedrett. Den er hemmeligheten ved åndelig kraft. Ikke noe annet nådemiddel kan erstatte den dersom sjelens helse skal bli bevart. Bønn bringer hjertet i umiddelbar forbindelse med livets guddommelige kilde og styrker marg og ben i vår kristelige erfaring. Dersom du bare forsømmer å be, eller du bare ber støtvis nå og da, etter som det synes å passe, så vil du miste forbindelsen med

Gud. De åndelige evnene slappes, og den religiøse opplevelsen vil mangle sunnhet og kraft. . . . {UID 210.3}

Det er vidunderlig at vi kan be med virkning, og at uverdige, feilende og dodelige mennesker har evnen til å kunne legge sine ønsker frem for Gud. Hvilken større makt kan mennesker ønske seg enn denne - å være knyttet til den evige Gud? Skrøpelige, syndige mennesker har den forrett å kunne tale med sin skaper. Vi kan uttale ord som når frem til tronen for universets monark. Vi kan tale med Jesus når vi går på veien, og han sier: Jeg er ved din høyre hånd. Se Sal. 16,8. {UID 210.4}.—(Messages to Young People, 249, 250.)

Bønn bringer kraft fra Gud — Kraften vil gå fra Gud til mennesket som svar på troens bønn.—(Testimonies for the Church 4:402.)

Bønn bringer suksess i konflikt med synd — Der er mange, som, skjønt de bestræber sig for at lyde Guds Befalinger, dog erfarer ringe Fred eller Glæde. Denne Mangel i deres Erfaring skyldes, at de ikke øver Tro. De vandrer ligesom i et Saltland, i en fortørret Ørken. De griber lidet, naar de kunde gribe meget; thi Guds Løfter er ubegrænsede. Saaadanne udgjør ikke en rigtig Fremvisning af den Helliggjørelse, som kommer af Lydighed mod Sandheden. Herren vil, at alle hans Sønner og Døtre skal være lykkelige, lydige og eje Fred. Ved at øve Tro kommer den troende i Besiddelse af disse Velsignelser. Ved Tro kan enhver Karaktermangel blive afhjulpen. enhver Besmittelse fjernet, enhver Fejl rettet, enhver Dyd udviklet. {AV 324.4}.

Bønnen er det af Gud anordnede Middel til Fremgang i Kampen mod Synden og Udviklingen af en kristelig Karakter. De guddommelige Indflydelser, der kommer som Svar paa Troens Bøn. vil i dens Sjæl. som beder, udrette alt, hvad han beder om. Om Syndsforladelse, om den Helligaand, om et kristeligt Sind, om Visdom og Styrke til at udføre Guds Værk, om en hvilken som helst Gave, han har lovet, kan vi bede, og Løftet er: «Saa skal I faa.» {AV 325.1}—(The Acts of the Apostles, 564.)

Bønn holder fast på uendelig kraft— Sann tro og sann bønn — hvor sterke disse dog er! De er som to armer hvormed den menneskelige ansøker griper den uendelige kjærlighets kraft. Tro er fortrøstning til Gud å tro at han elsker oss og vet hva som gagnar oss best. Således leder den oss til å velge hans vei istedenfor vår egen. Den tar imot hans visdom istedenfor vår vankundighet, hans styrke istedenfor vår svakhet, hans rettferdighet istedenfor vår syndefullhet. Vårt liv, vi selv, er allerede hans; troen anerkjenner hans eiendomsrett og tar imot dens velsignelse. Sannhet, oppriktighet og renhet påpekes som hemmeligheten ved framgang i livet. Det er troen som setter oss i besittelse av disse ting. Hver god innskyttelse eller lengsel er en Guds ga ve; troen får av Gud det livet som alene kan frambringe sann vekst og dyktighet.—(Gospel Workers, 259.)

Bønn styrker oss mot Satans fristelser — Satan kommer til de unge med mange fristelser. Han leker med deres liv og lar ingen midler være ubrukt når det gjelder å forføre og ødelegge

dem. Men Gud lar dem ikke kjempe mot fristeren uten hjelp. De har en allmektig hjelper. Han som i denne verden og i menneskelig natur møtte Satan og beseiret ham og motsto enhver fristelse som kommer til de unge i dag, er langt sterkere enn deres fiende. Han er deres eldre bror. Han nærer en dyp og øm interesse for dem. Hele tiden holder han vakt over dem, og han gleder seg når de forsøker å behage ham. Når de ber, blander han røkelsen fra sin rettferdighet med deres bønner og overlater dere til Gud som et velbehagelig offer. Ved hjelp av hans styrke kan de unge tåle motgang som gode korsets stridsmenn. Når de får styrke fra ham, blir de i stand til å nå de høye idealene som er satt for dem. Det offerer som ble brakt på Golgata, er garantien for deres seier. {UID 81.2}.—(Messages to Young People, 95, 96.)

Våre bønner når Guds trone — Ved dine inderlige trosbønner kan du bevege armen som beveger verden. Du kan lære dine barn å be effektivt når de kneler ved din side. La dine bønner stige opp til Guds trone: "Spar, Herre, ditt folk, og overgi ikke din arv til vanære, så hedninger får råde over den! Hvorfor skal de si blandt folkene: Hvor er deres Gud?" Gud er i virksomhet. Han gjør under, og selv om han er høy og opphøyet, kan bønn nå hans trone. Han som vender og vender opp ned, han som kan gjøre underfulle ting, vil se på troens angrende bønn fra de ydmykeste av sine barn....Jeg vil vende opp ned, opp ned, opp ned på det som er.—(The Review and Herald, April 23, 1889.)

Våre stemmer når Guds øre — Ordene som ble sagt til Jesus ved Jordan: «Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i,» omfatter hele menneskeheten. Gud talte til Jesus som vår stedfortreder. Tross alle våre synder og svakheter blir vi ikke vraket som verdiløse. Men vi skulle være «til pris og ære for hans herlighet og for den nåde han gav oss i sin elskede Sønn». Den herlighet som hvilte over Jesus, er et pant på Guds kjærighet til oss. Den sier oss noe om kraften som finnes i bønn, hvordan den menneskelige stemme kan nå Guds øre, og våre begjæringer bli mottatt i himmelen: På grunn av synden ble jorden skilt fra himmelen og fremmedgjort for samfunnet med den. Men Jesus har på ny forent den med herlighetens rike. Hans kjærighet omslutter menneskene, og den når opp til den høyeste himmel. Det lyset som gjennom de åpne portene falt på Jesu hode, vil også falle på oss når vi ber om hjelp til å stå imot fristelse. Den røsten som talte til ham, sier til hver troende: Dette er mitt elskede barn; som jeg har behag i.—(The Desire of Ages, 113.)

Vi trenger å kjempe med Gud i bønn — Vil vi fremme arbeidet på Herrens måte? Er vi villige til å bli undervist av Gud? Vil vi kjempe med Gud i bønn? Vil vi motta Den Hellige Ånds dåp? Dette er hva vi trenger og kan ha på dette tidspunktet. Da skal vi gå ut med et budskap fra Herren, og sannhetens lys skal skinne som en brennende lampe og nå ut til alle deler av verden. Hvis vi vil vandre ydmykt med Gud, vil Gud vandre med oss. La oss ydmyke våre sjeler, og vi skal se av hans frelse.... før dets rettferdighet går frem som en stråleglans, og dets frelse som et brennende bluss....og gjerne vise kjærighet og vandre ydmykt med din Gud..—(The Review and Herald, July 1, 1909.)

De største seirene er vunnet gjennom oppriktig bønn —Jakob vant seier fordi han var utholdende og besluttsom. Hans erfaring vitner om kraften i inntrengende bønn. Det er nå vi må lære denne leksen om utholdenhet i bønn og urokkelig tro. De største seirer for Kristi menighet eller for den enkelte kristne blir ikke vunnet ved dyktighet, utdannelse, rikdom eller menneskelig gunst. Men de oppnåes hos Gud i lønnkammeret når alvorlig, kjempende tro griper fatt i Allmaktens arm.

De som ikke er villige til å avstå fra all synd, og med alvor søke Guds velsignelse, vil ikke få del i den. Men alle som i likhet med Jakob vil gripe fatt i Guds løfter, og som er like alvorlige og utholdende som han var, vil seire som han seiret.—(Patriarchs and Prophets, 203.)

Lovsang og takksigelse gir kraft til våre bønner — Skall alle våre religiøse handlinger bestå i å be og motta? Skal vi alltid tenke på våre behov og aldri på velsignelsene vi mottar? Skal vi være mottakere av hans nåde og aldri uttrykke vår takknemlighet til Gud, aldri prise ham for det han har gjort for oss? Vi ber absolutt ikke om for mye, men vi er for sparsomme med å takke. Hvis Guds barmhjertighet fremkalte mer takksigelse og lovprisning, ville vi ha langt større kraft i bønner. Vi ville være rikere og rikere på Guds kjærlighet og ville ha mer å prise ham for. Gjør en forandring, du som klager over at Gud ikke hører dine bønner, og la dine påkallelser bli blandet med lovprisning. Når du gir akt på hans godhet og barmhjertighet, vil du oppdage at han gir akt på din trang.

Be, be oppriktig og uten overbærenhet, men ikke glem å takke.—(Testimonies for the Church 5:317.)

Bønnens kraft bringer frukt til vårt arbeid for Gud— De som er i villfarelsens mørke, er kjøpt med Kristi blod. De er frukten av hans lidelser, og det må arbeides for dem. La våre kolportører forstå at det er for å fremme Kristi rike at de arbeider. Han vil lære dem når de går ut i det arbeidet Gud har gitt dem å gjøre for å advare verden om den forestående dommen. Ledsaget av overbevisningens kraft, av bønnens kraft og av kraften i Guds kjærlighet, vil ikke og kan ikke evangelistens arbeid være fruktløst. Tenk på Faderens og Sønnens interesse for dette arbeidet. Som Faderen elsker Sønnen, slik elsker Sønnen dem som er hans, de som arbeider slik han arbeidet for å frelse fortapte sjeler. Ingen trenger å føle at de er maktesløse, for Kristus erklærer: "All makt er gitt meg i himmelen og på jorden." Han har lovet at han vil gi denne makten til sine arbeidere. Hans makt vil bli deres makt. De vil binde sine sjeler til Gud. Kristus vil at alle skal eie hans rike nåde, som overgår all beregning. Det er ubegrenset, uuttømmelig. Det tilhører oss i henhold til en evig pakt, hvis vi vil samarbeide med Gud.—(Colporteur Ministry, 108.)

Satan kan ikke overvinne en som ber—Fienden kan ikke overvinne Kristi ydmyke disippel, den som vandrer i bønn for Herren. Kristus setter seg selv inn som et ly, et tilfluktssted, mot den ondes angrep. Løftet er gitt: "Når fienden kommer som en flod, skal Herrens Ånd drive ham tilbake...." ... Det er ingen makt i hele den sataniske kraften som kan

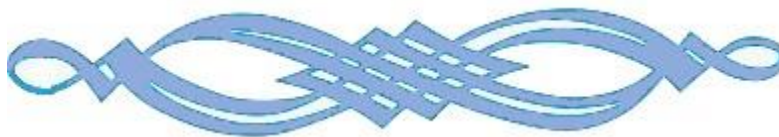
deaktivere sjelen som stoler, i enkel tillit, på visdommen som kommer fra Gud.—(My Life Today, 316.)

Bønn gir kraft til å motstå fristelser — Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be, og de fristelser han hvisker, lokker dem til synd, alt sammen fordi de ikke gjør bruk av den forrett som Herren har gitt dem i den guddommelige forordning som bønnen er. Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når bønnen er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der den Allmektiges ubegrensede skatter er oppbevart? Uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og vike av fra den rette sti. Motstanderen søker hele tiden å stenge veien til nådestolen for at vi ikke ved alvorlig påkallelse og tro skal få nåde og kraft til å motstå fristelse. {VTK 111.1}.—(Steps to Christ, 95.)

Forsømmelse av bønn og bibelstudier gjør oss sårbare for fristelser — Fristelser virker ofte uimotståelige fordi den som blir fristet, har forsømt bibelstudium og bønn og derfor ikke alltid husker Guds løfter så han kan møte Satan med Skriftens våpen. Men engler omgir dem som er villige til å ta imot guddommelig undervisning. Når nøden er stor, vil de bli minnet om nettopp det de trenger.—(The Great Controversy, 600.)

Satan frykter å få oss til å be — Det er en veldig kraft i bønn. Vår store motstander prøver alltid å holde den bekymrede sjel borte fra Gud. Satan frykter mer den bønn som den svakeste av Guds barn sender til himmelen, enn regjeringsforordninger eller kongelige dekreter.—(In Heavenly Places, 82.)

Kraftkilden i reformasjonen var bønn — Fra bønnens lønnkammer kom den kraften som rystet verden under den store reformasjonen. Der stod Herrens tjenere i hellig tillit på løftenes klippegrunn. Under striden i Augsburg lot Luther ikke en eneste dag gå uten at han brukte minst tre timer til bønn, og det var av den tiden som passet best til studium. Det kunne høres hvordan han i lønnkammeret utøste sin sjel for Gud i ord fulle av tilbedelse, frykt og håp, som når man snakker med en venn.—{MHK 165.3} (The Great Controversy, 210.)

Kapitel 10—Grunner til å Be

Opplyser sinnet angående hva som er sannhet — Hva er grunnen til at vi ikke tar imot mere fra ham som er kilden til lys og kraft? Vi venter for lite. Har Gud mistet sin kjærlighet til mennesket? Strømmer ikke denne kjærligheten fortsatt mot Jorden? Har han mistet sitt ønske om å manifestere sin allmakt på vegne av sitt folk? Kristus vil gi oss seier i konflikten. Hvem kan tvile på dette når vi vet at Han la sin kongelige kappe og kongelige krone til side, og kom til denne verden i menneskeskikkelse, for å stå som menneskets stedfortreder og garantist?

Vi vurderer ikke som vi skulle, den kraft og virkning som finnes i bønn. "På samme måte kommer også Ånden oss til hjelp i vår svakhet. For vi vet ikke hva vi skal be om for å be rett, men Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttrykkes i ord." Rom 8, 26. Gud ønsker at vi skal komme til ham i bønn så han kan opplyse våre sinn. Han alene kan gi oss en klar forståelse av sannheten. Han alene kan bløtgjøre og mildne hjertet. Han kan vekke opp evnen til å forstå og sjeldne mellom sannhet og villfarelse. Han kan gjøre det vaklende sinn fast og gi det en kunnskap og en tro som vil holde ut prøven. Be derfor, be uten opphold. Herren som hørte Daniels bønn, vil også høre din hvis du kommer fram for ham slik som Daniel gjorde.—(The Review and Herald, March 24, 1904.)

Gjør oss kjent med Faderen — Å, kjenner vi Gud slik vi burde? Hvilken trøst, hvilken glede vi skulle ha hvis vi daglig lærte de leksjonene han ønsker at vi skal lære! Vi må kjenne Ham ved en eksperimentell kunnskap. Det vil være lønnsomt for oss å tilbringe mer tid i hemmelig bønn og bli personlig kjent med vår himmelske Far.—(Medical Ministry, 102.)

Forener oss med hverandre og med Gud — Bønnen forener oss med hverandre og med Gud. Bønnen bringer Jesus til vår side. Til den vaklende, nedtrykte sjel gir den styrke til å seire over verden, over kjødet, over selveste djevelen. Bønn støter Satans angrep tilbake med triumf. {OSLv 174.2}.—(Christ's Object Lessons, 250.)

Gjør oss i stand til å motstå fristelser — Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be, og de fristelser han hvisker, lokker dem til synd, alt sammen fordi de ikke gjør bruk av den forrett som Herren har gitt dem i den guddommelige forordning som bønnen er. Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når bønnen er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der den Allmektiges ubegrensede skatter er oppbevart? Uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og vike av fra den rette sti. Motstanderen søker hele tiden å stenge veien til nådestolen for at vi ikke ved alvorlig påkallelse og tro skal få nåde og kraft til å motstå fristelse. {VTK 111.1}.—(Steps to Christ, 94, 95.)

Kristus er vårt eneste håp. Kom til Gud i hans navn som gav sitt liv for verden. Tro på hans offer. Vis at hans kjærlighet og glede fyller ditt hjerte. Tal ikke lenger vantro. I Gud er din

styrke. Be meget. Bønnen er sjelens liv. Troens bønn er et effektivt våpen når fienden angriper oss. — Manuskript 24, 1904.—(Selected Messages 1:88.)

Forbereder oss på medlemskap i kirken ovenfor — [For den ydmyke, troende sjel er Guds hus på jorden porten til himmelen. Lovprisning, bønn og ordene talt av Kristi representanter er det guddommelig ordinerte middel til å forberede folket for menigheten (kirken) ovenfor, for den høyere tilbedelse som ingen urene ting vil bli tatt opp til.— (Testimonies for the Church 5:491.)

Forsterker vår overbevisning — Vår overbevisning må daglig styrkes gjennom ydmyk og oppriktig bønn og lesning av Ordet. Selv om vi alle har en individualitet, og selv om vi alle bør stå fast i våre overbevisninger, må vi stå ved våre overbevisninger som Guds sannhet og i styrken som Gud gir. Hvis vi ikke gjør det, vil de bli revet ut av vårt grep.—(Testimonies for the Church 6:401.)

Forsyner midlertidige nødvendigheter—Ethvert løfte i Guds ord kan bli hovedinnholdet i en bønn hvor vi minner Herren om at han har lovet å høre oss. Gjennom Jesus er det vår forrett å kreve all den åndelige hjelpen vi behøver. Så enkelt som et barn ville gjøre det, kan vi fortelle Herren hva vi behøver. Vi kan legge frem for ham våre rimelige behov som mat og klær, liksom vel som vår lengsel etter livets brød og Kristi rettferdighet. Vår Himmelske Far vet at vi behøver alt dette, og han oppfordrer oss til å be ham hjelpe oss. Alle nådegaver blir bare gitt oss i Jesu navn. Gud vil ære dette navnet og i sin godhet gi oss alt vi behøver, som går ut fra rikdommene i hans liberalitet.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 133.)

Hver sjel har det privilegium å kunne fortelle Herren om sine spesielle behov, og å bringe ham sin personlige takk for de velsignelser han mottar hver dag.—(Testimonies for the Church 9:278, 279.)

Gir ikke ny informasjon til Gud — Men vi har ikke den forståelsen av bønn som vi burde ha. Bønnene våre skal ikke informere Gud om noe han ikke vet. Herren er kjent med enhver sjels hemmeligheter. Bønnene våre behøver ikke være lange og høye. Gud leser de skjulte tankene. Vi kan be i lønndom, og han som ser i lønndom, vil høre og lønne oss i det åpne. {UID 209.1}.—(Messages to Young People, 247.)

Daglige forsyninger av nåde gitt — De, som paa Pinsedagen blev udrustet med Kraft fra det høje, blev ikke derved fritaget for yderligere Fristelser og Prøver. Naar de optraadte som Vidner for Sandhed og Kjærlighed, blev de atter og atter angrebet af al Sandheds Fiende, der vilde berøve dem Kristenlivets Erfaringer. Med alle de Kræfter, Gud havde skjænket dem, maatte de stræbe efter at naa til Mands Modenhed i Kristus Jesus. Daglig bad de om ny Naade, saa de kunde naa længere frem mod Fuldkommenhedens Maal. Ved Tro paa Gud lærte selv de syageste under den Helligaands Paavirkning at adnytte hvad der var dem skjænket, og blive helligede, rensede og forædlede i Sind og Hjerter. Og idet de i Ydmyghed underkastede sig

den Helligaands Indflydelse og Paavirkning, øste de af Guddommens Fylde og blev dannet efter det guddommelige Billede. {AV 30.3}.—(The Acts of the Apostles, 49, 50.)

Visdom levert — Vi må søke visdom fra det høye slik at vi kan stå imot [bli sterke i Herren] i denne tiden av feil og villfarelse.—(Early Writings, 87, 88.)

Be inderlig om å kunne forstå den tiden vi lever i, for å få et større begrep om hans hensikt, og større dyktighet i å vinne mennesker.—(Selected Messages 2:399.)

Dåpen av Den Hellige Ånd gitt — Guds trofaste budbringere må søke å bringe frem Herrens verk på Hans bestemte måte. De må sette seg i nær forbindelse med den store Læreren, slik at de daglig kan bli undervist av Gud. De skal kjempes med i oppriktig bønn om dåpen i Den Hellige Ånd for å møte behovene til en verden som er fortapt i synd. All makt er lovet dem som går ut i tro for å forkynne det evige evangelium. Når Guds tjenere bringer verden et levende budskap rett fra herlighetens trone, vil sannhetens lys skinne frem som en lampe som brenner og når ut til alle deler av verden. Slik vil villfarelsens og vantroens mørke bli forvist fra sinnet til de mest ærlige (460) hjerter i alle land som nå søker etter Gud, "hvis de bare kunne famle seg frem til ham og finne ham." —(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 459, 460.)

Dagens behov dekket — Guds sannhet mottatt i hjertet er i stand til å gjøre deg vis til frelse. Når du tror og lyder den, får du nåde som er nok til pliktene og prøvelsene i dag. Nåde til morgendagen' trenger du ikke. Du bør føle at du bare har med dagen i dag å gjøre. Overvinn det onde i dag. Fornekt deg selv i dag. Våk og be i dag. Vinn seier i Gud i dag. Våre forhold og omgivelser, de forandringer som daglig inntreffer omkring oss, og Guds skrevne ord, som prøver og bedømmer alt — dette er nok til å lære oss vår plikt og vise oss akkurat hva vi bør gjøre i dag. I stedet for å la ditt sinn bevege seg i tankebaner der du ikke vil kunne oppnå noe gagn, bør du daglig granske Skriften og utføre de plikter i dagliglivet som kanskje forekommer deg trettende, men som noen må gjøre.—(Testimonies for the Church 3:333.)

Behovene til Guds arbeid ivaretatt — De ulike interessene i saken gir oss stoff til ettertanke og inspirasjon til våre bønner.—(Testimonies for the Church 4:459.)

Besvarte bønner er grunn til lovprisning og takksigelse—I det andre kapittelet i 1. Samuelsbok er bønner til en from kvinne nedtegnet, en som tjente og lovpriste Gud. Hun ba: "Mitt hjerte gleder seg i Herren, mitt horn er løftet opp for min Gud, min munn er åpnet mot mine fiender, jeg gleder meg over din frelse. Det er ingen hellig som Herren, nei, det er ingen uten deg, det er ingen klippe som vår Gud." Hannas takksigelse for bønnesvaret er en lærdom for alle som får bønnesvar i dag. Glemmer vi ikke å lovprise og takke Gud for hans nåde?...

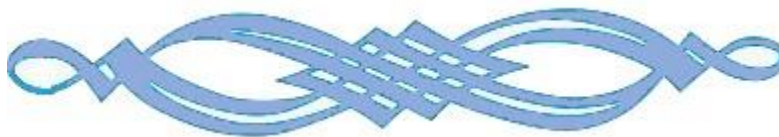
David erklærer, "Jeg elsker Herren, for han hører min røst, mine inderlige bønner. For han har bøiet sitt øre til mig, og alle mine dager vil jeg påkalle ham." Guds godhet i å høre og svare på bønn setter oss under en tung forpliktelse til å uttrykke vår takknemlighet for de tjenester som er gitt oss. Vi burde prise Gud mye mer enn vi gjør. Velsignelsene som mottas

som svar på bønn, bør straks anerkjennes. Opptegnelsen av dem bør plasseres i vår dagbok, slik at når vi tar boken i hånden, kan vi huske Herrens godhet og prise hans hellige navn.— (The Review and Herald, May 7, 1908.)

Karakterene våre kan forvandles — Sikkert nok er det behov for en ny erfaring, for betydningen av sannheten for vår tid blir ikke forstått som den skulle. Men den forandring vi behøver, er å få vårt hjerte fornyet, og det kan vi bare oppnå ved at den enkelte av oss søker Gud om den velsignelse og kraft han kan gi, og ved å be inderlig om at hans nåde må bli ny over oss, og at vi må bli nye mennesker. Dette er den forandring vi trenger i dag, og vi må be inderlig og utholdende om at vi må få del i den. Vi må oppriktig spørre: “Hva skal jeg gjøre for å bli frelst?” Vi må vite med sikkerhet hvilke skritt vi må ta på veien til himmelen.— (Selected Messages 1:187.)

Vår forståelse av Guds Ord utvidet — Uten bønn kan ingen være trygg en eneste dag eller en eneste time. Særlig bør vi be Herren om visdom til å forstå hans ord, for det åpenbarer fristerens list og de midlene vi kan motstå ham med. Satan er en mester i å sitere Bibelen. Han tolker bibelske utsagn på sin egen måte for å få oss til å snuble. Vi bør lese Bibelen med en ydmyk innstilling og aldri glemme vår avhengighet av Gud. Hele tiden må vi være på vakt mot Satans list, og stadig be i tro: «Led oss ikke inn i fristelse.» {MHK 406.6}— (The Great Controversy, 530.)

Bibelstudium og bønn hører sammen. Bare Den Hellige Ånd kan lære oss å forstå betydningen av de lettfattelige ting, eller hindre oss i å forvrengte det som er vanskelig å forstå. Engler har til oppgave å gjøre oss mottagelige for Guds ord, så vi blir grepet av skjønnheten i det, formant av advarslene og opplivet og styrket av løftene. Vi bør gjøre salmistens bønn til vår egen: «Lukk opp mine øyne, så jeg kan se de underfulle ting i din lov!»⁷ Fristelser virker ofte uimotståelige fordi den som blir fristet, har forsømt bibelstudium og bønn og derfor ikke alltid husker Guds løfter så han kan møte Satan med Skriftens våpen. Men engler omgir dem som er villige til å ta imot guddommelig undervisning. Når nøden er stor, vil de bli minnet om nettopp det de trenger. {MHK 463.1} —(The Great Controversy, 599, 600.)

Kapitel 11—Besvart Bønn

Gud vil svare, hvis vi spør — Ifølge såkalt verdslig visdom er bønn unødvendig. Vitenskapen regner ikke med bønnesvar som en realitet. Det ville være et mirakel og derfor i strid med naturlovene, og mirakler forekommer ikke. De sier at universet blir styrt av bestemte lover, og at ikke engang Gud gjør noe som strider mot disse lovene. De fremstiller altså Gud som om han var begrenset av sine egne lover - som om disse lovene skulle utelukke guddommelig frihet. Dette er i strid med Bibelen. Utførte ikke Kristus og apostlene mirakler? Den samme medfølende frelser lever også i dag, og han lytter like gjerne til den troendes bønn nå som da han gikk synlig blant menneskene. Det menneskelige samarbeider med det overnaturlige. Gud vil gjerne gi oss det vi i tro ber om, og som vi ellers ikke ville få. {MHK 403.5}.—(The Great Controversy, 525.)

Og når du er privilegert å møte dine brødre i kirken, fortell dem om nødvendigheten av å holde kommunikasjonskanalen mellom Gud og sjelen åpen. Fortell dem at hvis de finner hjerte og stemme til å be, vil Gud finne svar på deres bønner. Be dem om ikke å forsømme sine religiøse plikter. Forman brødrene til å be. Vi må søke hvis vi vil finne, vi må be hvis vi vil motta, vi må banke på hvis vi vil få døren åpnet for oss....—(The Signs of the Times, February 10, 1890.)

Jesus ber oss ikke om å følge ham for deretter å forlate oss. Hvis vi overgir vårt liv til hans tjeneste, kan vi aldri komme i en stilling som Gud ikke har gjort foranstaltning for. Hvordan vår situasjon enn måtte være, så har vi en guddommelig fører til å bestemme vår vei; hvilke forviklinger vi enn måtte befinne oss i, så har vi en sikker Rådgiver; hvilken sorg, hvilket tap eller hvilken ensomhet enn måtte være vår lodd, så har vi en medfølende venn. Om vi i vår vankundighet gjør feiltrin, så forlater Kristus oss ikke....

“Og alt det I beder om med tro i eders bønn, det skal I få..” [Matthew 21:22.]—(Gospel Workers, 263.)

Guds velsignelser vil komme som et resultat av ydmyk tro— En nær forbindelse med himmelen vil gi den rette harmonien til din trofasthet og vil være grunnlaget for din suksess. Din følelse av avhengighet vil føre deg til å be, og en følelse av plikt vil forene dine bestrebelser. Bønn og arbeid, arbeid og bønn, må være det som fyller livet ditt. Du må be som om all dyktighet og lovprisning skyldes Gud, og arbeide som om all plikt påhviler deg. Hvis du mangler kraft, (539) kan du få den; den venter bare på at du skal bruke den. Bare tro på Gud, ta ham på hans ord, handle i tro, og velsignelsene vil komme.

I disse tingene vil ikke geni, logikk og veltalenhet hjelpe. Gud vil ta imot dem som har et ydmykt, tillitsfullt, angrende hjerte, og høre deres bønn; og når Gud hjelper, vil alle hindringer bli overvunnet. Hvor mange menn med store naturlige evner og høy utdannelse har mislyktes når de ble plassert i ansvarlige stillinger, mens de med mindre intelligens, i mindre gunstige

omgivelser, har hatt stor suksess. Hemmeligheten var: Førstnevnte stolte på seg selv, mens sistnevnte forente seg med ham som er en unik rådgiver og gjør store ting for å oppnå det han vil.—(Testimonies for the Church 4:538, 539.)

Den Hellige Ånds enkle bønner vil stige opp gjennom porter som står på gløtt, den åpne døren som Kristus har talt om: Jeg har åpnet den, og ingen kan lukke den. Disse bønnene, blandet med røkelsen av Kristi fullkommenhet, vil stige opp som duft til Faderen, og svarene vil komme.—(Testimonies for the Church 6:467.)

Bønner om barnelignende enkelhet og tro vil bli besvart —“Men på den siste, den store dag i høitiden stod Jesus og ropte ut: Om nogen tørster, han komme til mig og drikke”; “Men på den siste, den store dag i høitiden stod Jesus og ropte ut: Om nogen tørster, han komme til mig og drikke.” John 7:37; John 4:14.

Hvis vi, med disse løftene foran oss, velger å forbli uttørkede og visne av mangel på livets vann, er det vår egen feil. Hvis vi ville komme til Kristus med samme enkelhet som et barn kommer til sine jordiske foreldre, og be om de tingene han har lovet, og tro at vi vil motta dem, skal vi få dem.—(Testimonies for the Church 9:179.)

Be og tro — Gud sier ikke: Be en gang, så skal du få. Han oppfordrer oss til å fortsette å be - utrettelig. Stadig, vedholdende bønn gjør at den som ber, blir mer alvorlig innstilt. Den gir ham en økende lengsel etter å få de ting han ber om. Kristus sa til Marta ved graven til Lasarus: «Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Guds herlighet?»¹⁴ {OSLv 95.5} John 11:40.

Men mange eier ingen levende tro. Det er derfor de ikke ser mer av Guds kraft. Deres svakhet er en direkte følge av deres vantro. De har mer tro på sine egne anstrengelser enn på Guds anstrengelser i deres favør. De prøver å ta hånd om seg selv. De legger planer og tenker ut metoder. Men de ber lite, og de har ikke mye av virkelig tillit til Gud. De tror nok de har tro, men det dreier seg bare om innskytelser i øyeblikket. De er ikke klar over sitt eget behov - og heller ikke over Guds villighet til å gi. Derfor er de ikke vedholdende i å legge sine begjæringer fram for Herren. Våre bønner bør være like alvorlige og utrettelige som den inntrengende bønnen fra den trengende vennen som tryglet om brød ved nattetider. Jo mer alvorlig og urokkelig vi holder ut i bønnen, desto mer intim vil vår forening med Kristus bli. Vi skal motta økte velsignelser fordi vi har en større tro. {OSLv 96.1}

Vår del består i å be og tro. Våk og be. Våk og samarbeid med en bønnhørende Gud. Husk at vi er «Guds medarbeidere».¹⁵ Tal og virk i samsvar med dine bønner. Prøver vil vise om din tro er ekte eller bare en form. Dette vil bety uendelig mye for deg i den ene eller den andre retningen. {OSLv 96.2}

Når problemer melder seg og vanskeligheter tårner seg opp foran deg, så gå ikke til ynkelige mennesker for å få hjelp. Stol helt på Gud. Denne vanen å gå til andre med våre vanskeligheter gjør oss bare svakere selv, og det gir sannelig ikke de andre noen større styrke.

Det legger bare på dem en ekstra byrde, nemlig våre åndelige svakheter, som de er ute av stand til å rå bot på. Vi søker hjelp hos begrensede og feilende mennesker, mens vi hos den aldri sviktende Gud kunne ha fått sikker styrke. {OSLv 96.3}.—(Christ's Object Lessons, 145, 146.)

Be i tro og svar vil komme — [Hvis I gjør en feil så vend nederlaget til sejr. (245) Hvis de lektier, Gud sender, bliver lært godt, vil de altid bringe hjælp i rette tid. Sæt jeres lid til Gud. Bed meget og tro. Idet I viser tillid, håber, tror og holder fast ved den Almægtiges hånd, vil I mere end seje.

Sande arbeidere vandrer og arbejder i tro. Til tider bliver de trøtte af at betragte værkets langsomme fremgang, når slaget mellem de gode og de onde magter bølger frem og tilbage. Men hvis de nægter at svigte eller blive mismodige, vil de se skyerne blive spredt og løftet om befrielse blive opfyldt. Gennem den tåge Satan har omgivet dem med, vil de se de klare strålers glans fra Retfærdighedens Sol..

Arbeid i tro og overlatt resultatet til Gud. Be i tro, og Hans mystiske forsyn vil gi sitt svar. Noen ganger kan det virke som om du ikke kan gjøre fremskritt. Arbeid da fortrøstningsfullt og legg tro, håp og mot i dine bestrebelser. Når du har gjort det du kan, vent på Herren mens du forkynner hans trofasthet, og han vil oppfylle sitt ord. Vent ikke i pinefull angst, men i sikker tro og urokkelig tillit. Kirkehåndboken bind 3 side 170].—(Testimonies for the Church 7:245.)

Styrke kan hentes fra Gud. Han kan hjelpe. Han kan gi nåde og himmelsk visdom. Hvis du ber i tro, vil du motta; men du må våke i bønn. Våk, be, arbeid bør være ditt motto.—(Testimonies for the Church 2:427.)

Gud har gitt oss i oppdrag å arbeide i hans vingård. Det er vår plikt å gjøre alt vi kan. "Så ut din sæd om morgenen, og la ikke hånden hvile når det lir mot kveld. For du vet ikke hva som vil lykkes, det ene eller det andre, eller om begge deler er gode." Vi har for lite tro. Vi krenket Israels Hellige. Vi burde være takknemlige for at han nedlater seg til å bruke noen av oss som sine redskaper. For hver oppriktig bønn fremsatt i tro, vil det komme et svar tilbake. Det kommer kanskje ikke akkurat slik vi har forventet; men det vil komme akkurat når vi trenger det mest. " Dersom I blir i mig, og mine ord blir i eder, da bed om hvad I vil, og I skal få det." — (The Review and Herald, March 23, 1897.)

Hvis vi finner tid til å be, vil Gud finne tid til å svare — Enhver oppriktig bønn om nåde og styrke vil bli besvart.... Jeg vil oppfordre til å be Gud om å gjøre alt for dere som dere ikke er i stand til å utrette på egen hånd. Si alt til Jesus. Fortell ham alle hjertets hemmeligheter, for hans øye ser inn i sinnets dypeste avkroker, og han leser alle deres tanker som en åpen bok. Når dere har bedt om alt som tjener til deres beste, så tro at dere har mottatt det, og det skal bli slik. Ta imot hans gaver av hele ditt hjerte; for Jesus er død for at du kan ha himmelens dyrebare ting som dine egne, og til slutt finne et hjem med de himmelske englene i Guds rike.

Hvis du finner tid og stemme til å be, vil Herren finne tid og stemme til å svare deg.—(My Life Today, 16.)

Gled deg over at Gud har besvart dine bønner — Be i tro. Og stol på at livet vil bringes i harmoni med dine bønner, slik at du kan motta velsignelser for det du ber om. Ikke la din tro svekkes, for velsignelsene du mottar står i forhold til troen du utøver. "Det skje eder efter eders tro!" Matteus 9:29; "Og alt det I beder om med tro i eders bønn, det skal I få." Matteus 21:22. Be, tro, gled dere. Lovsyng Gud fordi han har besvart dine bønner. Ta ham på hans ord. "La oss holde uryggelig fast ved bekjennelsen av vårt håp - for han er trofast som gav løftet." Hebreerne 10:23. Ikke en oppriktig bønn har gått tapt. Kanalen er åpen, strømmen renner. Den bærer med seg helbredende egenskaper og strømmer ut en gjenopprettende strøm av liv, helse og frelse.—(Testimonies for the Church 7:274.)

Selve intensiteten i våre bønner er et løfte som Gud vil svare —Når et menneske puster en intenst oppriktig bønn til Gud - (Jesus Kristus er det eneste navnet som er gitt under himmelen hvorved vi kan bli frelst), er det i den intensiteten og oppriktigheten et pakt (eller løfte) fra Gud om at han er i ferd med å svare den bønningen mer enn rikelig, over alt vi kan be eller tenke. Vi må ikke bare be i Jesu navn, men ved inspirasjon og tenning av Den Hellige Ånd. Dette forklarer hva som menes når det sies: "Men i like måte kommer også Ånden vår skrøpeligheit til hjelp; for vi vet ikke hvad vi skal bede om, slik som vi trenger det; men Ånden selv går i forbønn for oss med usigelige sukk..." Bønnene må fremsettes i oppriktig tro. Da vil de nå nådestol. Fortsett utrettelig i bønn. Gud sier ikke: Be en gang, og jeg vil svare deg. Hans ord er "Be! Vedholdende i bønningen, i tro på at dere har det dere ber om, og dere skal få det; jeg vil svare dere."—(The Gospel Herald, May 28, 1902.)

Betingelser for besvart bønn — Det er stilt visse betingelser som danner det grunnlag som vi kan bygge vår forventning på - forventningen om at Gud vil høre og besvare våre bønner. En av de første av disse betingelsene er at vi innser vårt behov for hjelp. Han har gitt dette løfte: «Jeg vil øse vann over det tørste og strømmer over det tørre» (Salm 33,5; 107,43). De som hungrer og tørste etter rettferdighet, og som lengter etter Gud, kan være forvisset om at de vil bli mett. Hjertet må være åpent for Åndens påvirkning hvis vi skal kunne ta imot Guds velsignelser. {VTK 112.1}

Vårt store behov i seg selv en bønn som på det mest inntrengende taler vår sak. Men vi må be Herren om å gjøre dette for oss. Han sier: «Be, så skal dere få.» Og «han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham til oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alle ting med ham?» (Matt 7,7; Rom 8,32). {VTK 112.2}

Dersom vi ser noe ondt i våre hjerter, og dersom vi holder fast ved noen synd som vi er oss bevisst, så vil Herren ikke høre oss, mens derimot det sønderknuste og botferdige menneskes bønn alltid blir hørt. Når alle bevisste feil er rettet, kan vi tro at Gud vil besvare våre bønner. Våre egne fortjenester vil aldri kunne anbefale oss til nåde hos Gud. Det er Jesu fortjeneste

som vil frelse oss, hans blod som vil rense oss. Men vi må oppfylle de betingelser han stiller for å kunne ta imot oss. {VTK 112.3}

En annen betingelse for virksom bønn er tro. «Den som trer frem for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.» Jesus sa til disiplene: «Alt det dere ber om i bønnene deres - tro bare at dere har fått det, og dere skal få det» (Hebr 11,6; Mark 11,24). Tar vi ham på hans ord? {VTK 113.1}

Denne forsikring er omfattende og ubegrenset, og han som gav løftet, er trofast. Selv om vi ikke straks får akkurat det vi ber om, så skal vi likevel tro at Herren hører og at han vil besvare våre bønner. Vi er så feilende og så kortsynte at vil til tider ber om noe som ikke ville være til velsignelse for oss, og i sin kjærlighet besvarer vår himmelske Far våre bønner ved å gi oss det som vil bli til vårt høyeste gode - det vi selv ville ønske dersom vi med guddommelig opplyste øyne kunne se alle ting som de virkelig er. Når våre bønner synes å være ubesvarte, skal vi klynge oss til løftet, for svaret vil ganske sikkert komme i sin tid, og da får vi den velsignelsen vi mest trenger til. Men å påstå at bønn alltid blir besvart akkurat på en måte og med den bestemte ting som vi ønsker, er formastelig. Gud er for vis til å ta feil og for god til å holde noe godt tilbake fra dem som vandrer i oppriktighet. Være derfor ikke redd for å stole på ham, selv om du ikke ser noe øyeblikkelig svar på dine bønner. Stol fullt og fast på hans løfte: «Be, så skal dere få.» {VTK 113.2}

Dersom vi venter med å tro inntil vi har rådført oss med vår tvil og vår frykt, eller til vi har søkt å finne løsning på alt det som vi ikke klart kan se, vil vanskelighetene bare øke og bli forstørret. Hvis vi derimot kommer til Gud, hjelpeløse og avhengige som vi i virkeligheten er, og i ydmyk, tillitsfull tro legger frem våre behov for ham som er uendelig i visdom, som ser alt i hele sitt skaperverk, og som styrer alt etter sin vilje og ved sitt ord, så kan og vil han akte på vårt rop og la lyset skinne inn i våre hjerter. Ved alvorlig bønn blir vi brakt i forbindelse med den Eviges tanker. I øyeblikket ser vi kanskje ikke noe i medfølelse og kjærlighet. Men det er likevel tilfelle. Vi merker kanskje ikke hans synlige berøring, men hans hånd hviler likevel på oss is kjærlig og medlidende ømhet. {VTK 114.1}

Når vi kommer til Gud for å be om barmhjertighet og velsignelse, må vi nære kjærlighetens og tilgivelsens ånd i våre egne hjerter. Hvorledes skulle vi kunne be: «Forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere» (Matt 6,12), og samtidig nære et uforsonlig sinnelag? Dersom vi venter at våre bønner skal bli hørt, må vi tilgi andre på samme måte og i samme grad som vi selv håper å få tilgivelse. {VTK 115.1}.

Utholdenhet i bønn er satt som en betingelse for bønnehørelse. Ønsker vi å vokse i tro og erfaring, må vi alltid be. Vi skal være «utholdende i bønnen», vi skal våke og be, «med takk til Gud!» (Rom 12,12; Kol 4,2). Peters formaning til de troende lyder: «Vær derfor sindige og nøkterne, så dere kan be» (1 Pet 4,7). Paulus pålegger oss: «Legg alt dere har å be om, frem for Gud i bønn og påkallelse med takk!» (Fil 4,6). «Men dere, mine kjære,» sier Judas, «må bygge dere selv opp på deres høyeste tro og stadig be i Den Hellige Ånd. Hold dere i

Guds kjærlighet» (Jud 20,21). Ved å be kan vi ha uavbrutt forening med Gud slik at liv fra ham strømmer inn i vårt liv, og fra vårt liv strømmer renhet og hellighet tilbake til Gud. {VTK 115.2}.—(Steps to Christ, 95-97.)

Men bare når vi i våre liv er lydige mot hans ord, kan vi gjøre krav på at hans løfter skal bli oppfylt på oss. Salmisten sier: «Der som jeg hadde urett for øye i mitt hjerte, så ville Herren ikke høre.» Sal 66: 18. Dersom vi bare er delvis og halvhjertet lydige mot ham, så vil hans løfter ikke gjelde oss. {HOL 174.3}.—(The Ministry of Healing, 227.)

Vi må leve våre bønner hvis de skal bli besvart — Og vi må våke og be så ikke noe skal skjemme vårt liv. Våre medmennesker må kunne se at den som venter å få sine bønner besvart, må leve etter de prinsipper han hevder. Menigheten (kirken) vil ikke bli sløv så lenge medlemmene søker hjelp fra nådens trone, og ikke svikter når det gjelder å advare dem som står på avgrunnens rand.—(Selected Messages 1:116, 117.)

Bønn er til ingen nytte hvis livet ikke samsvarer med bønnen — "Hvis dere blir i meg, og mine ord blir i dere, kan dere be om hva dere vil, og dere skal få det." Hold dette løftet når du ber. Det er vår sak å komme til ham med hellig frimodighet. Når vi oppriktig ber ham om å la sitt lys skinne over oss, vil han høre oss og besvare vår bønn. Men vi må leve i samsvar med våre bønner. De er til ingen nytte hvis vi handler i strid med dem. Jeg har sett en far som, nesten umiddelbart etter å ha lest et skriftsted og bedt, begynte å skjelle ut barna sine. Hvordan kunne Gud svare på bønnen han hadde sendt opp? Og hvis faren ber etter å ha skjelt ut barna, vil denne bønnen være til nytte for barna? Nei; ikke med mindre det er en bønn til Gud om tilgivelse.—(Child Guidance, 499.)

Ros må inkluderes hvis våre bønner skal bli besvart — Skal alle våre religiøse handlinger bestå i å be og motta? Skal vi alltid tenke på våre behov og aldri på velsignelsene vi mottar? Skal vi være mottakere av hans nåde og aldri uttrykke vår takknemlighet til Gud, aldri prise ham for det han har gjort for oss? Vi ber absolutt ikke om for mye, men vi er for sparsomme med å takke. Hvis Guds barmhjertighet fremkalte mer takksigelse og lovprisning, ville vi ha langt større kraft i bønnen. Vi ville være rikere og rikere på Guds kjærlighet og ville ha mer å prise ham for. Gjør en forandring, du som klager over at Gud ikke hører dine bønner, og la dine påkallelser bli blandet med lovprisning. Når du gir akt på hans godhet og barmhjertighet, vil du oppdage at han gir akt på din trang.

Be, be oppriktig og uten overbærenhet, men ikke glem å takke.—(Testimonies for the Church 5:317.)

Utroskap i forvaltning kan være en årsak til ubesvarte bønner — Gud er den som gir alle velsignelser. Derfor krever han en del av alt det vi eier. Dette er middelet han har godkjent for å holde ved like forkynnelsen av evangeliet. Ved å betale tilbake til Gud denne summen skal vi vise om vi virkelig setter pris på hans gaver. Men hvordan kan vi så gjøre krav på fortsatt velsignelse fra ham dersom vi holder tilbake det som er hans eget? Om vi er utro

husholdere i jordiske ting, hvordan kan vi så vente at han skal betro oss de himmelske? Det kan godt være at grunnen til ubesvarte bønner ligger her. {OSLv 95.1}.—(Christ's Object Lessons, 144.)

Vi fornærmer Gud ved å kreve løftet uten å oppfylle betingelsene — Det er satt betingelser for oppfyllelsen av Guds løfter. Bønn kan aldri tre i stedet for utførelsen av en plikt. «Dersom dere elsker _ meg, holder dere mine bud,» sier Kristus. «Den som har mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal elskes av min Far. Også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.»⁸ Noen legger sine begjæringer fram for Gud og gjør krav på hans løfter. Men de innfrir ikke vilkårene for bønnehørelse. Denne inkonsekvente holdningen er en hån mot Jehova. Slike mennesker påberoper seg Kristi navn som en fullgyldig garanti for at løftene skal oppfylles. Men samtidig unnlater de å gjøre det som skulle vise at de virkelig tror på Kristus og elsker ham. {OSLv 93.4}.—(Christ's Object Lessons, 143.)

Hvis betingelsene er oppfylt, er løftet om besvart bønn utvetydig — Tro og bønn er nært knyttet sammen, og vi må betrakte dem samtidig. I troens bønn finnes det en guddommelig visdom. Dette er en visdom som de som vil ha fremgang i livet, må lære å forstå. Kristus sier: «Alt det dere ber om i bønnene deres — tro at dere har fått det, og dere skal få det.» Mark. 11, 24. Han sier tydelig at vår bønn må være i over-ensstemmelse med Guds vilje. Vi må be om de tingene han har lovt oss, og hva vi enn tar imot, så må det bli brukt til å gjøre hans vilje. Når betingelsene blir oppfylt, er løftet utve-tydig.

Vi har lov til å be om tilgivelse for våre synder, om den Hellige Ånd, om et sinn som ligner Kristi sinn, om visdom og kraft til å arbeide for ham og om enhver gave som han har lovt å gi oss. Så skal vi tro at vi får det, og takke Gud for at vi har mottatt det.

Vi behøver ikke å se oss om etter ytre bevis for velsignelsen. Gaven ligger i løftet, og vi kan gå til vår gjerning og være sikker på at Gud er mektig til å utføre det han har lovt, og at gaven, som vi allerede eier, vil bli virkeliggjort når vi trenger den mest..—(Education, 257, 258.)

Våre bønner er ikke befalinger til Gud — Vi vet at han hører oss hvis vi ber i overensstemmelse med hans vilje. Våre påkallelser må ikke anta form av en befaling, men av en bønn om at han må gjøre det vi ønsker av ham.—(Testimonies for the Church 2:149.)

Bønner ikke alltid besvart umiddelbart — Slik er det også med alle de andre kravene Gud stiller. De må oppfylles i lydighet. Alle hans gaver er lovt på betingelse av slik lydighet. Gud har en himmel full av velsignelser for dem som vil samarbeide med ham. Alle som er lydige mot ham, kan tillitsfullt gjøre krav på oppfyllelsen av hans løfter. {OSLv 95.3}

Men vi må vise en fast, urokkelig tillit til Gud. Ofte venter han med å svare oss, simpelthen for å prøve vår tro eller for å se hvor ekte vårt ønske egentlig var. Når vi har bedt i samsvar

med hans Ord, har vi bare å tro på hans løfter og fortsette våre bønner med en besluttomhet som ikke lar seg avvise. {OSLv 95.4}.—(Christ's Object Lessons, 145.)

Når de som kjenner sannheten, praktiserer den selvfornektelsen som blir pålagt oss i Guds Ord, vil budskapet gå fremover med kraft. Herren vil høre våre bønner om at sjeler må vende om. Guds folk vil la sine lys skinne, og når de som ikke tror, ser deres gjerninger, vil de lovprise vår himmelske Far. - Review and Herald, 1. desember 1910. {UID 269.3}.—(Messages to Young People, 315.)

Kristi to dagers nøling etter at han hadde hørt at Lasarus var syk, var ingen forsømmelse eller fornektelse fra hans side. Det var hans intensjon å forbli der han var mens Lasarus var død, slik at han kunne gi folket et bevis på sin guddommelighet, ikke ved å vekke opp en døende mann, men ved å vekke opp en mann som hadde blitt begravet.

Dette bør være en oppmuntring for oss. Noen ganger er vi fristet til å tro at løftet "Be, så skal dere få, søk, så skal dere finne, bank på, så skal det lukkes opp for dere" ikke oppfylles med mindre svaret kommer umiddelbart der vi har bedt. Det er vårt privilegium å be om spesielle velsignelser, og å tro at de vil bli gitt oss. Men hvis velsignelsen vi ba om ikke umiddelbart blir gitt, bør vi ikke tro at våre bønner ikke vil bli besvart. Vi skal motta, selv om svaret nøler en stund. Mens han utarbeider frelsesplanen, ser Kristus mye i menneskeheten som kan gjøre ham motløs. Men han mister ikke motet. I nåde og kjærlighet fortsetter han å tilby oss muligheter og fordeler. Vi skal hvile i Herren og vente tålmodig på ham. Svaret på våre bønner kommer kanskje ikke så raskt som vi ønsker, og det er kanskje ikke akkurat det vi hadde bedt om; men han som vet hva som er best for sine barn, vil gi dem et langt større gode enn de har bedt om, hvis de ikke mister troen eller motet..—(The Youth's Instructor, April 6, 1899.)

Vi har alle et ønske om at våre bønner må bli besvart øyeblikkelig og direkte, og vi blir fristet til å bli mismodige når svaret blir utsatt eller det kommer på en fordekt måte. Men Gud er for vis og god til at han alltid besvarer bønnene våre akkurat på den tiden og på den måten vi ønsker det. Han vil gjøre noe mer og bedre for oss enn bare å oppfylle ønskene våre. Og fordi vi kan stole på hans visdom og kjærlighet, bør vi ikke be ham om å rette seg etter vår vilje, men heller prøve å sette oss inn i og følge hans plan. Våre ønsker og interesser bør settes til side for hans vilje. Slike erfaringer som prøver vår tro, er til det beste for oss. De viser om vår tro er sann og oppriktig og bygger på Guds ord alene, eller om den er avhengig av omstendigheter og derfor usikker og foranderlig. Troen blir styrket ved at den blir prøvet. Vi må la tålmodigheten utføre sitt fullkomne arbeid, idet vi husker at Skriften gir dyrebare løfter til dem som venter på Herren. {HOL 177.4}.—(The Ministry of Healing, 230, 231.)

Jeg så at Guds tjenere og menigheten har altfor lett for å bli motløse. Når de ba sin Far i himmelen om slikt som de mente de trengte, og de ikke fikk det straks, vaklet troen. Deres mot forsvant, og en tilbøyelighet til å knurre grep dem. Jeg så at dette var mishagelig for Gud.

Gud vil høre alle hellige som kommer til ham med et sanndru hjerte, og som sender opp sine ærlige bønner til ham i tro. Din tro må ikke gi slipp på Guds løfter, selv om du ikke ser eller føler et øyeblikkelig svar på dine bønner. Vær ikke redd for å sette din tillit til Gud. Stol på hans rike løfte: “Be, så skal I få.” Joh. 16, 24. Gud er for klok til å ta feil og for god til å holde noe godt tilbake fra sine hellige, hvis de vandrer i oppriktighet. Mennesket gjør feil, og selv om dets bønner kommer fra et oppriktig hjerte, ber de ikke alltid om slikt som tjener til dets eget beste, eller som vil herlig gjøre Gud. Når det er tilfelle, hører vår vise og gode Far våre bønner, og han vil svare, somme tider straks. Men han gir oss det som er til beste for oss og til hans egen ære.

Dersom vi kunne få et virkelig innblikk i hans plan, ville vi klart kunne se at han vet hva som er best for oss, og at våre bønner blir besvart. Vi får ikke noe som vil være til skade for oss. Vi får den velsignelsen vi trenger, i stedet for noe som vi ba om, og som vil være til skade for oss.

Jeg så at dersom vi ikke merker at bønnene våre straks blir besvart, bør vi likevel holde fast ved vår tro og ikke tillate mistillit å trenge inn, for den vil skille oss fra Gud. Hvis troen vår vakler, får vi ikke noe av ham. Tilliten til Gud bør være sterk. Da vil velsignelsen falle på oss liksom en regnskur når vi mest trenger den.

Når Guds tjenere ber om hans ånd og velsignelse, kommer den til tider øyeblikkelig. Men den blir ikke alltid gitt på den måten. Mist ikke motet i slike stunder. La din tro holde fast ved løftet om at den nok kommer. Stol helt på Gud. Ofte kommer velsignelsen når du mest trenger den, og du får uventet hjelp fra Gud mens du forkynner sannheten for vantro mennesker. Da blir du i stand til å tale ordet tydelig, med styrke og med makt.

Dette ble fremstilt for meg slik som barn ber sine jordiske foreldre om en velsignelse. De ber om noe som foreldrene vet vil være til skade for dem, og foreldrene gir dem noe som vil være godt og sunt for dem i stedet for å gi dem det de ønsket. Jeg så at Gud vil høre og besvare enhver bønn som blir sendt opp fra et ærlig hjerte i tro. Den som sendte opp bønnen, skal få velsignelsen når han trenger den mest, og ofte vil den overstige hans forventninger. Ikke en eneste bønn fra et sant Guds barn går tapt hvis den blir sendt opp i tro fra et ærlig hjerte av troen.—(Spiritual Gifts 4b, 7-9.)

Om du ikke har fått svar straks bønnen er sendt opp, så bli ikke trett av å vente, og vær ikke vaklende. La deg ikke rokke. klyng deg til løftet: “Han er trofast som har kalt eder; han skal og gjøre det.” 1 Tess. 5, 24. Lik den påtrengende kvinnen må du trenge på med din bønn og være fast i ditt forsett. Er saken viktig og av stor betydning for deg? Ja, i sannhet. Vær derfor ikke vaklende, for din tro vil kanskje bli prøvd. Hvis det du ønsker deg, har noen verdi, er det en sterk, alvorlig anstrengelse verd. Du har løftet: Våk og be. Vær vedholdende, så vil bønnen bli besvart. For er det ikke Gud som har gitt løftet? Dersom det koster deg noe å oppnå det, vil du verdsette det så meget høyere når det er oppnådd. Det er tydelig sagt deg at dersom du tviler, må du ikke tro at du skal få noe av Herren. Her har vi en advarsel om at en ikke skal

bli trett, men stole fast på løftet. Hvis du ber, vil han gi deg gjerne og uten å bebreide.—(Testimonies for the Church 2:131.)

“Bed, og I skal få.” — “Bed, og I skal få.” — Denne forsikring er omfattende og ubegrenset, og han som gav løftet, er trofast. Noen ganger svikter vi i troen fordi den uendelige visdommen ikke kommer på våre vilkår. Selv om vi ikke straks får akkurat det vi ber om, så skal vi likevel tro at Herren hører, at han vil besvare våre bønner, og at han vil gi oss de tingene som er best for oss. Hans egen herlighet er en tilstrekkelig grunn til noen ganger å holde tilbake det vi ber om, og svare på våre bønner på en måte som vi ikke forventet. Når våre bønner synes å være ubesvarte, skal vi klynge oss til løftet, for svaret vil ganske sikkert komme i sin tid, og da får vi den velsignelsen vi mest trenger til.—(The Signs of the Times, August 21, 1884.).

Gud svarer ikke alltid slik vi forventer, men alltid til vårt beste — Be derfor! Be, så skal du få. Be om ydmykhet, visdom, mot og større tro. Enhver oppriktig bønn vil bli besvart. Kanskje kommer ikke svaret akkurat på den måten du ønsker det, men det vil komme på den måten og på det tidspunktet som svarer best til ditt behov. De bønnene du sender opp når du er ensom, når du er trett og når du blir prøvd, vil Gud besvare, ikke alltid slik du venter det, men alltid til ditt beste. - Evangeliets tjenere, side 189-192. {UID 211.2}.—(Messages to Young People, 250.)

Mens du ba i din pine om fred i Kristus, syntes en mørk sky å formørke ditt sinn. Hvilen og freden kom ikke slik du forventet det. Til tider syntes din tro å bli testet til det ytterste. Når du så tilbake på ditt tidligere liv, så du sorg og skuffelse; når du så på fremtiden, var alt usikkert. Den guddommelige hånden ledet deg på en vidunderlig måte for å bringe deg til korset og lære deg at Gud virkelig belønnet dem som flittig søkte ham. De som ber om rettferdighet, skal få den. Den som søker, skal finne. Erfaringene fra prøvelsens og pinenes oven er mer verdt enn alle kostnadene ved den vanskelige og smertefulle opplevelsen. Høyre

Bønnene du sendte opp i din ensomhet, i din nedstemthet og prøvelser, svarte Gud, ikke alltid i henhold til dine forventninger, men til ditt beste. Du har ikke et klart og riktig syn på dine brødre, og du ser heller ikke deg selv i et riktig lys. Men i Guds forsyn har han (416) arbeidet for å besvare de bønnene du har sendt opp i din nød, på en slik måte at du blir frelst og hans eget navn blir herliggjort. I din uvitenhet om deg selv ba du om ting som ikke var best for deg. Gud hørte dine oppriktige bønner, men velsignelsen som ble gitt var veldig forskjellig fra dine forventninger. Gud planla, i sin forsyn, å sette deg mer direkte i forbindelse med sin kirke, slik at din tillit kan være mindre i deg selv og mer i andre som han leder for å fremme sitt arbeid. Høyre

Gud hører enhver oppriktig bønn.—(Testimonies for the Church 3:415, 416.)

Gud besvarer bønn til sin egen fastsatte tid — Igennem sit ægteskabsliv, havde Zakarias bedt for en søn. Han og hans hustru var nu gamle, og deres bønner lå stadig ubesvarede hen;

men han knurrede ikke. Gud hadde ikke glemt det. Han hadde sit bestemte tidspunkt for at besvare denne bønn, og når sagen synes håbløs, fik Zakarias sit svar.—(SDA Bible Commentary, vol. 5, 1114.)

Hvorfor svar på bønn kan bli forsinket — Gud svarer ikke alltid på våre bønner første gang vi påkaller ham; for hvis han gjorde det, kunne vi tro at vi hadde rett til alle velsignelsene og gavene han ga oss. I stedet for å ransake våre hjerter for å se om vi skjuler noe ondt eller hengir oss til synd, ville vi bli likegyldige og ikke innse vår avhengighet av ham og vårt behov for hans hjelp.—(The Review and Herald, June 9, 1891.)

Det er dyrebare løfter i Skriften for dem som venter på Herren. Vi ønsker alle et øyeblikkelig svar på våre bønner og er fristet til å bli motløse hvis vår bønn ikke blir besvart umiddelbart. Nå har min erfaring lært meg at dette er en stor feil. Forsinkelsen er til vår spesielle fordel. Vi har en sjanse til å se om vår tro er sann og oppriktig eller vaklende og foranderlig som havets bølger. Vi må binde oss på alteret med troens og kjærlighetens sterke snorer, og la tålmodigheten ha sitt perfekte arbeid. Troen styrkes gjennom kontinuerlig øvelse. Denne ventingen betyr ikke at fordi vi ber Herren om å helbrede, er det ingenting for oss å gjøre. Tvert imot, vi skal gjøre den aller beste bruk av de midler som Herren i sin godhet har gitt oss i våre behov.—(Counsels on Health, 380, 381.)

Fortsett å spørre, selv om svaret ikke kommer — Noen ganger kommer svarene på bønnene våre umiddelbart, andre ganger må vi vente tålmodig og fortsette å be oppriktig om det vi trenger. Våre saker illustreres av saken om den påtrengende advokaten for brød. "Og han sa til dem: Om nogen av eder har en venn og kommer til ham midt på natten og sier til ham: Kjære, lån mig tre brød!" Lukas 11:5

Denne lærdommen betyr mer enn vi kan forestille oss. Vi må fortsette å be, selv om vi ikke opplever umiddelbar respons på våre bønner. "Og jeg sier eder: Bed, så skal eder gis; let, så skal I finne; bank på, så skal det lukkes op for eder! For hver den som beder, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, for ham skal det lukkes op." Lukas 11:9, 10. Vi trenger nåde, vi trenger guddommelig opplysning, slik at vi gjennom Ånden kan vite hvordan vi kan be om slike ting som vi trenger. Hvis våre bønner er indisert av Herren, vil de bli besvart.—(Counsels on Health, 380.)

Svar forsinket for å avsløre vår egoisme — Han som velsignet Kongens embetsmann i Kapernaum, ønsker like sterkt å velsigne oss. Men i likhet med den slagne faren blir vi ofte forført til å søke Jesus av ønsket om et jordisk gode, og vår tillit til hans kjærlighet avhenger av oppfyllelsen av vår bønn. Frelseren lengter etter å gi oss en større velsignelse enn vi ber om, og han nøler med å svare på vår bønn for å vise oss hvor onde våre hjerter er og hvor mye vi trenger hans nåde. Han vil at vi skal gi avkall på egoismen som får oss til å søke ham. Når vi bekjenner vår hjelpeløshet og vårt bitre behov, skal vi overgi oss helt til hans kjærlighet.

Kongens embetsmann ønsket å se oppfyllelsen av sin bønn før han kunne tro, men han måtte akseptere Jesu ord om at hans bønn ble hørt og velsignelsen skjenket ham. Vi trenger også å lære denne leksen. Vi må ikke tro fordi vi ser eller føler at Gud hører oss. Vi må stole på hans løfter. Når vi kommer til ham i tro, trenger hver bønn inn til Guds hjerte. Når vi har bedt om hans velsignelse, må vi tro at vi vil motta den og takke ham for at vi har mottatt den. Deretter må vi ta oss av våre plikter, i tillit til at velsignelsen vil bli realisert når vi trenger den mest. Når vi har sluttet å gjøre godt, vil vi vite at våre bønner er blitt besvart. Gud vil " ham som kan gjøre mere enn alt" " han efter sin herlighets rikdom," " efter den kraft som ter sig virksom. " Efeserne 3:20, 16; Efeserne 1:19.—(The Desire of Ages, 200.)

Tilsynelatende ubesvarte bønner kan være blant våre største velsignelser — I sin kjærlige omsorg og interesse for oss hender det at han som forstår oss bedre enn vi selv gjør, nekter å la oss få lov til å tilfredsstille våre egne egoistiske ambisjoner. Han tillater oss ikke å gå forbi de små, men hellige plikter som ligger oss nærmest. Ofte gir nettopp disse pliktene den øvelsen som er nødvendig for en større oppgave. Ofte går det ikke slik vi planlegger for at Guds planer for oss skal lykkes. {HOL 361.2}

Vi blir aldri bedt om å gi et virkelig offer for Guds skyld. Det er mange ting han ber oss om å gi avkall på for hans skyld, men når vi gjør det, gir vi bare fra oss slikt som kan hindre oss på veien til himmelen. Selv når han ber oss om å gi slipp på noe som i seg selv er godt, kan vi være sikker på at Gud er i ferd med å gjøre klart noe bedre for oss. {HOL 361.3}

I det kommende liv vil vi skjønne det uforklarlige som her har plaget og skuffet oss. Vi kommer til å se at det som tilsynelatende var ubesvarte bønner og drømmer vi aldri fikk oppfylt, har vært blant våre største velsignelser. {HOL 361.4}.

Vi må lære oss å se på enhver plikt som hellig, hvor liten den enn virker, fordi den er en del av tjenesten for Gud. Vi burde be hver dag: «Herre, hjelp meg til å gjøre mitt beste. Lær meg hvordan jeg kan utføre mitt arbeid bedre. Gi meg kraft og frimodighet. Hjelp meg til å la mitt arbeid være preget av den kjærlige tjenesten Frelserens utførte.» {HOL 361.5}.”(The Ministry of Healing, 473, 474.)

Noen ganger gir Gud oss ikke det vi ber om fordi han har noe bedre for oss — Når vi kommer til ham; bør vi be om at vi må kunne tre inn i hans forsett og fullføre det, og at våre ønsker og interesser må gå opp i hans. Vi bør erkjenne at vi antar hans vilje og ikke be ham om å føye seg etter vår. Det er bedre for oss at Gud ikke alltid besvarer våre bønner akkurat på den tid og på den måten vi ønsker. Han vil gjøre noe mer og bedre for oss enn å oppfylle alle våre ønsker. For vår visdom er dårskap.¹—(Testimonies for the Church 2:148.)

Den bønningen som kommer fra et oppriktig, troende hjerte, er den effektive, inderlige bønningen som er til stor nytte. Gud svarer ikke alltid på våre bønner slik vi forventer, for vi kan ikke be om det som er best for oss; men i sin uendelige kjærlighet og visdom vil han gi oss alt det vi trenger mest.—(Testimonies for the Church 4:531.)

Vi skal samarbeide med Gud for å besvare våre bønner — Kjemper mot usynlige krefter - [Ef. 6:10-18 sitert] I Guds vises to stridende parter som påvirker og kontrollerer menneskelige agenter i vår verden. Disse partene jobber med mennesker hele tiden. De som er under Guds kontroll er påvirket av himmelske engler vil være i stand til å se de mektige gjerningene til mørkets krefter. De som ønsker å være i harmoni med himmelske agenter, bør være veldig oppriktige for å gjøre Guds vilje. De må ikke gi noen plass, verken til Satan eller hans engler.

Hvis vi ikke hele tiden er på vakt, vil vi bli overvunnet av fienden. Selv om en høytidelig åpenbaring av Guds vilje angående oss er blitt åpenbart for alle, kan ikke kunnskap om Hans vilje overstyre nødvendigheten av å sende oppriktige bønneforespørsler til Ham om hjelp, og oppriktig søke å samarbeide med Ham om å besvare de bønnene det er bedt om. Han oppnår sine hensikter gjennom menneskelige instrumenter (MS 95, 1903)..—(SDA Bible Commentary 6:1119.)

Halvhjertede bønner vil ikke gi svar — Gud vil være for oss det vi tillater ham å være. Slappe, halvhjertede bønner vil ikke bringe noen himmelsk belønning. Vi trenger å være mer pågående i våre bønnevaner. Be i tro, vent i tro, motta i tro og gled deg i håpet, for den som leter, han finner. Vær alvorlig i dette. Søk Herren av hele ditt hjerte. Menneskene legger sin sjel og sitt alvor i alt de gjør, når det gjelder timelige ting, og holder på til deres anstrengelser krones med hell. Lær hvordan man med intenst alvor søker etter Guds rike velsignelser som han har lovet, og ved utholdende bestemte anstrengelser vil du få hans lys, hans sannhet og rike nåde.

Rop til Gud i oppriktighet og med sjelehunger. Kjempe med de himmelske sendebud inntil du ha vunnet seier. Legg hele ditt liv i Herrens hånd: sjel, ånd og legeme, og bestem deg for at du vil være hans elskelige og hellige redskap, drevet av hans vilje, kontrollert av hans sinn og inspirert av hans ånd.

Fortell Jesus i sjelens oppriktighet om dine behov. Det kreves ikke at du holder en lang preken for Gud, men med et hjerte som sørger over synden kan du si: "Frels meg Herre, jeg forgår." Det er håp for slike sjeler. De vil søke, de vil be, de vil banke på og de vil finne. Når Jesus har tatt bort syndebyrden som knuger sjelen, vil du erfare Kristi velsignede fred."—(Our High Calling, 131.)

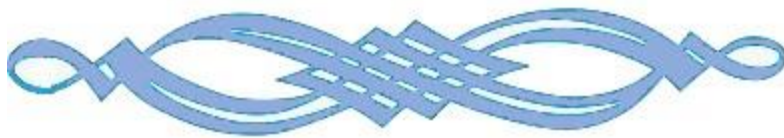
Bønnen om tilgivelse blir alltid besvart med en gang — I noen tilfeller reagerte ikke Jesus straks på ønsket om å bli helbredet. Men i samme øyeblikk som den spedalske bad om hjelp, fikk han den. Når vi ber om jordiske goder, kan det dra ut med svaret, eller Gud kan gi oss noe annet enn det vi ber om. Men slik er det ikke når vi ber om frigjørelse fra syndens makt. Han vil gjerne rense oss for synd, gjøre oss til sine barn og sette oss i stand til å leve et hellig liv. Kristus «gav seg selv i døden for våre synders skyld, for å fri oss ut fra den nåværende onde verden, etter Gud vår Fars vilje». «Og dette er den frimodige tillit som vi har til ham, at dersom vi beder om noget efter hans vilje, da hører han oss; og dersom vi vet

at han hører oss, hvad vi så beder om, da vet vi at vi har de ting vi har bedt ham om.» 1 Johannes 5:14, 15 « Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet..» 1 Johannes 1:9.—(The Desire of Ages, 266.)

Kristus presenterer våre bønner for Faderen som sin egen forespørsel — Så snart Guds barn nærmer seg nådestolen, påtar den store Advokaten seg å tale hans sak. Ved det første uttrykk for anger og bønn om tilgivelse tar Kristus opp hans sak og gjør den til sin egen. Han kommer frem for Faderen med denne bønnen som om den var hans egen.—(Testimonies for the Church 6:364.)

Be om å takke og prise Gud for besvarte bønner — I det andre kapittelet i 1. Samuelsbok er bønnen til en from kvinne nedtegnet, en som tjente og lovpriste Gud. Hun ba: "Mitt hjerte gleder seg i Herren, mitt horn er løftet opp for min Gud, min munn er åpnet mot mine fiender, jeg gleder meg over din frelse. Det er ingen hellig som Herren, nei, det er ingen uten deg, det er ingen klippe som vår Gud." Hannas takksigelse for bønnesvaret er en lærdom for alle som får bønnesvar i dag. Glemmer vi ikke å lovprise og takke Gud for hans nåde?...

David erklærer, "Jeg elsker Herren, for han hører min røst, mine inderlige bønner. For han har bøiet sitt øre til mig, og alle mine dager vil jeg påkalle ham." Guds godhet i å høre og svare på bønn setter oss under en tung forpliktelse til å uttrykke vår takknemlighet for de tjenester som er gitt oss. Vi burde prise Gud mye mer enn vi gjør. Velsignelsene som mottas som svar på bønn, bør straks anerkjennes. Oppteignelsen av dem bør plasseres i vår dagbok, slik at når vi tar boken i hånden, kan vi huske Herrens godhet og prise hans hellige navn.—(The Review and Herald, May 7, 1908)

Kapitel 12—Bønn og Vekkelse

Vekkelse vil bare komme som svar på bønn — Vårt største behov er en gjenoppvekking av sann gudsfrykt. Det burde også være vår første oppgave. Med stort alvor må vi søke Herrens velsignelse, ikke fordi Herren er lite innstilt på å gi oss den, men fordi vi ikke er forberedt på å ta imot den. Vår Far i himmelen er mye mer villig til å gi dem Den Hellige Ånd som ber ham om det, enn foreldre er til å gi sine barn gode gaver. Men det er vår sak ved ydmyk bekjennelse, omvendelse og alvorlig bønn å oppfylle de betingelser Gud har satt for å gi oss sin velsignelse. Vekkelsen kommer bare som svar på bønn.—(Selected Messages 1:121.)

I dag er det behov for vekkelse i hjertets sanne religion, slik det gamle Israel opplevde. I likhet med dem trenger vi å frembringe omvendelsens frukter - legge bort våre synder, rense hjertets skitne tempel slik at Jesus kan regjere i vårt indre. Bønn er nødvendig, inderlig, vedvarende bønn. Vår Frelser har gitt dyrebare løfter til den som virkelig angrer og ber. En slik skal ikke søke ham forgjeves. Ved sitt eksempel har han også lært oss nødvendigheten av bønn. Himmels Majestet tilbrakte ofte hele natten alene i fellesskap med Gud. Hvis verdens Frelser ikke var for ren, for vis eller for hellig til å søke hjelp fra Gud, så har sikkert svake, feilende og dødelige mennesker alt behov for guddommelig hjelp. Enhver sann kristen, med omvendelse og tro, vil ofte søke "nådens trone for å få nåde og finne nåde til hjelp i rett tid". —(The Signs of the Times, January 26, 1882.

Bønn bringer oss i forbindelse med Gud — Hvis vi derimot kommer til Gud, hjelpeløse og avhengige som vi i virkeligheten er, og i ydmyk, tillitsfull tro legger frem våre behov for ham som er uendelig i visdom, som ser alt i hele sitt skaperverk, og som styrer alt etter sin vilje og ved sitt ord, så kan og vil han akte på vårt rop og la lyset skinne inn i våre hjerter. Ved alvorlig bønn blir vi brakt i forbindelse med den Eviges tanker. I øyeblikket ser vi kanskje ikke noe i medfølelse og kjærlighet. Men det er likevel tilfelle. Vi merker kanskje ikke hans synlige berøring, men hans hånd hviler likevel på oss is kjærlig og medlidende ømhet. { VTK 114.1 }.—(Steps to Christ, 97.)

Våre bønner stiger opp til himmelen fuktige av Kristi rensende blod — De troendes andakt, bønn, lovprisning og syndsbekjennelse stiger som en røkelse opp mot den himmelske helligdom. Men fordi dette kommer fra syndige mennesker, er det så urent at hvis det ikke blir rensed ved Jesu blod, kan Gud ikke ta imot det. Det stiger ikke rent og lyteløst opp, og hvis ikke mellommannen som står ved Guds høyre side, legger det frem og renser det ved sin rettferdighet, har det ingen verdi for Gud. All røkelse fra syndige mennesker må stige opp blandet med Kristi rensende blod. Han holder røkelseskaret frem for Faderen med sitt eget rene liv, og der er det ikke spor av urenheter eller fordervelse. I dette røkelseskaret legger han så sitt folks bønner, lovprisninger og syndsbekjennelser sammen med sin egen lyteløse rettferdighet. Gjennomtrengt på denne måten av vellukten fra Kristi sonoffer, stiger røkelsen

opp til Gud som noe han fullt ut kan godta. Og da kan han besvare sitt folks bønner.— (Selected Messages 1:344.)

I bønn fornemmer vi Jesu nærvær —Dersom vi alltid har Herren for oss, og vi løfter opp hjertene i takk og pris til ham, skal vi stadig få erfare ny friskhet i vårt åndelige liv. Våre bønner vil bli en samtale med Gud akkurat som når vi snakker med en venn. Han vil åpenbare sine hemmeligheter for oss personlig. Vi skal da ofte få en salig, opphøyd følelse av Jesu nærvær. {OSLv 86.1}.—(Christ's Object Lessons, 129.)

Den Hellige Ånd kom i pinsen som svar på bønn — Aanden kom over de ventende, bedende Disciple i en Fylde, der naaede til hvert eneste Hjerte. Den Almægtige aabenbarede sig i sin Kraft for sin Menighed. Det var som om denne Indflydelse var holdt tilbage i Aarhundreder; men nu var der Glæde i Himlen over, at Naadens Aand i dens Fylde kunde blive udgydt over Menigheden. Og under Aandens Indflydelse lød der Ord af Anger og Bekjendelse, sammen med Lovsange for Syndernes Forladelse. Der hørtes Taksigelse og profetisk Tale. Hele Himmelen bøjede sig ned for at se og fryde sig over Guds Visdom og uudgrundelige Kjærlighed. Henrykt af hellig Undren udbrød Apostlene: «Heri er Kjærlighed!» De greb den Gave, som var dem skjænket; og hvad paafulgte? Aandens Sværd, nyskjærpet med Kraft og glinsende af himmelsk Lyn, huggede sig Vej gennem Vantroen. Tasinder blev omvendt paa én Dag. {AV 23.5}.—(The Acts of the Apostles, 38.)

Vi bør be for Den Hellige Ånd, slik disiplene gjorde i pinsen — Det arbeidet som Gud har påbegynt i menneskehjertet ved å formidle sitt lys og sin kunnskap, må fortsette kontinuerlig. Hver og en må innse sitt eget behov. Hjertet må tømmes for all urenheter og renses slik at Ånden kan bo der. Det var ved bekjennelse og tilgivelse av synd, ved oppriktig bønn og innvielse av seg selv til Gud, at de første disiplene forberedte seg på utgytelsen av Den Hellige Ånd på pinsedagen. Det samme arbeidet, bare i større grad, må gjøres nå....

Bare de som lever opp til det lyset de har, vil motta større lys. Med mindre vi daglig avanserer i de aktive kristne dydene, kan vi ikke gjenkjenne manifestasjonene av Den Hellige Ånd i det siste regnet. Det kan falle på hjertene rundt oss, men vi vil ikke være i stand til å se det eller motta det....

Guddommelig nåde er nødvendig i begynnelsen, guddommelig nåde for hvert skritt fremover, og guddommelig nåde alene kan fullføre arbeidet. Det er ikke tid for oss å hvile i en likegyldig holdning. Vi må aldri glemme Kristi advarsler, "så dere kan be [alltid]." "våk og be til enhver tid", "våk og be til enhver tid". En forbindelse med den guddommelige aktiviteten i hvert øyeblikk er avgjørende for vår fremgang. Vi kan ha hatt et mål av Guds Ånd, men ved bønn og tro må vi kontinuerlig søke mer av Ånden.—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 507, 508.)

Vi må be like inderlig om Den hellige ånd som disiplene gjorde på pinsedagen. Hvis de trengte det da, trenger vi det enda mer i dag. - 5T 158 (1882).

Uten Guds Ånd og kraft vil det være forgjeves at vi arbeider for å presentere sannheten.— (Australasian) Union Conference Record, April 1, 1898.)

Gjør krav på Åndens løfte ved tro — Den Hellige Ånds gis bare til dem som ydmykt venter på Gud og er våkne for hans ledelse og nåde. Gud venter at de skal be om og ta imot hans kraft. Denne velsignelsen er blitt lovt. Når vi i tro gjør krav på den, bringer den alle andre velsignelser med seg. Den blir tildelt i samsvar med Kristi nådes rikdom. Han er rede til å utruste hvert menneske etter dets evne til å ta imot.—(The Desire of Ages, 672.)

Be for det siste regnet — Men Gud selv må befale at regnet skal falle. Derfor bør vi ikke forsømme bønnen. Vi bør ikke stole på arbeidet med vanlig fremsyn. Vi må be om at Gud vil ta seglet fra kilden til livets vann. Og vi må selv motta livets vann. La oss be, med knuste hjerter, i regnværets tid, om at nådens regn må falle over oss. På hvert møte vi deltar på, bør våre bønner stige opp, at Gud vil gi varme og fuktighet til våre sjeler på dette bestemte tidspunktet. Når vi søker Gud for Den Hellige Ånd, vil den virke i oss i saktmodighet og ydmykhet, en bevisst avhengighet av Gud for den fullbyrdende dusjen. Hvis vi ber om velsignelsen i tro, skal vi motta den slik Gud har lovet.—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 508.)

Vær inderlig i bønn og i Den Hellige Ånds kraft — Det vi trenger, er den levendegjørende innflytelsen fra Guds Hellige Ånd. "Ikke ved makt eller kraft eller styrke, men ved min Ånd, sier Herren, hærskares Gud." Be uten opphør, og våk ved å arbeide i samsvar med dine bønner. Når du ber, tro og stol på Gud. Det er tiden for øsende regn, når Herren vil gi sin av sin Ånd i stor overflod. Vær ivrige i bønn og våk i Ånden. For videre studier: Det er et godt land, -norsk- side 20-22, 203-206, (Early Writings, side 36-38, 269-273).—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 512.)

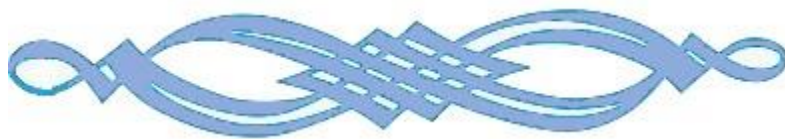
Satan frykter Guds folk og ber om Den Hellige Ånd — Det er ikke noe Satan frykter så mye som at Guds folk skulle kunne rydde alle hindringer av veien. Da ville Herren kunne utøse sin Ånd over en menighet som nå er sløv, og en forsamling som nå er ubotferdig. Hvis Satan fikk det som han ville, kom det aldri mer noen vekkelser, hverken stor eller liten, så lenge verden står. Men vi er ikke uvitende om hans angrep. Det er mulig å stå ham imot. Når veien blir jevnet for Guds Ånd, vil velsignelsen komme. Satan vil ikke kunne hindre at Guds velsignelse strømmes ned over hans folk, mer enn han kan hindre at regnet faller på jorden. Onde mennesker og onde engler kan ikke hindre Guds verk eller stenge ham ute fra de troendes sammenkomster, hvis de med ydmyke og angerfylte hjerter bekjenner og avstår fra synd og i tro påberoper seg hans løfter. Enhver fristelse og motstand, åpen eller skjult, kan vi stå imot, "ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren. (Sak 4,6)..— (Selected Messages 1:124.)

Ånden følger hver oppriktig bønn — Gudstroen må ikke begrenses til ytre former og seremonier. Den religionsform som kommer fra Gud, er den eneste som vil lede oss til Gud. For å kunne tjene ham på rett måte må vi være født av Guds Ånd. Det vil rense hjertet og

fornye sinnet og sette oss i stand til å kjenne og elske Gud på en helt ny måte. Det vil gjøre oss villige til å etterleve hans vilje. Dette er sann tilbedelse. Det er frukten av Den Hellige Ånds gjerning i oss. Enhver oppriktig bønn er unnfanget av Ånden, og en slik bønn finner Gud behag i. Hvor som helst et menneske strekker seg ut etter Gud, der kommer Ådens gjerning til syne, og Gud vil åpenbare seg for ham eller henne. Det er slike tilbedere han vil ha, og han venter på å få ta imot dem og gjøre dem til sine sønner og døtre.—(The Desire of Ages, 189.)

Bønn uten alvorlig aktivitet for andre fører til formalisme — Det er ikke Guds mening at noen av oss skal bli eremitter eller munk, eller at vi skal trekke oss tilbake fra verden for å gi oss over til andektige handlinger. Livet må ligne Kristi liv - vi må leve det blant menneskene. Den som ikke gjør annet enn å be, kommer snart til å slutte å be, eller også vil hans bønner bli en form og en vane. Når mennesker holder seg borte fra omgang og unnlater å utføre sin kristne plikt og bære korset, og når de ikke lenger virker alvorlig for Mesteren, som arbeider alvorlig for dem, mister de bønnens innhold av syne og eier ikke noen tilskyndelse til å be. Deres bønner blir personlige og egenkjærlige. De kan ikke be med tanke på menneskehetens behov eller oppbyggelse av Kristi rike. De kan ikke be om kraft til å arbeide. {VTK 120.1}.—(Steps to Christ, 101.)

Åndelig fremgang avhenger av bønn — Vi må være mye i bønn hvis vi skal vokse i guddommelig liv. Hvor mye ba vi ikke første gang vi forkynte sannhetens budskap. Hvor ofte ble ikke stemmen til forbønn (162) hørt i kammeret, i låven, i frukthagen eller i lunden. Ofte tilbrakte vi timer i oppriktig bønn, to eller tre sammen som gjorde krav på løftet; ofte kunne gråt høres, og deretter takknemlighet og takksigelse. Nå er Guds dag nærmere enn da vi var nye i troen, og vi burde være mer alvorlige, mer nidkjære og mer ivrige enn i de første dagene. Nå er våre farer større enn den gang. Sjelene er mer forherdet. Nå må vi bli besjelet av Kristi Ånd, og vi må ikke hvile før vi har den.—(Testimonies for the Church 5:161, 162.)

Kapitel 13—Menn og Kvinner i Bønn

Enok

Bønn var hans sjels pust — Idet Enok slik samtalte med Gud, gjenspeilte han Guds bilde klarere og klarere. Ansikter strålte av et hellig lys, det lyset som skinner fra Jesu ansikt. Når Enok kom tilbake fra disse samtalene med Gud, merket selv de ugudelige det himmelske preget på ansiktet hans.

Enoks hjerte var i harmoni med Guds vilje. "Går vel to sammen uten at de har avtalt det med hverandre?" Denne hellige vandringen med Gud varte Tre hundre år. De fleste kristne ville vært langt mer alvorlige og hengivne dersom de visste at de bare hadde kort tid igjen å leve, eller at Kristus var i ferd med å komme. Men Enoks tro vokste seg bare sterkere og sterkere, og hans kjærlighet ble mer og mer brennende etter som århundrene gikk.—(Gospel Workers, 52.)

Enok var bedrøvet over den økende ondskap hos de ugudelige, og han fryktet for at deres vantro også kunne virke hemmende på hans egen gudsfrykt. Derfor unngikk han å være sammen med dem til stadighet, og han tilbrakte mye tid alene i bønn og ettertanke. Han levde i stadig forventning og søkte en klatere forståelse av Herrens vilje så han kunne følge den. Bønn var for ham sjelens åndedrett. Han levde i selve himmelens atmosfære.—(Patriarchs and Prophets, 85.)

Enok vandret med Gud gjennom bønn — Jeg skulle ønske jeg kunne innprente alle arbeidere i Guds sak det store konstante behovet for oppriktig bønn. De kan ikke være på sine knær hele tiden, men de kan løfte sine hjerter opp til Gud. Det er slik Enok vandret med Gud.—(The Review and Herald, November 10, 1885.)

Mens vi er opptatt med vår daglige gjerning, bør vi løfte sjelen opp mot himmelen i bønn. Disse tause bønnene stiger opp som røkelse for nådens trone, og fienden blir forstyrret. En kristen hvis hjerte slik holder fast ved Gud, kan ikke overvinnes. Ingen onde kunster kan ødelegge hans fred. Alle løftene i Guds Ord, all den guddommelige nådes kraft, alle Herrens hjelpemidler er lovt for å frelse ham. Det var på denne måten Enok vandret med Gud. Og Gud var med ham som en nærværende hjelp i enhver nødens stund. . . . {UID 210.2}.—(Messages to Young People, 249.)

Enkeltpersoner oppsøkte Enok for bønn — Enok ble rettferdighetens forkynner. Han gjorde kjent for verden det Herren hadde åpenbart for ham. De som frykter Herren, oppsøkte denne hellige mannen for å få del i hans kunnskap og be sammen med ham. Han arbeidet også offentlig for å bringe Guds budskaper til alle som ville lytte til advarselen.—(Patriarchs and Prophets, 86.)

Jo større Enoks arbeid, desto mer alvorlig hans bønner — Midt i all travelhet opprettholdt Enok forbindelsen med Gud. Jo større og mer trykkende arbeidsbyrden var, desto mer utholdende og alvorlig ble han i sitt bønneliv. Til visse tider holdt han seg fortsatt borte fra samvær med andre. Etter at han en tid hadde vært sammen med folk for å gagne dem med sin undervisning og sitt personlige eksempel, trakk han seg tilbake for å tilbringe en tid i ensomhet, fordi han hungrer og tørster etter guddommelig kunnskap.—(Patriarchs and Prophets, 86, 87.)

Abraham

Daglig bønn om å stige opp til Gud som søt røkelse — Abraham, Guds venn, levde et liv i bønn. Uansett hvor han slo opp teltet sitt, ble det bygget et alter i nærheten. Her ofret han morgen- og kveldsofferet. Når teltet ble flyttet, ble alteret stående, og de vandrende kanaaneerne som kom til et slikt sted, visste hvem som hadde vært der. Når de hadde slått opp teltet, satte de opp alteret og tilba den levende Gud.

På denne måten skal kristne hjem være lys i verden. Morgen og kveld skal bønner sendes opp fra disse hjemmene til Gud som velluktende røkelse. Da vil Hans nåde og velsignelse senke seg over de bedende som morgendugg.

Fedre og mødre, hver morgen og kveld, samle barna deres rundt dere og løft deres hjerter opp til Gud i ydmyk bønn om hjelp. Dine kjære er utsatt for fristelser. Unge og gamle møter daglig vanskeligheter på sin vei. De som ønsker å leve et tålmodig, kjærlig og tilfreds liv, må be. Bare når vi fortsetter å få hjelp fra Gud, kan vi vinne seier over oss selv.

Hver morgen, innvi deg selv og barna dine til Gud for dagen. Ikke legg planer måneder og år inn i fremtiden. Fremtiden tilhører ikke deg. Dere har fått en kort dag. Arbeid for Mesteren gjennom dagens timer som om det var din siste dag på jorden. Legg alle dine planer frem for Gud, slik at du kan oppfylle dem eller forkaste dem, alt etter hva han viser deg i sitt forsyn. Følg hans planer i stedet for dine egne, selv om det betyr å gi opp favorittplanene dine. På denne måten vil livet bli mer og mer formet etter Guds vilje, "og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare eders hjerter og eders tanker i Kristus Jesus." Fil 4,7.—(Testimonies for the Church 7:44.)

Abraham ba i tro til tross for vanskelige omstendigheter — Abraham kunne ikke forklare forsyners ledelse. Ennå hadde han ikke oppnådd det han så frem til. Men han holdt fast på løftet: "Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse." Under alvorlig bønn prøvde han å finne ut hvordan han skulle redde livet til folkene og dyrene. Men han ville ikke la noen ytre forhold rokke ved troen på Guds ord.—(Conflict and Courage, 45.)

Abraham ba til Gud med tillit til et barn som bønnfalt sin far — To av de himmelske bud bærerne drog sin vei, og Abraham ble alene tilbake sammen med ham som han nå forstod var Guds Sønn. Og nå gikk troens mann i forbønn for innbyggerne i Sodoma. En gang hadde

han reddet dem ved hjelp av sverdet. Nå forsøkte han å redde dem ved bønn. Lot og hans husstand bodde der fremdeles, og den selvforglemmende kjærlighet som hadde fått Abraham til å redde dem fra elamittene, prøvde nå å frelse dem fra Guds dom, om det var i samsvar med hans vilje.

Med dyp ærbødighet og ydmykhet fremførte han sin bønn: Jeg har dristet meg til å tale til Herren, enda jeg er støv og aske. Det var ingen selvsikkerhet, ikke noen stolthet over egen rettferdighet. Han bad ikke om noen gunst på grunn av lydighet eller de offer han hadde brakt for å etterkomme Guds vilje. Han var selv en synder, og han bad for andre syndere. Alle som nærmer seg Gud, burde ha en slik holdning. Men samtidig viste Abraham barnets tillit når det ber en kjærlig far om noe. Han gikk helt bort til den himmelske budbærer og fremførte sin inderlige bønn...

Det var kjærlighet til fortapte mennesker som inspirerte Abraham til å be. Han avskydde synden i den fordervede byen, men han ønsket at synderne måtte bli frelst. Hans dype interesse for Sodoma viser den omsorg vi burde ha for syndere. Vi burde høre synden, men elske synderen.—(Patriarchs and Prophets, 139, 140.)

Jakobs

Jakobs erfaring lærer oss viktigheten av rådende bønn —Jakob vant seier fordi han var utholdende og besluttsom. Hans erfaring vitner om kraften i inntrengende bønn. Det er nå vi må lære denne leksen om utholdenhet i bønn og urokkelig tro. De største seirer for Kristi menighet eller for den enkelte kristne blir ikke vunnet ved dyktighet, utdannelse, rikdom eller menneskelig gunst. Men de oppnåes hos Gud i lønnkammeret når alvorlig, kjempende tro griper fatt i Allmaktens arm.

De som ikke er villige til å avstå fra all synd, og med alvor søke Guds velsignelse, vil ikke få del i den. Men alle som i likhet med Jakob vil gripe fatt i Guds løfter, og som er like alvorlige og utholdende som han var, vil seire som han seiret.—(Patriarchs and Prophets, 203.)

Moses

Følg Moses' eksempel i bønn — Tal mindre; megen tid spilles med tale som ikke bringer noe lys. La brødre forene seg i faste og bønn om den visdommen som Gud har lovt å gi i rikt mål. Legg deres besværlighet fram for Gud. Si til ham, liksom Moses gjorde: "Jeg kan ikke lede dette folk dersom ikke ditt åsyn går med meg." Og be så om enda mer; be som Moses: "La meg da få se din herlighet!" Jak. 1, 5; 2 Mos. 33, 18. Hva er denne herlighet? Den er Guds karakter. Dette er hva han kunngjorde for Moses.—(Gospel Workers, 417.)

Moses gikk i forbønn for Israel — Guds pakt med folket var med dette gjort ugyldig. Herren sa til Moses: "la nå meg få råde, så min vrede kan opptennes mot dem, og jeg kan ødelegge dem; så vil jeg gjøre deg til et stort folk." Israels folk, særlig den "store hop av alle

slags folk", ville stadig være innstilt på å gjøre opprør mot Gud. De ville også knurre og klage mot sin leder og såre ham med sin vantro og gjenstridighet. Det ville bli en strevsom og prøvende oppgave å føre dem tilløftets land. Ved sin synd hadde de allerede forspilt Guds anerkjennelse, og rettferdigheten krevde at de ble tilintetgjort. Derfor foreslo Gud å utrydde dem og i stedet gjøre Moses til et stort folk.

"La nå meg få råde, ... og jeg kan ødelegge dem," sa Gud. Dersom han hadde satt seg fore å ødelegge Israel, hvem kunne da tale deres sak? Ytterst få ville latt være å overlare synderne til sin egen skjebne. De aller fleste ville med glede ha byttet et liv i slit, vanskelighet og oppofrelse - som bare ble gjengjeldt med utakknemlighet og klaging - mot en behagelig og ærefull stilling som Gud selv tilbød.

Men Moses øynet håp midt i håpløsheten og forbitnelsen. Da Gud sa: "La nå meg få råde," oppfattet han dette som en oppmuntring til å gå i forbønn for de skyldige, ikke som en avvisning. Han tok det som en antydning om at ingenting annet enn hans egen forbønn kunne frelse Israel, at dersom han tryglet Gud, ville han spare sitt folk. Derfor bønnfalt han Herren....

Da Moses gikk i forbønn for Israel, glemte han sin frykt på grunn av sin dype interesse og kjærlighet overfor dem han hadde vært Guds tedskap til å gjøte så meget fot. Herren lyttet til hans uselviske bønn og oppfylte den. Gud hadde satt sin tjener på prøve for at han kunne vise sin trofasthet og kjærlighet til dette villfarne, utakknemlige folket. Og Moses hadde bestått prøven med glans. Hans intetesse for Israel skyldtes ikke noe selvsk motiv. Folkets ve og vel betydde mer fot ham enn personlig æte, og mer enn det å bli stamfat til et stort folk. Gud så med velbehag på hans trofasthet, hans hjettelag og hans hederlighet. Fotdi han var en tro hytde, fikk han den store oppgaven å føre Israel tilløftets land.—(Patriarchs and Prophets, 318, 319.)

Moses fortsatte å sende sine bønner til Gud — Moses kjente godt det blinde og forvente folk som var betrodd i hans varetekt. Han visste om de vanskeligheter han ville møte. Men han hadde lært at han måtte ha hjelp fra Gud for å opprettholde kontrollen over folket. Han bad der. for om en klarere åpenbaring av Guds vilje og en forsikring om hans nærvær. "Se, du sier til meg: Før dette folk opp! Men du har ikke latt meg vite hvem du vil sende med meg, enda du selv har sagt: Jeg kjenner deg ved navn, og du har funnet nåde for mine øyne. Dersom jeg nå har funnet nåde for dine øyne, så la meg se din vei, så jeg kan kjenne deg og finne nåde for dine øyne, og kom i hu at dette folk er ditt folk! "

Og svaret lød: "Mitt åsyn skal gå med deg, og jeg vil føre deg til hvile." Men ennå var Moses ikke tilfreds. Det plaget ham å tenke på de fryktelige følger hvis Gud overlot Israel til deres hardhet og ubotferdighet. Han kunne ikke holde ut tanken på at hans vei skulle skilles fra deres. Derfor bad han om at folket igjen måtte finne nåde hos Gud, og at det synlige tegnet på hans nærvær fortsatt måtte lede dem på ferden. "Dersom ditt åsyn ikke går med, da la oss ikke dra opp herfra! Hvorav kan jeg da vite at jeg har funnet nåde for dine øyne, jeg og ditt folk, med mindre du går med oss, så jeg og ditt folk blir æret fremfor alle folkeslag på jorden?"

Og Herren svarte: "Også det du nå ber om, vil jeg gjøre; for du har funnet nåde for mine øyne, og jeg kjenner deg ved navn."

Ennå sluttet ikke profeten å bønnfalle Herren. Hver bønn var blitt besvart, og han lengtet etter enda større tegn på Guds velvilje. Og nå bad han om noe som ingen før hadde bedt om: "La meg få se din herlighet!"

Gud avviste ikke hans bønn som noe formastelig, men kom med jette trøsterike utsagn: "Jeg villa all min godhet gå forbi ditt åsyn." Ikke noe menneske kan i sin jordiske tilstand se Guds herlighet og leve. Men Moses, fikk forsikring om at han bare ville få se så mye av Guds herlighet som han kunne tåle. Igjen ble han kalt opp på fjellet. Deretter tok den hånden som hadde skapt verden, "som flytter fjell før de vet av det", denne støvets skapning, denne sterke troens mann, og stilte ham i en fjellkløft mens Guds herlighet og all hans godhet drog forbi.

Denne erfaring, og fremfor alt løftet om Guds nærvær, var for Moses en forsikring om at den gjerning som ventet ham, ville lykkes. Han verdsatte derte langt mer enn all lærdom i Egypt og alt han hadde oppnådd som folkeleder og hærfører. Ingen jordisk makt eller menneskelig dugelighet og kunnskap kan erstatte Guds stadige nærvær.—(Patriarchs and Prophets, 327, 328.)

Under stress var Moses' bønn nesten en klage — Moses ble nesten fortvilet. Han hadde tryglet Gud om at folket ikke måtte bli tilintetgjort, selv om hans egne etterkommere detmed kunne ha blitt til en stor nasjon. I sin kjærlighet til folket hadde han bedt om at hans eget navn heller måtte slettes av livets bok, enn at folket skulle omkomme. Han hadde satt alt på spill fot deres skyld, og dette var takken han fikk. De gav ham skylden for alle sine vanskeligheter, endog de innbilre besværligheter. Den stadige klagingen gjorde at byrden av ansvar og omsorg som han vaklet under, ble dobbelt så tung. I sin bitre nød var Moses fristet til endog å nære mistillit til Gud. Hans bønn var nesren som en anklage: "Hvorfor har du gjort så ille mot din tjener, og hvorfor har jeg ikke funnet nåde for dine øyne, siden du har lagt byrden av hele dette folk på meg? ... Hvor skal jeg ta kjøtt fra til hele dette folk? For de kommer grårende til meg og sier: Gi oss kjøtt å ere! Jeg makrer ikke å bære hele dette folk alene; det er meg for tungt."

Herren hørte denne bønnen og påla ham å kalle sammen sytti eldste blant Israel, menn som ikke bare var tilårskomne, men som også hadde verdighet, sunn dømmekraft og rik erfaring. "Og du skal ta dem med deg til sammenkoms.tens telt, og la dem stille seg opp der sammen med deg. Så vil jeg komme ned og tale med deg der, og jeg vil ta av den ånd som er over deg, og legge på dem, så de kan bære byrden av folket sammen med deg, og du ikke skal bære den alene."— (Patriarchs and Prophets, 379, 380.)

Moses ba om nåde for Israel — Nå reiste Moses seg og gikk inn i tabernaklet, og Herren sa til ham: "Jeg vil slå dem med pest og utrydde dem, og så vil jeg gjøre deg til et større og sterkere folk enn dette." Men igjen gikk Moses i forbønn for folket. Han kunne ikke gå med

på at de ble uryddet og at han selv ble til et stort folk. Derfor appellerer han til Herrens barmhjertighet da han sa: "la nå din kraft, Herre, vise seg stor, som du har talt og sagt: Herren er langmodig og rik på miskunnhet. . . . Tilgi da detre folk dets misgjerning etter din store miskunnhet, som du har tilgitt dem hele veien fra Egypten og hit! "

Herren lovet å skåne Israel for øyeblikkelig tilintetgjørelse. Men på grunn av detes vantro og feighet kunne han ikke åpenbare sin makt og uskadeliggjøre detes fiender. I sin barmhjertighet påla han dem derfor å dra tilbake mot Rødehavet som den eneste sikre utvei.—(Patriarchs and Prophets, 390, 391.)

Moses' bønner sparte israelittene fra Guds dommer — Mens folket så på den gamle mannen som snart skulle forlate dem, var der med dyp takknemlighet de husket hans faderlige omhu, hans vise råd og hans utrettelige slit. Ofte når deres synder hadde gjort dem fortjent til Guds rettferdige straff, hadde Moses gått i forbønn for dem og avverget straffedommen. En følelse av samvittighetsnag gjorde ikke sorgen mindre smertefull. Med bitterhet tenkte de på at det var deres egen ondskap som hadde provokert Moses til å synde, og derfor måtte han nå dø.—(Patriarchs and Prophets, 470.)

Moses' siste bønn oppfylt ved Forklarelsens berg—Den kjærlighet og rettferdighet som Gud la for dagen i sin handlemåte med Moses, var uten sidestykke inntil han gav sin Sønn. Da Gud nektet Moses adgang til Kanaan, var det for å lære menneskene en lekse de aldri måtte glemme, nemlig at han forlanger absolutt lydighet, og at menneskene ikke må ta til seg selv den æren som Gud alene har krav på. Han kunne ikke oppfylle bønner fra Moses om å få del i Israels arv, men han glemte ikke sin tjener. Himmels Gud forstod den smerte Moses hadde utholdt. Han hadde lagt merke til hver eneste handling i de lange år fulle av strid og trengsel. På Pisgas topp kalte Herren Moses til en arvelodd som var uendelig mye mer herlig enn det jordiske Kanaan.

På Forklarelsens berg var Moses sammen med Elias som var blitt tatt levende opp til himmelen. Faderen hadde sendt dem med lys og herlighet til sin Sønn. Slik ble den bønner Moses hadde bedt mange århundrer i forveien, endelig oppfylt. Han stod på "herlighetens fjell" i det landet som hans folk hadde fått i arv, og vitnet om ham som var midtpunktet for alle løftene til Israel. Dette var siste gang dødelige mennesker fikk se den mannen som himmelen æret så høyt.—(Patriarchs and Prophets, 479.)

Hannas

Hannas eksempel en oppmuntring til enhver mor — Fra Silo drog Hanna i stillhet tilbake til sitt hjem i Rama. Samuel ble igjen i Guds hus for å læres opp til tjeneste for Herren under ledelse av øverstepresten. Fra det øyeblikk han begynte å fatte morens undervisning, lærte hun ham å elske Gud og betrakte seg som hans eiendom. Ved hjelp av ting han var fortrolig med i sine omgivelser, hadde hun søkt å lede hans oppmerksomhet mot Skaperen. Men den trofaste morens omsorg opphørte ikke da hun ble skilt fra barnet. Hun bad for ham

hver eneste dag, og hvert år laget hun en ny kappe til ham. Den fikk han som et uttrykk for hennes kjærlighet når hun sammen med sin mann drog til Silo for å tilbe. Hver tråd i det lille klesplagget var innvevd med en bønn om at han alltid måtte være ren, edel og tro. Hun bad ikke om verdslig storhet for sønnen, men at han måtte oppnå den storhet som himmelen verdsetter, så han kunne ære Gud og bli til velsignelse for sine medmennesker.

Hanna ble rikt belønnet. Hennes trofasthet er et verdig eksempel til etterfølgelse. Hver eneste mor får betrodd uvurderlige anledninger og uendelig kostbare skatter. Mange kvinner syntes at hverdagens plikter er kjedelige og trettende. I stedet burde de betrakte dem som en stor og edel gave. Gjennom sin innflytelse kan moren være til velsignelse for verden, og dermed vil hun selv bli glad. I solskinn og regn kan hun lede barna på de rette stier opp mot det evige hjem. Men bare når hun selv setter alt inn på å følge Kristi undervisning, kan hun ha håp om å forme barnas karakter etter det guddommelige forbilde. Verden er full av ondskap. Moter og skikker har en veldig makt over de unge. Dersom moren forsømmer sin plikt til å undervise, veilede og tøyte barna, vil de helt naturlig velge det onde og forkaste det gode. Hver eneste mor bør ofte be denne bønn til Frelseren: "Lær oss hvordan vi skal bære oss at med barnet og hva vi skal gjøre med det." Hvis hun retter seg etter den undervisning Gud gir i sitt ord, vil hun få den visdom hun trenger.—(Patriarchs and Prophets, 572, 573.)

Hannah var en bønnens kvinne — Hanna pådro seg ingen skam mot sin mann for hans ukloke ekteskap. Hun gikk til Gud med sorgen som hun ikke kunne dele med noen jordisk venn, og søkte trøst bare fra ham som hadde sagt: "Kall på meg på nødens dag; jeg vil frelse deg." Det er en mektig kraft i bønn. Vår store fiende søker hele tiden å holde den plagede sjel borte fra Gud. Satan frykter en appell til himmelen fra den mest ydmyke helgen mer enn forordninger fra kabinetter eller kongers mandater.

Hannahs bønn kunne ikke bli hørt av menneskers øre, men ble hørt av Herren, hærskares øre. Hun ba inderlig om at Gud ville fjerne skammen hennes og gi henne den velsignelsen som var mest verdsatt av kvinner på den tiden: velsignelsen ved å være mor. Mens hun kjempet i bønn, ga stemmen hennes ingen lyd, men leppene hennes beveget seg og ansiktet hennes viste store følelser. Og nå ventet enda en prøvelse på den ydmyke søkeren. Da ypperstepresten Elis øyne falt på henne, kom han raskt til den konklusjonen at hun var full. Drikkefester hadde i stor grad erstattet sann gudsfrykt blant Israels folk. Tilfeller av drukkenskap var hyppige, selv blant kvinner, og nå bestemte Eli seg for å gi det han mente var en fortjent irettesettelse. "Hvor lenge vil du fortsette å være full? Bli kvitt rusen din!"

Hanna hadde vært i samtale med Gud. Hun trodde at hennes bønn hadde blitt besvart og Kristi fred fylte hennes hjerte. Hun hadde en mild og følsom natur, men hun henga seg verken til sorg eller sinne over den urettferdige beskyldningen om drukkenskap i Guds hus. Med behørig ærbødighet for Herrens salvede tilbakeviste hun stille anklagen og fortalte saken fra sitt synspunkt. "Nei, herre! Jeg er en hardt prøvet kvinne; vin og sterk drikke har jeg ikke drukket; jeg har bare utøst min sjel for Herren. Ikke betrakt din trellkvinne som en dårlig

kvinne! Nei, hele tiden har jeg snakket ut av min dype sorg og angst!" Overbevist om at irrettesettelsen hans var urettferdig, svarte Eli: "Gå bort i fred! Israels Gud vil gi deg det du har bedt ham om!"

I sin bønn hadde Hanna gitt et løfte om at hun ville gi Gud barnet sitt hvis bønnen hennes ble hørt. Hun fortalte mannen sin om dette løftet, og han bekreftet det med en høytidelig tilbedelseshandling før de forlot Silo.

Hun mottok gaven som hun hadde bedt så inderlig om. Mens hun betraktet løftet om guddommelig gunst, ga hun barnet navnet Samuel, som hun hadde bedt for sammen med Gud..—(The Signs of the Times, October 27, 1881.)

Elijah

Elia ba om Israels omvendelse — På Akabs tid bodde det en troens og bønnens mann mellom Gilead-fjellene øst for Jordan-elven. Han øvde en heltemodig profetgjerning for å stanse frafallet som spredte seg raskt i Israel. Elia holdt til langt ute på landet. Han hadde ikke noen høy status, men begynte sin gjerning i tillit til at Gud ville berede veien og gi ham store resultater. Han talte tro og mot, og hele sitt liv var han opptatt av å reformere. Han var en røst som ropte i ødemarken for å refse synd og tvinge ondskapens flodbølge tilbake. Men samtidig som han refset folkets synd, tilbød han Gileads balsam til alle som gjerne ville bli helbredet for syndens sykdom.

Det var pinefullt for Elia å se hvordan Israel sank stadig dypere i avgudsdyrkelsen. Gud hadde gjort store ting for sitt folk. Han hadde fridd dem ut av slaveriet og gitt dem "land som andre folk eide", for at de skulle "holde hans bud og ta vare på hans lover". Men Israel hadde nesten glemt Guds velgjerninger. På grunn av vantro drev det utvalgte folket lenger og lenger bort fra ham som var kilden til deres styrke. Fra sitt tilbaketrukne tilfluktssted i fjellene holdt Elia øye med dette frafallet og ble overveldet av sorg. Dypt bedrøvet bad han Gud stanse ondskapen hos det folket som en gang hadde nytt hans gunst, og om nødvendig straffe dem for å få dem til å se sin synd i det rette lys. Han håpet at de ville angre før de gikk så langt i sin ondskap at Herren måtte tilintetgjøre dem fullstendig.

Gud hørte Elias bønn. De mange råd, formaninger og advarsler hadde ikke fått Israel til å vende om. Nå var det kommet så langt at Gud måtte tale til dem ved hjelp av straffedommer. Ba'al-dyrkerne påstod at himmelens velsignelser - duggen og regnet - ikke kom fra Herren, men skyldtes naturkreftene, og at det var solens skapende kraft som gav jorden livskraft og fikk den til å gi avling. Derfor skulle Guds forbannelse hvile tungt over landet. De frafalne stammer i Israel skulle bli klar over hvor tåpelig det var å tro at de goder de opplevde, skyldtes Ba'als kraft. Nå skulle det hverken komme dugg eller regn i landet før folket angret og anerkjente Gud som kilden til alle velsignelser..—(Prophets and Kings, 119, 120.)

Gudsfrykten avtok dag for dag i Israel. De blasfemiske tegnene på deres blinde avgudsdyrkelse var å se blant Guds Israel. Det var ingen som våget å sette livet på spill ved

åpent å motsette seg den rådende avgudsdyrkelsen. Baals altere og Baals prester som ofret til solen, månen og stjernene var iøynefallende overalt. De hadde hellige templer og trelunder, der det ble satt inn verk laget av menneskehender, for tilbedelse. Gavene som Gud ga til dette folket fremkalte ingen takknemlighet til Giveren. For all himmelens gavmildhet, de rislende bekkene og bekkene med levende vann, den milde duggen og regndråpene som fornyer jorden og får åkrene deres til å gi rikelig avling; disse ble tilskrevet gudene deres.

Elias' trofaste sjel ble bedrøvet. Hans indignasjon ble vekket, og han var nidkjær for Guds ære. Han så at Israel var i ferd med å kaste seg ut i et forferdelig frafall. Han ble overveldet av forbauselse og sorg over folkets frafall, da han mintes de store tingene Gud hadde gjort for dem. Men alt dette ble glemt av de fleste av folket. Han gikk inn for Gud, og med sin sjel, presset i pine, ba han om at han måtte redde sitt folk hvis det kunne gjøres ved dom. Han bønnfalt Gud om å holde tilbake dugg og regn fra sitt utakknemlige folk, himmelens rikdommer, slik at det frafalne Israel forgjeves kunne se på sine avguder av gull, tre og stein, sol, måne og stjerner, og se sin Gud som vannet jorden og beriker den og får den til å bære frem i overflod. Gud sa til Elia at han hadde hørt bønnen hans. Han ville holde tilbake dugg og regn fra sitt folk inntil de vendte tilbake til ham i anger.—(The Review and Herald, September 16, 1873.)

I de lange år med tørke og hungersnød bad Elia alvorlig om at Israel måtte vende seg bort fra avgudsdyrkelse og begynne å tjene Gud. Profeten ventet tålmodig mens Herrens hånd hvilte tungt over det hjemsoekte landet. Da han så hvordan lidelse og nød tiltok overalt, pinte sorgen ham, og han ønsket at han hadde makt til å sette i verk en øyeblikkelig reformasjon. Men Gud var i ferd med å gjennomføre sin plan, og det eneste hans tjener kunne gjøre, var fortsatt å be i tro og vente på at Guds egen handlingsplan skulle settes i verk.—(Prophets and Kings, 133.)

Elias et eksempel på en som seiret gjennom oppriktig bønn — Vi skulle be mer i vårt lønnkammer. Jesus er vintreet og vi er grenene. Hvis vi vil vokse og bære frukt, må vi stadig hente kraft og næring fra Det levende vintre, for atskilt fra vintreet har vi ingen styrke.

Jeg spurte engelen hvorfor det ikke var mer tro og kraft i Israel. Han svarte: “Dere slipper Herrens arm for tidlig. Bær dine bønner inntrengende fram for tronen og hold ut i stor tro. Løftene er sikre. Tro at dere vil få de ting dere ber om og dere skal få dem.” Elia ble vist meg. Han var underlagt de samme skrøpeligheter som oss. Han ba inntrengende, og hans tro bestod prøven. Syv ganger ba han til Herren, og til sist kom skyen fram. Jeg så at vi hadde tvilt på de sikre løftene, og at vi hadde såret vår frelser ved vår mangel på tro. Engelen sa: “Ta rustningen på dere, og framfor alt ta på dere troens skjold, for det vil beskytte hjertet, selve livet, mot de ugudeliges brennende piler.” Hvis fienden kan få de motløse til å vende blikket bort fra Jesus og til seg selv, så de tenker at de ikke er gode nok, isteden for å tenke på Jesu verdighet, hans kjærlighet, hans fortjeneste, hans store barmhjertighet, da vil han ta fra dem troens skjold og

dermed oppnå sin hensikt. De vil bli utsatt for hans sterke fristelser. De svake skulle derfor se til Jesus og tro på ham, da praktiserer de tro.—(Early Writings, 73.)

Guds sendebud må dvelle lenge hos ham dersom de vil ha framgang i sin gjerning. Det fortelles om en gammel kone i Lancashire som hørte på de grunner hennes naboer ga for den framgang deres predikant hadde. De talte om hans begavelse, om hans foredragsmetode og hans opptreden. «Nei,»sa den gamle kone, «jeg skal si dere hva det er. Deres =nn er aldeles full av den Allmektige.» {EVTJ 190.1}

Når det oppstår menn som er likeså gudhengivne som Elias var, og som eier den tro han hadde, så vil Gud åpenbare seg liksom han gjorde på den tid. Når det oppstår menn som klynger seg til Herren i bønn slik som Jakob gjorde, så vil de følger man da var vitne til, vise seg igjen. Det vil komme kraft fra Gud som svar på troens bønn. {EVTJ.—(Gospel Workers, 255.)

Elias bønn på Karmelfjellet ble besvart dramatisk — Elia minner folket om det langvarige frafallet som har vakt Herrens vrede, og oppfordrer dem til å ydmyke seg og komme tilbake til deres fedres Gud, så forbannelsen kan bli fjernet fra Israel. Så bøyer han seg ærbødig for den usynlige Gud, løfter hendene mot himmelen og ber en enkel bønn. Ba'al-profetene har skreket og rast og hoppet omkring fra tidlig morgen til sent på dag. Men ingen sanseløse rop høres mens Elia ber. Han ber som om han vet at Gud er til stede, at han ser hva som foregår, og lytter til hans bønn. Ba'al-profetene har fremsagt ville, usammenhengende bønner. Elia ber enkelt og inntrengende om at Gud må vise at han er større enn Ba'al, så Israel kan vende om til Herren.

"Herre, Abrahams, Isaks og Israels Gud! ber han. "La det i dag bli kjent at du er Gud i Israel, at jeg er din tjener, og at det er på ditt ord jeg har gjort alt dette. Svar meg, Herre! Svar meg, så dette folket kan skjønne at du, Herre, er Gud, og at du vender deres hjerte til deg igjen." Alle er preget av et trykkende alvor. Ba'al-prestene skjelver av redsel. De er klar over sin skyld, og venter en øyeblikkelig gjengjeldelse.

Elia er knapt ferdig med sin bønn før flammer slår ned som skinnende lyn på det gjenreiste alteret og fortærer både offeret, vannet i grøften og steinene i alteret. Det klare ildskjæret opplyser hele fjellet og blander folkemengden. Det kan tydelig ses i dalene nedenfor, der mange i spenning venter på utfallet av det som finner sted på fjellet, og alle blir grepet av det de ser. Det minner om ildstøtten som skilte israelittene fra egypterhæren ved Rødehavet.—(Prophets and Kings, 152, 153.)

Elias bønner nådde ut i tro for å kreve Guds løfter — Da Ba'al-profetene var ryddet av veien, var det skapt forutsetning for å gjennomføre en åndelig reformasjon blant de ti stammene i nord. Elia hadde påtalt folkets frafall og oppfordret dem til å ydmyke seg og vende om til Herren. Himmels straffedommer var fullbyrdet, og folket hadde bekjent sin synd og erkjent at deres fedres Gud var den levende Gud. Nå skulle himmelens forbannelse kalles

tilbake og de skulle igjen få del i livets materielle velsignelser. Landet skulle bli forfrisket av regn. "Nå kan du gå opp og spise og drikke," sa Elia til Akab, "for jeg hører suset av regn." Deretter gikk han opp på toppen av fjellet for å be.

Det var ikke synlige tegn til værforandring som gjorde at Elia så tillitsfullt rådet Akab til å forberede seg på regn. Han så ingen skyer på himmelen og hørte ingen torden. Han sa bare det som Guds Ånd tilskyndet ham til å si som svar på hans egen sterke tro. Dagen igjennom hadde han modig gjort Guds vilje og vist at han hadde ubetinget tillit til det Gud hadde sagt. Og nå, da han hadde gjort alt som stod i hans makt, visste han at himmelen ville sende de velsignelsene som var lovt. Den samme Gud som hadde sendt tørken, hadde lovt folket strømmen av regn hvis de ville gjøre det rette. Nå ventet Elia på at løftet skulle bli oppfylt. Med ansiktet mellom knærne som tegn på ydmykhet bad han til Gud for det angrende Israel.

Gjentatte ganger sendte Elia tjeneren sin til et sted i nærheten der det var utsyn over Middelhavet, for at han skulle se om det var noe synlig tegn på at Gud hadde bønnhørt ham. Hver gang kom tjeneren tilbake og meldte: "Det er ingen ting å se!" Elia ble ikke utålmodig. Han mistet heller ikke troen, men fortsatte med å be inderlig til Gud. Seks ganger kom tjeneren tilbake og fortalte at det ikke var tegn til skyer på den kobberaktige himmelen. Tillitsfullt sendte han tjeneren av sted enda en gang, og da han kom tilbake, kunne han melde: "Jeg ser en liten sky som stiger opp av havet. Den er ikke større enn neven på en mann."

Det var tilstrekkelig. Elia ventet ikke til himmelen var mørk av skyer. Den lille skyen gav løfte om strømmen av regn. Han handlet i samsvar med sin tro og sendte øyeblikkelig tjeneren bort til Akab for å si at han måtte spenne for og dra hjem, så ikke regnet skulle hefte ham.

Det var fordi Elia var en mann med sterk tro, at Gud kunne bruke ham i denne alvorlige krisetimen i Israels historie. Mens han bad, grep troen fatt i himmelens løfter, og han fortsatte å be til han fikk bønnesvar. Han ventet ikke til han hadde fått et fullstendig bevis på at Gud hadde hørt ham, men var villig til å våge alt så snart han øynet det minste tegn på bønnesvar. Det Gud kunne gjøre gjennom Elia, kan han gjøre gjennom alle i deres tjeneste for ham. Det står nemlig om profeten fra Gilead fjellene: Elia var et menneske under samme kår som vi; da han bad om at det ikke måtte regne over landet, falt det ikke regn på tre år og seks måneder."

Det er en slik tro verden trenger i dag - en tro som tilegner seg løftene i Guds ord og som ikke gir opp før det kommer bønnesvar. En slik tro bringer oss i nær kontakt med himmelen og gir oss styrke til å hamle opp med mørkets makter. Om Guds tjenere i gammel tid leser vi: "Ved sin tro vant de over kongeriker, håndhevet retten fikk løfter oppfylt, stoppet gapet på løver, slokket voldsom ild, slapp unna skarpe sverd, gikk fra svakhet til styrke, ble sterke i krig og slo fiendtlige hærer på flukt." Ved tro skal også vi nå frem til det som er Guds hensikt med oss. Alt er mulig for den som tror."

Tro er en viktig forutsetning for effektiv bønn. "Den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham." "Han hører oss når vi ber om noe som er etter

hans vilje. Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om.” Med den samme utholdende tro som Jakob hadde, og den samme urokkelige tillit som Elia viste, kan vi be til vår Far og gjøre krav på alt han har lovt. Hans kongeverdighet er garantien for at han vil holde sine løfter.—(Prophets and Kings, 155-158.)

Elijah holdt ut i bønn til svaret kom — Det er mange viktige ting vi kan lære av Elias' erfaringer. Da han på Karmelfjellet sendte opp sin bønn om regn, ble hans tro satt på prøve, men han fortsatte å gjenta sin bønn til Gud. Seks ganger ba han oppriktig, og likevel var det ingenting som tydet på at bønnen hans var blitt hørt, men med sterk tro la han fram sin bønn for nådens trone. Hvis han hadde mistet motet og gitt opp etter den sjette gangen, ville bønnen hans ikke ha blitt besvart, men han holdt ut til svaret kom. Vi har en Gud hvis øre ikke er lukket for våre bønner, og hvis vi holder hans ord, vil han belønne vår tro. Han vil at alle våre interesser skal være en del av hans interesser, (1035) og da kan han trygt velsigne oss, for da tar vi ikke æren selv når vi mottar velsignelsen, men bare priser Gud for den. Gud svarer ikke alltid på våre bønner første gang vi påkaller ham; for hvis bønnen gjorde det, kunne vi ta det for gitt at vi hadde rett til alle de velsignelser og fordeler som han skjenker oss. I stedet for å ransake våre hjerter og se noe av det onde vi har, hvis noen synd blir lagt til, skulle vi bli ryggradsløse og ikke innse vår avhengighet av ham og vårt behov for hans hjelp. Riktig

Elia ydmyket seg selv til han var i en tilstand der han ikke kunne ta æren selv. Dette er situasjonen der Herren hører bønn, for da skal vi prise ham. Vanen med å rose mennesker er et av resultatene av å gjøre mye ondt. Når en roser en annen, blir folk ledet til å føle at ære og ære tilhører ham. Når du opphøyer et menneske, legger du en snare for hans sjel, og gjør akkurat som Satan vil ha deg til å gjøre. Du bør prise Gud av hele ditt hjerte, sjel, kraft, sinn og styrke; for Gud alene er verdig til å bli herliggjort (RH 27. mars 1913).—(SDA Bible Commentary 2:1034, 1035.)

Tjeneren holdt vakt mens Elias ba. Seks ganger kom han tilbake fra vakten og sa: Det er ingenting, ingen sky, ingen tegn til regn. Men profeten ga ikke opp i motløshet. Han fortsatte å se tilbake på sitt liv for å se om han ikke hadde æret Gud, om han hadde bekjent sine syner, og fortsatte å hjemsøke sin sjel for Gud, mens han så etter tegn på at hans bønn var blitt besvart. Mens han ransaket sitt hjerte, syntes han å bli mindre og mindre, både i sine egne øyne og i Guds. Det syntes for dem at han var ingenting og at Gud var alt; og da han kom til å gi avkall på sitt eget selv og klamret seg til Frelseren som sin eneste styrke og rettferdighet, kom svaret.—(The Review and Herald, May 26, 1891.)

David

Davids fall en advarsel om ikke å neglisjere bønn — Det var Guds hensikt at beretningen om Davids fall skulle tjene som en advarsel, slik at endog de som har opplevd de største velsignelser og den høyeste gunst, ikke skal føle seg sikte eller forsømme å våke og be. Slik har det vært for dem som i ydmykhet har forsøkt å ta imot den undervisning som Gud ønsket å gi. Fra slekt til slekt har tusener av mennesker på denne måten lært å forstå hvilken fare

fristerens makt utsetter dem for. Den kjensgjerning at endog David kunne falle, en mann som Gud hadde æret så høyt, har fått dem til å føle mistillit til seg selv. De har innsett at Guds makt alene kan holde dem oppe ved tro. Bevisstheten om at han er deres styrke og sikkerhet, har holdt dem tilbake fra å ta det første steg inn på Satans område.—(Patriarchs and Prophets, 724.)

Davids fall en advarsel om ikke å neglisjere bønn — En av de mest oppriktige bønnene som er nedtegnet i Guds ord er fra David da han ba: "Skap i meg et rent hjerte, Gud." Guds svar på disse bønnene er: Et nytt hjerte vil jeg gi deg. Dette er ikke et arbeid som begrensede mennesker kan gjøre. Menn og kvinner må begynne ved begynnelsen og søke Gud oppriktig for å få en sann kristen erfaring. De må føle den Hellige Ånds skapende kraft. De må motta det nye hjertet som holdes mykt og ømt av himmelens nåde. Den egoistiske ånden må renses fra sjelen. De må arbeide oppriktig og med ydmykhet i hjertet, hver og en ser til Jesus for veiledning og oppmuntring. Da vil bygningen, som passer pent sammen, vokse til et hellig tempel i Herren (Brev 224, 1907).—(SDA Bible Commentary 4: 1165.)

Solomon

Vi trenger å lære leksjonen i Salomos ydmyke bønn — [I begynnelsen av sin regjeringstid ba Salomo: "Herre min Gud, gjort din tjener til konge i min far Davids sted. Men jeg er bare en ungdom, og ofte vet jeg verken ut eller inn." 1Kong. 3,7.

Salomo hadde etterfulgt sin far David på Israels trone. Gud viste ham stor ære, og som vi vet, ble han senere den største, rikeste og klokeste kongen som noen gang har sittet på en jordisk trone. Tidlig i sin regjeringstid fikk han gjennom Den hellige ånd et dypt inntrykk av hvor stort hans ansvar var, og selv om han hadde rike evner, innså han at uten guddommelig hjelp var han like hjelpeløs som et lite barn og kunne ikke oppfylle sitt ansvar. Salomo var aldri større eller klokere eller rikere enn da han bekjente for Herren: "Jeg er bare et lite barn."...

Det behaget Herren at Salomo ba om dette, og Gud sa til ham: "Fordi du har bedt om denne ting og ikke bedt om et langt liv og ikke om rikdom og heller ikke om død over dine fiender, men har bedt om forstand til å akte på det som rett er; så vil jeg gjøre det du ber om. Jeg vil gi deg et vist og forstandig hjerte, så det ikke har vært din like før og ikke vil komme din like etter deg. Og det du ikke har bedt om, vil jeg også gi deg, både rikdom og ære, så det ikke skal være din like blant kongene alle dine dager. [Nå vilkårene]: Dersom du vil vandre på mine veier, så du holder mine lover og mine bud, som din far David gjorde, så vil jeg gi deg et langt liv." Da våknet Salomo, og han skjønnte at det var en drøm. Og da han kom til Jerusalem, trådte han fram for Herrens paktsark og ofret brennoffer og bar fram fredsoffer og gjorde et gjestebud for alle mennene sine." Vers 8-15

Alle som innehar ansvarsfulle stillinger trenger å lære leksen i Salomos ydmyke bønn. De bør alltid huske at posisjon aldri endrer karakter eller gjør et menneske ufeilbarlig. Jo høyere

stilling et menneske inntar, jo større ansvar må det bære, jo større innflytelse har det, og jo større behov har det for å føle sin avhengighet av Gud for visdom og styrke, og for å utvikle den beste og helligste karakter.—(Testimonies for the Church 9:281, 282).

Salomos eksempel en leksjon å se til bønn — Hvor svak og vaklende var ikke karakteren i Salomos tilfelle, av natur frimodig, fast og resolutt, rystet som et siv i vinden, under fristerenes makt! Hvordan ble den gamle knudrete seder fra Libanon, en solid eik fra Bashan, bøyd for fristelsens vindkast! Hvilken leksjon er det ikke for alle som ønsker å redde sine sjeler, og våke hele tiden i bønn! For en advarsel det er å holde Kristi nåde alltid i deres hjerter, og kjempe mot indre korrupsjon og ytre fristelser! (Brev 51, 1886).—(Manuscript Releases 21:383.)

Hiskia

Hiskia ba for resten av Israel — "Dette er en dag med trengsel, tukt og vanære. ... Kanskje Herren din Gud hører alle de ord kommandanten har talt, han som er sendt av sin herre, assyrerkongen, for å håne den levende Gud. Kanskje Herren din Gud vil straffe ham for de ordene han har hørt. Send nå opp en bønn for den resten som ennå er igjen!"

Da kong Esekias og profeten Esaias, Amos' sønn hørte dette, bad de og ropte til himmelen. 2 Krønikebok 32:20

Da kong Hiskia og profeten Jesaja hørte dette, bad de og ropte til Gud, og han bønnhørte dem. Jesaja fikk følgende budskap som han skulle gi videre til Hiskia: "Så sier Herren: Vær ikke redd for de ord du har hørt, de hånsord assyrerkongens menn har talt mot meg. Nå vil jeg gi ham den innskytelsen at han skal vende tilbake til sitt eget land når han får høre et rykte; og der vil jeg la ham falle for sverd."—(Prophets and Kings, 354.)

Hiskias bønn var i harmoni med Guds sinn—Da Juda-kongen mottok dette hånlige brevet, gikk han opp i templet og "bredte det ut for Herrens åsyn".

Med sterk tro bad han om hjelp fra himmelen, så folkene på jorden kunne bli klar over at hebreernes Gud fremdeles levde og regjerte. Det gjaldt Herrens ære. Han alene kunne bringe redning. Slik bad Hiskia: "Herre, vend øret til og hør! Herre, lukk øynene opp og se! Hør de ord som Sankerib har sendt for å håne den levende Gud. Herre, det er sant at Assyrias konger har lagt land og folkeslag øde. De har kastet gudene deres på ilden. De er jo ikke virkelige guder, bare verk av menneskehender, laget av tre og stein; derfor kunne de gjøre ende på dem. Men frels oss nå fra hans vold, Herre vår Gud, så alle riker på jorden må sanne at du alene, Herre, er Gud."

En salme av Asaf: "Hør oss, Israels hyrde, du som fører Josef som en hjord! Du som troner over kjerubene, vis deg i stråleglans for Efraim, Benjamin og Manasse! Vekk din kraft og kom oss til hjelp! Reis oss opp igjen, Gud, la ditt ansikt lyse, så vi blir frelst.

Herre, Allhærs Gud, hvor lenge vil du la din harme ryke mot folket ditt som ber til deg? Gråt er brødet du gir dem å spise, tårer må de drikke i fullt mål. Du lar våre granner strides om oss, og fiendene spotter oss. Reis oss opp igjen, Allhærs Gud, la ditt ansikt lyse, så vi blir frelst...Reis oss opp igjen, Herre, Allhærs Gud, la ditt ansikt lyse, så vi blir frelst. "

Hiskias bønn for Juda om at Den Allmektiges navn måtte bli æret, var i samsvar med Guds vilje. Da Salomo bad ved innvielsen av templet, gav han uttrykk for at Herren måtte hjelpe sitt folk Israel "til den rett de trenger dag for dag. Da skal alle folkeslag på jorden sanne at Herren er Gud, han og ingen annen". Han bad spesielt om at Herren ville vise dem sin gunst når Israel ble angrepet eller undertrykket, og folkets ledere gikk inn i helligdommen for å be om utfrielse..

Hiskia får bønnesvar. Hiskias håp ble belønnet. Jesaja sendte dette bud til ham: "Så sier Herren, Israels Gud: Jeg har hørt den bønne du bad til meg om Sankerib, kongen i Assyria.— (Prophets and Kings, 355, 356, 359.)

Hiskia ble helbredet som svar på bønn — Siden Davids tid hadde det ikke regjert en konge som hadde gjort så mye for å fremme Guds rikes interesser i møte med frafall og motgang som Hiskia. Den døende kongen hadde trofast tjent sin Gud og styrket folkets tillit til Herren som deres øverste hersker. Han kunne derfor be som David:

“Herre, min frelses Gud! Om dagen og om natten roper jeg for dig. La min bønn komme for ditt åsyn, bøi ditt øre til mitt klagerop! For min sjel er mett av ulykker, og mitt liv er kommet nær til dødsriket.” “For du er mitt håp, Herre, Herre min tillit fra min ungdom av. Til dig har jeg støttet mig fra mors liv av; du er den som drog mig ut av min mors skjød; om dig vil jeg alltid synge min lovsang... Gud, vær ikke langt borte fra mig! Min Gud, skynd dig å hjelpe mig!... Forlat mig da heller ikke inntil alderdommen og de grå hår, Gud, inntil jeg får kunngjort din arm for efterslekten, din kraft for hver den som skal komme.” Salmenes 88:2, 3; Salmenes 71:5-18.

Han hvis "barmhjertighet har ennå ikke tatt slutt" (Klagesangene 3:22) hørte sin tjeners bønn. “Men Esaias var ennå ikke kommet ut av den indre by, da kom Herrens ord til ham, og det lød så: Vend tilbake og si til Esekias, mitt folks fyrste: Så sier Herren, din far Davids Gud: Jeg har hørt din bønn, jeg har sett dine tårer. Se, jeg vil helbrede dig; på den tredje dag skal du gå op til Herrens hus. Og jeg vil legge femten år til din alder, og jeg vil redde dig og denne by av assyrerkongens hånd, og jeg vil verne denne by for min skyld og for min tjener Davids skyld.” 2 Kongebok 20:4-6.—(The Review and Herald, May 6, 1915.)

Daniel

Daniels bønn Effektiv og inderlig —Daniel ba til Gud, ikke for å opphøye seg selv eller kreve godhet: "Herre, hør! Herre, forlat! Herre, gi akt og gjør det og dryg ikke - for din egen skyld, min Gud! For din stad og ditt folk er kalt med ditt navn!" Dette er hva Jakob kaller effektiv, inderlig bønn. Om Kristus sa han: "Han var da i frykt for døden og ba mer alvorlig."

I hvilken kontrast til denne forbønnen fra himmelens majestet er de svake, hjerteløse bønnene som sendes opp til Gud. Mange er fornøyd med en liten tjeneste, og få har en oppriktig, oppriktig og hengiven lengsel etter Gud.—(Testimonies for the Church 4:534.)

Daniel forble trofast i bønn til tross for forfølgelse — Alle skulle kun be til kongen, og hvis noen ikke rettet seg etter dette, skulle han kastes i løvehulen. Men sluttet Daniel å be, fordi dette dekret ble satt i kraft? Nei, det var akkurat da han trengte å be. ”Så snart Daniel fikk vite at skrivet var sendt ut, gikk han inn i huset sitt. I tak-kammeret hadde han åpne vinduer, som vendte mot Jerusalem. Tre ganger om dagen falt han på kne for Sin Gud med bønn og lovprisning, akkurat som han hadde gjort før.” Dan. 6, 11. Daniel forsøkte ikke å skjule sin lojalitet til Gud. Han bad ikke stille i sitt hjerte, men med høy røst. Med vinduet åpent mot Jerusalem, sendte han sin bønn til himmelen. Da klaget hans fiender til kongen og Daniel ble kastet i løvehulen. Men kongen kom om morgenen og ropte: ”O Daniel, den levende Guds tjener, har den gud, som du stadig dyrker, kunnet frelse deg fra løvene?” Da svarte Daniel kongen: ”kongen leve evig! min Gud sendte sin engel og lukket løvenes gap, så de ikke har gjort meg noe vondt.” Dan. 6, 24. Han var ikke skadd, og han opphøyde Herren Gud i himmelen.—(The Review and Herald, May 3, 1892.)

Alvorlighet og inderlighet preget Daniels bønner — Da slutten på de sytti fangenskapsårene nærmet seg, ble Daniel svært bekymret over Jeremias' profetier. Han innså at tiden var nær da Gud igjen ville sette sitt utvalgte folk på prøve, og med sterk ydmykelse og bønn påkalte han himmelens Gud på vegne av Israel med følgende ord: ”Herre, store og fryktelige Gud, du som holder pakt og barmhjertighet med dem som elsker deg og med dem som holder dine bud! Vi har syndet og gjort ondt og handlet ondt og vært gjenstridige, og vi har gått bort fra dine bud og fra dine lover. Og vi har ikke lyttet til dine tjenere, profetene, som talte i ditt navn til våre konger, våre høvdinger og våre fedre og til hele folket i landet.”

Daniel nevner ikke sin egen troskap til Herren. I stedet for å gjøre krav på å være ren og hellig, regner denne ærverdige profeten seg selv som beskjedne i forhold til Israels folk, som faktisk var skyldig overfor Gud. Den visdom som Gud hadde gitt ham, var like langt over dem i visdom som de store menn i verden hadde, som strålene fra middagssolen overstråler den svakeste stjerne. Men legg merke til bønnen som denne mannen, som himmelen har hedret så høyt, uttaler. Med dyp ydmykhet, med tårer og et knust hjerte ba han til Gud for seg selv og for sitt folk. Han åpenbarer sin sjel for Gud; han bekjenner sin egen uverdighet, men anerkjenner likevel Herrens storhet og majestet.

Hvilket inderlig alvor som besjeler hans bønner! I tro strekker han ut sine hender og griper den Høyestes urokkelige løfter. Han kjemper i sjelens angst; men han mottar også vitnesbyrdet om at Herren har hørt hans bønn; han vet at seieren tilhører ham med rette ...

Hvis vi som et folk ville be som Daniel ba, og kjempe som han kjempet, mens vi ydmyket våre sjeler, ville vi få bønnesvar like klare som Daniels. Gjorde. Legg merke til hvordan Daniel taler sin sak for den høyeste domstol: ”Lukk ditt øre, min Gud, og hør, og åpne dine

øyne, og se den ødeleggelse som er kommet over oss og over byen som ditt navn er kalt; for vi bringer våre ydmyke bønner for ditt ansikt, ikke for våre rettferdige gjerninger, men for din store barmhjertighet. Herre, hør! Herre tilgi! Herre, vær oppmerksom og gjør det! Ikke tine for din skyld, min Gud! For ditt navn er kalt over din by og ditt folk. Og mens jeg ennå talte og ba og bekjente min synd og mitt folk Israels synd, mannen Gabriel, som jeg tidligere hadde sett i et syn, da jeg var helt maktesløs, kom til meg ved tiden for kveldsofferet."

Mens Daniels bønn stiger opp, kommer engelen Gabriel farende ned fra himmelsalene for å informere ham om at Herren har hørt og besvart hans bønn. Herren sendte denne mektige engelen for å gi ham innsikt og forståelse - for å åpenbare fremtidens hemmeligheter for ham. Dermed, mens Daniel oppriktig søker å kjenne og forstå sannheten, kommer han i forening med en av de himmelsendte budbringerne.

Denne Guds mann ba om at Gud ville velsigne sitt folk, og også om en klarere kunnskap om hans guddommelige vilje. Det var en tung byrde på hans hjerte for Israel, som i ordets strengeste forstand ikke holdt Guds lov. Han erkjenner at alle deres ulykker har kommet over dem på grunn av deres overtredelse av den hellige loven. Han sier "Vi har syndet og gjort ondt; . . For på grunn av våre synder og på grunn av våre fedres misgjerninger er Jerusalem og ditt folk blitt en skam for alle som er rundt oss." Jødene hadde mistet sine særegne, hellige kjennetegn som signaliserte at de var Guds utvalgte folk. "Og nå, vår Gud, hør din tjeners bønn og hans ydmyke bønn, og la ditt ansikt lyse over din helligdom, som er ødelagt for Herrens skyld." Daniel vender sitt hjerte med en inderlig lengsel mot Guds helligdom, som lå øde. Han visste at Herren ikke ville gjenopprette dens herlighet før Israel angret sine overtredelser av Guds lov og ble ydmyke, trofaste og lydige.

Mens Daniels bønn stiger opp, kommer engelen Gabriel farende ned fra himmelen for å informere ham om at Herren har hørt og besvart hans bønn. Herren sendte denne mektige engelen for å gi ham innsikt og forståelse - for å åpenbare fremtidens hemmeligheter for ham. Dermed, mens Daniel oppriktig søker å kjenne og forstå sannheten, kommer han i forening med en av de himmelsendte budbringerne ...

Som svar på sin bønn ble Daniel ikke bare opplyst om den sannheten som han og hans folk trengte mest, men han fikk også et innblikk i fremtidens store begivenheter, til og med til verdens gjenløseres gjenkomst. De som hevder å være helliget, men ikke har noe ønske om å søke i Skriftene eller å kjempe med Gud i bønn for å få en klar innsikt i Bibelens sannheter, vet ikke hva sann helliggjørelse er.—(The Sanctified Life, 46-49.)

Nehemia

Nehemias bønn er et eksempel for Guds folk i dag — Måtte deres hjerter som taler for denne saken bli fylt av Jesu Ånd. Den store legen alene kan bruke Gileads balsam. La disse menneskene lese Nehemias bok med ydmyke hjerter berørt av Den Hellige Ånd, og deres falske ideer vil bli forvandlet, (201) og riktige prinsipper vil bli sett, og den nåværende

tingenes orden vil bli endret. Nehemja ba til Gud om hjelp, og Gud hørte hans bønn. Gud beveget de hedenske kongene til å komme ham til unnsetning. Da hans fiender arbeidet ivrig mot ham, arbeidet Herren gjennom konger for å få frem sin hensikt og for å svare på de mange bønnene som var sendt til ham om den hjelpen de så sterkt trengte.—(The Review and Herald, March 23, 1911.)

Bønn gjorde Nehemias tro og mot sterkere — Nehemja var en bønnens mann: "Nehemja hadde ofte utøst sin sjel i bønn til Gud for sitt folk. Men da han bad denne gangen, begynte en hellig plan å ta form i hans sinn. Han ville selv påta seg å lede gjenoppbyggingen av Jerusalems murer og gjenreise Israels nasjonale styrke, hvis han bare kunne få kongens samtykke og sikre seg de nødvendige materialer og hjelpemidler. Derfor bad han Herren om at kongen måtte vise ham velvilje så planen kunne lykkes. 'La din tjener ha lykken med seg i dag,' bad han, 'og la meg møte barmhjertighet hos denne mannen!' I fire måneder ventet Nehemja på en gunstig anledning til å legge frem sin sak for kongen."

Utsendinger fra Judea kunne fortelle denne hebraiske patriotten at det stod ille til i Jerusalem, den utvalgte byen. De som hadde vendt tilbake fra fangenskapet, levde i stor nød og fornedrelse. Templet og en del av byen var blitt gjenreist, men arbeidet ble stadig hindret. Tempeltjenesten fikk ikke foregå uhindret, og folket levde hele tiden i angst fordi en stor del av bymuren enda lå i ruiner. Nehemja ble overveldet av sorg og kunne hverken spise eller drikke. Han "sørget i flere dager og fastet og bad til himmelens Gud". Trofast bekjente han sine egne og folkets synder. Han bad om at Gud ville ta seg av Israels sak, gi folket nytt mot og ny styrke og hjelpe dem å bygge opp igjen det som var ødelagt..

Etter hvert som Nehemja bad, vokste troen og motet hos ham. Det var mange viktige ting han ville be Gud om. Han fremholdt at Gud ville bli vanæret hvis hans folk fortsatt skulle være svakt og undertrykt etter at de hadde vendt om til ham. Han tryglet Herren om å oppfylle sitt løfte: "Hvis dere vender om til meg, holder mine bud og lever etter dem, da vil jeg samle dere, om dere så er drevet bort helt til verdens ende, og føre dere til det stedet som jeg har valgt til bolig for mitt navn." Dette løftet hadde Israel fått gjennom Moses før de drog inn i Kanaan, og det var ikke blitt endret i århundrene som fulgte! Nå hadde Guds folk vendt seg til ham i anger og tro, og hans løfte kunne ikke slå feil..

Nehemja hadde ofte utøst sin sjel i bønn til Gud for sitt folk. Men da han bad denne gangen, begynte en hellig plan å ta form i hans sinn. Han ville selv påta seg å lede gjenoppbyggingen av Jerusalems murer og gjenreise Israels nasjonale styrke, hvis han bare kunne få kongens samtykke og sikre seg de nødvendige materialer og hjelpemidler. Derfor bad han Herren om at kongen måtte vise ham velvilje så planen kunne lykkes. "La din tjener ha lykken med seg i dag," bad han, "og la meg møte barmhjertighet hos denne mannen!"

I fire måneder ventet Nehemja på en gunstig anledning til å legge frem sin sak for kongen. Selv om han var sorgtung hele denne tiden, prøvde han å se glad ut når han var inne hos ham. Alle som oppholdt seg i slottssalene, hadde plikt til å se glade og fornøyde ut. Ingen av dem

som gjorde tjeneste på slottet, måtte vise det aller minste tegn på tungsinn. Men når Nehemja hadde sine stille stunder og ingen mennesker så ham, var Gud og englene mange ganger vitne til at han bad, gråt og bekjente sine og folkets synder.—(Prophets and Kings, 628-630.)

Nehemia erkjente sin personlige synd i sine bønner — Nehemja sa ikke bare at Israel har syndet. "Hvor ondt vi har handlet mot deg," sier han og plasserer seg selv blant dem som har vanæret Gud ved ikke å stå fast for sannheten. . . [Neh. 1:7-11 sitert]. . .

Nehemja ydmyket seg for Gud og ga ham den ære som skyldes hans navn. Det samme gjorde Daniel i Babylon. La oss studere bønnene til disse mennene. De lærte oss at vi må ydmyke oss selv, men at vi aldri må utviske grensen mellom Guds lovlydige folk og de som ikke har respekt for hans lov—(SDA Bible Commentary 3:1136.)

Nehemia ba, sikker på at Gud ville oppfylle sine løfter — I tro på det guddommelige løftet la Nehemja sin bønn ned ved den himmelske nådes fotskammel, om at Gud ville opprettholde sitt angrende folks sak, gjenopprette deres styrke og bygge opp deres ødelagte steder. Gud har vært trofast mot sine trusler da hans folk skilte seg fra ham; Han spredte dem blant folkene i henhold til sitt ord. Og i denne handlingen fant Nehemja forsikring om at han ville være like trofast i å oppfylle sine løfter (SW 1. mars, 1904).—(SDA Bible Commentary 3:1136.)

Nehemia formet sine bønner etter behovene til Moment— Da Nehemja skildret forholdene i Jerusalem, vakte det kongens sympati uten å skape fordom. Nehemja fikk nå den anledningen han hadde ventet lenge på. Hva er det du ønsker?" spurte kongen. Nehemja turde ikke svare før han hadde søkt råd hos ham som stod over Artaxerxes. Han hadde tatt på seg et hellig ansvar, og han trengte hjelp hos kongen for å kunne klare oppgaven. Men han var klar over at mye ville avhenge av at han fremstilte saken på en slik måte at han vant kongens samtykke og sikret seg hans hjelp. "Da bad jeg til himmelens Gud," sier han. I denne korte bønnten trengte Nehemja sig frem til kongenes konge og fikk hjelp fra en makt som kan bevege menneskehjertet "som bekker med rennende vanm".—(Prophets and Kings, 631.)

Nehemias bønner ble støttet med et bestemt formål — Det er behov for Nehemjaer i kirken i dag, ikke menn som bare kan be og forkynne, men menn hvis bønner og prekener er su med fast og ivrig hensikt.—(The Signs of the Times, December 6, 1883.)

I likhet med Nehemia kan vi be når som helst og når som helst — Å be slik som Nehemja gjorde i denne nødssituasjonen, er noe enhver kristen har adgang til når alle andre former for bønn er umulig. Travle slitere som er hardt tyngt av problemer og bekymringer, kan sende opp en stille bønn til Gud om hjelp. De som ferdes på sjø og land, kan i farens stund be om himmelens beskyttelse på denne måten. Når det plutselig oppstår en vanskelighet eller fare, kan vi sende vårt nødrops til ham som har lovt å hjelpe når som helst vi søker ham. I enhver situasjon og under alle forhold kan den som er nedbøyd av sorg og bekymringer eller utsatt for store fristelser, få visshet, støtte og hjelp i Guds usvikelige kjærlighet og kraft.

I det korte øyeblikket Nehemja bad til kongenes konge, fikk han mot til å fortelle Artaxerxes at han for en tid gjerne ville bli fritatt for sine plikter ved hoffet. Han bad kongen om myndighet til å bygge opp igjen det som var ødelagt i Jerusalem, og igjen gjøre byen sterk og forskanset. Det var jødefolkets fremtid som stod på spill. Nehemja sier selv: "Og kongen gav meg det. For min Gud holdt sin gode hånd over meg."

Da Nehemja hadde fått den hjelpen han bad om, gjorde han de nødvendige forberedelser med klokskap og omtanke for at alt skulle lykkes. Han tok alle mulige forholdsregler. Ikke engang hans egne landsmenn fikk vite noe om planene. Selv om han visste at mange ville glede seg over det han hadde oppnådd, var han redd for at noen i uforstand kunne komme til å gjøre fiendene oppmerksomme på planen, så hele foretaket ble stanset..”(Prophets and Kings, 631-633.)

I sin forutviten lar ikke Gud oss vite slutten fra begynnelsen; men han gir oss lyset fra sitt ord for å veilede oss på vår vei, og befaler oss å holde våre tanker festet på Jesus. Uansett hvor vi er, uansett hva vi gjør, må våre hjerter løftes opp til Gud i bønn. Det er å være utholdende i bønn. Vi skal ikke vente til vi kan bøye våre knær før vi ber. En gang da Nehemja sto foran kongen, spurte kongen hvorfor han så så trist ut og hva han hadde kommet for å be om. Men Nehemja våget ikke å svare med en gang. Viktige interesser sto på spill. Folkets skjebne avhang av hvilket inntrykk han kunne gjøre på monarkens sinn, og Nehemja sendte en bønn til himmelens Gud før han våget å svare kongen. Resultatet var at han fikk alt han ba om eller til og med ønsket seg (HS 144).—(The Signs of the Times, October 20, 1887.)

Det er ingen tid og ikke noe sted det er upassende å vende oss til Gud. Det finnes ikke noe som kan holde oss fra å løfte vårt hjerte opp i inderlig bønn. I folkestimmelen på gaten så vel som midt under en viktig avgjørelse kan vi be Herren om guddommelig ledelse, på samme måte som Nehemias gjorde da han la frem sin forespørsel for kong Artaxerxes. Hvor vi enn måtte være, kan vi finne et lønnkammer der vi kan tale med Gud. Vi bør alltid holde døren til vårt hjerte åpen og innby Jesus til å komme og bli hos oss som en himmelske gjest. {VTK 117.2}

Selv om våre omgivelser er vanhellige og urene, behøver vi ikke å puste inn den forpestede luften. Vi kan leve i himmelens rene atmosfære. Ved å vende oss til Gud i inderlig bønn, kan vi lukke døren for urene innflytelser og vanhellige tanker. De som åpner sine hjerter for Guds hjelp og velsignelse, vil ferdes i en luftning som er helligere enn jordens, og stadig ha samfunn med Gud i himmelen. {VTK 118.1}

Vi trenger å få et klarere syn på Jesus og en mer fullstendig oppfatning av de evige verdier. Hellighetens skjønnhet bør fylles Guds barns hjerter, og for at dette skal kunne skje, må vi søke guddommelig opplysning om det som hører himmelen til. {VTK 118.2}.—(Steps to Christ, 99).

Nehemia ba inderlig hele natten — Nehemja fullførte sin hemmelige tur rundt murene i stillhet. Han sier "De overordnede visste ikke hvor jeg hadde gått, eller hva jeg gjorde; og verken jødene, prestene, fyrstene, guvernørene, de overordnede eller de andre som skulle ha noe med arbeidet å gjøre, hadde ennå sagt noe." Han tilbrakte resten av natten i bønn, for han innså at det ville bli vanskelig å få sine motløse og splittede landsmenn til å samarbeide neste dag..—(Christian Service, 174.)

Nehemias suksess viser kraften i bønn — Esra og Nehemja ydmyket seg for Gud i løpet av sitt arbeid. De bekjente sine egne og folkets synder og ba Gud om nåde like inderlig som om de selv hadde brutt hans pakt. De arbeidet, ba og led tålmodig. Det som gjorde oppgaven deres vanskelig, var ikke hedningenes fiendtlighet, men den hemmelige motstanden de møtte fra folk som lot som om de var deres venner. Disse menneskene gjorde problemene til Guds tjenere ti ganger vanskeligere, fordi de utøvde en innflytelse som favoriserte synd. Disse forræderne forsynte Herrens fiender med våpen til krigen mot hans folk. Deres onde tilbøyeligheter og opprørske vilje var alltid i strid med Guds krav.

Nehemias store prestasjoner viser hva som kan oppnås ved bønn, tro og klok, energisk innsats. Nehemja var ikke en prest. Han var heller ikke en profet. Han utga seg ikke for å være noe stort. Han var en reformator som dukket opp i en betydningsfull tid. Hans mål var å få sitt folk til å slutte fred med Gud. Han hadde satt seg et stort mål og satte all sin energi inn på å nå det. Hele hans opptreden var preget av ærlighet og rettferdighet. Når han kom i kontakt med mennesker som gjorde ondt og motsatte seg det som er rett, handlet han så bestemt at folket ble revet med og arbeidet med nytt mot. De kunne ikke nekte for at han var ærlig og elsket sitt land og sin Gud, og da de så dette, fulgte de ham villig.—(Prophets and Kings, 675, 676.)

John The Baptist

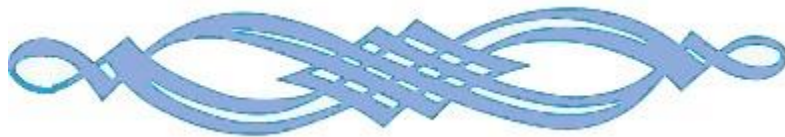
John brukte tid på meditasjon og bønn for å kjenne Guds vilje for livet hans — Johannes tilbrakte ikke sitt liv i ørkesløshet, i asketisk mørke eller i egoistisk ensomhet. Fra tid til annen trådte han fram for å ferdes blant mennesker, og han var en iuteressert iakttagere av det som foregikk i verden. Fra sitt stille, tilbaketrukkne oppholdssted fulgte han begivenhetenes utvikling. Med synet opplyst av Guds Ånd studerte han menneskenes karakter for å kunne vite hvordan han kunne nå deres hjerter med himmelens budskap. Byrden av hans misjon hvilte på ham. I ensomhet søkte han ved betraktning og bønn å omgjorde sin sjel til sin forestående livsgjerning.—(The Desire of Ages, 102.)

Bønn ga John makt til å møte jordens konger — I sitt ørkenliv ble døperen Johannes undervist av Gud. Han gransket Guds åpenbareiser i naturen. Under den guddommelige Ånds veiledning studerte han profetenes bokruller. Dag og natt var Kristus emnet for hans studium og hans betraktninger, inntil hjerte, sjel og sinn ble fylt av det herlige syn.

Han beskuede Kongen i hans skjønnhet, og selvet tapt av syne. Han så det majestetiske ved helligheten og visste at han selv var udyktig og uverdigg. Det var Guds budskap han skulle forkynne. Det var i Guds kraft og i hans rettferdighet han skulle stå. Han var beredt til å gå ut som himmelens sendebud, uten frykt for det menneskelige, fordi han hadde sett den Guddommelige. Han kunne stå fryktløs overfor jordiske monarker fordi han med beven hadde bøyd seg for kongers Konge..—(Testimonies for the Church 8:331, 332.)

Peter

Gud besvarte Peters bønn om å vekke Dorcas til live — Apostelens Hjerter blev rørt af Medlidenhed ved Synet af deres Sorg. Han bød de sørgende Venner forlade Værelset, hvorefter han faldt paa Knæ og bad Gud inderligt om at opvække Dorkas til Liv og Sundhed Og idet han vendte sig til Legemet, sagde han: «Tabitha. staa op! Men hun oplod sine Øjne. og der hun saa Peter, satte hun sig op.» Dorkas havde været meget værdifuld for Menigheden, og Gud fandt for godt at bringe hende tilbage fra Fiendens Land, for at hendes Dygtighed og Arbejdsiver endnu kunde blive til Velsignelse for andre, og at denne Aabenbarelse af hans Kraft ogsaa kunde styrke Kristi Sag. {AV 78.4}.—(The Acts of the Apostles, 132.)

Kapitel 14—Daglig Bønn

Like viktig som vår daglige mat — Dersom vi ønsker å utvikle en karakter som Gud kan god kjenne, må vi danne oss riktige vaner i vårt religiøse liv. Dersom vi skal vokse i nåden og i det åndelige liv, er daglig bønn like viktig som mat for det fysiske velvære. Vi bør venne oss til ofte å løfte tankene opp til Gud i bønn. Dersom tankene farer hit og dit, må vi samle dem igjen. Ved ihetdig anstengelse vil dette etter hvert falle lett. Vi kan ikke uten fare skille oss fra Kristus et eneste øyeblikk. Han kan være med oss på ethvert steg, men bare dersom vi er oppmerksom på de vilkårene han har stilt. {UID 97.5}.—(Messages to Young People, 114, 115.)

Vårt behov for daglig bønn — Alle som kommer til Kristus i vår tid må huske at hans fortjeneste er røkelsen som er blandet med bønnene til dem som omvender seg fra sine synder og mottar tilgivelse, barmhjertighet og nåde. Vi er i konstant behov for Kristi forbønn. Dag for dag, morgen og kveld, trenger det ydmyke hjertet å sende opp bønner som vil bli besvart med nåde, fred og glede. "La oss ved ham alltid bringe Gud lovprisningens offer, det vil si: frukten av lepper som bekjenner hans navn. Og ikke glem å gjøre godt og dele med andre, for i slike ofre er Gud godt fornøyd." (MS 14, 1901). —(SDA Bible Commentary 6:1078.)

Begynn dagen med bønn — Vi har rett til å åpne våre hjerter og slippe inn solskinnet fra Kristi nærvær. Min bror og søster, la lyset skinne på deg. Opprett ekte, personlig kontakt med Kristus, slik at du kan utøve en innflytelse som er oppløftende og revitaliserende. La din tro være sterk og ren og standhaftig. La takknemlighet til Gud fylle deres hjerter. Når du står opp om morgenen, knel ved sengen din og be Gud om å gi deg styrke til å oppfylle dagens plikter og møte dens fristelser. Be ham om å hjelpe deg til å bringe Kristi vidunderlige egenskaper inn i arbeidet ditt. Be ham hjelpe deg til å tale de ordene som vil gi håp og mot til dem rundt deg og føre deg nærmere Frelseren.—(Sons and Daughters of God, 199.)

Ta deg tid hver morgen til å begynne arbeidet med bønn. Ikke tro at dette vil være bortkastet tid; det er tid som vil leve gjennom tidene. Dette vil bety suksess og åndelig seier vil komme. Maskineriet vil svare på berøringen av Mesterens hånd. Guds velsignelse er sikkert verdt å be om, og arbeidet kan ikke gjøres riktig hvis begynnelsen ikke er god.—(Testimonies for the Church 7:194.)

Brødre og søstre, gamle og unge, når du har et ledig øyeblikk, åpne Bibelen og fyll tankene dine med dens dyrebare sannheter! Vakt ditt sinn når du er opptatt på jobb, la det dvele ved Gud; snakk mindre og tenk mer. Og husk: "Menneskene skal stå til regnskap på dommens dag for hvert unyttig ord de taler." Tenk nøye over dine ord; dette vil stenge en dør for sjelens motstander. Begynn dagen med bønn; arbeid som for Gud. Hans engler er alltid ved din side og holder øye med dine ord, din oppførsel og måten du utfører ditt arbeid på. Hvis du vender deg bort fra gode råd og velger å omgå dem som du har grunn til å mistenke for ikke (589) å

være religiøst innstilt, selv om de bekjenner seg som kristne, vil du snart komme til å ligne dem. Du står på fristelsens vei, på Satans slagmark, og vil bli beseiret av hans slag med mindre du fortsatt er på vakt.—(Testimonies for the Church 4:588, 589.)

Hvor dere enn blir sendt, behold frykten og kjærligheten til Gud i deres hjerter. Gå daglig til Herren for instruksjon og veiledning; stol på Gud for lys og kunnskap. Be om denne instruksjonen og lyset til du mottar det. Det vil være til ingen nytte for deg å be og deretter glemme de tingene du har bedt om. Hold tankene dine på bønnen din. Du kan gjøre dette når du arbeider med hendene. Du kan si Herre, jeg tror; jeg tror av hele mitt hjerte. La Den Hellige Ånds kraft komme over meg.—(Fundamentals of Christian Education, 531.)

Ved å følge Kristus og se på ham som er din tros opphavsmann og fullender, vil du føle at du arbeider under hans øyne, at du er påvirket av hans nærvær og at han kjenner dine motiver. Ved hvert skritt vil du ydmykt spørre: Vil dette behage Jesus? Vil dette ære Gud? Morgen (616) og kveld bør oppriktige bønner sendes opp til Gud for hans velsignelse og veiledning. Sann bønn tar tak i den Allmektige og gir oss seier. På sine knær får den kristne styrke til å motstå fristelser.—(Testimonies for the Church 4:615.)

Bruk litt tid hver dag til bønn — De som vil ta på seg hele Guds rustning, og vie litt tid hver dag til meditasjon og bønn og studium av Skriftene, vil være knyttet til himmelen, og vil ha en frelsende, forvandlende innflytelse på dem rundt seg. Store tanker, en edel aspirasjon, en klar forståelse av sannheten og en følelse av plikt overfor Gud vil være deres. De vil lengte inderlig etter renhet, etter lys, etter kjærlighet, etter alle himmelske nådegaver. Deres inderlige bønner vil komme inn bak sløret. Denne klassen vil ha en hellig frimodighet til å tre inn i nærværet av den Uendelige. De vil føle himmelens lys og herlighet foran seg, og vil bli rensset, opphøyet og foredlet av dette intime bekjentskapet med Gud. Dette er den sanne kristens privilegium.

Abstrakt meditasjon er ikke nok; travelt arbeid er ikke nok; begge deler er nødvendig for å danne en kristen karakter. Styrken i alvorlig og stille bønn forbereder oss til å motstå samfunnets fristelser. Og likevel må vi ikke stenge oss ute fra verden, for vår kristne erfaring må være lys for verden. Ikke-troendes selskap vil ikke skade oss hvis vi blander oss med dem for å binde dem til Gud og er åndelig sterke nok til å motstå deres innflytelse.—(Testimonies for the Church 5:112, 113.)

Resultatene av daglig bønn — Det menneske som hver dag vender seg til Gud i bønn for å finne hjelp, støtte og kraft hos ham, vil sette seg høye mål og ha en klar forståelse av sannhet og plikt, og en stadig lengsel etter rettferdighet. Hvis vi alltid har forbindelse med Gud, vil vi i vår omgang med andre mennesker kunne meddele noe av den freden, det lyset og den tryggheten som finnes i vårt eget hjerte. Den åndelige styrken vi oppnår ved bønn, og de iherdige forsøkene på å oppøve sinnet i omtanke og omsorg, bereder oss for våre daglige plikter og gir oss sinnsro under alle livets forhold.

Holder vi oss nær til Gud, vil han gi oss ord å si til sitt navns ære. Han vil lære oss en strofe av englenes sang, de som takker og lover vår Himmelske Far. Alt vi gjør i livet, vil være preget av lys og kjærlighet fra ham som bor i oss. Ytre vanskeligheter kan ikke påvirke det livet som leves i troen på Guds Sønn.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 85.)

Bønn trengs daglig for å motstå Satan — Helliggjørelse er ikke et verk som skjer i et øyeblikk, en time eller en dag. Det er en stadig vekst i nåden. Vi vet ikke den ene dagen hvor hard kampen vil bli den neste dag. Satan lever og er virksom, og hver dag trenger vi til å rope alvorlig til Gud om hjelp og styrke til å stå ham imot. Så lenge Satan hersker, har vi selvet å underkue og skjødesynder å overvinne. Det er ikke noe hvilested, ikke noe punkt vi kan nå frem til der vi kan si at vi har oppnådd alt.—(Testimonies for the Church 1:340.)

Daglig bønn for å inkludere både fysiske og åndelige behov — Bønnen om daglig brød gjelder ikke bare det vi trenger rent fysisk for å oppholde det livet vi her lever. Den gjelder også vår åndelige føde, som er en forutsetning for å oppnå det evige liv. Jesus sier til oss: "Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som varer til evig liv." (Joh. 6,27) Han sier også: "Jeg er det levende brød som kommer ned fra Himmelen. Hvis noen eter av dette brødet, skal han leve evig." (Joh. 6,51) Vår Frelser er livets brød, og det er ved å grunne på hans kjærlighet, ved å åpne vårt hjerte for å ta imot den, at vi eter av det brødet som er kommet ned fra Himmelen.

Vi tar imot Jesus gjennom hans ord, og Den Hellige Ånd er gitt for å åpne vår forstand så vi kan forstå Guds ord, og for å åpne vårt hjerte til å ta imot dets sannheter. Når vi leser hans ord, må vår daglige bønn være at Gud må sende oss sin Ånd og veilede oss til sannheten, som vil gi oss den styrken dagen krever.

Gud har en bestemt hensikt med å lære oss hver dag å be om det vi trenger til kropp og sjel. Han vil vi skal forstå hvor avhengige vi er av hans stadige omsorg, og at vi må ha et stadig samfunn med ham. I dette samfunnet med Jesus gjennom bønn og studium av de vidunderlige sannhetene i hans ord, vil vår hunger bli stillet med brødet fra Himmelen, og vår tørst med vannet fra livets kilde.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 112, 113.)

I likhet med de tidlige kristne, må vi be daglig for Den Hellige Ånd — De, som paa Pinsedagen blev udrustet med Kraft fra det høje, blev ikke derved fritaget for yderligere Fristelser og Prøver. Naar de optraadte som Vidner for Sandhed og Kjærlighed, blev de atter og atter angrebet af al Sandheds Fiende, der vilde berøve dem Kristenlivets Erfaringer. Med alle de Kræfter, Gud havde skjænket dem. maatte de stræbe efter at naa til Mands Modenhed i Kristus Jesus. Daglig bad de om ny Naade, saa de kunde naa længere frem mod Fuldkommenhedens Maal. Ved Tro paa Gud lærte selv de syageste under den Helligaands Paavirkning at adnytte hvad der var dem skjænket, og blive helligede, rensede og forædlede i Sind og Hjerte. Og idet de i Ydmyghed underkastede sig den Helligaands Indflydelse og Paavirkning, øste de af Guddommens Fylde og blev dannet efter det guddommelige Billede. {AV 30.3}

Tidens Henskriden har ikke hidført nogen Forandring i det Løfte, som Kristus ved sin Bortgang gav om at sende den Helligaand som sin Repræsentant. Det skyldes ikke nogen Begrænsning fra Guds Side, at hans Naades Rigdomme ikke strømmer ned paa Jorden til Menneskene. Dersom Løftets Opfyldelse ikke ses i den Grad, man kunde vente, saa er det, fordi Løftet ikke bliver skattet, som det burde. Om alle var villige, vilde alle blive fyldt med Aanden. Overalt hvor Trangen til den Helligaand kun skjænkes liden Opmærksomhed. hersker der aandelig Tørke, aandeligt Mørke, aandeligt Frafald og Død. Der hvor Ting af mindre Betydning optager Tanken, der vil den guddommelige Kraft, som er saa nødvendig til Menighedens Vækst og Trivsel, og som vilde bringe saa mange andre Velsignelser med sig, mangle, selv om den tilbydes i ubegrænset Fylde. {AV 30.4}

Naar nu dette er det Middel, hvorigjennem vi skal modtage Kraft fra oven, hvorfor hungre og tørster vi saa ikke efter Aandens Gave? Hvorfor taler vi ikke om den, beder om den og prædiker om den? Herren er mere villig til at give dem den Helligaand, som tjener ham, end Forældre er til at give sine Børn gode Gaver. Enhver Arbejder bør opsende sin Bøn til Gud om en daglig Aandens Daab. Grapper af Missionsarbejdere bør komme sammen og bede om særskilt Hjælp, om himmelsk Visdom, for at de maa forstaa at lægge vise Planer og handle forstandigt. Især bør de bede Gud om at udgyde over sine udvalgte Sendebud i Missionsmarkerne et rigt Maal af sin Aand. Aandens Tilstedeværelse hos Guds Arbejdere vil give Sandhedens Forkyndelse en Kraft, som al Verdens Ære og Herlighed ikke vilde kunne give. {AV 30.5}}.—(The Acts of the Apostles, 49-51.)

Be om nåde for hver dags behov — Guds sannhet mottatt i hjertet er i stand til å gjøre deg vis til frelse. Når du tror og lyder den, får du nåde som er nok til pliktene og prøvelsene i dag. Nåde til morgendagen' trenger du ikke. Du bør føle at du bare har med dagen i dag å gjøre. Overvinn det onde i dag. Fornekt deg selv i dag. Våk og be i dag. Vinn seier i Gud i dag. Våre forhold og omgivelser, de forandringer som daglig inntreffer omkring oss, og Guds skrevne ord, som prøver og bedømmer alt — dette er nok til å lære oss vår plikt og vise oss akkurat hva vi bør gjøre i dag. I stedet for å la ditt sinn bevege seg i tankebaner der du ikke vil kunne oppnå noe gagn, bør du daglig granske Skriften og utføre de plikter i dagliglivet som kanskje forekommer deg trettende, men som noen må gjøre.—(Testimonies for the Church 3:333.)

Be daglig for forståelse av Bibelen — Men de som bekjenner seg til å tro på Jesus, bør alltid presse seg mot lyset. Daglig bør de be om at Den Hellige Ånds lys skal skinne på bladene i Den hellige bok, slik at de kan være i stand til å forstå ting i Guds Ånd.—(Fundamentals of Christian Education, 188, 189.)

Be daglig for velsignelsen sabbaten bringer — Alle de menneskene som betrakter sabbaten som et tegn mellom dem og Gud, som viser at han er den Gud som helliggjør dem, er representanter for prinsippene i hans regjering. De vil i sitt daglige liv holde lovene i hans rike. De vil daglig be om at sabbatens hellighet må hvile over dem. De vil ha Kristus med seg

hver dag, og de vil være eksempler på hans fullkomne karakter. Deres lys vil skinne daglig for andre, i form av gode gjerninger.—(Testimonies for the Church 6:353.)

En foreldres daglige bønn — Gjør arbeidet ditt behagelig med lovsanger. Hvis du vil ha en ren tavle i himmelens bøker, må du aldri bli irritert og aldri skjelle ut. La din daglige bønn være: "Herre, lær meg å gjøre mitt beste. Lær meg hvordan jeg kan gjøre arbeidet mitt bedre. Gi meg styrke og frimodighet." ... Bring Kristus inn i alt du gjør. Da vil livet ditt bli fylt med glede og takknemlighet. . . La oss gjøre vårt beste og gå frimodig fremover i Herrens arbeid med hjerter fylt av hans glede.—(Child Guidance, 148.)

Ungdom ber daglig for visdom og nåde — Det var meningen at Kristi liv skulle vise at rene, faste og bestemte prinsipper ikke er avhengig av et liv fritt for vanskeligheter, fattigdom og motgang. De prøvelser og savn som så mange klager over, holdt Kristus ut uten å klage. Og det er nettopp denne erfaringen de unge trenger, for den vil gjøre deres karakter fast og gjøre dem lik Kristus, så åndelig sterke at de kan motstå fristelse. De blir ikke overvunnet av Satans angrep dersom de fjerner seg fra mennesker som vil lede dem på avveier og ødelegge deres moral. Ved daglig bønn til Gud vil de få visdom og nåde fra ham til å tåle livets motganger og harde virkeligheter og til sist å bli seiervinnere. Troskap og et rent sinn kan vi bevare ved å være på vakt og be. Kristi liv var et eksempel på utholdende kraft som ikke fikk lov til å bli svekket av bebreidelse, spott, savn eller vanskeligheter. {UID 67.2}.

Det er slik det burde være med de unge. Dersom de får flere prøvelser, bør de vite at Gud setter deres troskap på prøve. Og i samme grad som de bevarer karakteren uberørt under vanskeligheter, vil deres sjelsstyrke, fasthet og utholdenhet øke, og de vil vokse seg sterke i ånden. - The Youth's Instructor, mars 1872. {UID 68.1}.—(Messages to Young People, 80.)

Lærerens behov for daglig bønn — Hver lærer bør daglig motta undervisning fra Kristus og bør arbeide kontinuerlig under hans veiledning. Det er umulig for ham med rette å forstå eller utføre sitt arbeid med mindre han er mye sammen med Gud i bønn. Bare ved guddommelig hjelp, kombinert med alvorlig, selvfornektende innsats, kan han håpe å gjøre sitt arbeid klokt og godt.

Med mindre læreren innser behovet for bønn og ydmyker sitt hjerte for Gud, vil han miste selve essensen i utdannelsen. Han bør vite hvordan han skal be og hvilket språk han skal bruke i bønn. "Jeg er vintreet, I er grenene; den som blir i mig, og jeg i ham, han bærer megen frukt; for uten mig kan I intet gjøre," sa Jesus [Johannes 15:5]. Læreren bør la troens frukt komme til syne i sine bønner. Han bør lære å komme til Herren og bønnfalle ham til han mottar forsikringen om at hans bønner blir hørt.—(Counsels to Parents, Teachers, and Students, 231.)

I Det gamle testamentets tid ba israelittene daglig —Morgen og kveld når prestene gikk inn i Det hellige for å ofre røkelse, var der daglige offer klart til å bli brakt på alteret i forgården. Disse tidspunkrene var av største betydning for dem som var samler til gudstjeneste utenfor

rabber. nakler. Før de rrådte inn i Guds nærvær ved presrens mellomkomst, skulle de alvorlig ransake sitt hjerte og bekjenne sin synd. De forente seg i stille bønn med ansiktet vendt mor helligdommen. Slik steg deres bønner opp sammen med røkelsen, idet roen grep fatt i den lovede frelsers fortjeneste, han som sonofferet var et forbilde på. De timene som var satt av til morgen- og kveldsofferet, ble betrakter som hellig tid, og ble etter hvert benytter som fasre bønnetider av hele det jødiske folk. Da jødene senere ble spredt ti! fjerne land, vendre de alltid ansiktet mot Jerusalem ved de bestemre tidene og bad til Israels Gud. Her har de kristne et eksempel på morgen- og aftenbønn. Selv om Gud fordømmer skikker og seremonier som er uten åndelig innhold, ser han med velbehag på dem som elsker ham og som morgen og kveld bøyer seg og ber om tilgivelse for sin synd og søker hans velsignelse.—(Patriarchs and Prophets, 353, 354.)

Daglig bønn nærer vår religiøse opplevelse— Religion må begynne med å tømme og rensa hjertet, og må næres av daglig bønn.—(Testimonies for the Church 4:535.)

Et daglig bønneliv krever alvorlig innsats — Et liv i daglig bønn og lovprisning, et liv som vil kaste lys over andres vei, kan ikke opprettholdes uten alvorlige anstrengelser. Men slike bestrebelser vil bære dyrebar frukt og bringe velsignelse ikke bare til mottakeren, men også til giveren. Uselviskhetsens ånd i arbeidet for andre gir karakteren dybde, fasthet og kristen nåde, og bringer fred og lykke til den som har den. Han sikter mot høyere mål. Det er ikke rom for latskap eller egoisme. De som praktiserer de kristne dyder vil vokse. De vil ha åndelig kraft og styrke og bli sterke til å arbeide for Gud. De vil ha en klar åndelig oppfatning, en fast, voksende tro og en aktiv kraft i bønn. De som våker over sjeler, og vier seg helt og fullt til de villfarendes frelse, arbeider helt sikkert på sin egen frelse.—(Testimonies for the Church 5:607.)

Engler markerer morgenbønnen — Dere øver alle sammen en innflytelse til godt eller ondt på andres sinn og karakter. Og nettopp den innflytelsen dere øver, blir skrevet i regnskapsboken i himmelen. En engel følger med dere og holder regnskap med deres ord og handlinger. Føler dere hjelpeløsheten og trangen til styrke fra Gud når dere står opp om morgenen? Og legger dere ydmykt og av hjertet deres trang frem for deres himmelske far? I så tilfelle legger engler merke til deres bønner, og hvis disse bønnene ikke er gått ut fra falske lepper, vil deres beskyttende engel være ved deres side når dere ubevisst står i fare for å gjøre det som ikke er rett, og øve en innflytelse som vil få andre til å gjøre urett, og tilskynde dere til å følge en bedre vei, velge deres ord for dere og påvirke deres handlinger. Hvis dere ikke føler noen fare, og hvis dere ikke sender opp noen bønn om styrke til å stå fristelsene imot, vil dere ganske sikkert komme på avveier. Deres forsømmelse av plikten vil bli skrevet i Guds bok i himmelen, og dere vil bli funnet for lette på dommens dag.

Hvis dere ikke føler noen fare, og hvis dere ikke sender opp noen bønn om styrke til å stå fristelsene imot, vil dere ganske sikkert komme på avveier. Deres forsømmelse av plikten vil

bli skrevet i Guds bok i himmelen, og dere vil bli funnet for lette på dommens dag.— (Testimonies for the Church 3:363, 364.)

Praksisen med daglig bønn skal ikke følges tilfeldig — Ikke la deg styre av omstendighetene - Familieandakter skal ikke styres av omstendighetene. Du bør ikke be av og til og så forsømme det når du en dag har mye å gjøre. Ved å gjøre det, vil du få barna dine til å betrakte bønn som ikke særlig viktig. Bønn er svært viktig for Guds barn, og takkoffer bør bringes til Gud morgen og kveld. Salmisten sier: "Kom, la oss rope av glede for Herrens åsyn, rope av glede for vår frelses klippe, møte med takksigelse for hans åsyn, rope i sang til hans pris!"¹¹ Manuskript 12, 1898.

Fedre og mødre! Ikke unnlat å samle din familie rundt Guds alter, uansett hvor opptatt du måtte være. Be om de hellige englenes beskyttelse i deres hjem. Husk at barna deres er utsatt for fristelser.¹² Helse og lykke, s. 52.

I våre bestrebelser på å gjøre våre gjester komfortable og lykkelige, bør vi ikke glemme våre forpliktelser overfor Gud. Bønnestunden bør ikke neglisjeres til fordel for andre hensyn. Man bør ikke snakke og underholde seg så lenge at alle blir for trøtte til å nyte andakten. Å gjøre det er å gjøre et dårlig offer til Gud. Vi bør tilby våre bønner og løfte stemmen i glad, takknemlig lovprisning så tidlig på kvelden at vi kan be ettertenksomt og uten hastverk.

La enhver besøkende i et kristent hjem innse at andaktsstunden er den mest dyrebare, helligste og lykkeligste timen på dagen. Disse andaktene utøver en foredlende, oppløftende innflytelse på alle som tar del i dem. De gir ånden en følelse av fred og behagelig hvile.— (Child Guidance, 520, 521.)

Daglig bønn om å stige opp til Gud som søt røkelse — Abraham, Guds venn, levde et liv i bønn. Uansett hvor han slo opp teltet sitt, ble det bygget et alter i nærheten. Her ofret han morgen- og kveldsofferet. Når teltet ble flyttet, ble alteret stående, og de vandrende kanaaneerne som kom til et slikt sted, visste hvem som hadde vært der. Når de hadde slått opp teltet, satte de opp alteret og tilba den levende Gud.

På denne måten skal kristne hjem være lys i verden. Morgen og kveld skal bønner sendes opp fra disse hjemmene til Gud som velluktende røkelse. Da vil Hans nåde og velsignelse senke seg over de bedende som morgendugg.

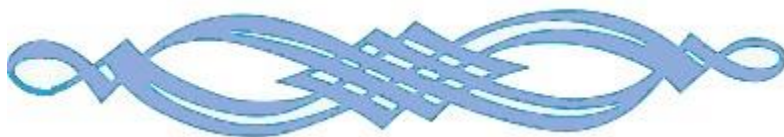
Fedre og mødre, hver morgen og kveld, samle barna deres rundt dere og løft deres hjerter opp til Gud i ydmyk bønn om hjelp. Dine kjære er utsatt for fristelser. Unge og gamle møter daglig vanskeligheter på sin vei. De som ønsker å leve et tålmodig, kjærlig og tilfreds liv, må be. Bare når vi fortsetter å få hjelp fra Gud, kan vi vinne seier over oss selv.

Hver morgen, innvi deg selv og barna dine til Gud for dagen. Ikke legg planer måneder og år inn i fremtiden. Fremtiden tilhører ikke deg. Dere har fått en kort dag. Arbeid for Mesteren gjennom dagens timer som om det var din siste dag på jorden. Legg alle dine planer frem for

Gud, slik at du kan oppfylle dem eller forkaste dem, alt etter hva han viser deg i sitt forsyn. Følg hans planer i stedet for dine egne, selv om det betyr å gi opp favorittplanene dine. På denne måten vil livet bli mer og mer formet etter Guds vilje, "og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare eders hjerter og eders tanker i Kristus Jesus." Fil 4,7.—(Testimonies for the Church 7:44.)

Hva du skal be om daglig — Vi må lære oss å se på enhver plikt som hellig, hvor liten den enn virker, fordi den er en del av tjenesten for Gud. Vi burde be hver dag: «Herre, hjelp meg til å gjøre mitt beste. Lær meg hvordan jeg kan utføre mitt arbeid bedre. Gi meg kraft og frimodighet. Hjelp meg til å la mitt arbeid være preget av den kjærlige tjenesten Frelserens utførte.» {HOL 361.5}— (The Ministry of Healing, 474.)

Du må hellige deg til Gud hver morgen. Dette må være din aller første handling. La din bønn være: «Ta meg Herre, og la meg helt høre deg til. Jeg legger alle mine planer ved Dine føtter. Bruk meg i dag i Din tjeneste. Bli hos meg, og la all min gjerning bli gjort i Deg!» Dette er et daglig gjøremål. Overlat deg hver morgen til Gud for den dag som er begynt. Overlat alle dine planer til Ham, slik at Han kan gjøre dem til virkelighet eller forkaste dem, etter som Han ser det er best. Slik kan du hver dag legge deg i Guds hånd, og på den måten vil ditt liv mer og mer bli dannet etter Jesu liv. {VTK 81.1}.—(Steps to Christ, 70.)

Kapitel 15—Jesu Eksempel i Bønn

Følg Jesu eksempel ved å starte dagen med bønn— Det var i stunder alene med Gud i bønn at Jesus fikk visdom og kraft. La de unge følge hans eksempel og tilbringe en stille stund sammen med sin Far i himmelen morgen og kveld, og så løfte sine tanker til Gud gjennom dagen. Hvert steg på vår vei sier han: "Jeg er Herren din Gud; jeg har grepet din høyre hånd og sier til deg: Vær ikke redd! Det er jeg som hjelper deg" (Jes 41,13). Hvis barna våre kunne lære dette om morgenen i livet sitt, hvilken friskhet og kraft, hvilken glede og skjønnhet ville komme inn i livet deres!—(Education, 259.)

Jesu alvorlige bønner står i kontrast til våre svake bønner —Om Kristus sa han: "Han var da i frykt for døden og ba mer alvorlig." I hvilken kontrast til denne forbønnen fra himmelens majestet er de svake, hjerteløse bønnene som sendes opp til Gud. Mange er fornøyd med en liten tjeneste, og få har en oppriktig, oppriktig og hengiven lengsel etter Gud.—(Testimonies for the Church 4:534.)

Hvis Jesus trengte å be mens han var på jorden, hvor mye mer burde vi — Under sine vandring på jorden lærte Jesus disiplene hvorledes de skulle be. Han oppfordret dem til å legge sine daglige behov frem for Gud og kaste alle sine byrder på ham. Og hans forsikring til dem at deres bønner ville bli hørt, er en forsikring også til oss. {VTK 109.3}

Jesus selv ba ofte da han var her nede. Frelseren stilte seg på like fot med oss i våre behov og vår svakhet, og han henvendte seg til sin Far i bønn og påkallelse for å få ny kraft så han kunne gå ut styrket til sine plikter og prøvelser. Han er vårt eksempel i alle ting. Han er en bror i våre skrøpeligheit, «prøvet på samme måte som vi» (Hebr 4,15). Men fordi han var uten synd, vek hans natur med avsky tilbake fra det onde. Oppholdet i en syndig verden påførte ham stor kamp og indre smerte. Hans menneskelige natur gjorde bønnen til en nødvendighet og en forrett. I samtale med sin Far fikk han trøst og glede. Men hvis menneskenes frelser, Guds Sønn, fant det nødvendig å be, hvor meget mer må da ikke svake, syndige mennesker kjenne nødvendigheten av inderlig og velholdende bønn! {VTK 110.1}.—(Steps to Christ, 93, 94.)

Kristus kjempet i oppriktig bønn og sendte opp bønner med høye rop og tårer for dem han kom til jorden for å frelse. Hvor alvorlig og inderlig bør vi derfor ikke be uopphørlig. Hvor viktig det er å få hjelp ved kontinuerlig bønn om hjelp, den hjelpen som bare kan komme fra Herren. Hvis du finner tid og stemme til å be, vil Herren finne tid og stemme til å svare deg.—(The Review and Herald, April 1, 1890.)

Jesus ba om styrke til å tåle prøvelser — Få er villige til å etterligne hans forbløffende prestasjoner, til å utholde hans lidelser og forfølgelser, og til å dele hans anstrengende arbeid med å bringe lys til andre. Men få vil følge hans eksempel med oppriktig, inderlig bønn til Gud om styrke til å utholde dette livets prøvelser og oppfylle dets daglige plikter. Kristus er

vår frelses kaptein, og ved sine egne lidelser og offer gir han alle sine etterfølgere et eksempel på at årvåkenhet og bønn og utholdende innsats er nødvendig fra deres side hvis de med rette vil representere den kjærligheten som bodde i hans bryst for den falne rase.—(The Review and Herald, February 23, 1886.)

Jesu styrke kom fra bønn —Kristus fikk sin kraft gjennom bønn. Han var blitt menneske, og han bar våre svakheter og ble synd for oss. Kristus trakk seg tilbake til lundene eller fjellene med verden og alt annet stengt ute. Han var alene med sin Far. Med intenst alvor øste han ut sine bønner og la all sin sjels styrke i å gripe den uendeliges hånd. Når nye og store prøvelser ventet ham, pleide han å dra bort til ensomheten i fjellene og tilbringe hele natten i bønn til sin himmelske Far.

Hvis Kristus er vårt forbilde i alle ting, og hvis vi etterligner hans eksempel ved oppriktig, oppriktig bønn til Gud om at vi kan få kraft i hans navn, som aldri ga etter for Satans fristelser, til å motstå fiendens listige angrep, vil vi ikke bli beseiret av ham.—(The Youth's Instructor, April 1, 1873.)

I et liv som helt var viet til gagn for andre, var det nødvendig for Jesus å trekke seg tilbake fra ferdselsårene og fra mengden av mennesker som fulgte ham dag etter dag. Han måtte trekke seg bort fra den stadige aktivitet og nærkontakt med mennesker i nød for å søke ensomhet og uforstyrret samfunn med sin Far. Fordi han var ett med menneskene og hadde deres behov og svakheter, var han helt avhengig av Gud. På det hemmelige bønnestedet søkte han guddommelig kraft, så han kunne gå styrket ut til sine plikter og prøver. I denne syndens verden hadde Jesus sjelelige kamper og kvaler. I samfunnet med Gud kunne han kaste av seg sorgens byrder som holdt på å knuse ham. Her fant han trøst og glede.

I Kristus nådde menneskehetens rop frem til den uendelige miskunns Far. Som menneske bønnfalt han Gud inntil hans menneskelighet var fylt med en himmelsk kraft som skulle forene det menneskelige med det guddommelige. Gjennom et stadig samfunn med Gud mottok han liv fra ham, så han kunne gi liv til verden. Hans erfaring må også bli vår.

«Kom med til et ensomt sted, ... og hvil litt!» sier han til dem som er trette. Det er ikke klokt stadig å være tyngt av arbeid og stress, selv når det gjelder omsorgen for andre menneskers åndelige behov. På den måten blir ens eget åndelige liv forsømt, og sinnets og kroppens krefter blir overbelastet. Det kreves selvfornektelse og offer av Kristi disipler. Men de må passe på at de ikke blir så overivrige at Satan benytter seg av den menneskelige svakhet til skade for Guds verk.—(The Desire of Ages, 362, 363.)

Han som var « Mann full av piner og vel kjent med sykdom », går et lite stykke bort fra dem, og der ber han til sin himmelske Far med sterke rop og tårer. Han ber om styrke til å holde ut prøven på menneskenes vegne: Selv må han ta imot ny kraft fra Allmakten, for bare på den måten kan han møte fremtiden. Han øser ut sitt hjertes lengsler når det gjelder disiplene - at deres tro ikke må svikte når timen for mørkets makter er inne. Duggen brer seg over den

bøyde skikkelsen, men han enser det ikke. Skyggene samler seg tett omkring ham, men han legger ikke merke til hvor mørkt det er.—(The Desire of Ages, 419, 420.)

Da Jesus gikk ut i ørkenen, var han 'omgitt av Faderens herlighet. Helt fordypet i fellesskapet med Gud var han hevet over menneskelige svakheter. Men herligheten vek bort, og alene måtte han kjempe mot fristelsene. De presset seg inn på ham uten stans. Hans menneskelige natur vek tilbake for striden som ventet ham. I førti dager fastet og bad han. Han var svak og utmattet av sult, trett og uttæret av åndelig smerte. "Han var verre tilredt enn noen mann" (Jes 52,14). Nå hadde Satan en mulighet. Nå mente han at han kunne overvinne Kristus.—(Selected Messages 1:227, 228.)

For den gudhengivne arbeider er det en vidunderlig trøst i kunnskapen om at selv Kristus i sitt liv på jorden daglig søkte Faderen om nye forråd av den nåden han trengte; og fra dette samfunn med Gud gikk han ut for å styrke og velsigne andre.

Se Guds Sønn bøye seg i bønn til sin Fader! Skjønt han er Guds Sønn, styrker han sin tro ved bønn, og ved samfunn med himmelen samler han kraft for seg selv til å motstå det onde og til å tjene menneskene i deres nød. Som vår slekts "eldre bror" kjenner han trangen hos dem som ønsker å tjene ham, skjønt de er omgitt av skrøpelighet og lever i en verden hvor det er synd og fristelse. Han kjenner til at de budbærere som det behager ham å sende ut, er svake, feilende mennesker; men til alle som overgir seg helt til hans tjeneste, lover han guddommelig bistand. Hans eget eksempel er en forsikring Om at alvorlig, utholdende bønn til Gud i tro — en tro som leder til fullstendig tillit til Gud og til en uforbeholden he! ligelse til hans gjerning — vil formå å skaffe menneskene Den Hellige Ånds hjelp i kampen mot synd.

Enhver arbeider som følger Kristi eksempel, vil være beredt til å ta imot og gjøre bruk av den kraften som Gud har lovt sin menighet til å modne jordens høst. Når evangeliets forkynnere morgen etter morgen bøyer kne for Herren og for nyer sitt løfte om helligelse til ham, så vil han tilstå dem sin Hellige Ånds nærvær med dens livgivende, helliggjørende kraft. Når de går ut til dagens plikter, har de forvissningen om at Den He! lige Ånd som det usynlige redskap setter dem i stand til å være "Guds medarbeidere". 1 Kor. 3, 9. — The Acts of the Apostles, side 56. —(Gospel Workers, 510, 511.)

Bønn styrket Jesus for prøvelser — Kristus, vår Frelser, ble fristet i alle ting slik vi er, men uten synd. Han tok på seg menneskelig natur og ble funnet i sitt utseende som et menneske, hans nødvendigheter var et menneskes nødvendigheter. Han hadde fysiske behov som måtte tilfredsstilles og kroppslig tretthet som måtte lindres. Det var gjennom bønn til sin himmelske Far at han ble styrket for pliktene og prøvelsene. Dag for dag gjorde han sin plikt og forsøkte å redde sjeler. ... Og han tilbrakte hele netter i bønn for de fristede.

De timene Frelseren tilbrakte i bønn om natten i fjellene eller i ørkenen, var nødvendige for å forberede ham på de prøvelsene han skulle gjennomgå de neste dagene. Han følte

behovet for å få sjel og kropp forfrisket og styrket slik at han kunne motstå Satans fristelser; og de som ønsker å leve som ham, vil føle det samme behovet. — (Maranatha, 85.)

Mens det var stille i Jerusalem, og disiplene hadde vendt tilbake til sine hjem for å hvile seg, sov ikke Jesus. Hans guddommelige bønn steg opp til Faderen for disiplene, for at de skulle bli bevart fra de onde innflytelsene som de daglig ville møte i verden, og for at hans egen sjel skulle bli styrket og styrket for den kommende dags plikter og prøvelser..—(The Review and Herald, August 17, 1886.)

Bønn forynget Jesus — Disiplene ble dypt grepet da de hørte hvordan han ba. De hadde ofte lagt merke til at han tilbrakte mange timer alene i samtale med Gud. Hele dagen lang tjente han folket som trengte seg omkring ham, og han var også opptatt med å imøtegå rabbinernes farlige villfarelser. Han måtte ofte arbeide uten engang å kunne ta en pause, og han ble ofte så sliten at hans mor og brødre og selv hans disipler var redde for at han skulle komme til å sette livet til. Men når han kom tilbake fra bønnestunden etter den strevsomme dagen, la de merke til at det hvilte fred over ansiktet hans, og hele mennesket syntes å ha fått ny kraft og styrke.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 102.)

Bønn opprettholdt Jesu åndelige liv — Det var ikke bare på korset Kristus ofret seg for menneskene. «Han gikk omkring overalt og gjorde godt» (APG 10.38 Ntr), og hver dag ga han av seg selv. Et slikt liv kunne bare holdes ved like på en måte. Jesu liv var avhengig av Gud og samfunnet med ham. Jesus levde i stadig tillit, og det ubrutte samfunnet med Gud styrket ham. Han verken sviktet eller vaklet i sin tjeneste for himmelen og jorden.

Han var i bønn ved Guds trone til han som menneske ble fylt av en himmelsk kraft som forente menneskenaturen med det guddommelige. Han mottok liv fra Gud og ga det videre til andre..—(Education, 80, 81.)

Jesu bønneliv avslører hemmeligheten bak åndelig kraft — Da Frelseren levde her på jorden, stod han i et nært forhold til naturen og Gud. På denne måten var han et eksempel for oss og viste oss hemmeligheten bak det å leve et kraftfullt liv.—(Counsels on Health, 162.)

Jesus ba som forberedelse til spesielle oppgaver — Når Jesus forberedte seg til en stor prøve eller en viktig oppgave, trakk han seg tilbake til ensomheten oppe i fjellet, hvor han bad til sin Far hele natten gjennom. Han bad gjennom en hel natt før han satte Disiplene inn i tjenesten, før Bergprekenen, før forklarelsen og før han skulle gå gjennom lidelsene i retten og på korset og den herlige oppstandelsen etterpå. {HOL 392.3}.

Også vi trenger å sette til side tid til bønn og ettertanke for å hente styrke til vårt åndelige liv. Vi verdsetter ikke høyt nok den kraft og mulighet som ligger i bønn. Det er sjelden vi opplever nøyaktig det samme to ganger. Stadig skjer det noe nytt, og vi må gjennom nye prøvelser, hvor det ikke er nok å stole på tidligere erfaring. Vi trenger det lyset som hele tiden kommer fra Gud. {HOL 392.4}.—(The Ministry of Healing, 509.)

Jesu menneskelighet gjorde bønn til en nødvendighet — Fordi det menneskelige var i ham, følte han trang til å bli styrket av sin far. Han hadde utvalgte steder for bønn. Han likte å ha samfunn med sin far ute i ensomheten mellom fjellene. Ved denne religionsøvelsen ble hans hellige, menneskelige sjel styrket til dagens prøvelser og plikter. Vår Frelser tok selv del i vår trang og våre skrøpeligheter. Hans bønner og påkallelser lød om nettene når han søkte sin Far om nye forråd av kraft, for at han måtte kunne tre frem styrket, opplivet og utrustet til plikter og prøvelser. Han er vårt eksempel i alle ting. Han er en bror i våre skrøpeligheter, men er ikke i besittelse av de samme lidenskaper. Som den syndfrie vek hans natur tilbake fra det onde. Han holdt ut i kamper og sjelekval i en syndig verden. Hans menneskelighet gjorde bønn til en nødvendighet og en forrett. Han trengte all den sterke, guddommelige støtte og trøst som hans far var beredt til å gi ham — han som til beste for menneskene hadde forlatt himmelens gleder og valgt sitt hjem i en kald og utakknemlig verden. Kristus fant trøst og glede i samfunnet med sin Far. Her kunne han tømme sitt hjerte for de sorger som trykket ham. Han var en smertenes mann og kjent med sorg.

Vårt eksempelDagen igjennom utførte han et alvorlig arbeid med å gjøre godt mot andre og frelse mennesker fra tilintetgjørelse. Han helbredet de syke, trøstet dem som sørget, og brakte frimodighet og håp til de fortvilte. Han oppreiste de døde til liv. Og når hans dagsverk var endt, gikk han kveld etter kveld vekk fra byens forvirring, og i en eller annen avsidesliggende lund lå han bøyd i bønn til sin Far. Til tider skinte månens klare stråler på hans bøyde skikkelse. Til andre tider ble alt lys fordunklet av skyer og mørke. Duggen og rimfrosten fra natten hvilte på hans hode og skjegg mens han lå og ba. Ofte fortsatte han sine påkallelser hele natten. Han er vårt eksempel. Hvis vi kunne huske på dette og etterligne ham, ville vi bli meget sterkere i Gud...

Dersom menneskenes Fader, som hadde guddommelig styrke, følte trang til bønn, hvor mye mer bør ikke svake, syndige mennesker innse hvor nødvendig det er med bønn — brennende, stadig bønn! Når Kristus ble hardest angrepet av fristelse, spiste han ikke noe. Han overga seg til Gud, og i alvorlig og fullkommen underkastelse under Faderens vilje vant han seier. De som bekjenner seg til sannheten for disse siste dager, bør fremfor alle andre som bekjenner seg til å være kristne, etterligne det store guddommelige mønster i bønn.

“Det er nok for disippelen at han blir som sin mester, og tjeneren som sin herre.” Matt. 10, 25. Ofte dekker vi bordene våre med overdådige retter, som hverken er sunne eller nødvendige, fordi vi synes bedre om slikt enn om selvfornektelse, om frihet for sykdom og om et friskt sinn. Jesus ba alvorlig til sin Far om styrke. Guds Sønn, som var guddommelig, betraktet dette til og med for sitt eget vedkommende, for å være av større betydning enn å sitte ved det mest overdådige bord. Han har gitt oss et synlig bevis for at bønn er nødvendig hvis vi skal få styrke til å kjempe mot mørkets makter og til å gjennomføre den oppgaven som er lagt på oss. Vår egen styrke er svakhet, men den kraft Gud gir, er mektig og vil gi hver den som oppnår den, mer enn seier.—(Testimonies for the Church 2:201-203.)

Jesus tok seg tid til bønn, uansett hvor travelt eller sliten han var — Kristus var ikke knipen i sin tjeneste for andre. Han talte ikke arbeidstimer. Han la all sin tid, sitt hjerte, sin sjel og styrke i medmenneskelig arbeid. Han slet seg gjennom anstrengende dager, og gjennom lange netter lå han bøyd i bønn om å få nåde og utholdenhet, slik at han kunne utføre en enda større tjeneste. Med sterke rop og tårer bønnfalt han himmelen om at hans menneskenatur måtte få styrke, hjelp til å møte den listige fienden i alle hans forførelser, kraft til å fullføre sin gjerning med å høyne menneskeheten. Han sa til sine arbeidere: «Jeg har gitt dere et forbilde, for at også dere skal gjøre slik som jeg har gjort mot dere.» Joh 13:15. {HOL 384.2}.—(Ministry of Healing, 500.)

Jesus ba tidlig om morgenen — Tidlig om morgenen var han ofte på et eller annet øde sted i stille ettertanke, studium av Guds ord eller i bønn. Fra disse uforstyrrede stundene gikk han tilbake til sitt hjem for igjen å ta fatt på sine plikter, og for å være et eksempel på tålmodig strev.—(Counsels on Health, 162.)

Jesus hadde spesifikke steder for bønn — Vi bør ha et sted for oss selv til personlig bønn. Jesus hadde bestemte steder hvor han hadde samfunn med Gud, og det samme burde vi ha. Vi behøver ofte å søke dit hvor vi kan være alene med Gud.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 84.)

Jesus ba for vår regning — Jesus ofte var trett på grunn av uopphørlig arbeid, selvfornektelse og selvoppofrelse for å velsigne de lidende og trengende] Han tilbrakte hele netter i bønn på ensomme fjell, ikke på grunn av sin svakhet og behov, men fordi han så og følte deres naturlige svakheter mot fiendens fristelser, på de punktene der dere nå er overvunnet. Han visste at du ville være likegyldig til dine farer og ikke ville føle ditt behov for bønn. [Det var for vår skyld at han sendte sine bønner opp til sin Far med høye rop og tårer.—(Testimonies for the Church 3:379.)

Jesu disipler ble imponert over hans bønnevane — “Det var ikke for seg selv, men for andre han levde, tenkte og ba. Etter timer tilbrakt sammen med Gud kom han til menneskene morgen etter morgen for å bringe himmelens lys til dem, Dag etter dag fikk han sin dåp av Den Hellige Ånd, I de tid. lige timene av en ny dag vekte Herren ham fra hans søvn. Hans sjel og lepper ble salvet med nådens olje for at han skulle dele med andre, Ordene ble gitt ham nye og friske fra de himmelske saler, ord han kunne tale i rette tid til de trette og bekymrede. Han sa: “Herren min Gud har gitt meg en disippels tunge, så jeg med mitt ord kan styrke den trette. Hver morgen vekker han mitt øre, så jeg kan høre på disiplers vis.”

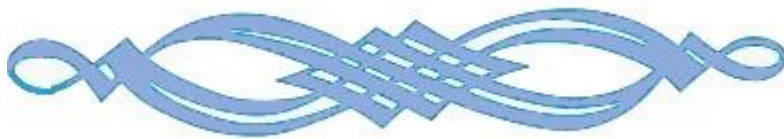
Det gjorde et sterkt inntrykk på disiplene å høre Kristi bøn. ner og se hvordan han hadde gjort det til en vane å søke samfunn med Gud, En dag hadde de vært borte fra ham en stund. Da de kom tilbake, fant de ham fordypet i inntrengende bønn. Han syntes ikke å merke at de var kommet, men fortsatte bare å be høyt. Disiplene ble dypt beveget. Da han hadde sluttet å be, sa de: “Herre, lær oss å be.” — (The Review and Herald, August 11, 1910.)

Herrens bønn viser skjønnhet i enkelhet — Jesus lærte sine disipler at bare den bønn som kommer fra oppriktige lepper, foranlediget av sjelens faktiske behov, er ekte og vil bringe himmelens velsignelse til den som ber. Han ga en kort, omfattende bønn til disiplene sine. Denne bønningen, for sin vakre enkelhet, er uten sidestykke. Det er en perfekt bønn for offentlig og privat liv; den er verdig og opphøyet, men likevel så enkel at barnet ved morens kne kan forstå den. Guds barn har gjentatt denne bønningen i århundrer, og likevel har den ikke mistet sin glans. Som en perle av verdi fortsetter den å bli elsket og verdsatt. Denne bønningen er en fantastisk produksjon. Ingen vil be forgjeves hvis deres bønner er inkorporert med prinsippene i den.

Vore offentlige bønner burde være korte og kun uttrykke sjælens virkelige ønsker, idet vi beder i enfoldighet og enkel tillidsfuldhet om netop de ting, vi behøver. Bøn fra det ydmyge, sønderknuste hjerte er sjælens livsnødvendige ånde, som hungrer efter retfærdighed.—(The Signs of the Times, December 3, 1896.)

Jesus knelte da han ba — Både i offentlig og i privat tilbedelse er det vår forrett å kunne bøye våre kne for Herren når vi sender våre bønner opp til ham. Jesus, som er vårt eksempel, «falt på kne» og ba. Om hans disipler sies det at også de «falt på kne og ba». Paulus uttalte: «Derfor bøyer jeg mine kne for Faderen.» Da Esras bekjente Israels synder for Gud, knelte han. Om Daniel står det at «tre ganger om dagen bøyde han sine kne med bønn og lovprisning for sin Guds åsyn». Lnk. 22, 41; Ap. gj. 9, 40; 20,36; 21,5; Ef. 3, 14. Se Esras 9, 5; Dan. 6, 11. {UID 212.1}.”— (Messages to Young People, 251.)

Overvei nøye Jesu leksjoner om bønn — Vi bør nøye overveie Kristi lærdommer angående bønn. Det er en guddommelig vitenskap i bønningen. Hans lignelse bringer for dagen prinsipper som alle trenger å forstå. Han viser hva bønnens sanne ånd består i. Han lærer oss hvor nødvendig det er å holde ut i å legge våre ønsker fram for Gud. Og han forsikrer oss om hvor villig han er til å høre vår bønn og svare på den. {OSLv 92.5}.—(Christ’s Object Lessons, 142.)

Kapitel 16—Privat Bønn

Privat bønn er viktig — Familie og offentlig bønn er ikke nok i seg selv. Bønn i hemmelighet er ganske viktig; i ensomhet er sjelen utsatt for Guds granskende øye og hvert motiv blir gransket. Bønn i hemmelighet! Så dyrebar! Sjelen kommuniserer med Gud. Skjult bønn blir bare hørt av den bedende Gud. Ingen nysgjerrige ører skal ha byrden av slike forespørsler. I skjult bønn er sjelen fri fra omgivelsenes påvirkning, fri fra uro. I stillhet, men brennende, vil den nå ut til Gud. Bønn i hemmelighet er ofte forvrengt, og i høylytt bønn kommer ikke dens søte intensjoner ut. I stedet for en stille, rolig tillit til Gud, blir sjelen trukket inn i enkle, basale toner, stemmen heves til en høy tonehøyde, og skjult bønn mister sin mykgjørende, hellige effekt.

Det vil være en storm av følelser, en storm av ord, som vil gjøre det umulig å oppfatte den lave vedvarende stemmen som snakker til sjelen i skjult, ekte hjertefølt helliggjørelse. Skjult bønn, rett utført, forårsaker mye godt. Men bønn bedt åpent til hele familien og nabolaget er ikke stille bønn, selv om det er slik ment, og guddommelig styrke oppnås ikke derfra. Livlig og jevnt vil innflytelsen strømme fra Ham som våker i det skjulte, som er lydhør for å svare på bønner som kommer fra hjertet. Ved en stille enkel tro konsulterer sjelen Gud og samler til seg guddommelige lysstråler for sin styrke og støtte og for å tåle Satans kamp. Gud er vår festning..—(Testimonies for the Church 2:189, 190.)

Personlig bønn, familiebønn, bønn ved offentlige gudstjenester er helt nødvendig. Og vi må oppfylle våre bønner. Vi må samarbeide med Kristus i hans arbeid. —(Testimonies for the Church 7:239.)

Alle trenger å våke og be kontinuerlig — Det ondes begynnelse var forsømmelse av årvåkenhet og bønn, deretter kom forsømmelse av andre religiøse plikter, og dermed ble veien beredt for alle syndene som fulgte. Enhver kristen vil bli angrepet av verdens fristelser, av den kjødelige naturens krav og av Satans umiddelbare fristelser. Ingen er trygge. Uansett hvilken erfaring vi har, uansett hvor høy vår stilling er, må vi våke og be uten avbrudd. Vi må daglig beherskes av Guds Ånd, ellers blir vi behersket av Satan.—(Testimonies for the Church 5:102.)

Be til enhver tid — Vi må være bønnens kvinner og menn. Våre bønner må ikke være svake, tilfeldige og løse, men alvorlige, utholdende og stadige. Det er ikke nødvendig at vi til enhver tid skal bøye kne under bønn. Venn deg til å snakke med Frelseren når du er alene, når du er ute og går, og når du er opptatt i ditt daglige arbeid. La hjertet hele tiden være oppløftet i en stille bønn om hjelp, om lys, om kraft, om kunnskap. La ethvert åndedrett være en bønn.—(Temperance, 135.)

Veien til Guds trone er alltid åpen. Du kan ikke alltid ligge på kne i bønn, men dine stille sukk om styrke og ledelse kan stadig stige opp til Gud. Når du fristes, slik som du kommer til

å bli, kan du søke tilflukt i Den Høyestes ly. Hans evige armer vil være under deg.—(Counsels on Health, 362.)

Hemmelig bønn er passende hvor som helst, når som helst — Be i lønnkammeret, og la ditt hjerte ofte være løftet opp til Gud når du utfører ditt daglige arbeid. Det var på denne måten Enok vandret med Gud. Lik dyrebar røkelse stiger disse tause bønner opp for nådens trone. Satan kan ikke overvinne den som i hjerte holder fast ved Gud. {VTK 117.1}

Det er ingen tid og ikke noe sted det er upassende å vende oss til Gud. Det finnes ikke noe som kan holde oss fra å løfte vårt hjerte opp i inderlig bønn. I folkestimmelen på gaten så vel som midt under en viktig avgjørelse kan vi be Herren om guddommelig ledelse, på samme måte som Nehemias gjorde da han la frem sin forespørsel for kong Artaxerxes. Hvor vi enn måtte være, kan vi finne et lønnkammer der vi kan tale med Gud. Vi bør alltid holde døren til vårt hjerte åpen og innby Jesus til å komme og bli hos oss som en himmelske gjest. {VTK 117.2}.—(Steps to Christ, 98, 99).

Bønn bringer oss inn i Guds nærvær — Bønn, enten den fremsies i offentlig forsamling, ved familiealteret eller i hemmelighet, plasserer mennesket direkte i Guds nærvær. Ved uopphørlig bønn kan ungdommen motta prinsipper som er så faste at de mektigste fristelser ikke vil svekke deres troskap til Gud.—(My Life Today, 18.)

Bønn holder oss i forbindelse med Kristus — Vi skulle be mer i vårt lønnkammer. Jesus er vintreet og vi er grenene. Hvis vi vil vokse og bære frukt, må vi stadig hente kraft og næring fra Det levende vintre, for atskilt fra vintreet har vi ingen styrke.

Jeg spurte engelen hvorfor det ikke var mer tro og kraft i Israel. Han svarte: “Dere slipper Herrens arm for tidlig. Bær dine bønner inntrengende fram for tronen og hold ut i stor tro. Løftene er sikre. Tro at dere vil få de ting dere ber om og dere skal få dem.” —(Early Writings, 73.)

Privat bønn opprettholder sjelen — Å leve etter Guds ord på denne måten innebærer at vi overgir hele livet til ham. Vi vil stadig føle at vi er avhengige av ham, og hjertet vil strekke seg etter Gud. Vi må be, for bønn er sjelens liv. Bønn i familien og i menigheten har sin plass, men det er vårt personlige samvær med Gud som holder liv i sjelen.—(Education, 258.)

Privat bønn er nødvendig for å bli personlig kjent med Gud — Å, kjenner vi Gud slik vi burde? Hvilken trøst, hvilken glede vi skulle ha hvis vi daglig lærte de leksjonene han ønsker at vi skal lære! Vi må kjenne Ham ved en eksperimentell kunnskap. Det vil være lønnsomt for oss å tilbringe mer tid i hemmelig bønn og bli personlig kjent med vår himmelske Far.—(Medical Ministry, 102.)

Guds folk forsømmer hemmelig bønn — Jeg er gjentatte ganger blitt vist at Guds barn forsømmer å be, særlig i sitt lønnkammer. Mange utøver ikke den tro som det er deres privilegium og plikt å utøve. De venter ofte på den følelsen som bare troen kan gi. Følelse er

ikke tro. Dette er to forskjellige ting. Vi kan utøve tro, men glade følelser og velsignelser kan bare Gud gi. Guds kraft kommer til sjelen gjennom den levende tro, og denne troen er det i vår makt å utøve.—(Early Writings, 72.)

Vår Skaper krever vår høyeste hengivenhet til Ham, vår første lojalitet. Alt som har en tendens til å redusere vår kjærlighet til Gud, eller forstyrrer (1012) å tjene ham, blir dermed en avgud. Noen av deres land, deres hus, deres handelsbutikker er avguder. Forretningsforetak uttømmer all iver og energi, mens Guds tjeneste kommer på andreplass. Familiens hengivenhet blir neglisjert, skjult bønn blir glemt.—(SDA Bible Commentary 2:1011, 1012.)

Forsømmelse av bønn er progressiv — Pass på så du ikke forsømmer å be i lønnkammeret og å studere Guds Ord. Det er det som er ditt våpen mot ham som arbeider for å hindre deg i å gjøre fremskritt på veien mot himmelen. Når du først har forsømt bønn og bibelstudium en gang, vil det være lettere å gjøre det neste gang. Når du først har stått imot Åndens kall en gang, vil det være lettere å stå imot en gang til. På den måten blir hjertet og samvittigheten forherdet. {UID 81.4}.—(Messages to Young People, 96.)

Sporadisk bønn vil få deg til å miste grepet om Gud — Bønn er sjelens åndedrett. Den er hemmeligheten ved åndelig kraft. Ikke noe annet nådemiddel kan erstatte den dersom sjelens helse skal bli bevart. Bønn bringer hjertet i umiddelbar forbindelse med livets guddommelige kilde og styrker marg og ben i vår kristelige erfaring. Dersom du bare forsømmer å be, eller du bare ber støtvis nå og da, etter som det synes å passe, så vil du miste forbindelsen med Gud. De åndelige evnene slappes, og den religiøse opplevelsen vil mangle sunnhet og kraft. . . . {UID 210.3}

Det er vidunderlig at vi kan be med virkning, og at uverdige, feilende og dodelige mennesker har evnen til å kunne legge sine ønsker frem for Gud. Hvilken større makt kan mennesker ønske seg enn denne - å være knyttet til den evige Gud? Skrøpelige, syndige mennesker har den forrett å kunne tale med sin skaper. Vi kan uttale ord som når frem til tronen for universets monark. Vi kan tale med Jesus når vi går på veien, og han sier: Jeg er ved din høyre hånd. Se Sal. 16,8. {UID 210.4}.—(Messages to Young People, 249, 250.)

Privat bønn bør være privat — I privat bønn har alle det privilegium å kunne be så lenge de ønsker og tale så tydelig som de finner passende. De kan be for alle sine slektninger og venner. Lønningskammeret er stedet der de kan snakke om alle sine private vanskeligheter, prøvelser og fristelser. Et felles møte for tilbedelse bør ikke være stedet for å avsløre hjertets private anliggender.—(Testimonies for the Church 2:578.)

Vår bønn i stille andakt må ikke bli hørt av andre enn vår Gud som hører bønner. Nysgjerrige ører må ikke få anledning til å høre hva vi har å si ham.

"Be til din Far, som er i det skjulte..." (Matt. 6,6). I Jesu navn kan vi komme frem for Gud med et barns fulle tillit. Vi behøvet ikke noe menneske som mellommann. Gjennom Jesus kan vi åpne vårt hjerte for Gud, som kjenner oss og elsker oss.

I lønnkammeret, der bare Gud ser og hører oss, kan vi åpne vårt hjerte for en kjærlig Far og fortelle ham om våre ønsker og lengsler. Og når det hersker stillhet og ro i sjelen, vil hans stemme tale til vårt hjerte. Han vender seg aldri bort fra et menneske i nød.

"...For Herren er overveldende rik på medlidenhet og barmhjertighet." (Jak. 5,11) Han venter med utrettelig kjærlighet på å høre de villfarendes bekjennelse, og han er rede til å tilgi dem. Han venter på et eller annet tegn på takknemlighet hos oss, likesom en mor venter på et takknemlig smil fra et elsket barn. Han vil vi skal forstå hvor høyt og inderlig han elsker oss. Han ber oss å regne med hans sympati i våre prøver, hans kjærlighet i vår sorg, hans legende kraft i vår sykdom, hans styrke i vår svakhet og hans rikdom i vår fattigdom. Aldri har noen som kom til ham, blitt skuffet. "De så opp til Ham og strålte av glede, og deres ansikt rødmet ikke av skam." (Sal. 34,6)..

De som søker Gud i enrom, snakker med Herren om sin nød og ber ham om hjelp, vil ikke søke ham forgjeves. "Og din Far som ser i det skjulte, skal belønne deg åpenlyst." (Matt. 6,6) Når vi gjør Jesus til vår daglige ledsager, vil vi få erfare at vi er omgitt av krefter fra en usynlig verden, og ved å se på Jesus vil vi bli forvandlet så vi kommer til å ligne ham. Vi blir forvandlet ved beskuelse. Vårt sinn blir mildere, vi blir rensset og foredlet og skikket for Guds rike. Et sikkert resultat av vårt inderlige samfunn med Herren vil være at vi kommer til å vokse i gudsfrykt, renhet og iver for hans sak. Vi vil be mer inderlig fordi vi forstår bedre. At Gud danner oss for sitt rike, vil vise seg i et mer virksomt og aktivt liv for ham.

Det menneske som hver dag vender seg til Gud i bønn for å finne hjelp, støtte og kraft hos ham, vil sette seg høye mål og ha en klar forståelse av sannhet og plikt, og en stadig lengsel etter rettferdighet. Hvis vi alltid har forbindelse med Gud, vil vi i vår omgang med andre mennesker kunne meddele noe av den freden, det lyset og den tryggheten som finnes i vårt eget hjerte. Den åndelige styrken vi oppnår ved bønn, og de iherdige forsøkene på å oppøve sinnet i omtanke og omsorg, bereder oss for våre daglige plikter og gir oss sinnsro under alle livets forhold.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 84, 85.)

Jeg frykter at det er noen som ikke presenterer sine vanskeligheter for Gud i bønn privat, men sparer dem til bønnemøtet, hvor de ber sine bønner i flere dager. Disse menneskene kan kalles forsamlings- og bønnemøtemordere. De avgir ikke noe lys og de bygger ikke opp noen. Deres kalde, iskalde bønner og lange, gudsforlatte vitnesbyrd kaster en skygge rundt seg. Alle gleder seg når de er ferdige, og det er nesten umulig å frigjøre seg fra kulden og mørket som deres bønner og formaninger (579) innfører i møtet. I henhold til lyset jeg har mottatt, bør våre møter være åndelige for gjensidig oppbyggelse og bør ikke være for lange. Tilbakeholdenhet, stolthet, forfengeligheit og menneskefrykt bør legges igjen hjemme. Små forskjeller og fordommer bør ikke bringes til disse møtene. Som i en forent familie bør enkelhet, saktmodighet, tillit og kjærlighet råde i hjertene til brødre og søstre som kommer sammen for å bli forfrisket og styrket ved å bringe sitt lys sammen. —(Testimonies for the Church 2:578, 579.)

Hemmelig bønn gir et klart bilde av seg selv — Det er Herren som snakker, gå inn i ditt hemmelige skap og bli ett med ditt eget hjerte; lytt til sannhetens og samvittighetens stemme. Ingenting vil gi et så klart syn på selvet som bønn i hemmelighet. Han som ser i det skjulte og vet alt, vil opplyse ditt sinn og svare på dine bønner. Klare, enkle plikter som ikke må forsømmes, vil åpne seg for deg. Inngå en pakt med Gud om å overgi deg selv og alle dine krefter til hans tjeneste. Ikke ta det uferdige arbeidet med deg til leirmøtet. Hvis det ikke blir gjort hjemme, vil din egen sjel lide, og andre vil bli sterkt skadet av din kulde, din sløvhet, din åndelige døsighet.—(Testimonies for the Church 5:163.)

Privat bønn dyrker en edel karakter — Midt i disse siste dagers farer ligger de unges eneste sik-kerhet i at de bruker mer tid på å våke og be. Den unge som finner sin glede i å lese Guds Ord og i å bruke tid til å be, vil hele tiden bli styrket av strømmen fra livsens kilde. Han vil nå en høyde av moralsk storhet og en tankebredde som andre ikke kan forestille seg. Samfunn med Gud oppmuntrer gode tanker, rene hensikter, en klar forståelse av sannheten og en opphøyet fremferd. De som på denne måten forener seg med Gud, anerkjenner han som sine sønner og døtre. Hele tiden når de høyere og høyere og får et klarere syn på Gud og evigheten, inntil Herren gjør dem til redskaper som skal bringe lys og visdom til verden.

Hvordan vi skal be.— Men vi har ikke den forståelsen av bønn som vi burde ha. Bønnene våre skal ikke informere Gud om noe han ikke vet. Herren er kjent med enhver sjels hemmeligheter. Bønnene våre behøver ikke være lange og høye. Gud leser de skjulte tankene. Vi kan be i lønndom, og han som ser i lønndom, vil høre og lønne oss i det åpne.

De bønnene vi sender opp til Gud for å fortelle ham om all vår elendighet, når vi ikke føler oss elendige i det hele tatt, er hykleriske bønner. Det er den angrende synders bønner Herren gir akt på. «For så sier den Høye, den Opphøye, han som troner evinnelig, og hvis navn er hellig: I det høye og hellige bor jeg, og hos den som er sønderknust og nedbøyet i ånden, for å gjenopplive de nedbøyes ånd og gjøre de sønderknustes hjerter levende.» Es. 57, 15. — (The Youth's Instructor, August 18, 1898.)

Åndelig styrke kommer gjennom privat bønn — De som vil ta på seg hele Guds rustning, og vie litt tid hver dag til meditasjon og bønn og studium av Skriftene, vil være knyttet til himmelen, og vil ha en frelsende, forvandlende innflytelse på dem rundt seg. Store tanker, en edel aspirasjon, en klar forståelse av sannheten og en følelse av plikt overfor Gud vil være deres. De vil lengte inderlig etter renhet, etter lys, etter kjærlighet, etter alle himmelske nådegaver. Deres inderlige bønner vil komme inn bak sløret. Denne klassen vil ha en hellig frimodighet til å tre inn i nærværet av den Uendelige. De vil føle himmelens lys og herlighet foran seg, og vil bli rensset, opphøyet og foredlet av dette intime bekjentskapet med Gud. Dette er den sanne kristens privilegium.

Abstrakt meditasjon er ikke nok; travelt arbeid er ikke nok; begge deler er nødvendig for å danne en kristen karakter. Styrken i alvorlig og stille bønn forbereder oss til å motstå samfunnets fristelser. Og likevel må vi ikke stenge oss ute fra verden, for vår kristne erfaring

må være lys for verden. Ikke-troendes selskap vil ikke skade oss hvis vi blander oss med dem for å binde dem til Gud og er åndelig sterke nok til å motstå deres innflytelse.—(Testimonies for the Church 5:112, 113.)

Gud aksepterer stille bønn — For Herren vil også akseptere den stille bønningen fra et tynget hjerte.—(SDA Bible Commentary 2:1014.)

Bønn må gå foran vitne — En personlig innsats for andre mennesker bør grunne seg på forutgående intim bønn i lønnkammeret. For det krever stor visdom å fatte den vitenskapen som går ut på å frelse sjeler. Før du søker samkvem med menneskene, bør du søke samkvem med Gud. For nådens trone i himmelen skal du søke den forberedelsen du trenger for virkelig å kunne tjene folket.—(Christ's Object Lessons, 149.)

Vi må ha lys og velsignelse slik at vi har noe å gi videre. Det er enhver arbeiders privilegium å snakke først med Gud i bønnens skjulte sted, og deretter å snakke med mennesker som Guds talerør. Menn og kvinner som samtaler med Gud, som har en vedvarende Kristus, gjør atmosfæren hellig fordi de samarbeider med hellige engler. Slike vitner trengs i denne tiden.—(Testimonies for the Church 6:52.)

Arbeid og bønn må kombineres — [Vi må leve et mangfoldig liv, et liv i tanke og handling, et liv i stille bønn og alvorlig arbeid. ... Gud krever at vi skal være levende epistler, kjent og lest av alle mennesker. Den sjel som ved daglig, oppriktig bønn vender seg til Gud for å få styrke, støtte og kraft, vil strebe etter edle mål og ha klare begreper om sannhet og plikt, høye beslutninger i sine handlinger og en uopphørlig hunger og tørst etter rettferdighet.—(Testimonies for the Church 4:459, 460.)

Hvis stresset og presset fra arbeidet får lov til å drive oss fra vår hensikt om å søke Herren daglig, vil vi gjøre de største feilene; vi vil pådra oss tap, for Herren er ikke med oss. Vi har lukket døren slik at Han ikke kan finne tilgang til våre sjeler. Men hvis vi ber, selv når hendene våre er ansatt, Frelserens øre er åpent for å høre våre bønner.... Gud tar vare på deg der det er din plikt å være. Men så ofte som mulig, sørg for å gå dit det er vanlig å be..—(Medical Ministry, 216.)

Bruk enkelt språk i bønn — Et høyttravende språk sømmer seg ikke i bønn, uansett om bønningen holdes i en forsamling, i familiekretsen eller i lønnkammeret. Særlig bør den som ber i en offentlig forsamling, bruke enkle ord forat andre må kunne forstå det som blir sagt, og slutte seg til bønningen. Troens bønn som kommer fra hjertet, er den bønn som blir hørt i himmelen og besvart på jorden.—(Gospel Workers, 177.)

Det er vårt privilegium å knele når vi er i bønn — Både i offentlig og i privat tilbedelse er det vår forrett å kunne bøye våre kne for Herren når vi oppsender våre bønner til ham. Jesus, som er vårt eksempel, "falt på kne" og ba. Om hans disipler berettes det at også de "falt på kne og ba". Paulus uttalte: "Derfor altså bøyer jeg mine kne for Faderen." Da Esras bekjente Israels synder for Gud, knelte han. Om Daniel står det at "tre ganger om dagen bøyde han sine

kne med bønn og lovprisning for sin Guds åsyn". Luk. 22, 41; Ap. gj. 9, 40; 20, 36; 21, 5; Ef. 3, 14; se Esras 9, 5; Dan. 6, 11.—(Prophets and Kings, 48.)

Engasjer deg i ingen underholdning som diskvalifiserer deg for privat bønn — Enhver fornøyelse som du i tro kan be om Guds velsignelse over vil ikke være farlig. Men enhver fornøyelse som gjør deg uskikket til å be i lønnkammert, og som gir deg ulyst til å dvele ved bønnens alter eller til å ta del i bønnemøtene, er ikke trygg, men farlig. - Counsels ro Teachers, Parents, and Students, side 337. {UID 332.3}.—(Messages to Young People, 386.)

Gud ser oss i vårt hemmelige bønnsted — Ingen vil nå frem til en frelsende kunnskap om sannheten så lenge de stoler på menneskers autoritet og lar seg lede av den. I likhet med Natanael trenger vi å granske Guds ord for oss selv og be om Den Hellige Ånds opplysning. Han som så Natanael under fikentreet, vil se oss på vårt hemmelige bønnested. Engler fra lysets verden er nær hos dem som i ydmykhet søker guddommelig veiledning.—(The Desire of Ages, 141.)

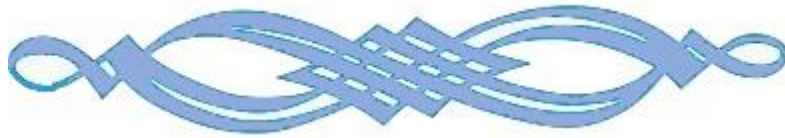
Våre bønner kan ikke gå tapt — Det er vidunderlig at vi kan be med virkning, og at uverdige, feilende, dødelige mennesker har evne til å kunne legge sine begjæringer fram for Gud. Hvilken større makt kan mennesker ønske seg enn denne — å være knyttet til den evige Gud ? Skrøpelige, syndige mennesker har den forrett å kunne tale med sin skaper. Vi kan uttale ord som når fram til Verdensmonarkens trone. Vi kan tale med Jesus når vi går på veien, og han sier: Jeg er ved din høyre hånd. Se Sal. 16, 8.

Vi kan samtale med Gud i våre hjerter; vi kan vandre sammen med Kristus. Når vi utfører våre daglige sysler, kan vi uttrykke vårt hjertes ønske, uhørlig for noe menneskelig øre; men dette ord kan ikke dø hen i taushet, heller ikke kan det gå til spille. Intet kan drukne sjelens attrå. Den hever seg opp over støyen på gaten, opp over menneskers larm. Det er Gud vi taler til, og vår bønn blir hørt..

Be derfor! Be, så skal du få. Be om ydmykhet, visdom, mot og om forøket tro. På enhver alvorlig bønn vil det komme et svar. Kanskje kommer det ikke akkurat på den måten som du ønsker, eller på det tidspunkt du venter det; men det vil komme på den måten og på det tidspunkt som svarer best til ditt behov. De bønner som du oppsender når du er ensom når du er trett, og når du prøves, vil Gud besvare, ikke alltid etter dine forventninger, men alltid til ditt beste.—(Gospel Workers, 258.)

La bare alle som er plaget eller urettferdig behandlet, skrike ut sin nød til Gud. Vend deg bort fra dem hvis hjerte er hardt som stål. La heller dine begjæringer komme fram for din Skaper. Aldri er noen som kom til ham med et sønderknust hjerte, blitt vist bort. Ikke en eneste oppriktig bønn er noensinne blitt bedt forgjeves. Midt i det mektige brus fra det himmelske kor bærer Gud ropene fra det svakeste menneske på jorden. Vi kan utøse våre hjerter i vårt lønnkammer. Vi kan be en stille bønn for oss selv mens vi går på veien. Ufeilbarlig når våre sukk tronen til universets Fyrste. Ordene kan være så svake at de ikke blir hørt av noe

menneskelig øre. Men de kan ikke dø bort eller drukne i taushetens hav. De kan heller ikke overdøves av noen støy fra selv den travleste virksomhet. Ingenting kan bringe sjelens skjulte lengsler til taushet. De løfter seg høyt opp over gatenes larm, over folkemengdenes virvar, og stiger rett inn i de himmelske saler hos Gud. Det er ham vi taler til, og det er han som hører oss.—(Christ's Object Lessons, 174.)

Kapitel 17—Bønn i Hjemmekretsen

Familier bør be sammen hver morgen og kveld — Ikke la deg styre av omstendighetene - Familieandakter skal ikke styres av omstendighetene. Du bør ikke be av og til og så forsømme det når du en dag har mye å gjøre. Ved å gjøre det, vil du få barna dine til å betrakte bønn som ikke særlig viktig. Bønn er svært viktig for Guds barn, og takkoffer bør bringes til Gud morgen og kveld. Salmisten sier: "Kom, la oss rope av glede for Herrens åsyn, rope av glede for vår frelses klippe, møte med takksigelse for hans åsyn, rope i sang til hans pris!"¹¹ Manuskript 12, 1898.

Fedre og mødre! Ikke unnlut å samle din familie rundt Guds alter, uansett hvor opptatt du måtte være. Be om de hellige englenes beskyttelse i deres hjem. Husk at barna deres er utsatt for fristelser.¹² Helse og lykke, s. 52.

I våre bestrebelser på å gjøre våre gjester komfortable og lykkelige, bør vi ikke glemme våre forpliktelser overfor Gud. Bønnestunden bør ikke neglisjeres til fordel for andre hensyn. Man bør ikke snakke og underholde seg så lenge at alle blir for trøtte til å nyte andakten. Å gjøre det er å gjøre et dårlig offer til Gud. Vi bør tilby våre bønner og løfte stemmen i glad, takknemlig lovprisning så tidlig på kvelden at vi kan be ettertenksomt og uten hastverk.

La enhver besøkende i et kristent hjem innse at andaktsstunden er den mest dyrebare, helligste og lykkeligste timen på dagen. Disse andaktene utøver en foredlende, oppløftende innflytelse på alle som tar del i dem. De gir ånden en følelse av fred og behagelig hvile.— (Child Guidance, 520, 521.)

Herren interesserer seg spesielt for familiene til sine barn her nede. Engler bærer røyken av den velduftende røkelsen til de bedende helgenene. Derfor bør bønner fra alle familier, både om morgenen og i den kjølige kveldstimen, stige opp til himmelen og legge frem Frelserens fortjenester for vår skyld for Gud. Morgen og kveld legger den himmelske verden merke til hver bedende familie.—(My Life Today, 29.)

Dette blod alene giver virkning. Kun det kan formilde vore synder. Det er blodet fra Guds enbårne søn, som er af værdi for os, at vi kan drage nær til Gud, Hans blod alene "borttager verdens synd." Morgen og aften beskuer det himmelske univers hvert hjem der beder, og englen med røgelsen, der representerer soneblodet, får adgang til Gud. (MS 15, 1897).— (SDA Bible Commentary, vol. 7, 971.)

De første tanker hos en kristen om morgenen bør være rettet mot Gud. Timelig arbeid og egne interesser må komme i annen rekke. Barna bør læres opp til å respektere og akte bønnestunden som noe høyt. Før noen forlater huset for å gå på arbeid, bør hele familien bli samlet, og faren, eller i hans fravær moren, bør be Gud inderlig om å bevare dem gjennom dagen. Kom ydmykt og med et hjerte som er fullt av ømhet og med forståelse av de fristelser

som ligger foran dere og deres barn. Bind i tro barna til alteret og be om at Herren må ha omsorg for dem. Tjenende engler vil passe på de barna som slik blir helliget til Gud. Det hviler på kristne foreldre som en plikt at de morgen og kveld ved alvorlig bønn og iherdig tro setter et gjerde omkring barna. De bør tålmodig undervise dem, vennlig og utrettelig lære dem hvordan de skal leve for at de kan være Gud til behag.—(Child Guidance, 519.)

I ethvert kristent hjem bør Gud æres med lovprisning og bønn morgen og kveld, og hver morgen og kveld. I alle kristne hjem bør Gud æres med bønn og lovprisning morgen og kveld. Barn bør læres opp til å respektere og ære bønn. Det er kristne foreldres oppgave, morgen og kveld, ved oppriktig bønn og utholdende tro, å gjerde inn sine barn.

I kirken hjemme skal barna lære å be og stole på Gud. Lær dem å gjenta Guds lov. Når det gjelder budene, ble israelittene undervist: " Og du skal innprente dine barn dem, og du skal tale om dem når du sitter i ditt hus, og når du går på veien, og når du legger dig, og når du står op." 5 Mosebok 6:7. Kom i ydmyghed og med et hjerte, som er fuldt af ømhed, og med forståelse af de fristelser og farer, som ligger foran jer og jeres børn; bind i tro børnene til alteret og bed om, at Herren må have omsorg for dem. Lær barna å be enkle bønner. Fortell dem at Gud gleder seg over at de påkaller ham.—(Counsels to Parents, Teachers, and Students, 110.)

Engler vil vokte barna som er innviet til Gud. - Før du forlater huset for å gå på jobb, bør hele familien samles, og faren, eller i hans fravær moren, bør be inderlig til Gud om å bevare dem gjennom dagen. Kom i ydmykhet og med et hjerte fullt av ømhet, forstå fristelsene og farene som ligger foran deg og dine barn; bind barna i tro til alteret, og be om at Herren kan ha omsorg for dem. Tjenende engler vil vokte barna som er innviet til Gud.—(Child Guidance, 519.)

Familier bør ha faste tider for morgen- og kveldsbønn — Bestemte tider for andakter. - I hver familie bør det være et fast tidspunkt for morgen- og kveldsandakter. Foreldre bør samle sine barn rundt seg før morgenmåltidet for å takke sin himmelske Far for hans omsorg i løpet av natten og for å be ham om hjelp og veiledning og beskyttelse i løpet av dagen. Når kvelden kommer, bør foreldrene igjen samle barna foran Guds ansikt og takke ham for velsignelsene de har mottatt i løpet av den siste dagen.—(Child Guidance, 520.)

Familiebønn er viktig — Personlig bønn, familiebønn, bønn ved offentlige gudstjenester er helt nødvendig. Og vi må oppfylle våre bønner. Vi må samarbeide med Kristus i hans arbeid. —(Testimonies for the Church 7:239.)

Ingenting så trist som et hjem uten bønn — Ingenting bedrøver meg så mye som et hjem uten bønn. Jeg føler meg ikke trygg i et slikt hus for en eneste natt, og hvis det ikke var for håpet om å hjelpe foreldrene til å innse deres behov og deres beklagelige forsømmelse, ville jeg ikke bli der. Barna viser resultatet av denne forsømmelsen, for de har ingen frykt for Gud i sine hjerter.—(Child Guidance, 518.)

Hvert hjem skal være et bedehus — Hvis det noen gang har vært en tid da hvert hus burde være et bønnens hus, så er det nå.—(Testimonies for the Church 7:42.)

Familiebønn setter oss i Guds direkte nærvær — Bønn, enten den fremsies i offentlig forsamling, ved familiealteret eller i hemmelighet, plasserer mennesket direkte i Guds nærvær. Ved uopphørlig bønn kan ungdommen motta prinsipper som er så faste at de mektigste fristelser ikke vil svekke deres troskap til Gud.—(My Life Today, 18.)

Familiebønn gir styrke og velsignelser — Vi burde be til Gud mye mer enn vi gjør. Det er mye styrke og velsignelse å hente ved å be sammen som familie, både med og for barna. Når barna mine har gjort noe galt og jeg har snakket vennlig til dem og deretter bedt sammen med dem, har jeg aldri etterpå funnet det nødvendig å straffe dem. Hjertene deres smeltet i kjærlighet i Den Hellige Ånds nærvær, som kom som svar på bønn.—(Child Guidance, 525.)

Enkelt språk er det mest passende for bønn — Et høytravende språk sømmer seg ikke i bønn, uansett om bønnen holdes i en forsamling, i familiekreisen eller i lønnkammeret. Særlig bør den som ber i en offentlig forsamling, bruke enkle ord forat andre må kunne forstå det som blir sagt, og slutte seg til bønnen. Troens bønn som kommer fra hjertet, er den bønn som blir hørt i himmelen og besvart på jorden..—(Gospel Workers, 177.)

Lær barna dine å respektere tiden for bønn — Barna dine bør læres opp til å være snille mot andre, milde, lette å tiltale, og fremfor alt å ha mer aktelse for religiøse spørsmål og å innse viktigheten av Guds krav. De bør lære å respektere bønnetiden; de bør bli bedt om å stå opp om morgenen slik at de kan være til stede på familieandakter.—(Child Guidance, 521.)

Bønner for familien vår bes best kl Home — Vi bør ikke komme til Guds hus for å be for våre familier hvis vi ikke blir ledet av dype følelser mens Guds Ånd overbeviser dem. Det rette sted for forbønn for våre familier er i alminnelighet ved familiealteret. Når de som våre forbønner gjelder, oppholder seg lenger borte, er lønnkammeret det riktige sted der vi kan kjempe med Gud for dem. Når vi er i Guds hus, bør vi be om en velsignelse for anledningen, og vi kan vente at Gud hører og svarer på våre bønner. I slike møter blir det liv og interesse.—(Testimonies for the Church 1:145, 146.)

Herren godtar ikke familietilbedelse som bare har blitt en form — I mange tilfeller er morgen- og kveldsandaktene lite mer enn et spørsmål om form, en kjedelig, monoton repetisjon av utslitte fraser, som verken uttrykker et takknemlig sinn eller en følelse av behov. Herren godkjenner ikke en slik tjeneste. Men ønskene til et ydmykt hjerte og en angrende ånd har han ikke til hensikt å fornærme. Å åpne våre hjerter for vår himmelske Far, å erkjenne vår fullstendige avhengighet, å gi uttrykk for våre behov og for den takknemlige kjærlighetens hyllest - dette er sann bønn.—(Child Guidance, 518.)

Foreldre må be om visdom for å trene barna sine klokt — Behovet for familiebønn. - Hver familie bør heve bønnens alter og erkjenne at frykten for Herren er begynnelsen på visdom. Hvis det er noen mennesker i verden som trenger styrke og oppmuntring fra gudsfrykt,

er det de som er ansvarlige for oppdragelse og utdanning av barn. De kan ikke gjøre sitt arbeid slik at Gud kan godkjenne det så lenge deres daglige eksempel viser dem de veileder at de kan leve uten Gud. Hvis de oppdrar sine barn til å leve bare for dette livet, vil de ikke forberede seg på evigheten. De vil dø slik de har levd - uten Gud, og foreldrene må gjøre rede for sjelene som gikk tapt. Fedre og mødre, det er nødvendig for deg å søke Gud morgen og kveld ved familiealteret, slik at du kan lære å lære barna dine med visdom, ømhet og kjærlighet.—(Child Guidance, 517.)

[Dere har satt barn til verden som ikke har hatt noe å si for sin eksistens. Dere har i stor grad gjort dere selv ansvarlige for deres fremtidige lykke (398) og evige velferd. Enten dere føler det eller ikke, påhviler det dere å oppdra disse barna for Gud - å våke med nidkjær omsorg for den listige fiendens første tilnærming, og å være klar til å reise et banner mot ham. Bygg en mur av bønn og tro rundt barna dine, og vær flittig på vakt der. du kan ikke et øyeblikk være trygg mot Satans angrep.—(Testimonies for the Church 2:397, 398.)

Foreldrene bør be Gud om å lede dem i dette arbeidet. Når de bøyer kne for ham, vil de få en sann forståelse av hvilke store forpliktelser som hviler på dem, og de kan overlate barna til ham som aldri tar feil, og som alltid gir de beste råd.—(The Adventist Home, 321.)

Ved oppriktig, oppriktig bønn kan foreldre bygge et forsvar rundt barna sine. De kan be i full forvisning om at Gud vil være med dem og at hellige engler vil beskytte dem og deres barn mot Satans grusomme makt.—(Testimonies for the Church 7:42, 43.)

Som tålmodige, kjærlige og trofaste forvaltere over Kristi nådes rikdommer skal foreldrene utføre det arbeidet som er pålagt dem. Gud forventer at de skal vise trofasthet. De må gjøre alt i tro, og stadig be Gud om å gripe inn i barnas liv med sin nåde og kraft. De må aldri gå trette eller bli utålmodige og irritable i arbeidet, men holde seg nær til Gud og til sine barn. Når foreldrene i tålmodighet og kjærlighet anstrenger seg for å hjelpe sine barn til å utvikle rene og hellige karaktertrekk, vil det lykkes for dem.—(The Adventist Home, 208.)

Uten menneskelig medvirkning er Guds anstrengelser forgjeves. Gud vil styrke alle som setter sin lit til ham, og som innser sitt hellige ansvar: å lære barna å leve rett. Han vil samarbeide med de foreldre som i oppriktighet og i bønn til sin skaper søker å lære barna frelsens vei. Han vil hjelpe dem til å ville og å gjøre hans vilje.—(The Adventist Home, 206, 207.)

Foreldre, gjør du alt du kan gjøre for dine barns velferd? Himmelen Gud legger merke til deres omsorg for dem, deres iver i det vanskelige arbeidet, deres flittige årvåkenhet. Han hører dine bønner. Måtte du oppdra barna dine med tålmodighet og ømhet for Herren. Alle himmelens innbyggere ser med interesse på ditt arbeid. Lysets engler vil hjelpe deg med å lede dine barn til himmelen. Gud vil være din hjelper, og han vil krone dine bestrebelser med suksess. Det er Kristi glede og glede å hedre en kristen familie; for en slik familie er et bilde på himmelens store familie.—(The Review and Herald, January 29, 1901.)

Den store betydningen av en mors bønner — De som holder Guds lov, vil se på sine barn med en uforklarlig følelse av håp og frykt. De undrer seg på hvilken side de vil stille seg i kampen mellom godt og ondt. Mang en oppriktig og engstelig mor stiller seg selv spørsmålet: "Hvilket standpunkt vil de ta? Hvordan kan jeg forberede dem til å gjøre det som er rett og til å ta del i kampen på riktig side, slik at de kan få del i Guds herlighet når Jesus kommer?" Det hviler store forpliktelser på dere, mødre. Selv om dere ikke har plass i en nasjonalforsamling. . . kan dere utrette en stor gjerning for Gud og for det landet dere bor i. Dere kan lære opp barna. Dere kan hjelpe dem til å forme en karakter som ikke lar seg røkke eller påvirke av det onde, men som kan få andre til å gjøre det som er rett. Ved å be i oppriktighet og tro kan dere gripe fatt i den arm som beveger verden..—(The Adventist Home, 264.)

Innflytelsen fra en bedende og gudfryktig mor vil vare i all evighet. Hun kan dø, men hennes arbeid vil bestå.—(Testimonies for the Church 4:500.)

Dersom mødrene kunne innse hvor viktig den gjerning er som de er opptatt med, ville de bruke mer tid til stille bønn. De ville bringe barna frem for Jesus, be om hans hjelp og støtte og trygle Gud om visdom til å utføre sin hellige plikt på den rette måten. Moren bør utnytte alle muligheter til å forme og danne barnas holdninger og vaner. Hun bør omhyggelig følge med i deres karakterutvikling, forsøke å undertrykke alle dårlige trekk og fremelske de karaktertrekk som ikke er til stede i ønskelig grad. Hennes eget liv bør være et rent og edelt eksempel for dem som Gud har betrodd til hennes omsorg.

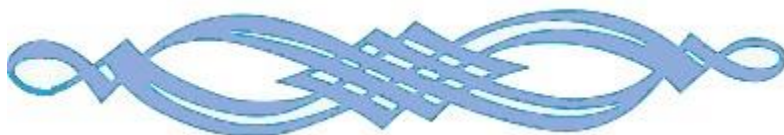
Moren bør ta fatt på arbeidet med mot og styrke, i tillit til at Gud vil hjelpe henne i hennes anstrengelser. Hun bør aldri slappe av i likegyldig tilfredshet, og ikke gi seg før hun ser at barnas karakter gradvis blir høynet, og at de får høyere mål i livet enn å tilfredsstille seg selv.

Vi er ikke klar over hvor stor makt det ligger i en bedende mors innflytelse. Hun tar Gud med i alt hun gjør. Hun fører barna frem for nådens trone, overlater dem til Jesus og bønnfaller ham om hjelp og støtte. Den innflytelse slike bønner har på barna, er som et livets kildespring. Når moren ber i tro, vil hun få styrke fra Gud. Å forsømme plikten til å be sammen med barna, er ensbetydende med å miste noe av det mest verdifulle som står til vår rådighet, en av de største hjelpekilder midt i alle vanskeligheter og byrder som er knyttet til vår livsgjerning.

Den makt som ligger i en mors bønner, kan ikke bli verdsatt høyt nok. Den mor som kneler ned sammen med sine sønner og døtre under alle omskiftende forhold i løpet av barndommen og gjennom de farefulle ungdomsårene, vil først i dommen få vite hvilken innflytelse dette har hatt på barnas senere liv. Dersom moren i tro har overgitt sitt liv til Guds Sønn, kan hun med sin ømme hånd holde sønnen tilbake fra fristelsens makt, og hindre sin datter i å gi etter for synd. Når lidenskapene kjemper for å få herredømmet, kan kjærlighetens makt og morens faste og dempende innflytelse styrke sinnet til å holde fast ved det som er rett..—(The Adventist Home, 265, 266.)

Bønnene til kristne mødre blir ikke ignorert av Faderen til alle, som sendte sin sønn til jorden for å løse et folk. Han vil ikke avvise dine bønner og overlate deg og dine til Satans slag i det avgjørende slaget på den store dagen. Du trenger bare å arbeide målbevisst og trofast, og Gud vil fremme dine henders arbeid.—(Child Guidance, 526.)

Familiebønn er viktig, men andre typer bønn er også nødvendig — Familie og offentlig bønn er ikke nok i seg selv. Bønn i hemmelighet er ganske viktig; i ensomhet er sjelen utsatt for Guds granskende øye og hvert motiv blir gransket. Bønn i hemmelighet! Så dyrebar! Sjelen kommuniserer med Gud. Skjult bønn blir bare hørt av den bedende Gud. Ingen nysgjerrige ører skal ha byrden av slike forespørsler.—(Testimonies for the Church 2:189, 190.)

Kapitel 18—Bønn og Tilbedelse

Bønn og tilbedelse er avgjørende for åndelig vekst — Det er nødvendig å be flittig. La ikke noe holde deg fra å be. Gjør deg all flid for å holde forbindelsen med Jesus ved like. Gjør bruk av enhver anledning til å gå dit hvor det blir holdt bønn. De som virkelig søker samfunnet med Gud, vil være til stede på bønnemøter, de vil trofast gjøre sin plikt, alvorlige og ivrige etter å høste all den fordel de kan oppnå. De vil utnytte alle anledninger til å stille seg der hvor de kan ta imot lysstrålene fra himmelen. {VTK 116.1}.—(Steps to Christ, 98.)

Personlig bønn, familiebønn, bønn ved offentlige gudstjenester er helt nødvendig. Og vi må oppfylle våre bønner. Vi må samarbeide med Kristus i hans arbeid.—(Testimonies for the Church 7:239.)

I våre andaktsmøter skal våre stemmer uttrykke ved bønn og lovprisning vår tilbedelse av den himmelske Fader, slik at alle kan vite at vi tilber Gud i enkelhet og sannhet og i hellig prydelse.—(Counsels to Parents, Teachers, and Students, 245.)

La små grupper samles om kvelden, midt på dagen eller tidlig om morgenen for å studere Bibelen. La dem ha en bønnestund, slik at de kan bli styrket, opplyst og helliget av Den Hellige Ånd. Dette arbeidet som Kristus ønsker, må gjøres i hjertet til enhver arbeider. Hvis du selv vil åpne døren og ta imot den, vil en stor velsignelse komme til deg. Guds engler vil være med deg. Du vil spise av bladene på livets tre. For et vitnesbyrd det vil være å vise den kjærlige kunnskapen du vil ha om dine medarbeidere i disse dyrebare øyeblikkene når du søker Guds velsignelse. La hver og en fortelle sin opplevelse med enkle ord. Dette vil gi mer glede og trøst til sjelen enn alle de hyggelige musikkinstrumentene som kan komme inn i kirkene. Kristus vil komme inn i hjertene dine. Det er bare slik at du kan opprettholde din renhet.—(Testimonies for the Church 7:195.)

Forbered deg for evigheten med en iver som du ennå ikke har vist. Tren ditt sinn til å elske Bibelen, til å elske bønn, til å elske kontemplasjonens time, og fremfor alt den time da sjelen samtaler med Gud. Bli himmelsinnet hvis du ønsker å bli med i det himmelske koret i boligene utenfor.—(Testimonies for the Church 2:267.)

Når Guds Ånd skal arbeide på hjertet og rense sjelens tempel for dets verdslige smuss og lystbegjær, vil alle bli sett på bønnemøtet, de vil være pliktoppfyllende, alvorlige og nidkjære for å høste all den fordel de kan få. Den trofaste arbeideren for Mesteren vil benytte enhver anledning til å plassere seg direkte under lysstrålene fra Guds trone, og dette lyset vil reflekteres på andre.—(Testimonies for the Church 4:461.)

Guds nærvær gjør tider med bønn og offentlig tilbedelse hellige — Sann ærefrykt for Gud framkalles ved erkjennelsen av hans uendelige storhet og en forståelse av hans nærvær. Denne erkjennelse av den Usynlige burde innprentes dypt i hvert eneste hjerte. Bønnestunden

og bedestedet er hellige fordi Gud er nærværende, og når vi i vår holdning og opptreden legger ærefrykt for dagen, så vil den følelse som inspirerer den, bli styrket. “Hans navn er hellig og forferdelig,” sier salmisten. Sal. 111,9. Engler tilhyller sitt ansikt når de uttaler dette navn. Med hvilken ærbødighet burde da ikke vi, som er falne og syndige, ta det på våre lepper!.—(Education, 242, 243.)

Offentlig bønn bringer oss inn i Guds nærvær — Bønn, enten den fremsies i offentlig forsamling, ved familiealteret eller i hemmelighet, plasserer mennesket direkte i Guds nærvær. Ved uopphørlig bønn kan ungdommen motta prinsipper som er så faste at de mektigste fristelser ikke vil svekke deres troskap til Gud.—(My Life Today, 18.)

Offentlige bønner bør ikke være lange og tørre — Som barn av den himmelske kongen bør dere lære dere å gi deres vitnesbyrd med en klar og tydelig røst, og på en slik måte at ingen kan få inntrykk av at dere er motvillige til å tale om Herrens barmhjertighet. I kirkemøtet bør bønn tilbys slik at alle kan bli oppbygget, og de som deltar i denne øvelsen, bør følge eksemplet som er gitt oss i Herrens vakre bønn for verden. Jesu bønn er enkel, klar, omfattende, og likevel ikke lang og åndløs som de tørre bønnene som ofte tilbys offentlig. Disse åndsløse bønnene bør ikke uttales; for de klarer ikke å velsigne eller oppbygge, og er bare en form uten vital, levende kraft.—(Christian Education, 129.)

Bønner som holdes i en offentlig forsamling, bør være korte og saklige. Gud ønsker ikke at vi skal gjøre andaktsstunden trettende ved langtrukne bønner. Kristus påla ikke sine disipler lange bønner og besværlige seremonier. «Når dere ber,» sa han, «skal dere ikke være som hyklerne; for de vil gjerne stå og be i synagogene og på gatehjørnene, for å vise seg for menneskene.» Matt. 6, 5 ... Noen få minutter er lenge nok til enhver alminnelig offentlig bønn. {EVTJ 127.1}.—(Evangelism, 146.)

Våre bønnemøter og menighetssamlinger bør være til spesiell hjelp og oppmuntring. Alle har et arbeid å gjøre for å gjøre disse samlingene så livlige og fordelaktige som mulig. Dette gjøres best ved daglig å ha en ny opplevelse av Guds ting, og ved ikke å nøle med å tale om hans kjærlighet overalt hvor hans folk samles. Hvis vi ikke tillater mørke eller vantro å komme inn i våre hjerter, vil det heller ikke dukke opp i møtene våre. Møtene våre bør gjøres meget interessante. De bør være gjennomtrengt av selve himmelens atmosfære. La det ikke bli holdt lange, tørre taler og formelle bønner bare for å få tiden til å gå.—(Christian Service, 211.)

La barna delta i familiegudstjenesten [på sabbaten. Alle bør ta frem Bibelen og lese et vers eller to. Syng en kjent sang og be en bønn etterpå. Kristus har vist oss hvordan vi skal be. Herrens bønn er ikke ment å gjentas bare for formens skyld, men den er et eksempel på hvordan våre bønner skal være - enkle, alvorlige og omfattende. I en enkel bønn kan du fortelle Herren om dine behov og uttrykke din takknemlighet for hans nåde. På denne måten inviterer du Jesus som en velkommen gjest i ditt hjem og hjerte. I familien er det ikke hensiktsmessig å be lange bønner om fjerne emner. Bønnetiden blir slitsom. Det bør betraktes

som en forrett og en velsignelse. Gjør det til en interessant og lykkelig tid..—(Child Guidance, 524.)

Lange, kjedelige taler og bønner passer seg ikke noen steder, og aller minst ved vitnesbyrds møter... Deres bønner er lange og mekaniske. De tretter englene og de mennesker som hører på dem. Bønnene våre bør være korte og liketil. Slipp Guds Ånd inn i deres hjerter, så vil den feie vekk alt tørt formvesen....—(The Review and Herald, October 10, 1882.)

Ett eller to minutter er tilstrekkelig for en vanlig bønn.—(Testimonies for the Church 2:581.)

Lange bønner gjør tilbedelsen slitsom — I hver familie bør det være en fast tid for morgen- og kvelds andakter. Foreldre bør samle sine barn rundt seg før morgenmåltidet for å takke sin himmelske Far for hans omsorg i løpet av natten og for å be ham om hjelp, veiledning og beskyttelse i løpet av dagen. Når kvelden kommer, bør foreldrene igjen samle barna foran Guds ansikt og takke ham for velsignelsene de har mottatt i løpet av dagen.

Faren bør lede andaktene. Hvis han ikke er hjemme, bør moren gjøre det. De bør velge et skriftsted som er interessant og lett å forstå. Andakten bør være kort. Hvis du leser et langt kapittel og ber en lang bønn, blir andakten slitsom, og du føler en følelse av lettelse når den endelig er over. Gud blir vanæret når andaktene er tørre og kjedelige og når de er så lange og uinteressante at barna kjeder seg.

Fedre og mødre, gjør andaktene interessante! Det er ingen grunn til at dette ikke skal være den lykkeligste og hyggeligste tiden på dagen. Hvis du bruker litt tid på å forberede den, kan du gjøre den interessant og positiv. Endre andakten fra tid til annen. Du kan stille spørsmål om den delen av Skriften som har blitt lest og komme med noen alvorlige, passende bemerkninger. En lovsang kan synges. Bønnen bør være kort og presis. Bønnelederen bør takke Gud med enkle, oppriktige ord for hans godhet og be ham om hjelp. Når forholdene tillater det, bør barna også involveres i lesing og bønn.

Først i evigheten vil det bli åpenbart hvor mye godt som har kommet ut av slike hengivenheter.—(Testimonies for the Church 7:43, 44.)

Vore offentlige bønner burde være korte og kun uttrykke sjælens virkelige ønsker, idet vi beder i enfoldighet og enkel tillidsfuldhed om netop de ting, vi behøver. Bøn fra det ydmyge, sønderknuste hjerte er sjælens livsnødvendige ånde, som hungrer efter retfærdighed.—(The Signs of the Times, December 3, 1896.)

Fra lyset jeg har mottatt om saken, har jeg kommet til den konklusjonen at Gud ikke krever at vi, når vi kommer sammen for å tilbe ham, skal gjøre disse øyeblikkene kjedelige og slitsomme ved å forbli bøyd lenge om gangen og lytte til flere lange bønner. De som er svake i helse kan ikke tåle denne anstrengelsen uten den største tretthet og utmattelse. Kroppen blir utmattet av å ligge i en bøyd stilling så lenge, og hva verre er, sinnet blir så trøtt av

kontinuerlig bønn at ingen åndelig forfriskning oppnås, og møtet er verre enn bortkastet fra deres side. De har blitt åndelig og legemlig trette og har ikke fått noen åndelig styrke. Høyre

Bønne- og vitnesbyrds møter bør ikke gjøres kjedelige. Hvis det er mulig, bør alle komme nøyaktig til avtalt tid, og hvis det er etternølere som kommer en halv time, eller til og med bare femten minutter etter tiden, bør det ikke være noen forsinkelse. Selv om det bare er to til stede, kan de avlegge løftet. (578) Møtet bør om mulig begynne til avtalt tid, enten det er få eller mange til stede. Formaliteter og kald stivhet bør legges til side, og alle bør gjøre sin plikt nøyaktig. Ved vanlige anledninger bør varigheten av bønnen ikke overstige ti minutter. Etter et skifte av stilling og monotonien er blitt brutt av sang eller kort tale, kan de som måtte føle seg tilskyndet til bønn, få anledning til å be. Høyre

Alle bør føle det som en kristen plikt å fatte seg i korthet i bønnen. Fortell Herren akkurat hva du ønsker uten å gå over hele verden. I privat bønn har alle det privilegium å kunne be så lenge de ønsker og tale så tydelig som de finner passende. De kan be for alle sine slektninger og venner. Lønningskammeret er stedet der de kan snakke om alle sine private vanskeligheter, prøvelser og fristelser. Et felles møte for tilbedelse bør ikke være stedet for å avsløre hjertets private anliggender.

Hva er hensikten med å komme sammen? Er det for å opplyse Gud, for å undervise ham ved å fortelle ham i bønn alt vi vet? Vi kommer sammen for å oppbygge hverandre ved å utveksle tanker og følelser, for å samle styrke og lys og frimodighet ved å bli kjent med hverandres håp og mål; og ved våre oppriktige, inderlige bønner, sendt opp i tro, mottar vi forfriskning og kraft fra ham som er kilden til vår styrke. Disse møtene bør være overmåte dyrebare øyeblikk, og bør gjøres interessante for alle som har sans for religiøse spørsmål.

Jeg frykter at det er noen som ikke presenterer sine vanskeligheter for Gud i bønn privat, men sparer dem til bønnemøtet, hvor de ber sine bønner i flere dager. Disse menneskene kan kalles forsamlings- og bønnemøtemordere. De avgir ikke noe lys og de bygger ikke opp noen. Deres kalde, iskalde bønner og lange, gudsforlatte vitnesbyrd kaster en skygge rundt seg. Alle gleder seg når de er ferdige, og det er nesten umulig å frigjøre seg fra kulden og mørket som deres bønner og formaninger innfører i møtet. I henhold til lyset jeg har mottatt, bør våre møter være åndelige for gjensidig oppbyggelse og bør ikke være for lange. Tilbakeholdenhet, stolthet, forfengeligheit og menneskefrykt bør legges igjen hjemme. Små forskjeller og fordommer bør ikke bringes til disse møtene. Som i en forent familie bør enkelhet, saktmodighet, tillit og kjærlighet råde i hjertene til brødre og søstre som kommer sammen for å bli forfrisket og styrket ved å bringe sitt lys sammen.—(Testimonies for the Church 2:577-579.)

Offentlige bønner bør snakkes tydelig og tydelig—La de som ber og de som taler, uttale ordene riktig, med en klar, tydelig og jevn stemme. Bønn er en kraft til det gode når den uttales slik den skal. Den er et av de midler som Herren bruker for å kommunisere sannhetens dyrebare skatter til folket. Men bønn er ikke hva den burde være, på grunn av den mangelfulle

stemmen til dem som ber. Satan fryder seg når bønnene som sendes opp til Gud er nesten uhørlige. La Guds folk lære å tale og be på en måte som vil være en sann representasjon av de store sannhetene de besitter. La vitnesbyrdene som blir gitt og bønnene som blir bedt være klare og tydelige. Slik vil Gud bli æret.—(Testimonies for the Church 6:382.)

Bruk enkelt språk når du ber offentlig — Et høyttravende språk sømmer seg ikke i bønn, uansett om bønnen holdes i en forsamling, i familiekretsen eller i lønnkammeret. Særlig bør den som ber i en offentlig forsamling, bruke enkle ord forat andre må kunne forstå det som blir sagt, og slutte seg til bønnen. Troens bønn som kommer fra hjertet, er den bønn som blir hørt i himmelen og besvart på jorden.—(Gospel Workers, 177.)

Våre bønner bør være ryddige — Jeg har sett at forvirring er til mishag for Herren, og at det bør være orden i bønn og også i sang, Vi bør ikke komme til Guds hus for å be for våre familier hvis vi ikke blir ledet av dype følelser mens Guds Ånd overbeviser dem. Det rette sted for forbønn for våre familier er i alminnelighet ved familiealteret. Når de som våre forbønner gjelder, oppholder seg lenger borte, er lønnkammeret det riktige sted der vi kan kjempe med Gud for dem. Når vi er i Guds hus, bør vi be om en velsignelse for anledningen, og vi kan vente at Gud hører og svarer på våre bønner. I slike møter blir det liv og interesse.—(Testimonies for the Church 1:145, 146.)

Gud bør tilnærmes med ærbødighet i bønn — Noen betrakter det som et tegn på ydmykhet at man ber til Gud på en hverdagslig måte, som om man talte med et menneske. De vanhelliger hans navn ved unødig og på en uærbødig måte å innflette i sine bønner disse ord: “allmektige Gud” — forferdelige, hellige ord, som aldri burde unnslippe våre lepper uten med dempet stemme og med en kjensle av hellig ærefrykt.—(Gospel Workers, 176.)

Det er vårt privilegium å knele når vi ber offentlig — Både ved offentlig og privat tilbedelse er det vår plikt å bøye oss ned på våre knær for Gud når vi ber til ham. Denne handlingen viser vår avhengighet av Gud.—(Selected Messages 2:312.)

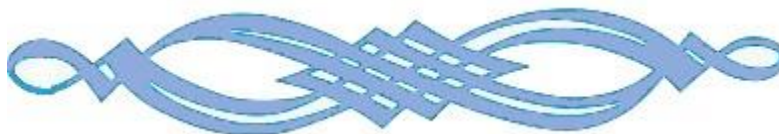
I det lyset som har blitt gitt meg, ville det være Gud velbehagelig at predikanter skulle bøye seg ned så snart de går opp bak prekestolen og oppriktig ber om hjelp fra Gud. Hvilket inntrykk ville dette gjøre? En ånd av høytidelighet og ærefrykt ville komme over folk. Din predikant er i fortrolig samtale med Gud; han overgir seg selv til Gud før han våger å stå foran folket. Høytidelighet hviler over folket, og Guds engler bringes veldig nær. Predikanter bør først og fremst se til Gud når de kommer opp på prekestolen, og så kan de si til alle: Gud er kilden til min styrke.—(Testimonies for the Church 2:612.)

Når predikanten kommer frem, bør han gjøre det med ærbødighet og høytidelig alvor. Så snart han kommer inn på prekestolen, bør han bøye knærne i stille bønn og oppriktig be Gud om hjelp. Hvilket inntrykk gjør dette! Høytidelighet og ærefrykt vil gripe folket. Predikanten din har en dialog med Gud; han overgir seg til Gud før han våger å stå foran folket. Høytidelighet hersker over alle, og engler (493) fra Gud kommer veldig nær. I forsamlingen

skal enhver som frykter Gud, med bøyd hode forene seg med ham i stille bønn om at Gud må velsigne møtet med sitt nærvær og gi kraft til sannheten som lyder fra menneskers lepper. Når møtet åpnes med bønn, skal hvert kne bøye seg for Den Hellige og hvert hjerte løfte seg opp til Gud i stille hengivenhet. Bønnene til de trofaste tilbedere vil bli hørt og forkynnelsen av Ordet vil vise seg å være effektiv. Den slappe holdningen til tilbedere i Guds hus er en stor grunn til at forkynnelsen av ordet ikke oppnår mer godt. Sangens toner, som lyder fra mange hjerter med klar og tydelig ytring, er et av Guds instrumenter i arbeidet for sjelenes frelse. Hele gudstjenesten skal gjennomføres med høytidelighet og ærbødighet, som om menigheten (kirken) s Herre var synlig til stede.—(Testimonies for the Church 5:492, 493.)

Både i offentlig og i privat tilbedelse er det vår forrett å kunne bøye våre kne for Herren når vi oppsender våre bønner til ham. Jesus, som er vårt eksempel, “falt på kne” og ba. Om hans disipler berettes det at også de “falt på kne og ba”. Paulus uttalte: “Derfor altså bøyer jeg mine kne for Faderen.” Da Esras bekjente Israels synder for Gud, knelte han. Om Daniel står det at “tre ganger om dagen bøyd han sine kne med bønn og lovprisning for sin Guds åsyn”. Luk. 22, 41; Ap. gj. 9, 40; 20, 36; 21, 5; Ef. 3, 14; se Esras 9, 5; Dan. 6, 11.—(Prophets and Kings, 48.)

Offentlig bønn er viktig, men ikke tilstrekkelig i seg selv — Familie og offentlig bønn er ikke nok i seg selv. Bønn i hemmelighet er ganske viktig; i ensomhet er sjelen utsatt for Guds granskende øye og hvert motiv blir gransket. Bønn i hemmelighet! Så dyrebar! Sjelen kommuniserer med Gud. Skjult bønn blir bare hørt av den bedende Gud. Ingen nysgjerrige ører skal ha byrden av slike forespørsler.—(Testimonies for the Church 2:189, 190).

Kapitel 19—Holdninger i Bønn

Riktige holdninger til offentlig bønn — Jeg har fått brev med spørsmål vedrørende den passende stilling en person bør innta når han ber til universets hersker. H vor har våre brødre fått den ide fra at de bør stå på sine føtter når de ber til Gud? En som hadde fått omkring fem års utdanning i Battle Creek, ble bedt om å lede i bønn før jeg skulle tale til forsamlingen. Da jeg så ham stå rett opp på sine føtter mens han var i ferd med å åpne munnen i bønn til Gud, ble min sjel opprørt i meg til å gi ham en åpen irettesettelse. Idet jeg nevnte hans navn, sa jeg: “Bøy dine knær.” Det er alltid den rette stilling..

Den passende stilling å innta under bønn til Gud, er å bøye seg ned. Denne handling som tegn på tilbedelse ble krevd av de tre hebraiske fangene i Babylon. ... Men en slik handling var en hyllest som bare tilkom Gud, verdens og universets hersker. De tre hebreerne nektet å gi en slik ære til noen avgud selv om den var laget av ekte gull. Ved å tilbe slik var hele hensikten og meningen å vise at de bøyd seg for kongen av Babylon. Da de nektet å gjøre det som kongen hadde påbudt, måtte de ta straffen, og de ble kastet inn i ovnen med flammende ild. Men Jesus kom personlig og vandret med dem gjennom ilden, og de ble ikke skadet på noen måte..

Både ved offentlig og privat tilbedelse er det vår plikt å bøye oss ned på våre knær for Gud når vi ber til ham. Denne handlingen viser vår avhengighet av Gud.... Jeg nevner disse eksempler fra Bibelen, og spør: “Hvor fikk bror H sin utdanning?” I Battle Creek. Er det mulig, med tanke på alt det lys Gud har gitt sitt folk angående spørsmålet om ærbødighet, at våre predikanter, bestyrere og lærere i våre skoler, ved forskrift og eksempel, lærer de unge til å stå oppreist under tilbedelse slik som fariseerne gjorde? Skal vi se på dette som betegnende for deres selvtilfredshet og selvhevdelse? Skal slike trekk gjøres så iøynefallende?“.

Vi håper at våre brødre ikke vil vise mindre ærbødighet og ærefrykt når de henvender seg til den eneste sanne og levende Gud, enn hedningene gjør overfor sine avguder. Ellers vil disse mennesker bli våre dommere på den store, avgjørelsens dag. Jeg vil si til alle som er lærere ved våre skoler: Vanærikke Gud ved mangel på ærbødighet og alvor. Stå ikke oppreist i din fariseisme og bær frem dine bønner for Gud. Stol ikke på din egen styrke. Sett ikke din lit til den, men bøy ofte dine knær for Gud, og tilbe ham.

Når dere samles for å tilbe Gud, så unnlatt ikke å bøye deres knær for ham. La denne handling vise at hele sjelen, legemet og ånden er underlagt sannhetens Ånd. Hvem har undersøkt Ordet nøye for å finne eksempler og veiledning i dette spørsmål? Hvem kan vi ha tillit til som lærere ved våre skoler i Amerika og andre land? Etter flere års studier drar elevene tilbake til sine egne land med forvanskede ideer angående den respekt, ære og ærbødighet man bør vise overfor Gud. Skal de heller ikke føle noen forpliktelse til å ære de menn som nå er eldre, som har erfaring, Guds utvalgte tjenere som har vært knyttet til Guds verk nesten

hele sitt liv? Jeg rår alle som går på skoler i Amerika eller på hvilket som helst annet sted, til ikke å bli smittet av en uærbødighetens ånd. Vær sikker på at du selv vet hva slags utdannelse du behøver, slik at du kan hjelpe andre til å skaffe seg en karakterens skikkethet som vil bestå i den prøven som snart vil komme til alle som bor på jorden. Søk selskap med de beste kristne, med dem som viser den dypeste fromhet og som har en fornuftig forståelse av det som hører Gud til..

Vi lever i farefulle tider. Syvendedags-adventistene bekjenner seg til å være det folk som holder Guds bud, men de er i ferd med å miste sin gudfryktige holdning. Denne ærbødighetens ånd lærer menneskene hvordan de skal nærme seg sin skaper, med hellighet og ærefrykt ved tro, ikke på seg selv, men på vår mellommann. På den måten vil et menneske stå fast, uansett de forhold det lever under. Mennesket må komme med bøyde knær, som en som har fått nåde, med ydmyke bønner for nådens trone. Den som daglig tar imot nådegaver fra Gud, vil alltid være takknemlig og vil også gi uttrykk for denne ufortjente gunst. Engler har vaktet hans skritt hele livet igjennom, og han har ikke sett mange av de snarer som han er blitt utfridd fra. For denne ledelse og beskyttelse fra øyne som aldri slumrer eller sover, bør han i hver bønn erkjenne Guds handlemåte med ham.—(Selected Messages 2:311-315.)

Å knele i bønn lærer ærbødighet og ærefrykt for Gud — Måtte Gud lære sitt folk hvordan de skal be! La lærerne i våre skoler og predikantene i våre menigheter daglig lære i Kristi skole! Da vil de be med alvor, og deres begjæringer vil bli hørt og besvart. Da vil ordet bli forkynt med kraft.

Vår holdning under bønnen—Både i offentlig og i privat tilbedelse er det vår forrett å kunne bøye våre kne for Herren når vi oppsender våre bønner til ham. Jesus, som er vårt eksempel, “falt på kne” og ba. Om hans disipler berettes det at også de “falt på kne og ba”. Paulus uttalte: “Derfor altså bøyer jeg mine kne for Faderen.” Da Esras bekjente Israels synder for Gud, knelte han. Om Daniel står det at “tre ganger om dagen bøyde han sine kne med bønn og lovprisning for sin Guds åsyn”. Luk. 22, 41; Ap. gj. 9, 40; 20, 36; 21, 5; Ef. 3, 14; se Esras 9, 5; Dan. 6, 11.

Sann ærefrykt for Gud framkalles ved erkjennelsen av hans uendelige storhet og en forståelse av hans nærvær. Denne erkjennelse av den Usynlige burde innprentes dypt i hvert eneste hjerte. Bønnestunden og bedestedet er hellige fordi Gud er nærværende, og når vi i vår holdning og opptreden legger ærefrykt for dagen, så vil den følelse som inspirerer den, bli styrket. “Hans navn er hellig og forferdelig,” sier salmisten. Sal. 111,9. Engler tilhyller sitt ansikt når de uttaler dette navn. Med hvilken ærbødighet burde da ikke vi, som er falne og syndige, ta det på våre lepper!

Godt ville det være for gammel og ung å overveie de Skriftens ord som viser hvordan man bør akte det sted som utmerker seg ved Guds nærvær. “Dra dine sko av dine føtter!” bød Gud Moses ved den brennende busk. “For det sted du står på, er hellig jord.” Etter å ha sett englesynet utbrøt Jakob: “Sannelig, Herren er på dette sted, og jeg visste det ikke. . . . Her er

visselig Guds hus, her er himmelens port.” 2 Mos. 3, 5; 1 Mos. 28, 16. 17. — (Gospel Workers, 178, 179.)

The humility of Solomon at the time he began to bear the burdens of state, when he acknowledged before God, “I am but a little child” (1 Kings 3:7), his marked love of God, his profound reverence for things divine, his distrust of self, and his exaltation of the infinite Creator of all—all these traits of character, so worthy of emulation, were revealed during the services connected with the completion of the temple, when during his dedicatory prayer he knelt in the humble position of a petitioner. Christ’s followers today should guard against the tendency to lose the spirit of reverence and godly fear. The Scriptures teach men how they should approach their Maker—with humility and awe, through faith in a divine Mediator.—(Prophets and Kings, 47, 48.)

For han hadde gjort en forhøining av kobber, fem alen lang og fem alen bred og tre alen høi, og satt den midt i gården; på den stod han nu. Og han falt på kne midt for hele Israels menighet og bredte ut sine hender mot himmelen... Så vendte kongen sig om og velsignet hele Israels menighet, mens hele Israels menighet stod. 2 Krønikebok 6:13, 3.

Salomo han sa: Lovet være Herren, Israels Gud, som med sin munn talte med David, min far, og med sin hånd har opfylt det han lovte da han sa: Fra den dag jeg førte mitt folk ut av Egyptens land, har jeg ikke utvalgt nogen by blandt alle Israels stammer, så der skulde bygges et hus til bolig for mitt navn, heller ikke har jeg utvalgt nogen mann til å være fyrste over mitt folk Israel; men jeg utvalgte Jerusalem til bolig for mitt navn, og jeg utvalgte David til å råde over mitt folk Israel.. 2 Krønikebok 6:4-6

(Salomo) han knelte ned. For han hadde gjort en forhøining av kobber, på den stod han nu. Og han falt på kne midt for hele Israels menighet og bredte ut sine hender mot himmelen. (Guds folk) de bøyde sine hoder og tilba Herren med ansiktene mot jorden. Bønnfalt kongen og sa: "Herre, Israels Gud! Det er ingen Gud som du, hverken i himmelen eller på jorden, du som holder din pakt og bevarer din miskunnhet mot dine tjenere, når de vandrer for ditt åsyn av alt sitt hjerte."—(Prophets and Kings, 39, 40.)

For Kong Salomo han hadde gjort en forhøining av kobber ... og satt den midt i gården; på den stod han nu. Og han falt på kne midt for hele Israels menighet og bredte ut sine hender mot himmelen. Da Salomo hadde endt sin bønn, falt det ild ned fra himmelen og fortærte brennofferet og slaktofferne, og Herrens herlighet fylte huset.—(The Story of Redemption, 194.)

Du har fått din forstand slik at du kan forstå hvordan du skal arbeide. Du har fått dine øyne til å være skarpsynte for å finne dine gudgitte anledninger. Dine ører må lytte til Guds befalinger. Dine knær skal bøyes tre ganger om dagen i inderlig bønn. Dine føtter skal vandre på Guds buds vei.—(Testimonies for the Church 6:297.)

Tjenestemenn skal bøye seg i bønn før de forkynner — I det lyset som har blitt gitt meg, ville det være Gud velbehagelig at predikanter skulle bøye seg ned så snart de går opp bak prekestolen og oppriktig ber om hjelp fra Gud. Hvilket inntrykk ville dette gjøre? En ånd av høytidelighet og ærefrykt ville komme over folk. Din predikant er i fortrolig samtale med Gud; han overgir seg selv til Gud før han våger å stå foran folket. Høytidelighet hviler over folket, og Guds engler bringes veldig nær. Predikanter bør først og fremst se til Gud når de kommer opp på prekestolen, og så kan de si til alle: Gud er kilden til min styrke.—(Testimonies for the Church 2:612.)

Når predikanten kommer frem, bør han gjøre det med ærbødighet og høytidelig alvor. Så snart han kommer inn på prekestolen, bør han bøye knærne i stille bønn og oppriktig be Gud om hjelp. Hvilket inntrykk gjør dette! Høytidelighet og ærefrykt vil gripe folket. Predikanten din har en dialog med Gud; han overgir seg til Gud før han våger å stå foran folket. Høytidelighet hersker over alle, og engler fra Gud kommer veldig nær. I forsamlingen skal enhver som frykter Gud, med bøyde hode forene seg med ham i stille bønn om at Gud må velsigne møtet med sitt nærvær og gi kraft til sannheten som lyder fra menneskers lepper. Når møtet åpnes med bønn, skal hvert kne bøye seg for Den Hellige og hvert hjerte løfte seg opp til Gud i stille hengivenhet. Bønnene til de trofaste tilbedere vil bli hørt og forkynnelsen av Ordet vil vise seg å være effektiv. Den slappe holdningen til tilbedere i Guds hus er en stor grunn til at forkynnelsen av ordet ikke oppnår mer godt. Sangens toner, som lyder fra mange hjerter med klar og tydelig ytring, er et av Guds instrumenter i arbeidet for sjelenes frelse. Hele gudstjenesten skal gjennomføres med høytidelighet og ærbødighet, som om menigheten (kirken) s Herre var synlig til stede.—(Testimonies for the Church 5:492, 493.)

Knestående er ikke alltid nødvendig mens du ber — Vi kan ikke alltid være på våre knær i bønn, men veien til nådestolen er alltid åpen. Mens vi er engasjert i aktivt arbeid, kan vi be om hjelp; og vi er lovet av en som ikke vil bedra oss: "Du skal motta." Den kristne kan og vil finne tid til å be. Daniel var en statsmann; tungt ansvar hvilte på ham; likevel søkte han Gud tre ganger om dagen, og Herren ga ham Den Hellige Ånd. Så i dag kan mennesker ty til den Høyestes hellige paviljong og føle forsikringen om hans løfte:

"Og mitt folk skal bo i fredens bolig og i trygghetens telter og på sorgfrie hvilesteder." Esaias 32:18. Alle som virkelig ønsker det, kan finne et sted for fellesskap med Gud, der intet øre kan høre annet enn det som er åpent for ropene fra de hjelpeløse, nødlidende og trengende - den som legger merke til selv den lille spurvens fall. Han sier: "Frykt derfor ikke! I er mere enn mange spurver." Matteus 10:31.—(Counsels on Health, 423, 424.)

Grunnen til at så mange blir overlatt til seg selv når de blir fristet, er at de ikke til enhver tid har forbindelse med Herren. Når vi tillater at samfunnet med Gud blir brutt, blir alt forsvar borte. Alle våre gode forsetter og idealer er ikke nok til å stå imot det onde. Vi må være bønnens kvinner og menn. Våre bønner må ikke være svake, tilfeldige og løse, men alvorlige, utholdende og stadige. Det er ikke nødvendig at vi til enhver tid skal bøye kne under bønn.

Venn deg til å snakke med Frelseren når du er alene, når du er ute og går, og når du er opptatt i ditt daglige arbeid. La hjertet hele tiden være oppløftet i en stille bønn om hjelp, om lys, om kraft, om kunnskap. La ethvert åndedrett være en bønn. {HOL 393.1}.—(The Ministry of Healing, 510, 511.)

Når vi vil arbeide for å vokte våre hjerter, må vi oppriktig og uopphørlig be til nådens trone om hjelp. De som kaller seg kristne, bør komme til Gud for å be ham oppriktig og ydmykt om hjelp. Frelseren har befalt oss å be uten opphør. En kristen kan ikke alltid knele i bønn, men hans tanker og ønsker kan alltid rettes oppover. Vår selvtilit ville forsvinne hvis vi snakket mindre og ba mer.—(Sons and Daughters of God, 99.)

Vi må være bønnens kvinner og menn. Våre bønner må ikke være svake, tilfeldige og løse, men alvorlige, utholdende og stadige. Det er ikke nødvendig at vi til enhver tid skal bøye kne under bønn. Venn deg til å snakke med Frelseren når du er alene, når du er ute og går, og når du er opptatt i ditt daglige arbeid. La hjertet hele tiden være oppløftet i en stille bønn om hjelp, om lys, om kraft, om kunnskap. La ethvert åndedrett være en bønn. La disse ordene muntre deg opp: “Dog har du noen få navn i Sardes som ikke har smittet sine klær, og de skal gå med mig i hvite klær; for de er det verd.” Åpenbaring 3:4.—(Counsels on Health, 362.)

Dersom arbeidet fornuftig, slik at både ånd og legeme fikk en passende mengde arbeid, ville de ikke så lett bukke under for sykdom. Dersom alle våre arbeidere var i den stilling at de kunne bruke noen timer hver dag til uten dørs arbeid, og følte seg fri til å gjøre dette, så ville det være en velsignelse for dem; de ville være bedre i stand til å utføre sine kallsplikter. Dersom de ikke har tid til fullstendig avslappelse, så kunne de legge planer og be mens de arbeider med hendene, og så kunne de deretter vende tilbake til sin gjerning, oppfrisket i legeme og ånd.—(Gospel Workers, 240.)

Ekte bønn avhenger ikke av tid eller sted eller omstendigheter — Be i lønnkammeret, og la ditt hjerte ofte være løftet opp til Gud når du utfører ditt daglige arbeid. Det var på denne måten Enok vandret med Gud. Lik dyrebar røkelse stiger disse tause bønner opp for nådens trone. Satan kan ikke overvinne den som i hjerte holder fast ved Gud. {VTK 117.1}.

Det er ingen tid og ikke noe sted det er upassende å vende oss til Gud. Det finnes ikke noe som kan holde oss fra å løfte vårt hjerte opp i inderlig bønn. I folkestimmelen på gaten så vel som midt under en viktig avgjørelse kan vi be Herren om guddommelig ledelse, på samme måte som Nehemias gjorde da han la frem sin forespørsel for kong Artaxerxes. Hvor vi enn måtte være, kan vi finne et lønnkammer der vi kan tale med Gud. Vi bør alltid holde døren til vårt hjerte åpen og innby Jesus til å komme og bli hos oss som en himmelske gjest. {VTK 117.2}.—(Steps to Christ, 98, 99).

Uansett hvor vi er, uansett hva vi gjør, må våre hjerter løftes opp til Gud i bønn. Det er å være utholdende i bønn. Vi skal ikke vente til vi kan bøye våre knær før vi ber. En gang da Nehemja sto foran kongen, spurte kongen hvorfor han så så trist ut og hva han hadde kommet

for å be om. Men Nehemja våget ikke å svare med en gang. Viktige interesser sto på spill. Folkets skjebne avhang av hvilket inntrykk han kunne gjøre på monarkens sinn, og Nehemja sendte en bønn til himmelens Gud før han våget å svare kongen. Resultatet var at han fikk alt han ba om eller til og med ønsket seg (HS 144).—(The Signs of the Times, October 20, 1887.)

Alle dine gode intensjoner og gode intensjoner vil ikke passe deg til å bestå fristelsens test. Dere må være bønnens menn. Dine bønner må ikke være svake, tilfeldige og ustabile, men oppriktige, utholdende og vedvarende. Det er ikke nødvendig å være alene eller å bøye kneet for å be; men midt i deres arbeid, må deres sjeler ofte løftes opp til Gud og gripe tak i hans styrke; da vil dere være menn med høy og hellig hensikt, av edel renhet, som ikke under noen omstendigheter kan svinges fra sannhet, rett og rettferdighet.—(Testimonies for the Church 4:542, 543.)

Vi må be konstant, bed uavlatelig, med et ydmykt sinn og en saktmodig og ydmyk ånd. Vi trenger ikke vente på en anledning til å knele for Gud. Vi kan be og snakke med Herren uansett hvor vi befinner oss.—(Selected Messages 3:266.)

Bønner i offentligheten bør være korte og preget av en naturlig tone — De lange bønnene noen predikanter ber er en stor feil. Å be så lenge som noen gjør, hører ikke hjemme i det hele tatt. De skader halsen og stemmeorganene, og så snakker de om å bryte sammen på grunn av sitt harde arbeid. De skader seg selv, selv om det de gjør ikke er nødvendig. Mange føler at bønn skader stemmeorganene mer enn tale. Det er en konsekvens av kroppens unaturlige stilling og måten hodet holdes på. De kan stå og snakke uten å føle noen skade. Bønnestillingen skal være helt naturlig. Lange bønner er tyngende og ikke i samsvar med Kristi evangelium. En halv time eller til og med femten minutter er altfor lenge. Noen få minutter er lenge nok til å bringe saken din til Gud og fortelle ham hva du trenger; og du kan se til at folk ikke blir trette og ikke reduserer deres interesse for hengivenhet og bønn. De kan fornyes og styrkes, i stedet for å svekkes.

Mange har gjort feil i religiøse andaktsøvelser med lange bønner og lange prekener, i et høyt toneleie, med en anstrengt stemme, og med en unaturlig stemme og i et unaturlig register.—(Testimonies for the Church 2:617.)

Snakk klart og tydelig i bønn — Ved ditt eget eksempel, lær barna å be med en klar og tydelig stemme. Lær dem å løfte hodet fra stolen og aldri dekke ansiktet med hendene. På denne måten kan de be sine enkle bønner og resitere Fadervår i kor.—(Child Guidance, 522, 523.)

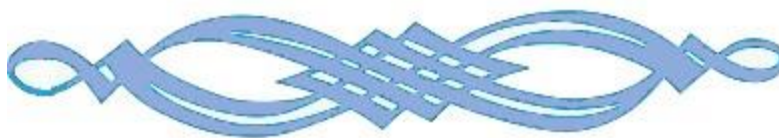
Disiplinere sinnet til å være oppmerksom under bønn —Daglig bønn er en viktig betingelse for vekst i nåden, og til og med for åndelig liv, akkurat som kroppslig velvære avhenger av vår timelige mat. Vi bør venne oss til ofte å løfte våre tanker til Gud i bønn. Hvis tankene vandrer andre steder, må vi føre dem tilbake. Vedvarende innsats i denne retningen vil snart gjøre det til en vane, slik at det blir lett.—(The Sanctified Life, 93.)

Bønn trenger ikke være lang eller høy — Men vi har ikke den forståelsen av bønn som vi burde ha. Bønnene våre skal ikke informere Gud om noe han ikke vet. Herren er kjent med enhver sjels hemmeligheter. Bønnene våre behøver ikke være lange og høye. Gud leser de skjulte tankene. Vi kan be i lønndom, og han som ser i lønndom, vil høre og lønne oss i det åpne. {UID 209.1}.—(Messages to Young People, 247.)

Vi skal ikke prøve å befale Gud i bønn — Våre påkallelser [bønner] må ikke anta form av en befaling, men av en bønn om at han må gjøre det vi ønsker av ham.—(Counsels on Health, 379.)

Be i tro — Be i tro. Og stol på at livet vil bringes i harmoni med dine bønner, slik at du kan motta velsignelser for det du ber om. Ikke la din tro svekkes, for velsignelsene du mottar står i forhold til troen du utøver. "Det skje eder efter eders tro!" Matteus 9:29; "Og alt det I beder om med tro i eders bønn, det skal I få." Matteus 21:22. Be, tro, gled dere. Lovsyng Gud fordi han har besvart dine bønner. Ta ham på hans ord. "La oss holde uryggelig fast ved bekjennelsen av vårt håp - for han er trofast som gav løftet." Hebreerne 10:23. Ikke en oppriktig bønn har gått tapt. Kanalen er åpen, strømmen renner. Den bærer med seg helbredende egenskaper og strømmer ut en gjenopprettende strøm av liv, helse og frelse.—(Testimonies for the Church 7:274.)

La oppriktighet og tro prege dine bønner. Herren er villig til å gjøre det for oss, "Men ham som kan gjøre mere enn alt, langt ut over det som vi beder eller forstår, efter den kraft som ter sig virksom i oss." Ef. 3:20. Snakk om det, be for det. Ikke snakk vantro. Vi kan ikke tillate Satan å se en makt til å formørke våre ansikter og bedrøve oss.—(Testimonies for the Church 7:273.)

Kapitel 20—Be i Jesu Navn

Jesu navn er forbindelsesleddet i bønn mellom menneskeheten og Gud —I Kristi navn stiger våre bønner opp til Faderen. Han går i forbønn for vårt beste, og Faderen åpner alle rikdommene i sin nåde som er gitt oss, slik at vi kan glede oss over dem og dele dem med andre. "Be i mitt navn," sier Kristus. "Jeg sier ikke at jeg vil be Faderen for dere; for Faderen selv elsker dere. Gjør bruk av mitt navn. Det vil gi effektivitet til dine bønner, og Faderen vil gi deg gaver av sin nåde. Bed, og I skal få, forat eders glede kan bli fullkommen."

[Kristus er bindeleddet mellom Gud og mennesket. Han har lovet at han personlig vil gå i forbønn. Han stiller hele sin rettferdighets fortjeneste til disposisjon for forbønnen. Han ber for mennesket, og mennesket, som trenger guddommelig hjelp, ber selv for Gud. Han bruker sin innflytelse, som ga sitt liv for verdens liv. Når vi tilkjennegir overfor Gud vår takknemlighet for Kristi fortjenester, gir vi bønnene våre gunst. Når vi nærmer oss Gud i kraft av Forløserens fortjenester, plasserer Kristus oss nær sin side og omfavner oss med sin menneskelige arm, mens han med sin guddommelige arm griper den eviges trone. I røkelseskaret, i våre hender, plasserer han sin fortjeneste som en velluktende røkelse, for å oppmuntre oss til å be. Han lover å høre og svare på våre bønner. Kirkehåndbok vol. 3 side 81]

Ja, Kristus har blitt bønnens redskap mellom mennesket og Gud. Han har også blitt en velsignelse mellom Gud og mennesket. Han har forent guddommelighet med menneskeheten. Mennesker skal samarbeide med ham for å frelse sine egne sjeler, og slik gjøre alvorlige, utholdende anstrengelser for å redde dem som er døende.—(Testimonies for the Church 8:178.)

Inntil da var disiplene uvitende om Frelserens ubegrensede midler og makt. Han sa til dem: "Hitinntil har I ikke bedt om noget i mitt navn; bed, og I skal få, forat eders glede kan bli fullkommen!" Han forklarte dem at hemmeligheten bak suksessen i deres arbeid var å be om styrke og nåde i hans navn. Han ville være til stede og gå i forbønn for dem hos Faderen. Bønnen til den ydmyke bønner presenterer han for Faderen som sitt eget ønske om det beste for den det gjelder. Hver oppriktig bønn blir hørt i himmelen. Det kan hende at den ikke uttales flytende, men hvis hjertet er i den, vil den stige opp til helligdommen der Jesus tjener, og han vil presentere den for Faderen uten et eneste vanskelig, stammende ord, men skjønn og velluktende av Hans egen fullkommenhets røkelse. —(The Desire of Ages, 667.)

Disiplene skulde utføre sit Arbejde i Kristi Navn. Ved ethvert Ord og enhver Handling skulde de henlede Opmærksomheden paa hans Navn som det, der besad den livgivende Kraft, hvorved Syndere kan blive frelst. Deres Tro skulde være grundet paa ham, som er Kilden til al Naade og Kraft. I hans Navn skulde de fremlægge sine Begjæringer for Faderen, og han vilde bønne dem. De skulde døbe i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn. Kristi

Navn skulde være deres Feltraab, deres Kjendemerke, deres Samfundsbaand, Grundlaget for deres Handlemaade og Kilden til deres Fremgang. I hans Rige skulde intet anerkj endes, som ikke bar hans Navn og Overskrift. {AV 18.4}.—(The Acts of the Apostles, 28.)

I Det aller-helligste så jeg en ark, hvor toppen og sidene var av rent gull. På hver side av arken stod en vakker kjerub, som spredte vingene sine ut over den. Ansiktene deres var vendt mot hverandre, og de så ned. Mellom englene var en røkelsesskål av gull. Over arken hvor englene stod, var det en overmåte sterk herlighet, som lignet den tronen hvor Gud sitter. Jesus stod ved arken. Når de helliges bønner steg opp til ham, røk det av røkelseskaret. Han bar fram bønnene til Faderen, sammen med røyken fra røkelseskaret.—(Early Writings, 32.)

Hva det betyr å be i Jesu navn — Men det betyr mye å be i Jesu navn. Det betyr at vi må ta imot hans karakter, vise hans sinnelag og gjøre hans gjerninger. Hans løfte er gitt på betingelse. «Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud.» Han frelser mennesker, ikke i synd, men fra synd. Og de som elsker ham, vil vise sin kjærlighet ved å være lydige.—(The Desire of Ages, 668.)

Jesus sa: «Den dagen skal dere be i mitt navn. Jeg sier ikke at jeg skal be Faderen for dere; for han selv elsker dere.» «Jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, frukt som varer. Da skal Faderen gi dere alt det dere ber om i mitt navn» (Joh 16,26.27; 15,16). Men å be i Jesu navn betyr mer enn bare å nevne dette navn ved begynnelsen og slutningen av en bønn. Det betyr å be i Jesu navn og ånd, mens vi tror på hans løfter, stoler på hans nåde og gjør hans gjerninger. {VTK 119.1}.—(Steps to Christ, 100, 101.)

Gud inviterer oss til å komme til ham i Jesu navn — Du er invitert til å komme, til å spørre, til å søke, til å banke på; og du er forsikret om at du ikke kommer forgjeves. Jesus sier: " Bed, så skal eder gis, let, så skal I finne, bank på, så skal det lukkes op for eder! For hver den som beder, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, for ham skal det lukkes op." Mattheus 7:7, 8.

Kristus illustrerer Guds vilje til å velsigne ved en fars vilje til å innfri sitt barns anmodning. Han sier: " Men hvem av eder som er far, vil gi sin sønn en sten når han ber om brød, eller når han ber om en fisk, gi ham en orm i stedet for fisken, eller når han ber om et egg, gi ham en skorpion? Dersom da I, som er onde, vet å gi eders barn gode gaver, hvor meget mere skal da Faderen, som er i himmelen, gi dem den Hellige Ånd som beder ham! Lukas 11:11-13.

Vi nærmer oss Gud i Jesu navn ved spesiell invitasjon, og han ønsker oss velkommen til sitt audiensrom. Han gir den ydmyke, angrende sjel den tro på Kristus som han blir rettferdiggjort ved. Jesus utsletter som en tykk sky hans overtredelse, og det trøstede hjertet utbryter: " På den tid skal du si: Jeg takker dig, Herre; for du var vred på mig, men din vrede hørte op, og du trøstet mig." Esaias 12:1.—(Counsels to Parents, Teachers, and Students, 242.)

Be både i Jesu navn og ved Den Hellige Ånds inspirasjon —Når et menneske puster en intenst oppriktig bønn til Gud - (Jesus Kristus er det eneste navnet som er gitt under himmelen hvorved vi kan bli frelst), er det i den intensiteten og oppriktigheten et pakt (eller løfte) fra Gud om at han er i ferd med å svare den bønningen mer enn rikelig, over alt vi kan be eller tenke. Vi må ikke bare be i Jesu navn, men ved inspirasjon og tenning av Den Hellige Ånd. Dette forklarer hva som menes når det sies: "Men i like måte kommer også Ånden vår skrøpelighet til hjelp; for vi vet ikke hvad vi skal bede om, slik som vi trenger det; men Ånden selv går i forbønn for oss med usigelige sukk..." Bønnene må fremsettes i oppriktig tro. Da vil de nå nådestol. Fortsett utrettelig i bønn. Gud sier ikke: Be en gang, og jeg vil svare deg. Hans ord er "Be! Vedholdende i bønningen, i tro på at dere har det dere ber om, og dere skal få det; jeg vil svare dere."—(The Gospel Herald, May 28, 1902.)

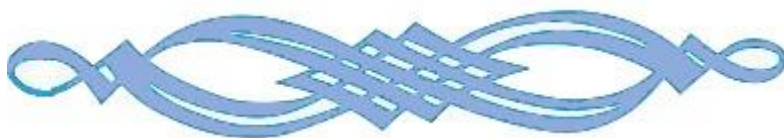
Vi kan nærme oss Gud i tillit gjennom Jesu navn — Alle som kommer frem for Gud, bør være preget av ydmykhet og ærefrykt. I Jesu navn kan vi tillitsfullt komme frem for ham. Men vi må ikke nærme oss Gud med en utilbørlig djervhet, som om han var vår likemann. Enkelte mennesker taler til den store, allmektige, hellige Gud - han som bor i et lys ingen kan komme til - Som om de snakker til en jevnbyrdig eller endog en underordnet. Enkelte oppfører seg verre i hans hus enn de ville våge å gjøre i audienssalen til en jordisk hersker. De burde tenke på at de står overfor ham som serafer tilber, og Som engler dekker sitt ansikt for. Gud har krav på den største ærefrykt. Alle som virkelig fornemmer hans nærvær, vil bøye seg for ham i ydmykhet.—(Patriarchs and Prophets, 252.)

I Jesu navn kan vi komme frem for Gud med et barns fulle tillit. Vi behøver ikke noe menneske som mellommann. Gjennom Jesus kan vi åpne vårt hjerte for Gud, som kjenner oss og elsker oss.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 84.)

Gud vil ære Jesu navn i våre bønner —Ethvert løfte i Guds ord kan bli hovedinnholdet i en bønn hvor vi minner Herren om at han har lovet å høre oss. Gjennom Jesus er det vår rett å kreve all den åndelige hjelpen vi behøver. Så enkelt som et barn ville gjøre det, kan vi fortelle Herren hva vi behøver. Vi kan legge frem for ham våre rimelige behov som mat og klær, liksom vel som vår lengsel etter livets brød og Kristi rettferdighet. Vår Himmelske Far vet at vi behøver alt dette, og han oppfordrer oss til å be ham hjelpe oss. Alle nådegaver blir bare gitt oss i Jesu navn. Gud vil ære dette navnet og i sin godhet gi oss alt vi behøver, som går ut fra rikdommene i hans liberalitet.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 133.)

Vi må ikke bare be i Kristi navn. Vi må be med Den Hellige Ånd som vår inspirasjonskilde. Her ligger forklaringen på det som står skrevet: "Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttrykkes i ord." En slik bønn føler Gud det som en fryd å svare på. Når vi med alvor og intensitet hvisker fram en bønn i Kristi navn, ligger det i selve denne intensiteten et faktisk pant på at Gud står klar til å svare på bønningen - "uendelig _ mye mer enn alt det vi ber om og forstår". Efeserne 3:20

Kristus har sagt: “Alt det dere ber om i bønnene deres, tro at dere har fått det, og dere skal få det.” “Det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre, så Faderen skal bli forherliget gjennom Sønnen.” Den elskede disippelen Johannes taler under inspirasjon av Den Hellige Ånd når han sier med stor enkelhet og fast forvissning: “Denne frimodige tillit har vi til ham at han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje. Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om.” Altså, treng bare tillitsfullt inn på din Far med bønn i Jesu navn. Gud vil ære det navnet.—(Christ’s Object Lessons, 147, 148.)

Kapitel 21—Guddommelig veiledning gjennom bønn

Vi kan lære Guds vilje for oss gjennom bønn—Herren arbeider ikke på noen vilkårlig måte. Søk ham inderlig i bønn. Han vil påvirke sinnet og gi ord og ytringer. Guds folk må undervises om ikke å stole på menneskelige oppfinnelser og usikre prøver som midler til å lære å kjenne Guds vilje med dem. Satan og hans redskaper er alltid beredt til å gå inn gjennom hvilken som helst åpning de kan finne for å lede mennesker bort fra Guds ords rene prinsipper. Det folk som er ledet og undervist av Gud, vil ikke gi rom for påfunn som ikke grunner seg på et “Så sier Herren.” — (Selected Messages 2:326.)

Be om Guds veiledning — Du må lære å se både med forstanden og med øynene. Du må trene din dømmekraft slik at den ikke blir svak og ubrukelig. Du skal be om veiledning og overlate alt til Herren. Du må lukke ditt sinn for all dårskap og synd, og åpne det for enhver himmelsk innflytelse. Du må få mest mulig ut av din tid og dine muligheter til å utvikle harmoniske egenskaper.—(Fundamentals of Christian Education, 302.)

I hver familie bør det være en fast tid for morgen- og kveldsandakter. Foreldre bør samle sine barn rundt seg før morgenmåltidet for å takke sin himmelske Far for hans omsorg i løpet av natten og for å be ham om hjelp, veiledning og beskyttelse i løpet av dagen. Når kvelden kommer, bør foreldrene igjen samle barna foran Guds ansikt og takke ham for velsignelsene de har mottatt i løpet av dagen. —(Testimonies for the Church 7:43.)

Du må hellige deg til Gud hver morgen. Dette må være din aller første handling. La din bønn være: «Ta meg Herre, og la meg helt høre deg til. Jeg legger alle mine planer ved Dine føtter. Bruk meg i dag i Din tjeneste. Bli hos meg, og la all min gjerning bli gjort i Deg!» Dette er et daglig gjøremål. Overlat deg hver morgen til Gud for den dag som er begynt. Overlat alle dine planer til Ham, slik at Han kan gjøre dem til virkelighet eller forkaste dem, etter som Han ser det er best. Slik kan du hver dag legge deg i Guds hånd, og på den måten vil ditt liv mer og mer bli dannet etter Jesu liv. {VTK 81.1}.—(Steps to Christ, 70).

Du må lære å se både med hodet og med øynene. Du må trene din dømmekraft slik at den ikke blir svak og ubrukelig. Du må be om veiledning og overlate alt til Herren. Du må lukke ditt sinn for all dårskap og synd, og åpne det for enhver himmelsk innflytelse. Du må få mest mulig ut av din tid og dine muligheter til å utvikle harmoniske egenskaper.—(Sons and Daughters of God, 283.)

Bønn om Guds veiledning kan tilbys når som helst, hvor som helst — Det er ingen tid og ikke noe sted det er upassende å vende oss til Gud. Det finnes ikke noe som kan holde oss fra å løfte vårt hjerte opp i inderlig bønn. I folkestimmelen på gaten så vel som midt under en viktig avgjørelse kan vi be Herren om guddommelig ledelse, på samme måte som Nehemias gjorde da han la frem sin forespørsel for kong Artaxerxes. Hvor vi enn måtte være, kan vi finne et lønnkammer der vi kan tale med Gud. Vi bør alltid holde døren til vårt hjerte åpen og

innby Jesus til å komme og bli hos oss som en himmelske gjest. {VTK 117.2}.—(Steps to Christ, 99.)

Å be slik som Nehemja gjorde i denne nødssituasjonen, er noe enhver kristen har adgang til når alle andre former for bønn er umulig. Travle slitere som er hardt tynget av problemer og bekymringer, kan sende opp en stille bønn til Gud om hjelp. De som ferdes på sjø og land, kan i farens stund be om himmelens beskyttelse på denne måten. Når det plutselig oppstår en vanskelighet eller fare, kan vi sende vårt nødrops til ham som har lovt å hjelpe når som helst vi søker ham. I enhver situasjon og under alle forhold kan den som er nedbøyd av sorg og bekymringer eller utsatt for store fristelser, få visshet, støtte og hjelp i Guds usvikelige kjærlighet og kraft.

I det korte øyeblikket Nehemja bad til kongenes konge, fikk han mot til å fortelle Artaxerxes at han for en tid gjerne ville bli fritatt for sine plikter ved hoffet. Han bad kongen om myndighet til å bygge opp igjen det som var ødelagt i Jerusalem, og igjen gjøre byen sterk og forskanset. Det var jødefolkets fremtid som stod på spill. Nehemja sier selv: "Og kongen gav meg det. For min Gud holdt sin gode hånd over meg."

Da Nehemja hadde fått den hjelpen han bad om, gjorde han de nødvendige forberedelser med klokskap og omtanke for at alt skulle lykkes. Han tok alle mulige forholdsregler. Ikke engang hans egne landsmenn fikk vite noe om planene. Selv om han visste at mange ville glede seg over det han hadde oppnådd, var han redd for at noen i uforstand kunne komme til å gjøre fiendene oppmerksomme på planen, så hele foretaket ble stanset..—(Prophets and Kings, 631, 632.)

Engler er nærmere for å hjelpe når vi ber om Guds veiledning — Ingen vil nå frem til en frelsende kunnskap om sannheten så lenge de stoler på menneskers autoritet og lar seg lede av den. I likhet med Natanael trenger vi å granske Guds ord for oss selv og be om Den Hellige Ånds opplysning. Han som så Natanael under fikentreet, vil se oss på vårt hemmelige bønnested. Engler fra lysets verden er nær hos dem som i ydmykhet søker guddommelig veiledning.—(The Desire of Ages, 141.)

Der er nøye forbindelse mellom den synlige og den usynlige verden. Kunne sløret fjernes, ville vi se onde engle trønge sig omkring os med deres mørke og med al deres magt arbeide for at bedrage og ødelægge. Onde mennesker omgives, påvirkes og hjælpes af onde ånder. Troens og bønnens mand har overgivet sin sjæl til guddommelig ledelse og engle fra Gud bringer ham lys og styrke fra himmelen.—(Testimonies for the Church 5:199.)

En kunnskap om sannheten avhenger ikke så mye av intellektets styrke som av rene og ærlige hensikter, av den barnlige enkelheten som preger en alvorlig tro, blottet for den voksnes selvsikkerhet. De som av et ydmykt hjerte søker guddommelig veiledning, får oppleve at engler drar nær til dem. Den Hellige Ånd blir gitt dem for å åpne sannhetens rike skattkammer. {OSLv 35.3}.—(Christ's Object Lessons, 59.)

Uansett hva vi trenger, kan vi kreve i bønn —Ethvert løfte i Guds ord kan bli hovedinnholdet i en bønn hvor vi minner Herren om at han har lovet å høre oss. Gjennom Jesus er det vår rett å kreve all den åndelige hjelpen vi behøver. Så enkelt som et barn ville gjøre det, kan vi fortelle Herren hva vi behøver. Vi kan legge frem for ham våre rimelige behov som mat og klær, liksom vel som vår lengsel etter livets brød og Kristi rettferdighet. Vår Himmelske Far vet at vi behøver alt dette, og han oppfordrer oss til å be ham hjelpe oss. Alle nådegaver blir bare gitt oss i Jesu navn. Gud vil ære dette navnet og i sin godhet gi oss alt vi behøver, som går ut fra rikdommene i hans liberalitet.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 133.)

Foreldre skal be om Guds veiledning — Foreldre, ydmyke deres hjerter for Gud. Begynn å arbeide helhjertet for barna deres. Be innstendig Herren om å tilgi dere for at dere har neglisjert hans ord ved å forsømme å venne barna deres til den veien de bør gå. Be om lys og veiledning, om en følsom samvittighet og klar dømmekraft, slik at du kan se dine feil og mangler. Gud vil høre det ydmyke og angrende hjertes bønner.—(Child Guidance, 557.)

De som er villige til å bli veiledet kan kjenne Guds vilje — Herren åpenbarer sin vilje for dem som er oppriktige og ivrige etter å bli veiledet. Årsaken til din udugelighet er at du har gitt opp å kjenne og gjøre Guds vilje, derfor vet du ikke noe direkte.—(Testimonies for the Church 3:466.)

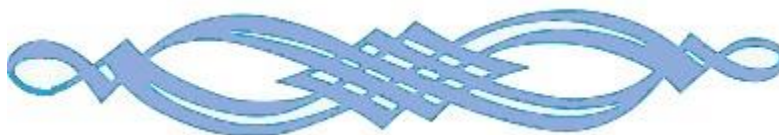
Søk i Skriftene med bønn for guddommelig veiledning — De som ikke vil godta de klare, skarpe sannhetene i Bibelen, er hele tiden på leting etter tiltalende myter som kan berolige samvittigheten. Jo mindre åndelighet det er i de lærepunktene som blir fremholdt, jo mindre selvfornektelse og ydmykhet de krever, desto større velvilje blir de møtt med. Slike personer forkvakler åndsevnene så de tjener menneskenaturen. Fordi de mener om seg selv at de er så kloke, føler de ikke noe behov for å studere Guds ord med et angerfullt sinn og med inderlig bønn om guddommelig veiledning. Derfor har de ikke noe vern mot villfarelse. Satan er parat til å oppfylle deres ønsker. Han narrer dem til å godta vranglære i stedet for sannhet. {MHK 401.6}.—(The Great Controversy, 523.)

Stol på Gud, og han vil lede din vei — Det er mange som ikke klarer å legge faste planer for framtiden. Deres liv er utrygt. De klarer ikke å se hva som vil bli resultatet av det de gjør, og dette fyller dem ofte med angst og uro. La oss huske at det liv Guds barn lever i denne verden, er et pilegrimsliv. Vi har ikke nok visdom til å bestemme vår egen framtid, og det er ikke vår oppgave å forme den. “Ved tro var Abraham lydig da han ble kalt, så han drog ut til det sted han skulle få til arv. Og han drog av sted uten å vite hvor han skulle komme.” Heb 1:8.

Da Kristus levde på denne jorden, la han ingen planer for sitt eget liv. Han godtok de planene Gud hadde lagt for ham, og dag for dag viste Faderen sine planer for ham. På samme måte burde vi stole på Gud, slik at våre liv rett og slett ble resultatet av hans vilje. Når vi overgir vår framtid til ham, vil han lede våre føtter.—(The Ministry of Healing 478, 479).

Hvis du har overgitt deg helt til Gud for å tjene ham, behøver du ikke å bekymre deg for morgendagen. Han som du tjener, kjenner enden fra begynnelsen. Det som skal skje i morgen, vet du ingenting om, men det ligger åpent for hans øyne, for han er allvitende. Når vi påtar oss å ordne og styre med våre egne affærer og det ansvar vi har å bære, og stoler på at vår egen visdom skal gi oss fremgang, bærer vi en byrde som Gud ikke har lagt på oss, og vi forsøker å bære den uten hans hjelp. Vi tar da på oss et ansvar som hører Gud til, og setter oss faktisk i hans sted. Da har vi all grunn til å være bekymret, og vi bør regne med farer og tap, som da nødvendigvis må komme. Men når vi virkelig tror at Gud elsker oss og bare vil det som er godt for oss, da slutter vi med å bekymre oss for fremtiden. Vi kommer til å stole på Gud som et barn stoler på gode foreldre. Da vil våre vanskeligheter og plager forsvinne, for vår vilje vil være underlagt Guds vilje.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 100, 101.)

Eliezer ba om – og mottok – Guds veiledning — Han husket Abrahams ord om at Gud ville sende sin engel med ham, og han bad alvorlig Om veiledning. Hjemme hos sin herre var han vant til at det alltid ble vist vennlighet og gjestfrihet. Derfor bad han nå om at en høflighetshandling måtte være tegnet som pekte ut den piken Gud hadde valgt. Bønnen var knapt uttalt før svaret kom. Blant kvinnene Som hadde kommet til brønnen, var det en han spesielt la merke til på grunn av hennes høflige måte å oppføre seg på. Da hun kom fra brønnen, gikk den fremmede mannen mor henne og bad om litt vann fra krukken hun bar på skulderen. Han fikk et vennlig svar, og hun tilbød også å øse opp vann til kamelene hans. Det var skikk og bruk at endog fyrstedøtre gjorde. dette for sin fars buskap. På den måten fikk han det tegnet han ønsker. "Det var en meget vakker pike," og hennes høflige og vennlige vesen vitnet om et godt hjertelag og en virksom natur.—(Patriarchs and Prophets, 172.)

Kapitel 22—Bønn for de Syke

Bønn bør tilbys for syke med rolig tro — Det ble vist meg at i sykdomstilfelle der veien er klar for forbønn for den syke, bør en overlate saken til Herren i stille tro, ikke med en storm av sterk sinnsbevegelse. Han alene kjenner vedkommendes tidligere liv og vet hvordan hans fremtid vil bli. Han som kjenner hjertene hos alle mennesker, vet om den syke i tilfelle av helbredelse ville herliggjøre hans navn eller vanære ham ved avvikelse og frafall. Alt det som kreves av oss, er at vi ber Gud om å helbrede den syke dersom det er i overensstemmelse med hans vilje. For vi tror at han hører de grunnene vi fremholder, og de inderlige bønnene som blir sendt opp. Hvis Herren ser at det best vil tjene til hans ære, vil han høre våre bønner. Men det er ikke riktig å forlange helbredelse uten at en underkaster seg hans vilje.—(Testimonies for the Church 2:147, 148.)

Enkel inderlig bønn med oppfølgingsbehandling. Med alle våre behandlinger for syke, bør enkle og inderlige bønner sendes for helbredelsens velsignelse. Viljen bør peke den syke personen til den medfølgende Frelseren, og hans makt til å tilgi og helbrede.—(Selected Messages 3:296).

[De som arbeider i hjemmene vil ha muligheter til å hjelpe på forskjellige måter. De bør be for de syke og gjøre det de kan for å lindre deres lidelser. De bør arbeide for de små i samfunnet, for de fattige og undertrykte.—(Testimonies for the Church 6:83, 84).

Frelseren vil at vi skal oppmuntre de syke, de som ikke eier håp, de som er plaget, til å ta imot hans styrke. Ved tro og bønn kan sykeværelset bli forandret til et Betel.—(The Ministry of Healing, 226.)

Hvis vi er under svakheter i kroppen, er det absolutt konsekvent å stole på Herren og be til vår Gud i vårt eget tilfelle, og hvis vi føler oss tilbøyelige til å be andre som vi har tillit til å forene oss med oss i bønn til Jesus som er den mektige helbrederen, vil hjelpen sikkert komme hvis vi ber i tro.—(Medical Ministry, 16.)

Vi følte at Gud elsket ham og ba ydmykt for denne syke og plagede mannen som var i ferd med å miste grepet om livet. Da vi la frem saken hans for Herren, følte vi en forsikring om Guds kjærlighet selv i hans smerte. Vi følte at Gud elsket ham og at Gud ville gjøre det som var best for den lidende broren og hans plagede familie og for å ære sitt eget navn.—(The Review and Herald, October 11, 1887.)

Vi ba oppriktig til Gud for moren ... Jesus var i vår midte for å bryte Satans makt og løslate fangen... Vi salvet barnet og ba over det og trodde at Herren ville gi både mor og barn fred og hvile. Og slik skjedde det. Barnets gråt opphørte, og vi forlot dem begge i god stand. Morens takknemlighet kunne ikke uttrykkes.—(Spiritual Gifts 2:110, 111.)

De syke vil bli ledet til Kristus ved den tålmodige oppmerksomheten til sykepleiere som forutser deres ønsker, og som bøyer seg i bønn og ber den store medisinske misjonæren om å se med medlidenhet på den lidende og la den beroligende innflytelsen fra hans nåde bli følt og hans gjenopprettende kraft utøves (Medical Ministry, 191, 192).

Når misjonssykepleiere pleier de syke og lindrer de fattiges nød, vil de finne mange anledninger til å be med dem, lese for dem fra Guds ord og tale om Frelseren..... De kan bringe en stråle av håp inn i livet til de beseirede og motløse.—(Medical Ministry, 246, 247.)

Hvis flere bønner ble sendt til våre sanatorier for helbredelse av syke, ville den mektige Healeren bli sett. Mange flere ville bli styrket og velsignet, og mange flere med alvorlige sykdommer ville bli helbredet.—(Selected Messages 3:295.)

Jeg vil henvende meg til Herren med denne bønnen: "Herre, vi kan ikke lese hjertet til denne syke, men du vet om det er til det beste for hans sjel og til ære for ditt navn å gjenopprette ham til helse. I din store godhet, ha medfølelse med denne saken, og la sunn handling finne sted i systemet. Arbeidet må være helt ditt eget." - (Healthful Living, 239).

La bønnens røst bli hørt i våre institusjoner på vegne av de syke, slik at de kan plassere seg i samarbeid med ham som kan redde både sjel og legeme (Manuscript Releases 6:379).

Før vi ble velsignet med institusjoner der de syke kunne bli hjulpet fra lidelse, ved flittig behandling og oppriktig bønn og tro på Gud, fikk vi de tilsynelatende mest håpløse tilfellene til å lykkes til suksess. I dag inviterer Herren de (296) lidende til å ha tro på ham Menneskets nødvendigheter er Guds anledning.—(Selected Messages 3:295, 296).

Det eneste vi kan gjøre når vi ber for de syke, er å be alvorlig til Gud for dem og i fullkommen tillit legge saken i hans hender. Hvis vi har urett i våre hjerter, vil Herren ikke høre oss. Han kan gjøre hva han vil med sitt eget.—(Testimonies for the Church 2:148.)

Det har ofte vært mitt privilegium å be for syke. Vi burde gjøre dette mye oftere enn vi gjør.—(Selected Messages 3:295.)

Det er vår oppgave å bære de syke og lidende fram for Gud på troens armer. Vi bør lære dem å tro på Den Store Lege.Frelseren vil at vi skal oppmuntre de syke, de som ikke eier håp, de som er plaget, til å ta imot hans styrke.—(The Desire of Ages, 824, 825.)

Bønn for syke er for viktig til å bli behandlet uforsiktig—Når det gjelder bønn for syke, er det for viktig til å bli forvaltet uforsiktig. Jeg tror vi bør ta alt til Herren, og gjøre kjent for Gud alle våre svakheter og spesifisere alle våre forvirringer.—(Medical Ministry, 16.)

Bønn for syke er for viktig til å bli behandlet uforsiktig— Predikanten bør av erfaring forstå at Kristi nådes Den guddommelige lægen er til stede i sykevælsset; han hører hvert ord i de bønner som oppsendes til ham i den sanne troens enfoldighet. Hans disipler i dag skal be

for de syke like visst som disiplene fordum gjorde. Og helbredelser vil skje; for «troens bønn skal hjelpe den syke». Jak. 5, 15. — (Gospel Workers, 215.)

Gud er like villig til å gi de syke helsen tilbake i dag som han var da Den Hellige Ånd talte disse ordene gjennom salmisten. Og Kristus er den samme medlidende lege nå som han var da han tjente her på jorden. I ham finnes legende balsam for enhver sykdom, en oppbyggende kraft for enhver skrøpelighet. Hans disipler i dag må sannelig be for de syke slik som disiplene bad i gamle dager. Og syke vil bli helbredet, for «troens bønn skal hjelpe den syke». Jak 5:15. Vi har Den Hellige Ånds kraft og troens sikre forvissning, og med den kan vi gripe Guds løfter. Herrens løfte: «På syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet» (Mark 16:18) er like pålitelig i dag som på apostlenes tid. Det forteller oss om hvilke privilegier Guds barn har, og vår tro bør gripe fatt i alt hva dette omfatter. Kristi tjenere er hans redskaper, og gjennom dem ønsker han å åpenbare sin helbredende kraft. Det er vår oppgave å bære de syke og lidende fram for Gud på troens armer. Vi bør lære dem å tro på Den Store Lege. {HOL 173.5}.—(The Ministry of Healing, 226.)

Bønn for de syke bør ta hensyn til Guds vilje — Når vi ber for de syke, bør vi huske at «vi vet ikke hva vi skal be om slik vi burde det». Rom 8:26. Vi vet ikke om den velsignelsen vi ønsker, blir til det beste for oss eller ei. Derfor bør. bønnene våre alltid inneholde denne tanken: «Herre, du kjenner alt som ligger skjult i hjertet. Du kjenner disse menneskene. Jesus, som er deres talsmann, gav sitt liv for dem. Hans kjærlighet til dem er større enn hva vår noen sinne kan bli. Hvis det kan være til din ære og til beste for de syke, så ber vi derfor om at de må bli friske. Dersom det ikke er din vilje at de skal bli bra, så ber vi om at din nåde må trøste dem, og at ditt nærvær må holde dem opp i deres lidelser.» {HOL 176.2}

Gud kjenner utfallet fra begynnelsen av. Han kjenner alles hjerter. Han leser hver hemmelighet tanke. Han vet om de som det blir holdt forbønn for, vil være i stand til å utholde de prøvelser som de kommer til å møte om de skulle bli friske igjen. Han vet om deres liv kommer til å bli til velsignelse eller forbannelse for dem selv og verden for øvrig. Dette er en av grunnene til at vi når vi ber for de syke, skulle si: «La ikke min vilje skje, bare din.» Luk 22:42. {HOL 177.1}.—(Ministry of Healing, 229, 230.)

I bønn for de syke skal vi be om at hvis det er Guds vilje, at de kan bli friske; men hvis ikke, at han vil gi dem sin nåde til trøst, sitt nærvær for å støtte dem i deres lidelse. Mange som burde sette sitt hus i orden, unnlater å gjøre det når de har håp om at de vil bli fullstendig gjenopprettet som svar på bønn. Oppmuntret av et falskt håp, føler de ikke behovet for å gi formanende ord og råd til sine barn, foreldre eller venner, og det er en stor ulykke.

De aksepterer forsikringen om at de vil bli helbredet når de blir bedt for, og våger ikke å nevne hvordan deres eiendom skal disponeres, hvordan deres familie skal bli tatt vare på, eller uttrykke noe ønske om saker som de ville snakke om hvis de trodde de ville bli brakt til taushet av døden. På denne måten rammer katastrofer familien og vennene; for mange ting som burde bli forstått, blir ikke nevnt, fordi de frykter at uttrykk på disse punktene ville være en

fornektelse av deres tro. I troen på at de vil bli gjenopplivet til helse ved bønn, unnlater de å bruke hygieniske tiltak som er innenfor deres makt å bruke, i frykt for at det ville være en fornektelse av deres tro..—(General Conference Daily Bulletin, February 26, 1897.)

Vi har slått oss sammen i alvorlig bønn omkring sykeleiet til menn, kvinner og barn, og vi har følt at vi fikk dem tilbake fra døden som svar på våre alvorlige bønner. I disse bønnene mente vi at vi måtte være bestemte, og at vi ikke måtte be om noe mindre enn livet hvis vi øvde tro. Vi våget ikke å si: "Hvis det vil herliggjøre Gud." Vi var redde for at det ville gi rom for skygge av tvil. Vi har med spenning fulgt dem som så å si kom tilbake fra de døde. Vi har sett noen av disse, særlig unge mennesker, bli reist opp til god helse, og de har glemt Gud, har ført et utsvevende liv til sorg og angst for foreldre og venner og er blitt en skam for slike som var redde for å be. De levde ikke for å ære og herliggjøre Gud, men for å forbanne ham med sitt lastefulle liv.

Vi avmerker ikke lenger en vei, heller ikke søker vi å få Herren til å følge våre ønsker. Dersom de sykes liv kan herliggjøre ham, ber vi om at de må leve, likevel ikke som vi vil, men som han vil. Vår tro kan være liksom fast, og mer pålitelig når vi overlater ønsket til den allvise Gud og uten urolig angst forlater oss på ham i fullkommen tillit. Vi har løftet. Vi vet at han hører oss hvis vi ber i overensstemmelse med hans vilje.—(Counsels on Health, 378, 379.)

Gud besvarer bønner for syke —Ingen menneskelig makt kan frelse de syke, men gjennom troens bønn har den mektige helbrederen oppfylt sitt løfte for dem som har påkalt hans navn. Ingen menneskelig makt kan tilgi synd eller frelse synderen. Ingen andre enn Kristus kan gjøre dette, den barmhjertige lege for kropp og sjel.—(Selected Messages 3:295).

La oss gjøre som Kristi apostler gjorde; la oss be for de syke, for det er mange som ikke kan ha fordelene med våre sanatorier. Herren vil fjerne svakheter som svar på bønn.—(Medical Ministry, 242.)

Utholdenhet i bønn er nødvendig når man ber for syke — Når du ber for syke, er det viktig å ha tro; for det er i samsvar med Guds ord. "En rettferdig manns bønn har stor kraft i sin virkning." Jakobs 5:16. Så vi kan ikke eliminere bønn for syke, og vi burde føle oss veldig triste hvis vi ikke kunne ha privilegiet å nærme oss Gud, å presentere for ham alle våre svakheter og våre svakheter, for å fortelle den medfølgende Frelseren alt om disse tingene, og tro at han hører våre bønner.

Noen ganger kommer svarene på bønnene våre umiddelbart, andre ganger må vi vente tålmodig og fortsette å be oppriktig om det vi trenger. Våre saker illustreres av saken om den påtrengende advokaten for brød. "Og han sa til dem: Om nogen av eder har en venn og kommer til ham midt på natten og sier til ham: Kjære, lån mig tre brød!" Lukas 11:5

Denne lærdommen betyr mer enn vi kan forestille oss. Vi må fortsette å be, selv om vi ikke opplever umiddelbar respons på våre bønner. "Og jeg sier eder: Bed, så skal eder gis; let, så

skal I finne; bank på, så skal det lukkes op for eder! For hver den som beder, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, for ham skal det lukkes op.” Lukas 11:9, 10. Vi trenger nåde, vi trenger guddommelig opplysning, slik at vi gjennom Ånden kan vite hvordan vi kan be om slike ting som vi trenger. Hvis våre bønner er indisert av Herren, vil de bli besvart.—(Counsels on Health, 380.)

Synden må fjernes hvis bønn om helbredelse skal besvares —Skriften byr oss: «Bekjenn derfor deres synder for hverandre og be for hverandre, for at dere kan bli helbredet.» Jak 5: 16. Når noen ber om forbønn, så fortell dem noe slikt som dette: «Vi kan ikke lese hjerter eller vite hvilke hemmeligheter du har skjult i ditt liv. Dette er noe bare du selv og Gud kjenner til. Dersom du angrer dine synder, så er det din plikt å bekjenne dem.» Hemmelige synder må bekjennes for Kristus, den eneste mellommann mellom Gud og mennesker. For «hvis noen synder, har vi en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige». 1 Joh 2:1. Enhver synd er en urett mot Gud, som vi må bekjenne for ham gjennom Kristus. Enhver åpenlys synd bør en bekjenne åpenlyst. Har en begått urett mot et medmenneske, bør en gjøre det godt igjen.” — (The Ministry of Healing, 228.)

Formodning ligger nær troen i å be for syke — Jeg har sett mange tilfeller av å bære saker til ytterligheter, i bønn for syke, at jeg har følt at denne delen av vår erfaring krever mye solid, hellig tenkning, så vi ikke skal gjøre handlinger som vi kan kalle tro, men som egentlig ikke er noe mindre enn formastelse. Personer som er tynget av lidelse, trenger å bli veiledet klokt slik at de kan bevege seg diskret. Mens de legger seg fram for Gud for bønn om å bli helbredet, må de ikke forsømme metodene for å gjenopprette helsen i samsvar med naturens lover.

De som søker helbredelse ved bønn, bør ikke unnlate å gjøre bruk av de lægemidler som de har adgang til. Å bruke slike midler som Gud har skaffet til lindring av smerte og til å stå naturen bi i dens helbredelsesverk, er ikke en fornektelse av troen. Det er ingen fornektelse av troen å samarbeide med Gud og å stille seg under de forhold som er mest gunstige for helbredelse.

Hiskia fikk grøtomslag av fiken. Da kong Hiskia var syk, kom Guds profet til ham med budskapet om at han skulle dø. Kongen ropte til Herren, og Herren hørte ham og lovet at det skulle legges femten år til hans liv. Et ord fra Gud, en berøring av den guddommelige finger ville ha vært nok til å helbrede Hiskia øyeblikkelig. Men i stedet fikk han beskjed om å få laget et grøtomslag av fiken som skulle legges over det syke stedet. Dette ble gjort, og Hiskia fikk helsen tilbake. Det ville være godt om vi i større grad tok vare på den resept som Herren har gitt oss. — Manuskript 29, 1911

Den menneskelige redskap selv bør ha tro og bør samarbeide med den guddommelige kraften, bruke alle fasiliteter og dra nytte av alt som er gunstig i henhold til hans intelligens. Han samarbeider i harmoni med naturlovene; og ved å gjøre dette verken fornekte eller hindrer han troen.—(Counsels on Health, 381, 382.)

Guds ord finner vi undervisning om hvordan vi skal gå fram når vi skal be om at syke må bli helbredet. Men det er en svært alvorlig handling å be en slik bønn, og en bør ikke innlate seg på dette uten å ha overveid det nøye. I mange tilfeller der en ber om at syke må bli helbredet, er det som en kaller tro, ikke annet enn formastelse. {HOL 175.1}.

Mange er selv skyld i sine sykdommer fordi de gir etter for dårlige vaner. De har ikke levd i overensstemmelse med naturlovene eller prinsippene for absolutt renhet. Andre har overtrådt helselovene når det gjelder mat, drikke, klær eller arbeid. Årsaken til at en er blitt svekket på sinn eller legeme, er ofte en eller annen last. Hvis slike mennesker fikk lov å nyte en god helse, ville mange av dem være likeglad og fortsette å bryte Guds fysiske og åndelige lover. De ville resonnerer som så at fordi Gud helbreder dem som svar på bønn, så kan de like godt fortsette i sine usunne vaner og uten skrupler gi etter for sin fordervede appetitt. Dersom Gud skulle utføre mirakler for å gjøre slike mennesker friske, ville han oppmuntre til synd. {HOL 175.2}.

Det er bortkastet arbeid å lære folk å se på Gud som den som helbreder deres skrøpeligheter, dersom vi ikke samtidig lærer dem å legge bort usunne vaner. Skal vi kunne motta hans velsignelser som svar på bønn, må vi slutte å gjøre det onde og lære å gjøre det gode. Omgivelsene må være rene og livsvanene riktige. Vi må leve i harmoni med Guds lov, både fysisk og åndelig. {HOL 175.3}.—(The Ministry of Healing, 227, 228.)

Bønn for mirakuløs helbredelse kan føre til fanatisme —“Why,” asks one and another, “is not prayer offered for the miraculous healing of the sick, instead of so many sanitariums being established?” Should this be done, great fanaticism would arise in our ranks. Those who have much self-confidence would start into action.—(Evangelism, 594, 595.)

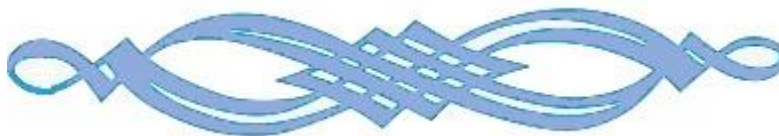
Å ta riktige tiltak er ikke en fornektelse av tro i bønn om helbredelse — Mange som ønsker å få del i Herrens helbredende nåde, mener at de må ha et direkte og hurtig svar på sine bønner, for ellers er deres tro for svak. Derfor bør de som er svekket av sykdom, bli rettleidet på en forstandig måte, slik at de kan gå forsiktig fram. De må ikke forsømme sine plikter overfor dem som måtte overleve dem, eller unngå å bruke naturens egne midler for å vinne helsen tilbake. {HOL 178.1}.

Vi står ofte i fare for å gjøre feil her. Fordi de tror at de skal bli helbredet som svar på bønn, er noen redde for å gjøre noe som kan tolkes som om de mangler tro. Men de bør ikke unngå å ordne sine saker slik de ville ha gjort om de forventet at døden skulle rive dem bort. De skal heller ikke være redde for å tale oppmuntrende eller gi råd som de ville ønske å gi i avskjedens stund. {HOL 178.2}.—(The Ministry of Healing, 231.)

Men etter at jeg har bedt oppriktig for de syke, hva da? Slutter jeg å gjøre alt jeg kan for deres helbredelse og velvære? - Nei, jeg arbeider desto mer alvorlig, med mye bønn om at Herren kan velsigne de midlene som hans egen hånd har gitt; at han kan gi hellig visdom til å samarbeide med ham for å gjenopprette de syke.—(Healthful Living, 240, [1897],).

Medisinske behandlinger som skal brukes sammen med bønn for helbredelse — De som søker helbredelse ved bønn, må ikke unnlate å bruke de legemidlene som står til rådighet. En fornekte sin tro om en gjør bruk av de midlene som Gud har gitt for å stille smerte og hjelpe naturen i arbeidet for å helbrede. Det er ikke å fornekte sin tro å samarbeide med Gud og stille seg under slike forhold som er gunstige for helbredelsen. Gud har overlatt til oss å tilegne oss kunnskap om livets lover. Denne kunnskapen ligger innenfor vår rekkevidde for at vi skal bruke den. Vi bør gjøre bruk av ethvert middel som kan hjelpe oss til å vinne helsen tilbake, ved at vi utnytter enhver mulig fordel og arbeider i harmoni med naturlovene. Når vi har bedt om at den syke må bli frisk, kan vi arbeide med enda større styrke og takke Gud for at vi kan samarbeide med ham og be om hans velsignelse over de midlene han har gitt oss. {HOL 178.3}.—(The Ministry of Healing, 231, 232.)

Stol på Gud uansett utfallet av bønn — Når vi har bedt om at den syke må bli frisk, så la oss bevare tilliten til Gud, uansett hva utfallet måtte bli. Dersom vi skulle miste en av våre kjære, så la oss ta imot det bitre begeret i forvissningen om at det er Faderens hånd som holder det opp til vare lepper. Men skulle den syke bli helbredet, så må vi ikke glemme at den som har tatt imot Guds helbredende nåde, blir stilt under nye forpliktelser overfor Skaperen. Da de ti spedalske ble rensset, var det bare en som vendte tilbake og gav Jesus ære. La ingen av oss være som de tankeløse ni, som ikke lot sine hjerter bli berørt av Guds barmhjertighet. «All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes Far. Hos ham er ingen forandring eller skiftende skygge.» Jak 1: 17. {HOL 179.3}.—(The Ministry of Healing, 233.)

Kapitel 23—Bønn om Tilgivelse

Bønnen om tilgivelse blir alltid besvart umiddelbart— I noen tilfeller reagerte ikke Jesus straks på ønsket om å bli helbredet. Men i samme øyeblikk som den spedalske bad om hjelp, fikk han den. Når vi ber om jordiske goder, kan det dra ut med svaret, eller Gud kan gi oss noe annet enn det vi ber om. Men slik er det ikke når vi ber om frigjørelse fra syndens makt. Han vil gjerne rense oss for synd, gjøre oss til sine barn og sette oss i stand til å leve et hellig liv. Kristus «gav seg selv i døden for våre synders skyld, for å fri oss ut fra den nåværende onde verden, etter Gud vår Fars vilje». «Og dette er den frimodige tillit som vi har til ham, at dersom vi beder om noget efter hans vilje, da hører han oss; og dersom vi vet at han hører oss, hvad vi så beder om, da vet vi at vi har de ting vi har bedt ham om.» 1 Johannes 5:14, 15 «Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet..» 1 Johannes 1:9.—(The Desire of Ages, 266.)

Så snart Guds barn nærmer seg nådestolen, påtar den store Advokaten seg å tale hans sak. Ved det første uttrykk for anger og bønn om tilgivelse tar Kristus opp hans sak og gjør den til sin egen. Han kommer frem for Faderen med denne bønnen som om den var hans egen.—(Testimonies for the Church 6:364.)

Fortell Jesus i sjelens oppriktighet om dine behov. Det kreves ikke at du holder en lang preken for Gud, men med et hjerte som sørger over synden kan du si: "Frels meg Herre, jeg forgår." Det er håp for slike sjeler. De vil søke, de vil be, de vil banke på og de vil finne. Når Jesus har tatt bort syndebyrden som knuger sjelen, vil du erfare Kristi velsignede fred.".—(Our High Calling, 131.)

Når vi ser hvor syndig synden er, faller vi hjelpeløse ned foran korset og ber om tilgivelse og styrke. Da blir vår bønn hørt og besvart. De som legger sine anmodninger fram for Gud i Jesu navn vil aldri bli vist bort. Herren sier: «Den som kommer til meg, vil jeg aldri støte bort.» «Han lytter når den nakne ber, han forakter ikke deres bønn.» Vår hjelp kommer fra Ham som holder alle ting i sine hender. Freden han sender er en forsikring om hans kjærlighet til oss.

Intet kan være mer hjelpeløst og likevel uovervinnelig enn den sjel som føler at den ikke er noe, og som stoler fullt og fast på fortjenestene til den korsfestede og oppstandne Frelser. Gud vil heller sende hver eneste engel i himmelen til hjelp for den som gjør seg helt avhengig av Kristus, enn å la ham bli overvunnet.—(The Signs of the Times, October 29, 1902.)

De som søker tilgivelse, må selv ha en tilgivende holdning — Når vi kommer til Gud for å be om barmhjertighet og velsignelse, må vi nære kjærlighetens og tilgivelsens ånd i våre egne hjerter. Hvorledes skulle vi kunne be: «Forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere» (Matt 6,12), og samtidig nære et uforsonlig sinnelag? Dersom vi venter at være

bønner skal bli hørt, må vi tilgi andre på samme måte og i samme grad som vi selv håper å få tilgivelse. { VTK 115.1 }.—(Steps to Christ, 97.)

Da Jesus hadde fullført bønnen, føyde han til: "For dersom dere tilgir menneskene deres overtredelser, skal deres himmelske Far også tilgi dere. Men dersom dere ikke tilgir menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke deres Far tilgi dere deres overtredelser." (Matt. 6, 14-15) Den som ikke vil tilgi, stenger seg ute fra den eneste kilden som kunne gi ham selv nåde. Vi har ingen rett til å mene at vi bare skal tilgi når de som har gjort noe galt mot oss eller skadet oss, tilstår der de har gjort. Det er ingen tvil om at de har plikt til å ydmyke seg og angre og bekjenne hva de har gjort, men vi må selv være rede til å tilgi og ha medlidenhet med dem som har gjort noe galt mot oss, enten de nå tilstår og bekjenner det eller ikke.—(The Faith I Live By, 131.)

I bønnen som Kristus lærte disiplene sine, lød bønnen: Forlat oss vår skyld slik også vi forlater våre skyldnere. Vi kan ikke gjenta denne bønnen fra hjertet og våge å være uforsonlige, for vi ber Herren om å tilgi våre krenkelser mot ham på samme måte som vi tilgir dem som krenker oss. Men få anerkjenner den sanne betydningen av denne bønnen. Hvis de uforsonlige forstår dybden av dens mening, ville de ikke igjen våge å be Gud om å behandle dem slik de behandler sine medmennesker.—(Testimonies for the Church 3:95.)

Vi trenger å granske våre hjerter som en forberedelse til å tre fram for Gud i bønn, slik at vi kan vite hva slags sinnelag vi har. Hvis vi ikke tilgir dem som har forbrutt seg mot oss, vil våre bønner om tilgivelse ikke bli hørt. "Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere." Når vi som syndere nærmer oss nådestolen, kan vi ikke uttrykke følelsen av denne bønnen uten tilgivelse i våre hjerter for alle som har gjort oss vondt. På denne bønnen kommenterer Jesus: "For dersom I forlater menneskene deres overtredelser, da skal eders himmelske Fader også forlate eder; men dersom I ikke forlater menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke eders Fader forlate eders overtredelser." — (The Signs of the Times, August 21, 1884.)

Tilståelsen må være spesifikk — Sann bekjennelse er alltid av en særegen art og gjelder særskilte synder. Disse kan være av en slik karakter at de bare bør legges frem for Gud, eller de kan bestå av feil som vi må bekjenne for den enkelte som er blitt forurettet. De kan også være av en mer offentlig natur, og i så tilfelle må vi bekjenne dem offentlig. Men enhver bekjennelse må være bestemt og saklig, slik at vi innrømmer nettopp de synder vi har gjort oss skyldige i.—(Testimonies for the Church 5:639.)

Jesus hører den enkle bønnen om tilgivelse — Det er ikke nødvendig at alle skal kunne si med sikkerhet når deres synder ble tilgitt. Det barn trenger å lære er at deres feil og feil bør bringes til Jesus mens de fortsatt er barn. Lær dem daglig å be ham om tilgivelse for alt det gale de har gjort, og at Jesus hører det angrende hjertets enkle bønn, og vil tilgi dem og ta imot dem, akkurat som han tok imot barna som ble brakt til ham da han var her på jorden.—(Child Guidance, 494, 495.)

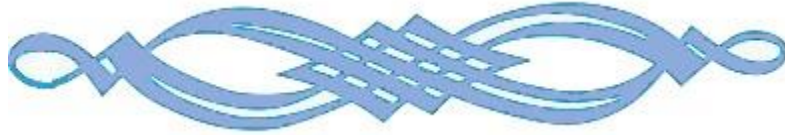
Barn, kom til Jesus. Gi Gud det mest dyrebare offer du kan gi; gi ham ditt hjerte. Han snakker til deg og sier: "Min sønn, min datter, gi meg ditt hjerte. Selv om dine synder er som skarlagen, vil jeg gjøre dem hvite som snø, for jeg vil rense deg med mitt blod. Jeg vil gjøre dere til medlemmer av min familie - barn av den himmelske kongen. Ta imot min tilgivelse, min fred vil jeg gi deg fritt. Jeg vil kle dere med min egen rettferdighet - bryllupsklærne - og forberede dere til Lammets bryllupsmåltid. Når du er kledd i min rettferdighet, ved bønn, ved årvåkenhet, ved flittig studium av mitt ord, vil du være i stand til å oppnå en høy standard. Du vil forstå sannheten, og din karakter vil bli formet av en guddommelig innflytelse; for dette er Guds vilje, til og med din helliggjørelse" (YI 30. juni 1892). — (SDA. Bible Commentary 3:1162.)

Det er veldig nødvendig at vi ber for å få styrke ovenfra til å se og motstå fiendens fristelser. Men Satan søker alltid å hindre mennesker i å be, ved å fylle opp deres tidsplaner med forretninger eller fornøyelser, eller ved å lokke dem til slik ondskap at de ikke vil ha noe ønske om å be. Herren Jesus har gjort himmelen tilgjengelig for alle som vil komme til ham, og han inviterer barna og ungdommen til å komme. Men Jesus sa: "La de små barn være og hindre dem ikke fra å komme til mig! for himlenes rike hører sådanne til." Jesus ønsker at barna og de unge skal komme til ham med samme tillit som de går til sine foreldre. Som et barn ber sin mor eller far om brød når det er sultent, slik vil Herren at du skal be ham om det du trenger. Hvis dine synder er tunge på ditt hjerte, skal du komme til Gud og si: "For Kristi skyld, tilgi meg mine synder." Enhver oppriktig bønn vil bli hørt i himmelen, og enhver oppriktig bønn om nåde og styrke vil bli besvart.—(The Youth's Instructor, July 7, 1892.)

Bønnen om tilgivelse må vises å være oppriktig — "Kast mig ikke bort fra ditt åsyn, og ta ikke din Hellige Ånd fra mig!" Angeren er Guds gave gjennom Kristus, likesom tilgivelsen er det. Gjennom Den Hellige Ånds innflytelse blir vi overbevist om synd og føler at vi trenger tilgivelse. Bare de som angrer, kan få tilgivelse. Men det er Guds nåde som hjelper oss til å angre. Han kjenner alle våre svakheter og skrøpeligheter, og han vil hjelpe oss. Han vil høre troens bønn; men oppriktigheten i denne bønnen kan bare bevises ved våre bestrebelser på å bringe oss i harmoni med den store moralske standarden som vil prøve ethvert menneskes karakter. Vi trenger å åpne våre hjerter for å påvirke Ånden og erfare dens forvandlende kraft.—(The Review and Herald, June 24, 1884.)

"Be, så skal det gis dere; søk, så skal dere finne; bank på, så skal det lukkes opp for dere." Matteus 7:7. Hvorfor tar vi ikke Gud på ordet? Å be og motta hører sammen. Gud har lovet at du vil motta. Be Jesus om de tingene du trenger. Be ham om å tilgi deg dine synder, og når du ber i tro, vil hjertet ditt bli myknet; du vil tilgi dem som har såret deg, og bønnen din vil stige opp til Gud, fylt med kjærlighetens sødme. Når du ber, ser du på deg selv i bønn, og dine tanker, ord og handlinger vil komme i harmoni med dine oppriktige bønner om et bedre liv. En bønn i tro vil gi en tilsvarende belønning. Men tomme ord, uten oppriktig oppriktighet og et brennende ønske om hjelp og uten forventning om å motta, er til ingen nytte. La ikke den som ber på denne måten tro at han vil få noe fra Herren. De som kommer til Gud, må tro at

han er, og at han vil være deres belønning som flittig søker ham....—(The Review and Herald, March 28, 1912.)

Kapitel 24—Forbønn

Be for andre — Be for dem som sårer oss. La oss forsøke å vandre i lyset slik Kristus er i lyset. Herren snudde Jobs fangenskap da han ba, ikke bare for seg selv, men for dem som var imot ham. Da han oppriktig ønsket at sjelene som hadde syndet mot ham kunne bli hjulpet, fikk han selv hjelp. La oss be, ikke bare for oss selv, men for dem som har såret oss og fortsatt sårer oss. Be, be, spesielt i tankene dine. La ikke Herren hvile; for ørene hans er åpne for å høre oppriktige og presserende bønner når sjelen blir ydmyket for ham. (Brev 88, 1906)..— (SDA Bible Commentary 3:1141)

Du skal være det middel som Gud kan tale til sjelen med. Du vil huske dyrebare ting, og med et hjerte som renner over av kjærlighet til Jesus, vil du tale ord av avgjørende betydning. Din enkelhet og oppriktighet vil fungere som den største veltalenhet, og dine ord vil bli registrert i de himmelske bøkene som de rette ordene, som er som epler av gull i skåler av sølv. Gud vil gjøre dem til en elv av himmelsk helbredelse, i stand til å vekke overbevisning og lyst, og Jesus vil legge sin forbønn til dine bønner, hevde Den Hellige Ånds gave til synderen og helle den ut over hans sjel. Og det vil være glede blant Guds engler over en synder som omvender seg.—(Sons and Daughters of God, 274.)

Det er de som omgir deg, som har lidelser og elendighet, som trenger ord av sympati, kjærlighet og ømhet, og våre ydmyke, medfølende bønner.—(Testimonies for the Church 3:530.)

"Fader vår!" . . . Ved å kalle Gud vår Far anerkjenner vi alle hans barn som våre brødre. Vi er alle en del av menneskehetens store enhet, alle medlemmer av én familie. Vi må inkludere våre naboer så vel som oss selv i våre bønner. Ingen ber på riktig måte hvis han ber om velsignelse for seg selv alene.—(Sons and Daughters of God, 267.)

Hver anspennelse som blir gjort for Kristi skyld, vil resultere i velsignelse for oss selv. Om vi bruker av våre midler til hans ære, vil han gi oss nye midler. Når vi søker å vinne andre for Kristus og våre bønner blir bærere av en virkelig byrde for sjelers frelse, vil våre egne hjerter slå med en livgivende flom av nåde fra Gud. Hele vårt kristenliv vil ha mer virkelighet over seg, mer alvor, mer bønn.—(Christ's Object Lessons, 354).

Mange har latt alt håp fare. Bring solskinnet tilbake til dem. Mange har mistet motet. Si noen oppmuntrende ord til dem. Be for dem. Noen hungrer etter livets brød. Les for dem fra Guds Ord. Mange lider av en sykdom i sjelen som ingen jordisk balsam kan lindre, ingen alminnelig lege helbrede. Be for disse sjelene. Bring dem til Jesus. Fortell dem at det finnes en balsam i Gilead. Det finnes en Lege i Israel.—(Welfare Ministry, 71.)

La dem som er åndelig innstilt, tale til disse sjelene. [Bruk mye tid på bønn og nøye studium av Bibelen. La alle tilegne seg troens sanne grunnprinsipper ved egen erfaring, i tro på at Den

Hellige Ånd vil bli skjenket dem fordi de virkelig hungrer og tørster etter rettferdighet. Vis dem hvordan de kan overgi seg til Gud, hvordan de kan finne tro og hvordan de kan kreve løftene. Uttrykk Guds dype kjærlighet ved oppmuntring og forbønn.—(Testimonies for the Church 6:65).

Når selvet dør, vil et intenst ønske vekkes for andres frelse, noe som vil føre til utholdende bestrebelser og å gjøre godt. Det vil bli sådd i alle vann; og oppriktige bønner, presserende bønner, vil ta himmelen for fortapte sjeler. Det vil være et alvor, en utholdenhet som ikke vil forsvinne. Kjærlighet til Jesus vil føre til brennende kjærlighet til våre medmenneskers sjeler.—(Gospel Workers, 470).

Å, at troens oppriktige bønn må stige opp overalt. Gi meg sjeler som nå er begravd i villfarelsens søppel, ellers dør jeg! Før dem til kunnskap om sannheten slik den er i Jesus.—(This Day With God, 171).

Begynn å be for sjeler. Kom nærmere Kristus, nær opp til hans blødende side. La en saktmodig og stille ånd pryde deres liv, og la deres alvorlige, inderlige og ydmyke bønner om visdom stige opp til ham, slik at dere kan frelse ikke bare deres egen sjel, men også andres sjeler. Be mer enn dere synger. Har dere ikke større behov for å be enn for å synge? Unge menn og kvinner, Gud kaller dere til arbeid for ham. Dere må begynne å virke på en fullstendig ny måte. Dere kan gjøre et arbeid som ikke kan utføres av dem som forkynner i ord og lære. Dere kan nå en gruppe som pastoren ikke kan påvirke.—(Testimonies for the Church 1:513.)

Mange har latt alt håp fare. Bring solskinnet tilbake til dem. Mange har mistet motet. Si noen oppmuntrende ord til dem. Be for dem. Noen hungrer etter livets brød. Les for dem fra Guds Ord. Mange lider av en sykdom i sjelen som ingen jordisk balsam kan lindre, ingen alminnelig lege helbrede. Be for disse sjelene. Bring dem til Jesus. Fortell dem at det finnes en balsam i Gilead. Det finnes en Lege i Israel.—(Prophets and Kings, 719.)

Det er behov for stor seriøsitet i alle deler av arbeidet vårt. Tiden er forbi. Guds tjenere skal ikke være "ikke lunkne i eders iver; vær brennende i ånden; tjen Herren." Folk trenger sannheten, og den må gis dem ved oppriktig og trofast innsats. Man må ta seg av sjeler, be for dem og arbeide for dem. Alvorlige appeller må fremsettes. Ivrige bønner må sendes opp. Våre kjedelige, åndløse bønner må forandres til bønner av inderlig interesse. Guds ord sier: "Bekjenn derfor eders synder for hverandre og bed for hverandre, forat I kan bli lægt! En rettferdig manns bønn har stor kraft i sin virkning."—(Testimonies for the Church 7:12).

Dette arbeidet krever at du bryr deg om sjeler ettersom de må avlegge regnskap. Kristi ømhet må gjennomsyre arbeiderens hjerte. Hvis du har kjærlighet til sjeler, vil du manifestere en øm bekymring for dem. Du vil sende opp ydmyke, oppriktige og inderlige bønner for dem du besøker. Lukten av Kristi kjærlighet vil bli åpenbart i ditt arbeid. Han som ga sitt eget liv

for verdens liv (76) vil samarbeide med den uselviske arbeideren for å gjøre inntrykk på menneskenes hjerter.—(Testimonies for the Church 6:75, 76.)

La oss arbeide med denne planen og be for hverandre, og føre hverandre rett inn i Guds nærvær gjennom levende tro.—(The Review and Herald, August 28, 1888.)

Be om velsignelser for å velsigne andre — Dette er fra bønnen der han taler om sine disipler. Det viser den hengivenhet, selvpoppofrelse og selvunderkastelse Kristus la for dagen overfor Guds Ords krav til ham. Nøyaktig de samme egenskapene må komme til syne hos hans tjenere. Vår oppgave i verden er ikke å tjene og behage oss selv. Vi skal herliggjøre Gud ved å samarbeide med ham i å frelse syndere. Vi skal be om velsignelser fra Gud for å ha noe å gi til andre. Evnen til å ta imot kan bare bevares ved å dele ut. Vi kan ikke fortsette å ta imot himmelske skatter uten å gi dem fra oss igjen til andre i en stadig strøm. {OSLv 93.2}.—(Christ's Object Lessons, 142, 143.)

Når vi ber: "Gi oss i dag vårt daglige brød" (Matt.6,11), ber vi ikke bare for oss selv, men også for andre. Vi erkjenner at det Gud gir oss, ikke bare er for oss. Gud betrør oss det for at vi skal gi de sultne mat.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 111, 112.)

Gå i forbønn for andre i privat bønn — I privat bønn har alle det privilegium å kunne be så lenge de ønsker og tale så tydelig som de finner passende. De kan be for alle sine slektninger og venner. Lønningskammeret er stedet der de kan snakke om alle sine private vanskeligheter, prøvelser og fristelser. Et felles møte for tilbedelse bør ikke være stedet for å avsløre hjertets private anliggender.—(Testimonies for the Church 2:578.)

Be for de som forkynner og tjener — I denne tid skulle det blant Guds folk ofte være sammenkomster med alvorlig, inderlig bønn. I våre sinn skulle vi alltid ha en bønnens holdning. La oss be inderlig både hjemme og i menigheten for dem som har innvidd sine liv dl å forkynne Guds ord. De troende i dag skulle be slik som disiplene gjorde etter Kristi himmelfart.—(In Heavenly Places, 87.)

Når unge menn går ut for å forkynne sannheten, bør dere ha bønnestunder for dem. Be om at Gud vil trekke dem til seg og gi dem visdom, nåde og kunnskap. Be om at de må bli ledet ut av Satans snarer og holdes rene i tanken og hellige i hjertet. Jeg bønnfaller dere som frykter Herren, at dere ikke kaster bort tiden med tomt snakk eller unødvendig arbeid som tilfredsstillende stolthet eller tilfredsstillende appetitten. La den tiden dere vinner, bli brukt til å kjempe med Gud, for deres forkynnere. Hold opp hendene deres slik Aron og Hur holdt opp Moses' hender.—(Testimonies for the Church 5:162.)

Be for Kirkens ungdom — Dere må huske at dere er her for å bygge en karakter for evigheten, og at Gud krever at dere gjør deres beste. De med større erfaring må ha omsorg for dem som er yngre, og be med og for dem når de ser at de blir fristet. Herren ønsker at vi skal ta imot Kristi store offer, ved at vi viser interesse for dem som han kom for å frelse. Dersom

de unge vil søke hjelp hos Kristus, vil han la deres anstrengelser lykkes. - E. G. White: *The Youth's Instructor*, 21. november 1911. {UID 15.1}.—(Messages to Young People, 18).

Sabbatsskolelærere ber for klassemedlemmene dine — Som arbeidere for Gud trenger vi mer av Jesus og mindre av selvet. Vi bør ha en større byrde for sjeler og daglig be om å få styrke og visdom til sabbaten. Lærere, kom sammen med deres klasser! Be for dem og lær dem å be. La hjertet bli bløtgjort og la bønnene være korte og enkle, men alvorlige.—(Counsels on Sabbath School Work, 125.)

Elever skal be for lærere — Elevene bør ha sine egne bønnetider der de kan sende opp inderlige og enkle bønner om at Gud vil velsigne skolens rektor med fysisk styrke, mental klarhet, moralsk styrke og åndelig skarpsindighet, og at hver lærer vil bli kvalifisert av Guds nåde til å gjøre sitt arbeid flittig og i brennende kjærlighet. De bør be om at lærere må være agenter som Gud vil arbeide gjennom og få overtaket over det onde, gjennom en kunnskap om Jesus Kristus som han har sendt.—(Fundamentals of Christian Education, 293.)

Be for medkristne — Altfor ofte glemmer vi at våre medarbeidere behøver styrke og oppmuntring. Gjør deg flid for å forsikre dem om din interesse og medfølelse. Hjelp dem med dine bønner, og la dem vite at du gjør det. Ministry of Healing, side 483-493.—(Testimonies for the Church 7:185.)

Foreldre skal be for barna sine — Men Gud har lovet å gi visdom til dem som ber i tro, og han vil gjøre akkurat som han sa han ville. Han er fornøyd med troen som tar ham på ordet. Augustins mor ba for sønnens omvendelse. Hun så ingen tegn på at Guds Ånd imponerte hans hjerte, men hun mistet ikke motet. Hun satte fingeren på Skriften og presenterte Gud sitt eget ord og ba bare slik en mor kan. Hennes dype ydmykhet, hennes oppriktige viktighet, hennes urokkelige tro seiret, og Herren ga henne sitt hjertes ønske. I dag er han like rede til å lytte til sitt folks bønner. "For kort til å frelse er ikke Herrens arm, hans øre er ikke for sløvt til å høre;" og hvis kristne foreldre søker ham oppriktig; han vil fylle munnen deres med argumenter, og vil for sitt navns skyld arbeide mektig, for deres skyld, for omvendelsen av deres barn. —(Testimonies for the Church 5:322, 323.)

Vi burde be til Gud mye mer enn vi gjør. Det er mye styrke og velsignelse å hente ved å be sammen som familie, både med og for barna..—(Child Guidance, 525.)

La Kristus oppdage at du er hans hjelpende hånd som utfører hans vilje. Ved bønn kan du få en erfaring som vil gjøre din tjeneste for barna dine til en fullstendig suksess..—(Child Guidance, 69.)

Du vurderer ikke det harde arbeidet hvis bare veien ville bli åpnet for å ta vare på barna dine og beskytte dem mot urettferdigheten i dagens verden. Det var ditt hjertes byrde å se dem vende seg til Herren. Du ba innstendig til Gud for dine barn med høye rop og med tårer. Du ønsket så inderlig at de skulle omvende seg. Noen ganger ville hjertet ditt fortvile og vise

maktesløshet, og du ville være redd for at bønnene dine ikke ville bli besvart; da ville du på nytt innvie barna dine til Gud, og ditt gamle hjerte ville igjen legge dem på alteret.

Da de gikk inn i hæren, fulgte dine bønner dem. På en vidunderlig måte ble de beskyttet mot skade. De kalte det flaks; men bønnene til en mor fra en urolig, tynget sjel, som føler en risiko for barna sine, og faren for å bli avskåret fra sine unge uten håp for Gud, har mye å gjøre med deres beskyttelse. Hvor mange bønner ble ikke sendt til himmelen for at disse sønnene skulle bli sikret til å adlyde Gud og vie sine liv til hans ære! I din angst for dine barn bønnfalt du Gud om å få dem igjen, og du ville oppriktig forsøke å lede dem til hellighetens vei.—(Testimonies for the Church 2:274, 275.)

Han [Gud] vil ikke nekte å høre foreldrenes oppriktige bønn, som etterfølges av utholdende arbeid, slik at deres barn kan bli velsignet av ham og bli trofaste arbeidere i hans sak. Når foreldre gjør sin plikt på Guds bestemte måte, kan de være sikre på at deres anmodninger om Hans hjelp i deres hjemmearbeid vil bli innvilget.—(The Signs of the Times, May 4, 1888.)

Foreldre, hjelp barna deres! ... Vær alltid årvåkne for å kutte strømmen og holde tilbake bølgen av ondskap som den onde sender mot barna deres. Barna kan ikke gjøre dette alene, men foreldrene kan gjøre mye. Ved oppriktig bønn og en levende tro kan store seire vinnes.—(Spiritual Gifts 4b, 139.)

Å gjøre sitt arbeid slik det skal gjøres krever talent og dyktighet og tålmodig, gjennomtenkt omsorg. Det krever selvtillit og oppriktig bønn. La enhver mor streve med utholdende innsats for å oppfylle sine forpliktelser. La henne bringe sine små til Jesus i troens armer, fortelle ham sitt store behov og be om visdom og nåde.—(Counsels to Parents, Teachers, and Students, 128.)

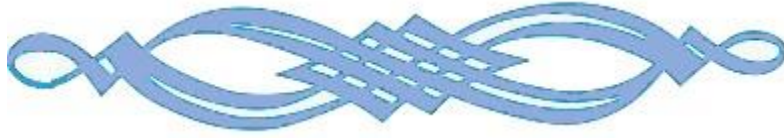
Samvittighetsfulle bestrebelser, bønn og tro vil ikke være uten resultat når de ledsages av et godt eksempel. Legg dine barn fram for Gud i tro, og forsøk å innprente i deres følsomme sinn følelsen av deres plikt overfor deres himmelske Far.—(Temperance, 157, 158.)

Ikke forvent at det skal skje en forandring i dine barn uten tålmodig, alvorlig arbeid, blandet med inderlig bønn. Å studere og forstå deres forskjellige karakterer, og dag for dag å forme dem etter det guddommelige forbildet, er et arbeid som krever stor flid og utholdenhet, og mye bønn, med en vedvarende tro på Guds løfter.—(The Signs of the Times, May 4, 1888.)

Selv spedbarnet i mors armer kan bo i Den Allmektiges skygge ved en bedende mors tro.—(The Desire of Ages, 512.)

Fædre og mødre, vil I ikke gribe fat i arbeidet med energi, udholdenhet og kærlighed? Så de dyrebare frø til daglig, med den alvorlige bøn at Gud vande det med nådens dug, så du får en overmådelig høst. Guds Søn døde for at genløse en syndig og oprørske slægt. Skal vi kvie os ved sliddet eller opofrelse af vore børn for at redde vore egne børn? —(The Signs of the Times, November 24, 1881.)

Etter at du trofast har gjort din plikt overfor barna dine, bring dem til Gud og be ham om å hjelpe deg. Fortell ham at du har gjort din del, og be så Gud i tro om å gjøre sin del, det du ikke kan gjøre.—(Child Guidance, 256.)

Kapitel 25—Engler og Bønn

Engler registrerer hver oppriktig bønn—Nå er tiden til å lære Gud å kjenne og stole på hans løfter. Engler merker seg enhver oppriktig og alvorlig bønn. Vi bør heller gi avkall på selviske gleder enn å forsømme bønnesamfunnet med Gud. Den største fattigdom og forsakelse når man har Guds velbehag, er bedre enn rikdom, ære, gode dager og vennskap uten den. Vi må ta tid til å be. {MHK 479.2}. (The Great Controversy, 622.)

La englene registrere beretningen om Guds barns hellige kamp og strid; la dem registrere deres bønner og tårer; men la ikke Gud bli vanæret av en slik erklæring som denne fra menneskelige lepper: "Jeg er syndfri; jeg er hellig." Hellige lepper vil aldri ytre slike overmodige ord.—(The Signs of the Times, May 23, 1895.)

Engler kan høre våre bønner — Dersom menneskene kunne se tingene med Guds øyne, ville de oppdage at mektige engler omgir dem som tar vare på Guds ord om å holde ut. Med dyp medfølelse har englene vært vitne til deres fortvilelse og hørt deres bønner. {MHK 485.1}.—(The Great Controversy, 630.)

Engler kan høre våre bønner — En veldisiplinert familie, som elsker og adlyder Gud, vil være munter og lykkelig. Når faren kommer hjem fra sitt daglige arbeid, vil han ikke ta med seg sin forvirring til hjemmet. Han vil føle at hjemmet, og familiekretsen, er for hellig til å bli skjemmet av ulykkelige forvirringer. Da han forlot sitt hjem, forlot han ikke sin Frelser og sin religion. Begge var hans følgesvenner. Den søte innflytelsen fra hans hjem, hans kones velsignelse og hans barns kjærlighet gjør hans byrder lette; og han vender tilbake med fred i hjertet og muntre, oppmuntrende ord til sin kone og sine barn, som venter med glede på å ønske ham velkommen. Mens han bøyer seg sammen med sin familie ved bønnens alter for å ofre sin takknemlige takk til Gud for hans bevarende omsorg for seg selv og sine kjære gjennom dagen, svever Guds engler i rommet og bærer de inderlige bønnene til gudfryktige foreldre til himmelen, som søt røkelse, som blir besvart med nedstigende velsignelser.—(Selected Messages 2:439, 440.)

Engler hører lovprisningens offer og troens bønn, og de bringer bønnene opp til ham som tjener sitt folk i helligdommen, og han frembringer sine dyder til deres beste. Sann bønn tar tak i den Allmektige og gir menneskene seieren. På sine knær får den kristne styrke til å motstå fristelser.—(The Review and Herald, February 1, 1912.)

Engler venter på bønner - Søk oppriktig etter dypere erfaring og oppriktig kjærlighet, og lær å gå forsiktig. [Mal. 3:16, 17 sitert] Gud forlater ikke sine villfarne barn som er svake i troen og som gjør mange feil. Herren lytter og hører deres bønner og deres vitnesbyrd. De som ser på Jesus dag for dag og time for time, som våker og ber, nærmer seg Jesus. Engler venter med utstrakte vinger for å bære bønnene til de sønderknuste hjerter til Gud og registrere dem i himmelens bøker. (Brev 90, 1895)..—(SDA. Bible Commentary 4:1184.)

Engler venter med å svare på våre bønner —Ofte blir det i omsorgen for de lidende gitt mye oppmerksomhet til mindre saker, mens pasientenes behov for evangeliets store frelsende sannheter, som ville tjene både sjel og legeme, blir glemt. Når du forsømmer å tilby bønn for de syke, fratar du dem store velsignelser; fordi Guds engler venter på å tjene disse sjelene som svar på dine bønner.—(Medical Ministry, 195.)

Engler vil vokte barna som er innviet til Gud. - Før du forlater huset for å gå på jobb, bør hele familien samles, og faren, eller i hans fravær moren, bør be inderlig til Gud om å bevare dem gjennom dagen. Kom i ydmykhet og med et hjerte fullt av ømhet, forstå fristelsene og farene som ligger foran deg og dine barn; bind barna i tro til alteret, og be om at Herren kan ha omsorg for dem. Tjenende engler vil vokte barna som er innviet til Gud.—(Child Guidance, 519.)

Spesifikke engler er utnevnt til å besvare bønner — Himmelske vesener er utnevnt til å svare på deres bønner, og arbeider uselvisk i Guds sak. De øverste englene i himmelens tronsal er opptatt med å oppfylle bønnene som sendes til Gud for å fremme hans sak. Hver engel har sitt spesielle ansvarsområde, som han ikke må forlate. Hvis han forlot, ville mørkets krefter få en fordel.

Kampen mellom godt og ondt fortsetter hver dag. Hvorfor forstår ikke de som har hatt så mange muligheter og fordeler den store betydningen av arbeidet? De burde virkelig forstå det. Gud er herskeren. Ved sin allmakt utøver han kontroll over jordiske statsoverhoder. Ved hjelp av sine representanter fullfører han det arbeidet som ble planlagt før verdens grunnvoll ble lagt.

Som et folk forstår vi ikke den store konflikten som pågår mellom usynlige makter, konflikten mellom de trofaste og de utro englene. De onde englene er fortsatt på jobb. De planlegger sine angrep og bruker konger og herskere og de illojale menneskelige maktene som sine kommandanter. Jeg ber Kristi tjenere om å klargjøre sannheten om tjenende engler slik at alle som hører deres stemme vil ha en klar forståelse av emnet. Ikke hengi deg til tomgangsspekulasjoner. Det skrevne ord er vårt eneste forsvar. I likhet med Daniel må vi be om beskyttelse fra de himmelske makter. Englene er sendt som tjenende ånder for å hjelpe dem som vil arve frelse. Be, mine brødre, be som dere aldri har bedt før. Vi er ikke klare for Herrens komme. Vi må forberede oss grundig for evigheten. (Brev 201, 1899)..—(SDA. Bible Commentary 4:1173.)

"Dette er den tillit vi har til ham, at når vi ber om noe etter hans vilje, hører han oss; og når vi vet at han hører oss, uansett hva vi ber om, vet vi også at vi allerede har oppnådd det vi ba om." Gud har utnevnt engler som gjør hans vilje for å besvare bønnene til de saktmodige på jorden, og for å veilede sine tjenere med råd og dømmekraft. Himmelske representanter søker alltid å gi nåde og styrke og råd til Guds trofaste barn, slik at de kan gjøre sin del i arbeidet med å overføre lyset til verden.—(Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 484.)

Tjenende engler venter ved tronen for å etterkomme Jesu Kristi oppdrag om å besvare enhver bønn som blir båret frem i alvorlig, levende tro.—(Selected Messages 2:377.)

"Å, om vi bare kunne forstå hvor nær himmelen er jorden! Mennesker på jorden er ikke alltid var at de er omgitt av lysets engler, for de himmelske sendebud blir sendt ut for å tjene dem som skal arve frelsen. Et stille vitne verner hver eneste sjel som lever, og søker å vinne og dra dem til Kristus. Englene overlater aldri den som er fristet til å bli et bytte for fienden, som vil ødelegge sjelen dersom han får tillatelse. Så lenge det er håp, inntil mennesket forstår Den hellige ånd til sin evige undergang, er det beskyttet av himmelske sendebud.

Tenk om alle kunne se vår dyrebare frelser som han er, en frelser. Måtte hans hånd få lov til å trekke til side forhenget som skjuler hans herlighet for vårt blikk. Der er han i sin høye og hellige stilling. Hva ser vi? Vår frelser, ikke i en stilling av uvirksom ro. Han er omgitt av himmelske sendebud, kjeruber og serafer og ti tusen ganger ti tusener av engler. Alle disse himmelske vesener har først og fremst ett for øye, noe de er meget interessert i - Guds menighet i en fordervet verden. . . . De virker etter ordre fra Kristus om å gjøre hva de kan for å frelse alle som ser hen til ham i tro.

Himmelske engler har fått befaling om å vokte fårene i Kristi hjord. Når Satan med sine listige oppsatte snarer, prøver å forføre selv de utvalgte, bruker disse englene sin himmelske innflytelse for å frelse dem som blir fristet, bare de vil gi akt på Herrens ord og erkjenne den faren de er i, og si: "Nei, jeg vil ikke gå med på Satans plan. Jeg har en eldre bror ved tronen i himmelen som har vist at han er meget interessert i meg, og jeg vil ikke bedrøve hans kjærlige hjerte."

Når vi er omgitt av disse fiendtlige krefter, kan vi ved tro og bønn anrope en hær av himmelske engler som vil beskytte oss mot enhver fordervelig innflytelse.".—(Our High Calling, 23.)

Engler markerer våre bønner og gir hjelp — Føler du hvor hjelpeløs du er, og at du trenger Guds styrke når du står opp om morgenen? Gjør du ydmykt og inderlig dine behov kjent for din himmelske Far. Dersom du gjør det, vil engler merke seg dine bønner og dersom disse bønner ikke er kommet fra hykleriske lepper mens du står i fare for å gjøre noe galt og æ øve en innflytelse som vil lede andre til å gjøre urett, så vil din vaktende engel være ved din side, lede deg i den riktige retning, velge dine ord for deg og påvise dine handlinger. {UID 76.4}

Dersom du ikke føler at du er i fare, og dersom du ikke ber om hjelp og styrke til å motstå fristelser, kan du være sikker på at du kommer på avveier. Det vil bli nedskrevet i Guds bok i himmelen at du forsømmer din plikt, og på prøvens dag vil du bli funnet for let .- Testimonies Ill, side 363, 364. {UID 77.1}.—(Messages to Young People, 90.)

Gud sender forsterkninger av engler til vår hjelp som svar på bønn — Hvis Satan ser at han står i fare for å miste en eneste sjel, vil han anstrenge seg til det ytterste for å beholde

den ene. Og når han innser sin fare, og i sin nød ber oppriktig til Jesus om hjelp, frykter den onde at han vil miste en fange, og han ber om forsterkninger fra sine engler for å omringe den stakkars sjelen og danne en mur av mørke rundt den, for å frata den himmelens lys. Men hvis den som er i fare er utholdende, og i sin hjelpeløshet stoler på fortjenesten til Kristi blod, hører vår Frelser troens oppriktige bønn og sender en forsterkning av englene, som er mektige i kraft, for å befri ham. Satan kan ikke tåle at det appelleres til hans mektige motstander, for han frykter og skjelver for hans makt og majestet. Ved lyden av inderlig bønn skjelver hele den ondes hærskare. Han fortsetter å tilkalle legioner av onde engler for å oppfylle sin hensikt. Og når engler, som har all makt og bærer himmelens rustning, kommer den fortvilte, forfulgte sjel til unnsetning, viker Satan og hans hær tilbake, for de vet at kampen er tapt. Satans villige undersåtter er trofaste, aktive og forent i ett formål. Og selv om de hater og kriger mot hverandre, benytter de enhver anledning til å fremme sine felles interesser. Men den store guddommelige kommandør i himmelen og på jorden har satt en grense for Satans makt. (Testimonies for the Church 1:345, 346.)

Alle som vil gå på Guds veier og følge hans plan, vil bli ledet og beskyttet av himmelens engler. De blir sendt til oss når vi inderlig og ydmykt ber Herren om hjelp. Lysets og kraftens usynlige hærskarer samarbeider med dem som er ydmyke og små i seg selv. — Brev 116, 1899.—(Selected Messages 1:97.)

Ble jeg vist Guds folk, og så at det vil bli mektig rystet. Jeg så noen påkalle Gud med sterk tro og lidelsesfulle rop. Ansiktene var bleke, merket av dyp uro som gjenspeilte deres innerste følelser. Ansiktene røpet også fasthet og stort alvor, og store svettedråper falt ned fra pannene. Nå og da lyste ansiktene opp som tegn på Guds velvilje, for igjen å få tilbake det samme alvorlige, bekymrede ansiktsuttrykket.

Onde engler omga dem. De hyllet et mørke rundt dem, for at de skulle miste Jesus av syne og isteden feste blikket på mørket. Da kunne de fristes til å tvile på Gud og knurre mot ham. Deres eneste sikkerhet lå i å holde blikket festet oppover. Guds engler vokter over hans barn. Når de onde englers giftige atmosfære nærmet seg de engstelige, viftet de himmelske engler hele tiden med sine vinger for å spre det tykke mørket.

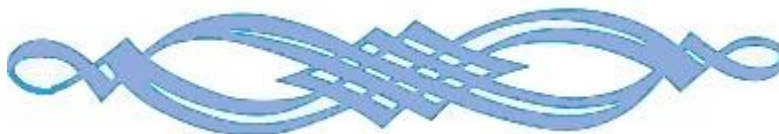
Mens de som ba vedvarte med sine inderlige rop, kom det av og til lysstråler fra Jesus, som oppmuntret dem og lyste opp ansiktene deres. Noen, så jeg, tok ikke del i denne lidelsesfulle påkallelsen. De virket uinteresserte og likegyldige. De bekjempet ikke mørket som omgav dem, og det hyllet dem inn som en tykk sky. Guds engler forlot dem og gikk for å hjelpe dem som var i inderlig bønn. Jeg så at Guds engler skyndte seg for å hjelpe alle som kjempet av alle sine krefter for å motstå de onde engler, og som prøvde å hjelpe seg selv ved utholdent å påkalle Gud. Men hans engler forlot dem som ikke gjorde egne anstrengelser for å hjelpe seg selv, og jeg tapte dem av synet.—(Early Writings, 269, 270.)

Lange bønner sliter englene — Lange og kjedelige taler og bønner hører ikke hjemme noe sted, og spesielt ikke på samlingsmøtet. De tretter både englene og menneskene som lytter

til dem. Våre bønner bør være korte og gå rett på sak. La Guds Ånd imponere tilbedernes hjerte, og det vil feie bort all formalitet og sløvhet.—(The Review and Herald, October 10, 1882.)

Engler vil lære oss å be — Det er behov for slike som har fått sangens gave. Sang er et av de mest virkningsfulle midler til å la åndelige sannheter gjøre inntrykk på hjertet. Angerens og troens kilde er ofte blitt åpnet ved hjelp av ordene i en hellig sang. Alle menigheten (kirken) s medlemmer, både unge og gamle, burde bli opplært til å gå ut og forkynne dette siste budskapet for verden. Dersom de går ut i ydmykhet, vil Guds engler gå med dem og lære dem hvordan de skal heve stemmen i bønn, hvordan de skal bruke stemmen i sang, og hvordan de skal forkynne det evangeliske budskapet for vår tid. {UID 186.2}.—(Messages to Young People, 217.)

Engler overrasket over at mennesker ber så lite — Vår himmelske Far ønsker å gi oss sin velsignelses fylde. Det er vår forrett å drikke rikelig av den uuttømmelige kjærlighetens kilde. Hvor merkelig at vi ikke ber mer enn vi gjør! Gud er rede og villig til å høre den oppriktige bønn fra den ringeste av sine barn, og likevel er vi så åpenlyst uvillige engler på svake, hjelpeløse mennesker, som er utsatt for fristelser, og som likevel ber så lite og har så liten tro, når Guds hjerte likevel brenner for dem med en evig kjærlighet, og han er villig til å gi dem mer enn de kan be om eller forstå? Englene finner glede i å bøye seg for Gud og være ham nær. Og i samfunnet med ham finner de sin høyeste glede. Men jordens barn, som i så høy grad trenger den hjelp bare Gud kan gi, synes å være tilfreds med å vandre uten Åndens lys, utenfor fellesskapet med Gud.—(Steps to Christ, 94.)

Kapitel 26—Forfalskede Bønner

Ikke nærmer deg Gud lett i bønn — Alle som kommer frem for Gud, bør være preget av ydmykhet og ærefrykt. I Jesu navn kan vi tillitsfullt komme frem for ham. Men vi må ikke nærme oss Gud med en utilbørlig djervhet, som om han var vår likemann. Enkelte mennesker taler til den store, allmektige, hellige Gud - han som bor i et lys ingen kan komme til - Som om de snakker til en jevnbyrdig eller endog en underordnet. Enkelte oppfører seg verre i hans hus enn de ville våge å gjøre i audienssalen til en jordisk hersker. De burde tenke på at de står overfor ham som serafer tilber, og Som engler dekker sitt ansikt for. Gud har krav på den største ærefrykt. Alle som virkelig fornemmer hans nærvær, vil bøye seg for ham i ydmykhet.—(Patriarchs and Prophets, 252.)

Hykleriets bønner — De bønnene vi sender opp til Gud for å fortelle ham om all vår elendighet, når vi ikke føler oss elendige i det hele tatt, er hykleriske bønner. Det er den angrende synders bønner Herren gir akt på. «For så sier den Høye, den Opphøyede, han som troner evinnelig, og hvis navn er hellig: I det høye og hellige bor jeg, og hos den som er sønderknust og nedbøyet i ånden, for å gjenopplive de nedbøyes ånd og gjøre de sønderknustes hjerter levende.» Es. 57, 15.

Bønn har ikke til hensikt å påvirke Gud til å forandre seg. Den bringer oss i harmoni med Gud. Den tar ikke pliktens plass. Samme hvor ofte og hvor alvorlig vi ber, så vil Gud aldri godta bønnen som en erstatning for tienden. Vi kan ikke betale det vi skylder Gud, ved å be. . . . {UID 209.3}.—(Messages to Young People, 247, 248.)

Bønner som kaster en kjølig skygge — Jeg frykter at det er noen som ikke presenterer sine vanskeligheter for Gud i bønn privat, men sparer dem til bønnemøtet, hvor de ber sine bønner i flere dager. Disse menneskene kan kalles forsamlings- og bønnemøtemordere. De avgir ikke noe lys og de bygger ikke opp noen. Deres kalde, iskalde bønner og lange, gudsforlatte vitnesbyrd kaster en skygge rundt seg. Alle gleder seg når de er ferdige, og det er nesten umulig å frigjøre seg fra kulden og mørket som deres bønner og formaninger (579) innfører i møtet. I henhold til lyset jeg har mottatt, bør våre møter være åndelige for gjensidig oppbyggelse og bør ikke være for lange. Tilbakeholdenhets, stolthet, forfengelighet og menneskefrykt bør legges igjen hjemme. Små forskjeller og fordommer bør ikke bringes til disse møtene. Som i en forent familie bør enkelhet, saktmodighet, tillit og kjærlighet råde i hjertene til brødre og søstre som kommer sammen for å bli forfrisket og styrket ved å bringe sitt lys sammen.—(Testimonies for the Church 2:578, 579.)

Å forvente at våre bønner alltid vil bli besvart på den måten vi ønsker, er antakelse — Troens bønn har aldri gått tapt; men å si at den alltid vil bli besvart på den spesielle måten og for den spesielle tingen vi har ventet på, er frimodighet. (Testimonies for the Church 1:231.)

Når våre bønner synes å være ubesvarte, skal vi klynge oss til løftet, for svaret vil ganske sikkert komme i sin tid, og da får vi den velsignelsen vi mest trenger til. Men å påstå at bønn alltid blir besvart akkurat på en måte og med den bestemte ting som vi ønsker, er formastelig. Gud er for vis til å ta feil og for god til å holde noe godt tilbake fra dem som vandrer i oppriktighet. Være derfor ikke redd for å stole på ham, selv om du ikke ser noe øyeblikkelig svar på dine bønner. Stol fullt og fast på hans løfte: «Be, så skal dere få.» {VTK 113.2}.—(Steps to Christ, 96.)

Bønn har ingen fortjeneste i seg selv for å rense fra synd—Hedningene mente at deres bønner hadde kraft i seg selv til å sone for synd. Jo lengre bønnen var, desto større virkning hadde den. Hvis de kunne bli helliggjort ved det de selv hadde utrettet, ville det være noe hos dem selv som de kunne glede seg over og være stolte av. Denne form for bønn grunner seg på tanken om at mennesket kan frelse seg selv, og denne tanken er selve fundamentet for all falsk religion. Fariseerne hadde overtatt dette hedenske synet på bønnen, og det er slett ikke ukjent i dag heller, selv blant dem som bekjenner seg til å være kristne. Oppramsingen av bønneformularer, av bestemte uttrykk vi har vennet oss til å bruke når vi ikke føler noe sant behov for Guds hjelp, er ikke bedre enn hedningenes "mange ord".

Bønnen kan ikke brukes som et soningsmiddel for synd. Den har ingen egenverdi og ingen kraft i seg selv. Alle de vakre ordene er verdiløse om de ikke er et sant uttrykk for hjertets lengsel. Troens bønn er den som kommer fra et oppriktig hjerte, når vår inderlige lengsel etter Guds nåde og hjelp blir tolket med enkle ord, på samme måte som vi ville be en jordisk venn om en hjelp vi venter at han kan og vil gi. Gud ønsker ikke våre høflige og ærbødige fraser, men det tause rop fra et hjerte som er knust av synd og som kjenner sin absolutte hjelpeløshet - en slik bønn finner alltid veien til vår nådige Far i Himmelen.—(Thoughts from the Mount of Blessing, 86, 87.)

Bønn er ingen bevis på omvendelse hvis livet ikke endres—Satan får folk til å tro at fordi de har hatt en følelse av henrykkelse, så er de omvendt. Men deres erfaring forandrer seg ikke. Deres gjerninger er de samme som før. Deres liv viser ingen gode frukter. De ber både ofte og lenge og viser rett som det er til de følelsene de hadde på den og den tiden. Men de lever ikke det nye livet. De er bedratt. Deres erfaring går ikke dypere ned enn til følelsen. De bygger på sand, og når motgangens vind kommer, blir huset deres feid bort. {UID 60.3}

Mange stakkars sjeler famler i mørket og venter på å få de følelsene som andre sier at de har erfart. De glemmer den kjensgjerningen at den som tror på Kristus, må med frykt og beven arbeide på sin egen frelse. Den omvendte synderen må gjøre noe. Han må omvende seg og vise en sann tro. {UID 60.4}

Når Jesus taler om det nye hjertet, mener han sinnet, livet, hele mennesket. Å forandre hjertet betyr at vi ikke lenger har kjærlighet til verden, men til Kristus. Å få et nytt hjerte betyr å få et nytt sinn, nye hensikter, nye motiver. Hva kjennetegner et nytt hjerte? Et forandret

liv. Det betyr at vi hver dag og hver time lar egenkjærlighet og stolthet dø. {UID 60.5}.— (Messages to Young People, 71, 72.)

Bønn er ingen erstatning for lydighet — Menn og kvinner, i møte med Guds bud, vil følge sine egne tilbøyeligheter og til og med våge å be for å herske over Gud og få ham til å gå imot hans uttrykte vilje. Herren er ikke fornøyd med slike bønner. Satan kommer til slike personer, som han gjorde med Eva i Eden, og innprenter dem en opplevelse, og de får en opplevelse i seg som de sier er den mest fantastiske opplevelsen Herren har gitt dem.—(The Review and Herald, July 27, 1886.)

Kommunion med Gud gir sjelen en dyp kunnskap om hans vilje. Men mange som bekjenner troen, vet ikke hva sann omvendelse er. De har ingen erfaring med fellesskap med Faderen gjennom Jesus Kristus, og har aldri følt den nådige kraften fra det guddommelige som helliggjør hjertet. Bønn og bot, bot og bønn, deres liv er fulle av ondskap, bedrag, misunnelse, sjalusi, sjalusi og egenkjærlighet. Denne gruppen av bedende mennesker (535) er en vederstyggelighet for Gud. Sann bønn opptar sjelens krefter og påvirker livet. Den som dermed utøser sine mangler for Gud, føler tomheten til alt annet under himmelen.— (Testimonies for the Church 4:534, 535.)

Det er satt betingelser for oppfyllelsen av Guds løfter. Bønn kan aldri tre i stedet for utførelsen av en plikt. «Dersom dere elsker _ meg, holder dere mine bud,» sier Kristus. «Den som har mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal elskes av min Far. Også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.»⁸ Noen legger sine begjæringer fram for Gud og gjør krav på hans løfter. Men de innfrir ikke vilkårene for bønnehørelse. Denne inkonsekvente holdningen er en hån mot Jehova. Slike mennesker påberoper seg Kristi navn som en fullgyldig garanti for at løftene skal oppfylles. Men samtidig unnlater de å gjøre det som skulle vise at de virkelig tror på Kristus og elsker ham. {OSLv 93.4}.—(Christ's Object Lessons, 143.)

Å be er å lukke opp sitt hjerte for Gud som for en venn. Troens øye vil se Gud meget nær, og len bedende kan oppnå meget dyrebare bevis på Guds kjærlighet og omsorg for ham. Men hvorfor er det slik at så mange bønner aldri blir besvart? David sier: " Til ham ropte jeg med min munn, og lovsang var under min tunge. Hadde jeg urett for øie i mitt hjerte, så vilde Herren ikke høre." Gjennom en annen profet har Herren gitt oss løftet: "Og I skal søke mig, og I skal finne mig når I søker mig av hele eders hjerte." Igjen taler han om en som "ikke roper til meg av hele sitt hjerte." Slike forespørsler er formelle bønner, bare beskjedne tjenester som Herren ikke aksepterer.—(Testimonies for the Church 4:533.)

Forhastede, sporadiske bønner er ikke ekte nattverd med Gud —Himmelen er ikke stengt for rettferdighetens inderlige bønner. Elia var en mann som var underlagt de samme lidenskapene som vi er, men Herren hørte ham og besvarte bønnene hans på den mest bemerkelsesverdige måten. Den eneste grunnen til at vår mangel på kraft ikke kommer fra Gud, er å finne i oss selv. Hvis det innerste vesenet til mange sannhetens bekjennere ble vist

for dem, ville de ikke hevde å være kristne. De vokser ikke i nåde. Hastig bønn blir sendt opp nå og da, men det er ikke noe virkelig fellesskap med Gud.

Vi må være mye i bønn hvis vi skal vokse i guddommelig liv. Hvor mye ba vi ikke første gang vi forkynte sannhetens budskap. Hvor ofte ble ikke stemmen til forbønn (162) hørt i kammeret, i låven, i frukthagen eller i lunden. Ofte tilbrakte vi timer i oppriktig bønn, to eller tre sammen som gjorde krav på løftet; ofte kunne gråt høres, og deretter takknemlighet og takksigelse.—(Testimonies for the Church 5:161, 162.)

Gud avskyr de egoistiskes bønner— Jeg så at det var noen som var lik Judas blant dem som sier at de venter på sin Herre. Satan kontrollerer dem, men de vet det ikke. Gud kan ikke akseptere den minste antydning til gjerrighet eller griskhet. Han avskyr bønnene til dem som gir etter for disse onde karaktertrekkene. Men fordi Satan ser at hans tid er kort, leder han menneskene til å bli mer og mer grådige og gjerrige. Han triumferer når han ser dem bli egoistiske, smålige, gjerrige og selvopptatte. Hvis øynene til slike personer kunne åpnes, ville de se hvordan Satan djevlsk triumferer over dem, og hvordan han ler av hvor tåpelige de er som godtar hans forslag og går i hans feller.—(Early Writings, 268.)

Tørre, foreldede bønner hjelper ingen — [Menigheten (kirken) trenger den nye, levende erfaringen som medlemmer som er i daglig fellesskap med Gud bringer med seg. Tørre og foreldede vitnesbyrd og bønner uten Kristus i sentrum er til ingen hjelp for dem som er til stede. Hvis alle som bekjenner seg som Guds barn, var fulle av tro og lys og liv, hvilket strålende vitnesbyrd ville ikke da bli gitt til de mennesker som kommer for å høre sannheten! Og hvor mange sjeler ville bli vunnet for Jesus! I Mesterens tjeneste side 254] —(Testimonies for the Church 6:64.)

Alle himmelens skatter ble overgitt til Jesus Kristus, for at han kunne gi disse dyrebare gavene til den flittige, utholdende søkeren. Men av ham er I i Kristus Jesus, som er blitt oss visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning, 1 Korinthierne 1:30. Men selv bønnene til mange er så formelle at de ikke har noen innflytelse på det gode. De er ikke for hine en duft av liv til liv. Hvis lærere ville ydmyke sine hjerter for Gud og innse det ansvaret de har akseptert i ansvaret for ungdommen med det formål å utdanne dem for det fremtidige udødelige livet, ville en snart se en markant endring i deres holdning. Deres bønner ville ikke være tørre og livløse, men de ville be med alvoret til sjeler som føler sin fare.—(Counsels to Parents, Teachers, and Students, 371, 372.)

Advarsel mot bønner som har selv et sin kilde — "Våre bønner til Gud skal ikke komme fra et hjerte som er fullt av egoistiske ønsker. Gud oppmuntrer oss til å velge de "gaver som kan bidra til hans ære. Han vil at vi skal velge det himmelske fremfor det jordiske. Han åpenbarer for oss mulighetene og fordelene ved fellesskap med himmelen. Han oppmuntrer oss til våre høyeste formål og gir oss forsikringen om vår rikeste skatt. Når alle jordiske eiendeler er ryddet bort, vil den troende kunne glede seg over sin himmelske rikdom, skatten som ikke kan gå tapt av noen jordisk ulykke.—(Sons and Daughters of God, 188.)

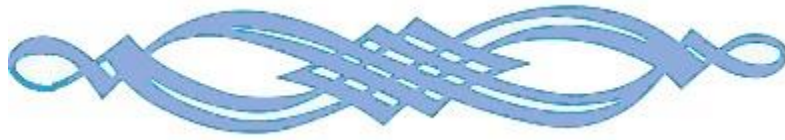
Ekte og forfalskede bønner i kontrast — Den stakkars toller som ba: «Gud, vær meg synde nådig!» (Luk.18,13) betraktet seg selv som et meget ugudelig menneske, og de andre hadde samme oppfatning. Men han erkjente sitt behov, og tynget av skyld og skam kom han frem for Gud med bønn om nåde. Hans hjerte var åpent, slik at Guds Ånd kunne utføre Sitt gode verk og gjøre ham fri fra syndens makt. Fariseerens stolte, selvrettferdige bønn gav til kjenne at hans hjerte var lukket for Den Hellige Ånds påvirkning. Fordi han stod så langt fra Gud, hadde han ingen forståelse av sin egen synd i forhold til Guds fullkomne hellighet. Han kjente ikke noe behov, og derfor fikk han heller ikke noe. { VTK 33.1 }.—(Steps to Christ, 30, 31.)

Det er to typer bønn - formens bønn og troens bønn. Oppramsingen av bønneformularer, av bestemte uttrykk vi har vennt oss til å bruke når vi ikke føler noe sant behov for Guds hjelp, det kalles formell bønn... Vi bør være ekstremt forsiktige i alle våre bønner for å snakke hjertets ønsker og bare si det vi mener. Alle de vakre ordene er verdiløse om de ikke er et sant uttrykk for hjertets lengsel. Troens bønn er den som kommer fra et oppriktig hjerte, når vår inderlige lengsel etter Guds nåde og hjelp blir tolket med enkle ord, på samme måte som vi ville be en jordisk venn om en hjelp vi venter at han kan og vil gi.

Tolleren var gått opp til tempelet sammen med andre tilbedere. Han er et godt eksempel på en oppriktig, hengiven tilbeder. Han følte at han hadde overtrådt Guds bud, at han var syndig og besmittet...I sin fortvilelse utbrøt han: "Gud, vær meg synde nådig!" —(My Life Today, 19.

Om Kristus sa han: "Han var da i frykt for døden og ba mer alvorlig." I hvilken kontrast til denne forbønnen fra himmelens majestet er de svake, hjerteløse bønnene som sendes opp til Gud. Mange er fornøyd med en liten tjeneste, og få har en oppriktig, oppriktig og hengiven lengsel etter Gud

Kommunion med Gud gir sjelen en dyp kunnskap om hans vilje. Men mange som bekjenner troen, vet ikke hva sann omvendelse er. De har ingen erfaring med fellesskap med Faderen gjennom Jesus Kristus, og har aldri følt den nådige kraften fra det guddommelige som helliggjør hjertet. Bønn og bot, bot og bønn, deres liv er fulle av ondskap, bedrag, misunnelse, sjalusi, sjalusi og egenkjærlighet. Denne gruppen av bedende mennesker (535) er en vederstyggelighet for Gud. Sann bønn opptar sjelens krefter og påvirker livet. Den som dermed utøser sine mangler for Gud, føler tomheten til alt annet under himmelen. "Herre, du kjenner alle mine bønner," sa David, "mitt sukk er ikke skjult for deg." "Min sjel tørster etter Gud, den levende Gud; når skal jeg komme og bli satt for Gud?" "Min sjel er oppløst når jeg tenker på det."—(Testimonies for the Church 4:534, 535.)

Kapitel 27—Satan og Bønn

Satan prøver å hindre vår bønntilgang til Gud — Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be, og de fristelser han hvisker, lokker dem til synd, alt sammen fordi de ikke gjør bruk av den forrett som Herren har gitt dem i den guddommelige forordning som bønningen er. Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når bønningen er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der den Allmektiges ubegrensede skatter er oppbevart? Uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og vike av fra den rette sti. Motstanderen søker hele tiden å stenge veien til nådestolen for at vi ikke ved alvorlig påkallelse og tro skal få nåde og kraft til å motstå fristelse. {VTK 111.1}.—(Steps to Christ, 94, 95.)

Mektig kraft i bønn - Det er en mektig kraft i bønn. Vår store fiende søker alltid å holde den urolige sjelen borte fra Gud. En appell til himmelen fra den ydmykeste helgen er mer skremmende for Satan enn kammerdekretene eller kongenes mandater (ST 27. oktober 1881).—(SDA Bible Commentary 2:1008.)

Fienden hindrer mange av dere fra å be, ved å fortelle dere at dere ikke føler bønnene deres, og at det ville være bedre å vente til dere skjønner mer av forbønnens ånd, for at bønnene deres ikke skal være en hån. Men du må si til Satan: "Det står skrevet" at "de alltid skulde bede og ikke bli trette." Vi bør be til vi har våre ønsker på våre sjeler; og hvis vi holder ut, skal vi få det. Herren vil fylle oss med sin Hellige Ånd. Herren vet, og djevelen vet, at vi ikke kan motstå Satans fristelser uten kraft fra det høye. Av denne grunn søker den onde å hindre oss i å klynge oss til ham som er mektig til å frelse. Vår Herre gjorde det til vår plikt, så vel som vårt privilegium, å forbinde vår svakhet, vår uvitenhet, vårt behov, med hans styrke, hans visdom, hans rettferdighet. Han forener sin uendelige kraft med innsatsen til begrensede vesener, slik at de kan være mer enn seierherrer i kampen mot deres sjels fiende.

La ingen bli motløs, fordi Jesus lever for å gå i forbønn for oss. Det er en himmel å vinne, og et helvete å unnsnippe, og Kristus er interessert i vår velferd. Han vil hjelpe alle dem som påkaller ham. Vi må blande tro med alle våre bønner. Vi kan ikke bringe Kristus ned, men gjennom tro kan vi stige opp til enhet og harmoni med den fullkomne rettferdighetens standard. Vi har en listig fiende å møte og erobre, men vi kan gjøre det i navnet til den mektige.—(The Review and Herald, October 30, 1888.)

Ikke la Satans forslag hindre deg i å be — Vi må ikke bli så overveldet av tanken på vår synd og våre feil at vi holder opp med å be. Noen blir klar over deres store svakhet og blir mismodige. Satan kaster sin mørke skygge mellom dem og den Herre Jesus, som er deres sonoffer. De sier: Det nytter ikke for meg å be. Mine bønner er så blandet med onde tanker at Herren vil ikke høre dem.

Dette er Satans tilskyndelser. Som menneske møtte og mot stod Kristus denne fristelsen, og han vet hvorledes han skal komme dem til hjelp som er fristet på denne måten. Det var på våre vegne han "bad og bønnfalt. . . med høye rop og tårer," Hebr 5, 6.

Mange skjønner ikke at deres tvil kommer fra Satan. De blir motløse og forsakte og blir overvunnet i kampen. Selv om dine tanker er onde, så hold ikke opp med å be. Hvis vi i vår egen styrke og visdom kunne be riktig, kunne vi også leve riktig og ville ikke behøve noe soningsoffer. Men hele menneskenaturen er ufullkommen. Opplær og oppøv sinnet til i all enkelhet å legge fram for Herren dine behov. Når du inderlig søker Gud og ber om tilgivelse for din synd, vil en renere og helligere atmosfære omgi sjelen.—(In Heavenly Places, 78.)

Bønn forvirrer Satans sterkeste innsats — Mennesker er Satans fanger, og er av natur tilbøyelige til å følge hans tilskyndelser og gjøre hans vilje. I seg selv har de ingen kraft til å motstå ham effektivt. Bare når Kristus bor i dem ved levende tro, påvirker deres ønsker og styrker dem med kraft fra det høye, kan de våge å møte en så forferdelig fiende. Ethvert annet middel til forsvar er ganske verdiløst. Det er ved Kristus alene at Satans makt holdes tilbake. Dette er en viktig sannhet som alle bør forstå. Satan er hvert øyeblikk opptatt med å gjennomsoke jorden på kryss og tvers, på jakt etter hvem han kan sluke. Men de troendes oppriktige bønn vil tilintetgjøre hans mest energiske anstrengelser. Brødre og søstre, ta derfor "og grip foruten alt dette troens skjold, hvormed I skal kunne slukke alle den ondes brennende piler" ...— (Testimonies for the Church 5:294.)

Bønn slår Satans angrep til side — Bønnen forener oss med hverandre og med Gud. Bønnen bringer Jesus til vår side. Til den vaklende, nedtrykte sjel gir den styrke til å seire over verden, over kjødet, over selveste djevelen. Bønn støter Satans angrep tilbake med triumf. {OSLv 174.2}.—(Christ's Object Lessons, 250.)

Vi må ha på oss Guds fulle rustning, og når som helst være rede til en konflikt med mørkets makter. Når fristelser og prøvelser kommer over oss, la oss da gå til Gud og kjempe med ham i bønn. Han vil ikke vise oss tomhendt bort, men vil gi oss kraft og styrke til å seire og til å bryte fiendens makt.—(Early Writings, 46.)

Satan skjelver ved lyden av bønn — Hvis Satan ser at han står i fare for å miste en eneste sjel, vil han anstrenge seg til det ytterste for å beholde den ene. Og når han innser sin fare, og i sin nød ber oppriktig til Jesus om hjelp, frykter den onde at han vil miste en fange, og han ber om forsterkninger fra sine engler for å omringe den stakkars sjelen og danne en mur av mørke rundt den, for å frata den himmelens lys. Men hvis den som er i fare er utholdende, og i sin hjelpeløshet stoler på fortjenesten til Kristi blod, hører vår Frelser troens oppriktige bønn og sender en forsterkning av englene, som er mektige i kraft, for å befri ham. Satan kan ikke tåle at det appelleres til hans mektige motstander, for han frykter og skjelver for hans makt og majestet. Ved lyden av inderlig bønn skjelver hele den ondes hærskare. Han fortsetter å tilkalle legioner av onde engler for å oppfylle sin hensikt. Og når engler, som har all makt og bærer himmelens rustning, kommer den fortvilte, forfulgte sjel til unnsetning, viker Satan og

hans hær tilbake, for de vet at kampen er tapt. Satans villige undersåtter er trofaste, aktive og forent i ett formål. Og selv om de hater og kriger mot hverandre, benytter de enhver anledning til å fremme sine felles interesser. Men den store guddommelige kommandør i himmelen og på jorden har satt en grense for Satans makt.—(Testimonies for the Church 1:345, 346.)

Satan frykter bønn av den ydmykeste helgen — Mektig kraft i bønn - Det er en mektig kraft i bønn. Vår store fiende søker alltid å holde den urolige sjelen borte fra Gud. En appell til himmelen fra den ydmykeste helgen er mer skremmende for Satan enn kammerdekretene eller kongenes mandater (ST 27. oktober 1881).—(SDA. Bible Commentary 2:1008.)

Bønn er et våpen mot Satan — Pass på så du ikke forsømmer å be i lønnkammeret og å studere Guds Ord. Det er det som er ditt våpen mot ham som arbeider for å hindre deg i å gjøre fremskritt på veien mot himmelen. Når du først har forsømt bønn og bibelstudium en gang, vil det være lettere å gjøre det neste gang. Når du først har stått imot Åndens kall en gang, vil det være lettere å stå imot en gang til. På den måten blir hjertet og samvittigheten forherdet. {UID 81.4}.—(Messages to Young People, 96.)

Bønn bryter Satans snare—When we feel the least inclined to commune with Jesus, let us pray the most. By so doing we shall break Satan's snare, the clouds of darkness will disappear, and we shall realize the sweet presence of Jesus.—(Lift Him Up, 372.)

Bønn seier mot Satan — Troens bønn er den store styrken til den kristne og vil helt sikkert seire over Satan. Det er derfor han antyder at vi ikke har behov for bønn. Navnet på Jesus, vår forsvarer, avskyr han; og når vi kommer til ham for alvor for å få hjelp, er Satans hærer livredde. Det tjener hans formål godt hvis vi forsømmer bruken av bønn, for da blir hans løgnaktige underverk lettere mottatt.—(Testimonies for the Church 1:296.)

Bønn spesielt nødvendig i kritiske øyeblikk i vår konflikt med Satan — I kampen med sataniske agenter er det avgjørende øyeblikk som avgjør om seieren er på Guds side eller på siden av denne verdens fyrste. Hvis de som er involvert i krigen ikke er helt våkne, alvorlige, årvåkne, ber om visdom, våker i bønn,.... Satan klarte å seire når han har blitt beseiret av Herrens hærer, bør ikke Guds trofaste vakter gi de onde kreftene noen fordel.—(SDA Bible Commentary 6:1094.)

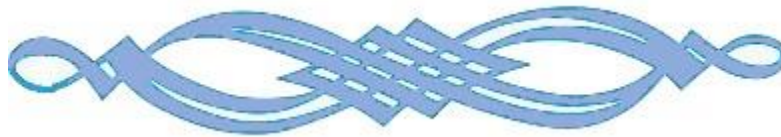
Satan rasende av inderlig bønn — Satan får mange til å tro at bønn til Gud er unødvendig og bare et spørsmål om form. Han vet veldig godt hvor nødvendig meditasjon og bønn er for å holde Kristi etterfølgere våkne for å motstå hans list og bedrag. Ved sine oppfinnelser vil han skille sinnet fra disse viktige seremoniene, slik at sjelen ikke kan lære å få hjelp fra den Mektige og få styrke fra ham til å motstå hans angrep. Jeg ble ledet til de inderlige og effektive bønnene til Guds gamle folk. "Elias var et menneske under samme vilkår som vi, og han bad at det ikke skulde regne..." Daniel ba tre ganger om dagen til sin Gud. Satan er rasende over lyden av bønner, for han vet at han vil lide tap.—(Testimonies for the Church 1:295.)

Satan fryder seg når bønner blir talt utydelig — La de som ber og de som taler, uttale ordene riktig, med en klar, tydelig og jevn stemme. Bønn er en kraft til det gode når den uttales slik den skal. Den er et av de midler som Herren bruker for å kommunisere sannhetens dyrebare skatter til folket. Men bønn er ikke hva den burde være, på grunn av den mangelfulle stemmen til dem som ber. Satan fryder seg når bønnene som sendes opp til Gud er nesten uhørlige. La Guds folk lære å tale og be på en måte som vil være en sann representasjon av de store sannhetene de besitter. La vitnesbyrdene som blir gitt og bønnene som blir bedt være klare og tydelige. Slik vil Gud bli æret.—(Testimonies for the Church 6:382.)

Satan fryder seg når bønner blir talt utydelig — Ideen om at bønn ikke er viktig, er en av Satans mest vellykkede metoder for å ødelegge sjeler. Bønn er fellesskap med Gud, visdommens kilde, kilden til styrke, fred og lykke.—(Child Guidance, 518.)

Satan ser også hvor tyngtet Herrens tjenere er på grunn av det åndelige mørke som folk er i. Han hører de inntrengende bønnene om nåde og kraft fra Gud til å bryte likegyldighetens, lettsindighetens og sløvhetens tryllemakt. Med fornyet iver øver han så sine kunstgrep. Han frister folk til å gi etter for begjæret eller på annen måte tilfredsstille sine lyster. Slik lammer han sansene deres så de ikke hører det de mest av alt trenger. {MHK 399.1}.

Satan er fullstendig klar over at alle som han kan forlede til å forsømme bønn og bibelstudium, vil falle for hans angrep. Derfor finner han på alle mulige ting som legger beslag på oppmerksomheten deres. Alltid er det noen som regner seg som gudfryktige, men som gjør det til sin religion å finne feil og villfarelse hos dem de er uenige med, i stedet for selv å søke etter sannhet. Slike mennesker er Satans beste medhjelpere. Mange er de som anklager sine trosfeller. De er alltid aktive når Gud virker og hans tjenere ærer ham. De forvrenger det som sannhetens talsmenn sier og gjør. De sier om Kristi mest alvorlige, ivrige og selvfornektende tjenere at de er ført vill og fører vill. De mistolker motivene bak enhver god og edel handling og insinuerer og vekker mistanke hos dem som er uerfarne. På enhver tenkelig måte prøver de å få det som er rent og rettferdig, til å virke urent og bedragersk. {MHK 399.3}.—(The Great Controversy, 519.)

Kapitel 28—Bønn i de Siste Dager

De som lever i de siste dager trenger spesielt å be — Når vår frelser med sin guddommelige kraft følte behov for å be, hvor meget mer burde ikke vi svake, syndige mennesker føle nødvendigheten av å be — inderlig og vedholdende? Da Jesus var utsatt for de frykteligste fristelser, lot han være å spise. Han overga seg til Gud, og ved alvorlig bønn og en fullstendig underkastelse under sin himmelske fars vilje, kom han ut av fristelsen som seiervinner. De som bekjenner seg til å tro sannheten for disse siste dager, burde fremfor alle andre bekjennende kristne etterligne vårt store eksempel i bønn..—(Counsels on Diet and Foods, 52, 53.)

Guds folk har et ansvar for å be om noen få år med nåde før slutten kommer — Det må være mer åndelighet, en dypere hengivenhet til Gud og en nidkjærhet i hans arbeid som ennå aldri er oppnådd. Mye tid bør vies til bønn, slik at vår karakters klær kan bli vasket og bleket i Lammets blod.

Særlig bør vi med fast tro be Gud om at han nå vil skjenke sitt folk nåde og kraft. Vi tror ikke at tiden er helt kommet da vår frihet skal bli innskrenket. Profeten så " fire engler som stod på jordens fire hjørner og holdt jordens fire vinder, forat det ikke skulde blåse nogen vind over jorden eller over havet eller på noget tre." En annen engel, som steg op fra solens opgang og hadde den levende Guds segl, og han ropte med høi røst til de fire engler som det var gitt å skade jorden og havet, og sa: Skad ikke jorden eller havet eller trærne før vi har satt innsegl på vår Guds tjenere i deres panner!" Dette peker på det arbeidet vi nå har å gjøre. Et meget stort ansvar hviler på bedende menn og kvinner over hele landet for å be om at Gud vil drive bort ondskapens sky og gi oss enda noen år med nåde til å arbeide for Mesteren. La oss rope til Gud om at englene må holde de fire vindene inntil misjonærer kan sendes til alle deler av verden og forkynne advarselen mot å trosse Jehovas lov. Guide til Kirken vol. 2 side 252-269].—(Testimonies for the Church 5:717, 718.)

Bønn i fredens tider vil forberede Guds folk på vanskelige tider ved slutten — Kristi tjenere skulle ikke forberede noen bestemt tale som de skulle gjøre bruk av når de ble ført for domstolen. Deres forberedelse skulle foregå dag for dag ved at de omhyggelig tok vare på de dyrebare sannheter i Guds ord og styrket sin tro gjennom bønn. Når de så ble stilt frem for å forhøres, ville Den Hellige Ånd minne dem om de ting de behøvde.

For å få den nødvendige kraft og dyktighet måtte de hver dag streve alvorlig etter å kjenne Gud og den han har utsendt, Jesus Kristus. Den kunnskap de hadde tilegnet seg ved å granske Guds ord flittig, ville bli kalt frem i erindringen i rette øyeblikk. Men hvis noen hadde forsømt å gjøre seg kjent med Kristi ord, hvis de aldri hadde erfart kraften av hans nåde under prøvelser, kunne de ikke vente at Den Hellige Ånd skulle minne dem om hans ord. De måtte daglig tjene Gud med udelt hengivenhet, og så sette sin lit til ham.—(The Desire of Ages, 355.)

Vi lever i den alvorligste tid i verdens historie. Skjebnen for verdens myldrende millioner skal avgjøres. Vår egen fremtidige velferd og andres frelse avhenger av den kurs vi følger. Vi trenger sannhetens Ånd til å lede oss. Enhver som følger Kristus, bør oppriktig spørre: «Herre, hva vil du jeg skal gjøre?» Vi må ydmyke oss for Gud i faste og bønn, og grunne meget på hans ord, særlig det som angår dommen. Nå er tiden til å søke en dyp og levende erfaring med Gud. Det er ikke et øyeblikk å miste. Avgjørende begivenheter skjer rundt omkring oss. Vi er på Satans forheksede grunn. {MHK 463.6}.—(The Great Controversy, 601.)

Tiden med trengsel og angst som vi har foran oss, krever en tro som kan holde ut tretthet, sult og venting, en tro som ikke blir svekket av harde påkjenninger. Alle får en prøvetid for at de skal berede seg. Jakob seiret fordi han var utholdende og besluttsom. Hans seier viser hvilken kraft det er i inntrengende bønn. De som holder fast på Guds løfter slik som Jakob gjorde, og er like oppriktige og utholdende som han, skal seire som han seiret. Men de som ikke vil fornekte selvet, som ikke vil kjempe med Gud og be lenge og inntrengende om hans velsignelse, vil heller ikke få den. {MHK 478.4}

Bare få vet hva det vil si å kjempe med Gud i bønn. Bare de færreste har trengt seg inn på Gud med slik intensitet at alle sjelsevner står i spenn. Når fortvilelsen trenger på i all sin gru, er det ikke mange som med urokkelig tro klynger seg til Guds løfter. {MHK 478.5}.—(The Great Controversy, 621.)

Bønn om å være en beskyttelse til slutten — Helt til slutten av kontroversen vil det være mennesker som går bort fra Gud. Satan vil ordne sakene slik at sjelens forsvar vil bli svekket nesten umerkelig, med mindre vi blir bevart av Guds kraft. Ved hvert skritt bør vi spørre: "Er dette Herrens måte?" Så lenge vi lever, bør vi være fast bestemt på å holde våre følelser og lidenskaper under kontroll. Vi er ikke trygge et eneste øyeblikk med mindre vi stoler på Gud og vårt liv er skjult med Kristus. Det beste forsvaret for renhet er årvåkenhet og bønn.

Alle som kommer inn i Guds by, de går gjennom den trange porten og på den smale stien— en fortvivlet Kraftanstrengelse; "Og intet urent skal komme inn i den, og ingen som farer med stygghet og løgn, men bare de som er innskrevet i livsens bok hos Lammet." Apenbaring 21:27. Ingen behøver å gi etter for mismot og fortvilelse. Gamle menn, hvem Gud hadde vist stor ære, kan ha falt i synd; men hvis de omvender seg, forlate sine synder, og vende om til Herren, det er fortsatt håp. Gud erklærer, "Vær tro inntil døden, så vil jeg gi dig livsens krone," (Apenbaring 2:10) og han inviterer oss, "Den ugudelige forlate sin vei og den urettferdige sine tanker og omvende sig til Herren, så skal han forbarme sig over ham, og til vår Gud, for han skal mangfoldig forlate." (Isaias 55:7). Gud hater synd, men han elsker synderen. "Jeg vil læge deres frafall, jeg vil elske dem av hjertet; for min vrede har vendt sig fra dem." Hoseas 14:4.—(Prophets and Kings, 83, 84.)

En liten gruppe vil be for kirken i tiden for hennes største fare —Gudsfryktens surdeig har ikke helt mistet sin kraft. På den tiden da menigheten (kirken) er utsatt for størst fare og press, vil den lille skare som står i lyset, sukke og klage over de vederstyggeligheter som skjer

i landet. Men i en spesiell grad vil deres bønner være for menigheten (kirken) , fordi dens medlemmer følger verdens skikker.

De oppriktige bønnene disse trofaste ber, vil ikke være forgjeves. Når Herren kommer som en hevner, vil han også komme som en beskytter for alle dem som har bevart troen i dens renhet og holdt seg ubesmittet av verden. Det er på denne tiden at Gud har lovet å rettferdiggjøre sine egne utvalgte, de som roper til ham dag og natt, mens han er langmodig mot dem.—(Testimonies for the Church 5:209, 210.)

Be om Ånden i det siste regnets tid — Vi kan ikke være avhengige av et formelt eller eksternt system. Det vi trenger, er Guds Hellige Ånds levendegjørende innflytelse. Ikke med makt eller kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskares Gud." Be uten opphør, og våk ved å arbeide i samsvar med dine bønner. Når du ber, tro og stol på Gud. Dette er tiden for regnets utgytelse, da Herren vil gi av sin Ånd i overflod. Vær ivrige i bønn og våk i Ånden.—(The Review and Herald, March 2, 1897.)

Be den kristnes eneste sikkerhet ved slutten — Ble jeg vist Guds folk, og så at det vil bli mektig rystet. Jeg så noen påkalle Gud med sterk tro og lidelsesfulle rop. Ansiktene var bleke, merket av dyp uro som gjenspeilte deres innerste følelser. Ansiktene røpet også fasthet og stort alvor, og store svettedråper falt ned fra pannene. Nå og da lyste ansiktene opp som tegn på Guds velvilje, for igjen å få tilbake det samme alvorlige, bekymrede ansiktsuttrykket.

Onde engler omga dem. De hyllet et mørke rundt dem, for at de skulle miste Jesus av syne og isteden feste blikket på mørket. Da kunne de fristes til å tvile på Gud og knurre mot ham. Deres eneste sikkerhet lå i å holde blikket festet oppover. Guds engler vokter over hans barn. Når de onde englers giftige atmosfære nærmet seg de engstelige, viftet de himmelske engler hele tiden med sine vinger for å spre det tykke mørket

Mens de som ba vedvarte med sine inderlige rop, kom det av og til lysstråler fra Jesus, som oppmuntret dem og lyste opp ansiktene deres. Noen, så jeg, tok ikke del i denne lidelsesfulle påkallelsen. De virket uinteresserte og likegyldige. De bekjempet ikke mørket som omgav dem, og det hyllet dem inn som en tykk sky. Guds engler forlot dem og gikk for å hjelpe dem som var i inderlig bønn. Jeg så at Guds engler skyndte seg for å hjelpe alle som kjempet av alle sine krefter for å motstå de onde engler, og som prøvde å hjelpe seg selv ved utholdent å påkalle Gud. Men hans engler forlot dem som ikke gjorde egne anstrengelser for å hjelpe seg selv, og jeg tapte dem av synet.—(Early Writings, 269, 270.)

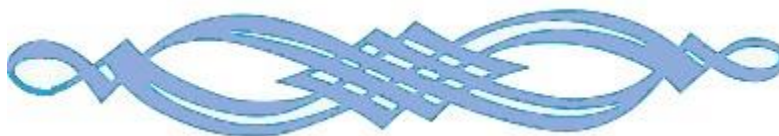
Guds folk vil be og seire på slutten som Jakob gjorde — Jakob og Esau representerte de to klassene av mennesker: Jakob, den rettferdige, og Esau, den ugudelige. Jakobs engstelse da han fikk vite at Esau kom mot ham med fire hundrede menn, skildrer de rettferdiges nød når kommandoen går ut for å drepe dem, kort tid før Herrens komme. De ville bli fylt av angst når de ugudelige samlet seg rundt dem; for i likhet med Jakob kunne de ikke se noen måte å redde livet på. Engelen sto foran Jakob, og han grep tak i engelen og holdt ham fast og kjempet

med ham hele natten. Slik skal også de rettferdige i trengsel og nød kjempe i bønn med Gud, slik Jakob kjempet med engelen. I sin nød ba Jakob hele natten om frelse fra Esaus hånd. De rettferdige ville rope natt og dag til Gud, i sinns angst, om frelse fra de ugudelige som omgir dem. Jakob bekjente sin uverdighet:

"Jeg er ringere enn all den miskunnhet og all den trofasthet som du har vist mot din tjener; for med min stav gikk jeg over Jordan her, og nu er jeg blitt til to leire." 1. 1. Mos. 32:10. De rettferdige ville også ha en dyp følelse av sin elendighet i sin nød, og ville (122) erkjenne sin fullstendige uverdighet. I likhet med Jakob ville de henvise til Guds løfter i Kristus, som er skjenket nettopp slike avhengige, hjelpeløse og angrende syndere.

Jakob klamret seg til engelen i sin nød og ville ikke slippe ham. Da han ba med tårer, minnet engelen ham om hans tidligere synder og prøvde å flykte fra Jakob for å prøve ham. Dermed, selv på trengselsdagen, ville de rettferdige bli prøvd og testet for å bevise styrken i deres tro, utholdenhet og urokkelige tillit til Guds kraft som redder dem. Rettferdige

Jakob ville ikke bli avvist. Han visste at Gud var barmhjertig, og han stolte på hans barmhjertighet. Han vendte tilbake til sin tidligere anger og sorg over synd, og var presserende i sin bønn om frelse fra Esaus hånd. Slik fortsatte han i sin bønn og kamp gjennom hele natten. Da han så tilbake på sine tidligere synder, drev det ham nesten til fortvilelse. Men han visste at han måtte ha hjelp fra Gud, eller omkomme. Han klamret seg til engelen og presset sine bønner i en dyp sjelekamp, med alvorlige rop, til han vant seieren. Slik vil det være med de rettferdige. Når de ser tilbake på sitt tidligere liv, vil deres håp nesten synke. Men når de vurderte at liv og død står på spill, ville de rope oppriktig til Gud som har vært vitne til deres tidligere ydmyke anger og sorg over deres mange synder, og de ville klynge seg til hans løfter. "Dersom de da ikke skulde søke vern hos mig, gjøre fred med mig, ja, gjøre fred med Mig." Slik vil deres inderlige bønner stige opp til Gud natt og dag.—(Spiritual Gifts 3:131-133)

Kapitel 29—Bønnens Velsignelse *

Gud taler til oss gjennom naturen og sitt Ord, ved den måten han leder oss på, og ved Åndens innflytelse. Men dette er ikke nok. Vi trenger også til å utøse våre hjerter for ham. For å eie åndelig liv og kraft må vi stå i en levende forbindelse med vår himmelske Far. Vårt sinn kan føle seg dratt til ham, og vi kan tenke på hans miskunnhet og hans velsignelser, men dette er ikke fullt ut det samme som å samtale med ham. For å kunne tale med Gud må vi ha noe å si til ham om vårt daglige liv slik det virkelig er. {VTK 109.1}

Å be betyr å åpne hjertet for Gud som for en venn - ikke fordi det er nødvendig at vi skal underrette ham om hvordan vi er, men for at vi kan bli i stand til å ta imot ham. Bønn bringer ikke Gud ned til oss, men løfter oss opp til ham. {VTK 109.2}

Under sine vandring på jorden lærte Jesus disiplene hvorledes de skulle be. Han oppfordret dem til å legge sine daglige behov frem for Gud og kaste alle sine byrder på ham. Og hans forsikring til dem at deres bønner ville bli hørt, er en forsikring også til oss. {VTK 109.3}

Jesus selv ba ofte da han var her nede. Frelseren stilte seg på like fot med oss i våre behov og vår svakhet, og han henvendte seg til sin Far i bønn og påkallelse for å få ny kraft så han kunne gå ut styrket til sine plikter og prøvelser. Han er vårt eksempel i alle ting. Han er en bror i våre skrøpelighet, «prøvet på samme måte som vi» (Hebr 4,15). Men fordi han var uten synd, vek hans natur med avsky tilbake fra det onde. Oppholdet i en syndig verden påførte ham stor kamp og indre smerte. Hans menneskelige natur gjorde bønnen til en nødvendighet og en forrett. I samtale med sin Far fikk han trøst og glede. Men hvis menneskenes frelser, Guds Sønn, fant det nødvendig å be, hvor meget mer må da ikke svake, syndige mennesker kjenne nødvendigheten av inderlig og velholdende bønn! {VTK 110.1}

Vår himmelske Far ønsker å gi oss sin velsignelses fylde. Det er vår forrett å drikke rikelig av den uuttømmelige kjærlighetens kilde. Hvor merkelig at vi ikke ber mer enn vi gjør! Gud er rede og villig til å høre den oppriktige bønn fra den ringeste av sine barn, og likevel er vi så åpenlyst uvillige engler på svake, hjelpeløse mennesker, som er utsatt for fristelser, og som likevel ber så lite og har så liten tro, når Guds hjerte likevel brenner for dem med en evig kjærlighet, og han er villig til å gi dem mer enn de kan be om eller forstå? Englene finner glede i å bøye seg for Gud og være ham nær. Og i samfunnet med ham finner de sin høyeste glede. Men jordens barn, som i så høy grad trenger den hjelp bare Gud kan gi, synes å være tilfreds med å vandre uten Åndens lys, utenfor fellesskapet med Gud. {VTK 110.2}

Den ondes mørke omslutter dem som unnlater å be, og de fristelser han hvisker, lokker dem til synd, alt sammen fordi de ikke gjør bruk av den forrett som Herren har gitt dem i den guddommelige forordning som bønnen er. Hvorfor skulle Guds barn ha slik ulyst til å be, når bønnen er nøkkelen i troens hånd til å lukke opp himmelens forrådshus, der den Allmektiges

ubegrensede skatter er oppbevart? Uten uavlatelig bønn og stadig årvåkenhet står vi i fare for å bli likegyldige og vike av fra den rette sti. Motstanderen søker hele tiden å stenge veien til nådestolen for at vi ikke ved alvorlig påkallelse og tro skal få nåde og kraft til å motstå fristelse. {VTK 111.1}

Det er stilt visse betingelser som danner det grunnlag som vi kan bygge vår forventning på - forventningen om at Gud vil høre og besvare våre bønner. En av de første av disse betingelsene er at vi innser vårt behov for hjelp. Han har gitt dette løfte: «Jeg vil øse vann over det tørste og strømmen over det tørre» (Salm 33,5; 107,43). De som hungrer og tørste etter rettferdighet, og som lengter etter Gud, kan være forvisset om at de vil bli mett. Hjertet må være åpent for Åndens påvirkning hvis vi skal kunne ta imot Guds velsignelser. {VTK 112.1}

Vårt store behov i seg selv en bønn som på det mest inntrengende taler vår sak. Men vi må be Herren om å gjøre dette for oss. Han sier: «Be, så skal dere få.» Og «han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham til oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alle ting med ham?» (Matt 7,7; Rom 8,32). {VTK 112.2}

Dersom vi ser noe ondt i våre hjerter, og dersom vi holder fast ved noen synd som vi er oss bevisst, så vil Herren ikke høre oss, mens derimot det sønderknuste og botferdige menneskes bønn alltid blir hørt. Når alle bevisste feil er rettet, kan vi tro at Gud vil besvare våre bønner. Våre egne fortjenester vil aldri kunne anbefale oss til nåde hos Gud. Det er Jesu fortjeneste som vil frelse oss, hans blod som vil rense oss. Men vi må oppfylle de betingelser han stiller for å kunne ta imot oss. {VTK 112.3}

En annen betingelse for virksom bønn er tro. «Den som trer frem for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.» Jesus sa til disiplene: «Alt det dere ber om i bønnene deres - tro bare at dere har fått det, og dere skal få det» (Hebr 11,6; Mark 11,24). Tar vi ham på hans ord? {VTK 113.1}

Denne forsikring er omfattende og ubegrenset, og han som gav løftet, er trofast. Selv om vi ikke straks får akkurat det vi ber om, så skal vi likevel tro at Herren hører og at han vil besvare våre bønner. Vi er så feilende og så kortsynte at vi til tider ber om noe som ikke ville være til velsignelse for oss, og i sin kjærlighet besvarer vår himmelske Far våre bønner ved å gi oss det som vil bli til vårt høyeste gode - det vi selv ville ønske dersom vi med guddommelig opplyste øyne kunne se alle ting som de virkelig er. Når våre bønner synes å være ubesvarte, skal vi klynge oss til løftet, for svaret vil ganske sikkert komme i sin tid, og da får vi den velsignelsen vi mest trenger til. Men å påstå at bønn alltid blir besvart akkurat på en måte og med den bestemte ting som vi ønsker, er formastelig. Gud er for vis til å ta feil og for god til å holde noe godt tilbake fra dem som vandrer i oppriktighet. Være derfor ikke redd for å stole på ham, selv om du ikke ser noe øyeblikkelig svar på dine bønner. Stol fullt og fast på hans løfte: «Be, så skal dere få.» {VTK 113.2}

Dersom vi venter med å tro inntil vi har rådført oss med vår tvil og vår frykt, eller til vi har søkt å finne løsning på alt det som vi ikke klart kan se, vil vanskelighetene bare øke og bli forstørret. Hvis vi derimot kommer til Gud, hjelpeløse og avhengige som vi i virkeligheten er, og i ydmyk, tillitsfull tro legger frem våre behov for ham som er uendelig i visdom, som ser alt i hele sitt skaperverk, og som styrer alt etter sin vilje og ved sitt ord, så kan og vil han akte på vårt rop og la lyset skinne inn i våre hjerter. Ved alvorlig bønn blir vi brakt i forbindelse med den Eviges tanker. I øyeblikket ser vi kanskje ikke noe i medfølelse og kjærlighet. Men det er likevel tilfelle. Vi merker kanskje ikke hans synlige berøring, men hans hånd hviler likevel på oss is kjærlig og medlidende ømhet. {VTK 114.1}

Når vi kommer til Gud for å be om barmhjertighet og velsignelse, må vi nære kjærlighetens og tilgivelsens ånd i våre egne hjerter. Hvorledes skulle vi kunne be: «Forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere» (Matt 6,12), og samtidig nære et uforsonlig sinnelag? Dersom vi venter at være bønner skal bli hørt, må vi tilgi andre på samme måte og i samme grad som vi selv håper å få tilgivelse. {VTK 115.1}

Utholdenhet i bønn er satt som en betingelse for bønnehørelse. Ønsker vi å vokse i tro og erfaring, må vi alltid be. Vi skal være «utholdende i bønnen», vi skal våke og be, «med takk til Gud!» (Rom 12,12; Kol 4,2). Peters formaning til de troende lyder: «Vær derfor sindige og nøkterne, så dere kan be» (1 Pet 4,7). Paulus pålegger oss: «Legg alt dere har å be om, frem for Gud i bønn og påkallelse med takk!» (Fil 4,6). «Men dere, mine kjære,» sier Judas, «må bygge dere selv opp på deres høyeste tro og stadig be i Den Hellige Ånd. Hold dere i Guds kjærlighet» (Jud 20,21). Ved å be kan vi ha uavbrutt forening med Gud slik at liv fra ham strømmer inn i vårt liv, og fra vårt liv strømmer renhet og hellighet tilbake til Gud. {VTK 115.2}

Det er nødvendig å be flittig. La ikke noe holde deg fra å be. Gjør deg all flid for å holde forbindelsen med Jesus ved like. Gjør bruk av enhver anledning til å gå dit hvor det blir holdt bønn. De som virkelig søker samfunnet med Gud, vil være til stede på bønnemøter, de vil trofast gjøre sin plikt, alvorlige og ivrige etter å høste all den fordel de kan oppnå. De vil utnytte alle anledninger til å stille seg der hvor de kan ta imot lysstrålene fra himmelen. {VTK 116.1}

Vi bør også be i familiekreten. Og fremfor alt må vi ikke forsømme bønnen i lønnkammeret, for det er dette som gir oss åndelig liv. Vi kan ikke oppnå åndelig trivsel når vi forsømmer å be. I enerom kan vi åpne sinnet for Guds ransakende blick. Bønn i lønnkammeret skal ikke høres av andre enn Gud, som hører bønner. Ikke noe nysgjerrig øre skal være vitne til slike påkallelser. Under lønnlig bønn er vi fri for innflytelser utenfra, fri for forstyrrende påvirkning. Rolig, men inderlig kan vi strekke oss ut etter Gud. Liflig og vedvarende er den kraft som strømmer ut fra ham som ser i det skjulte og som hører hjertets innerste bønn. Ved stille, enfoldig tro kan vi ha samfunn med Gud og samle stråler av himmelsk lys som vil styrke oss i kampen mot den onde. Gud er vår sterke borg. {VTK 116.2}

Be i lønnkammeret, og la ditt hjerte ofte være løftet opp til Gud når du utfører ditt daglige arbeid. Det var på denne måten Enok vandret med Gud. Lik dyrebar røkelse stiger disse tause bønner opp for nådens trone. Satan kan ikke overvinne den som i hjerte holder fast ved Gud. {VTK 117.1}

Det er ingen tid og ikke noe sted det er upassende å vende oss til Gud. Det finnes ikke noe som kan holde oss fra å løfte vårt hjerte opp i inderlig bønn. I folkestimmelen på gaten så vel som midt under en viktig avgjørelse kan vi be Herren om guddommelig ledelse, på samme måte som Nehemias gjorde da han la frem sin forespørsel for kong Artaxerxes. Hvor vi enn måtte være, kan vi finne et lønnkammer der vi kan tale med Gud. Vi bør alltid holde døren til vårt hjerte åpen og innby Jesus til å komme og bli hos oss som en himmelske gjest. {VTK 117.2}

Selv om våre omgivelser er vanhellige og urene, behøver vi ikke å puste inn den forpestede luften. Vi kan leve i himmelens rene atmosfære. Ved å vende oss til Gud i inderlig bønn, kan vi lukke døren for urene innflytelser og vanhellige tanker. De som åpner sine hjerter for Guds hjelp og velsignelse, vil ferdes i en luftning som er helligere enn jordens, og stadig ha samfunn med Gud i himmelen. {VTK 118.1}

Vi trenger å få et klarere syn på Jesus og en mer fullstendig oppfatning av de evige verdier. Hellighetens skjønnhet bør fylles Guds barns hjerter, og for at dette skal kunne skje, må vi søke guddommelig opplysning om det som hører himmelen til. {VTK 118.2}

La sinnet være åpent og vendt mot det høye, så Gud kan gi oss en forsmak på den himmelske atmosfære. Det er mulig å holde seg så nær til Gud at tankene i enhver uventet prøvelse vil vende seg til ham like naturlig som blomsten vender seg mot solen. {VTK 118.3}

Gå til Gud med dine behov, dine gleder, dine sorger, dine bekymringer og din frykt. Du kan ikke tyngte eller trette ham. Han som teller hårene på ditt hode, er ikke likegyldig for sine barns behov, «for Herren er rik på medlidenhet og miskunn» (Jak 5,11). Hans kjærlige hjerte blir rørt av våre sorger, ja, selv av vår omtale av dem. Gå til ham med alt som tynger ditt sinn. Ikke noe er for tungt for ham å bære, for han oppholder verdener og styrer alt i hele universet. Ikke noe som berører vår fred, er for lite for ham å akte på. Ikke noe kapittel i vår erfaring er for mørkt for ham å lese, ingen forvikling er for vanskelig for ham å løse. Ingen ulykke kan ramme det minste av hans barn, ingen engstelse kan plage sinnet, ingen glede kan oppmuntre, ingen oppriktig bønn kan slippe fra leppene som våre himmelske Far ikke legger merke til, eller som ikke øyeblikkelig fanger hans interesse. «Han helbreder dem som har et sønderknust hjerte, og forbinder deres smertefulle sår» (Salm 147,3). Forholdet mellom Gud og det enkelte menneske er like personlig og fullstendig som om ingen andre trengte hans omsorg, som om hans Sønn døde for bare dette ene individ. {VTK 118.4}

Jesus sa: «Den dagen skal dere be i mitt navn. Jeg sier ikke at jeg skal be Faderen for dere; for han selv elsker dere.» «Jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, frukt som

varer. Da skal Faderen gi dere alt det dere ber om i mitt navn» (Joh 16,26.27; 15,16). Men å be i Jesu navn betyr mer enn bare å nevne dette navn ved begynnelsen og slutningen av en bønn. Det betyr å be i Jesu navn og ånd, mens vi tror på hans løfter, stoler på hans nåde og gjør hans gjerninger. {VTK 119.1}

Det er ikke Guds mening at noen av oss skal bli eremitter eller munk, eller at vi skal trekke oss tilbake fra verden for å gi oss over til andektige handlinger. Livet må ligne Kristi liv - vi må leve det blant menneskene. Den som ikke gjør annet enn å be, kommer snart til å slutte å be, eller også vil hans bønner bli en form og en vane. Når mennesker holder seg borte fra omgang og unnlater å utføre sin kristne plikt og bære korset, og når de ikke lenger virker alvorlig for Mesteren, som arbeider alvorlig for dem, mister de bønnens innhold av syne og eier ikke noen tilskyndelse til å be. Deres bønner blir personlige og egenkjærlige. De kan ikke be med tanke på menneskehetens behov eller oppbyggelse av Kristi rike. De kan ikke be om kraft til å arbeide. {VTK 120.1}

Vi taper mye ved å forsømme forretten til å komme sammen for å styrke og oppmuntre hverandre i Guds tjeneste. Det gjør at sannheten i hans ord ikke lenger forekommer oss å være så levende og så betydningsfull. Våre hjerter kjenner seg ikke lenger opplyst og påvirket av den hellige innflytelse, og vi blir mindre åndelige. I vår omgang som kristne gå vi glipp av mye fordi vi ikke viser sympati overfor hverandre. Den som lukker seg inne i seg selv, fyller ikke den plass Gud har bestemt for ham. En riktig utvikling av de trekk i vår natur som gjør oss omgjengelige, vil knytte oss til andre, og er et middel til å utvikle og styrke oss i Guds tjeneste. {VTK 121.1}

Dersom de kristne ville komme sammen og tale med hverandre om Guds kjærlighet og om gjenløsningens dyrebare sannheter, ville de selv bli fornyet, og de ville oppmuntre andre. Vi kan hver dag lære mer om vår himmelske Far og få nye erfaringer om hans nåde. Da vil vi også kunne tale om han kjærlighet, og når vi gjør dette, vil det varme og oppmuntre våre egne hjerter. Dersom vår tanke og vår tale dreide seg mer om Jesus og mindre om oss selv, ville vi i langt høyere grad erfare han nærhet. {VTK 121.2}

Hvis vi bare ville tenke på Gud hver gang vi ser beviser på hans omsorg for oss, hadde vi ham alltid i våre tanker og ville glede oss over å tale om ham og prise ham. Vi taler om timelige ting fordi de interesserer oss. Vi taler om våre venner fordi vi holder av dem. De er uløselig knyttet til våre sorger og gleder. Men vi har uendelig mye større grunn til å elske Gud enn til å elske våre jordiske venner, og det burde være helt naturlig for oss å gi ham førsteplassen i sinnet vårt. Det var ikke hensikten at de rike gaver han gir oss, skulle legge så store beslag på våre tanker og vår kjærlighet av vi ikke har noe å gi igjen til Gud. De bør stadig minne oss om ham og knytte oss til vår himmelske velgjører med kjærlighetens og takknemlighetens bånd. Vi oppholder oss for mye i nærheten av de lavtliggende steder her på jorden. La oss se opp mot den åpne dør i helligdommen der Guds herlighet stråler ut i Kristi

ansikt, han som fullt og helt kan frelse «dem som kommer til Gud ved ham» (Hebr 7,25). {VTK 122.1}

Vi behøver å prise Gud mer «for hans miskunnhet og for undergjerninger mot menneskenes barn» (Salm 107,8). Våre andaktsøvelser burde ikke utelukkende bestå i å be og ta imot. La oss ikke hele tiden tenke på våre behov og helt glemme de velsigner vi får. Vi ber ikke for mye, men vi takker Gud for lite. Hele tiden tar vi imot Guds gode gaver, men hvor lite vi gir uttrykk for vår takknemlighet! Hvor lite vi priser ham for det som han har gjort for oss! {VTK 122.2}

Når Israels folk i gammel tid kom sammen til gudsdyrkelse, befalte Herren dem: I skal «ete for Herren, eders Guds åsyn og glede eder med eders husfolk over alt det I har vunnet ved eders arbeid, alt det som Herren har velsignet deg med» (5 Mos 12,7). Det som blir gjort for å ære Gud, bør vi gjøre med glede, med lovsang og takk, ikke med bedrøvelse og tungsinn. {VTK 123.1}

Vår Gud er en øm, barmhjertig Far. Vi må ikke betrakte vår tjeneste for ham som en hjerteknusende, plagsom handling. Det bør være en lyst å tjene Herren og ta del i hans gjerning. Gud vil ikke at hans barn, som han har tilveiebrakt så stor en frelse for, skal opptre som om han har var en hard, fordringsfull oppsynsmann. Han er deres beste venn, og når de tilber ham, vil han være hos dem for å velsigne og trøste dem og fylle deres hjerter med glede og kjærlighet. Herren ønsker at hans barn skal finne trøst i tjenesten for ham, finne mer glede enn slit i arbeidet for ham. Han vil at de som kommer for å tilbe ham, skal gå bort fra gudstjenesten med oppbygde tanker om hans kjærlighet og omsorg, så de skal kjenne seg oppmuntret til alle dagliglivets sysler og få nåde til å vise ærlighet og troskap i alle ting. {VTK 123.2}

Vi må samle oss omkring korset. Kristus og ham korsfestet - dette bør være emnet for våre betraktninger, vår samtale, vår inderligste glede. Enhver velsignelse som vi tar imot fra Gud, må bevare i våre tanker, og når vi riktig fatter hans store kjærlighet, bør vi være villige til å overlate alt i de hender som ble naglet til korset for vår skyld. {VTK 124.1}

På takkens vinger kan sinnet bli løftet nærmere himmelen. I boligene der oppe blir Gud tilbedt med sang og musikk. Når vi gir uttrykk for vår takknemlighet, forener vi oss med de himmelske herskarer i deres gudstjeneste. «Den som ofrer takksigelse, ærer meg», sier Gud. La oss i ærefrykt og med glede tre frem for Herren med «takksigelse og lovsang!» (Salm 50,23; Jes 51,3).

Kapitel 30—Herrens Bønn*

Derfor skal I be såldes

To ganger ble Herrens bønn gitt av vår frelser, først til den store folkeskaren på fjellet, og så, noen måneder senere, til disiplene alene. Disiplene hadde for en kortere tid vært ute på egen hånd, og da de kom tilbake til Herren, fant de ham fordypet i en samtale med Gud. Han syntes ikke å ha lagt merke til at de var kommet, men fortsatte å be høyt. Frelserens ansikt lyste med himmelsk glans. Han syntes å være i selve Guds nærhet, og der var et liv og en kraft i hans ord som når en taler med Gud._

Disiplene ble dypt grepet da de hørte hvordan han ba. De hadde ofte lagt merke til at han tilbrakte mange timer alene i samtale med Gud. Hele dagen lang tjente han folket som trengte seg omkring ham, og han var også opptatt med å imøtegå rabbinernes farlige villfarelser. Han måtte ofte arbeide uten engang å kunne ta en pause, og hall ble ofte så sliten at hans mor og brødre og selv hans disipler var redde for at han skulle komme til å sette livet til. Men når han kom tilbake fra bønnestunden etter den strevsomme dagen, la de merke til at det hvilte fred over ansiktet hans, og hele mennesket syntes å ha fått ny kraft og styrke._

Etter slike bønnestunder med Gud sto han dag etter dag frem for å bringe menneskene lyset fra himmelen. Og disiplene hadde kommet til å se en sammenheng mellom hans bønneliv og den kraft det var i hans ord og gjerning. Og mens de nå lyttet til hans bønn, følte de seg små og ydmyke. De følte mer enn noen gang før hvordan de selv kom til kort, og da han var ferdig med å be, sa de til ham: "Herre, lær oss å be."_

Jesus lærer dem ikke noen ny slags bønn. Han gjentar hva han før hadde undervist dem om. Det var som om han ville si at det de behøvde, var å forstå det han alt hadde gitt dem. I den bønne var det en dypere mening som de ennå ikke hadde fått tak i._

Men det var ikke Frelserens hensikt at vi skulle begrense oss til å bruke bare de samme ordene han benyttet. Han hadde gjort seg til ett med menneskeheten, og han gir oss en mønsterbønn, med ord så enkle at et lite barn kan lære den, men med en mening så dyp at selv det største menneske aldri fullt ut vil kunne fatte den. Han lærer oss at vi skal komme til Gud med vår takk, at vi skal fortelle ham hva vi behøver, bekjenne vår synd og be om den nåde han har lovet oss._

Når I ber, skal I si: "Fader vår"

Jesus lærer oss at vi skal kalle hans far vår far. Han skammer seg ikke over å kalle oss brødre. Frelseren er så villig og så ivrig etter å by oss velkommen som medlemmer av Guds store familie, at han i selve åpningsordene - Fader vår - minner oss om dette inderlige forhold._

Han forkynner den vidunderlige sannhet som er så full av oppmuntring og trøst, at Gud elsker oss som han elsker sin egen Sønn. Dette er også hva Jesus sa i sin siste bønn for disiplene: Du har "elsker dem, likesom du har elsket meg"._

Satan krever verden som sin egen eiendom, og han har hersket over den som en grusom tyrann. Men med en eneste mekkelig gjerning har Guds Sønn omsluttet den med sin kjærlighet og igjen forenet den med Guds rike. Kjeruber og serafer, sammen med alle de utallige skarer på de syndfrie kloder, sang lovsanger til Gud og Lammet da denne seieren var sikret. De jublet over at en frelsesvei var blitt funnet for dem som hadde falt i synd, og over at jorden ville bli forløst fra syndens forbannelse. Hvor meget større årsak har vel ikke vi til å glede oss, vi som er gjenstand for en slik kjærlighet._

Hvorfor skulle vi la oss plage av tvil og usikkerhet og føle at vi ingen far har? Det var for å frelse dem som hadde overtrådt Guds lov, at Jesus ble menneske. Han ble som en av oss, for at vi skulle ha evig fred og ro. Vi har en talsmann i himmelen, og den som tar imot ham som sin personlige frelser, behøver ikke lenger å bære på syndebyrden._

"I elskede! nå er vi Guds barn." "Men er vi barn, da er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, såfremt vi lider med ham, for at vi også skal herliggjøres med ham." "Det et ennå ikke åpenbart hva vi skal bli; vi vet at når han åpenbares, da skal vi bli ham like; for vi skal se ham som han er."_

Det første skritt på veien til Gud er å forstå den kjærlighet han har til oss, og å tro på den. Det er også hans kjærlighet som drar oss til ham._

Den som blir grepet av Guds kjærlighet, vil finne at egenkjærligheten blir rensket ut av hjertet. Når vi kaller Gud vår far, må alle andre Guds barn bli våre søsken. Vi hører alle med til den samme menneskehet, vi er alle medlemmer av den samme store familie. Når vi ber til Gud, skal vi be for andre like meget som for oss selv. Den som bare søker hjelp for seg selv, ber ikke ._

Den evige Gud har gitt deg den forrett å kalle ham far når du kommer frem for ham i bønn. Du må forstå hva dette betyr. Ingen far og mor har noen gang tatt seg så kjærlig av et barn som kommer på villspor, som Skaperen tar seg av den som faller i synd. Intet menneske har noen gang søkt den villfarende med slik inderlig kjærlighet. Gud hor i ethvert hus. Han hører hvert ord som blir talt, og han lytter til hver bønn som blir bedt. Han lever med i hvert menneskes sorg og skuffelse, og legger nøye merke til hvordan far og mor, søster og bror, venn og nabo blir behandlet. Han sørger for oss med alt vi behøvet, og våre åndelige behov blir mer enn tilfredsstilt ved hans kjærlighet og nåde._

Men hvis du kaller Gud din far, erkjenner du at du er hans barn, at du er villig til å la deg lede av hans visdom, og være lydig i alt, og at du forstår at hans kjærlighet er en evig

kjærlighet. Du vil godta hans plan for ditt liv. Som Guds barn vil hans ære, hans karakter, hans familie og hans gjerning være det viktigste for deg. Du vil med glede bekjenne deg til å være hans barn, og vitne om det for alle som tilhører hans familie. Med glede vil du utføre enhver tjeneste, selv den ringeste, bare den kan ære ham eller gagne din neste._

"Som er i himmelen." Han som Jesus ber oss kalle "vår far", "er jo i himmelen; han gjør alt det han vil". Vi kan trygt overlate oss til hans omsorg og si med salmisten: "På den dag jeg frykter, setter jeg min lit til deg."_

Helliget vorde ditt navn

Å hellige Guds navn ktever av oss at vi viser ærbødighet når vi tiltaler ham. "Hans navn er hellig og forferdelig." Vi må vokte oss vel for å bruke de navn og uttrykk som anvendes om Guddommen, på en uverdigg måte. Når vi ber, kommer vi direkte frem for den aller høyeste, og vi må nærme oss ham med hellig ærbødighet. Englene dekker sitt ansikt i hans nærvær. Kjerubene og de strålende, hellige serafene nærmer seg hans trone med høytidelig ærbødighet. Vi dødelige, syndige mennesker burde komme frem for Herren, vår skaper, med så meget større ærefrykt._

Men det å hellige Herrens navn betyr meget mer. Som jødene på Jesu tid kan vi godt vise den største utvortes ærbødighet for Gud, og likevel stadig vanhellige hans navn. Herren er en "barmhjertig og nådig Gud, langmodig og rik på miskunnhet og sannhet... han forlater misgjerning og overtredelse og synd." Om Guds folk heter det: "Dette er det navn det skal kalles med: "Herren, vår rettferdighet." Dette navn får enhver Jesu etterfølger. Det er Guds barns arv. Familien bærer farens navn. Da Israel befant seg i stor nød og trengsel, ba profeten Jeremias: "Vi er kalt med ditt navn; la oss ikke fare."_

Dette navnet blir helliget av himmelens engler og av dem som bor på de syndfrie kloder. Når du ber: "Helliget vorde ditt navn," ber du om at det må bli helliget i denne verden også, helliget i deg. Gud har for mennesker og engler aner. kjent deg som sitt barn. Be om at du ikke må spotte "det gode navn I er nevnt med". Gud sender deg til denne verden som sin representant. Ved alt du gjør, skal Guds navn bli kunngjort. Denne bønne krever av deg at du får hans karakter. Du kan ikke hellige hans navn, du kan ikke være hans representant i verden, hvis du ikke i din karakter og i ditt liv representerer selve Guds liv og karakter. Dette kan du bare nå frem til når du tar imot Jesu nåde og rettferdighet._

Komme ditt rike

Gud er vår far, og han elsker oss og sørger for oss som sine barn. Han er også universets mektige konge, og det som angår hans rike, angår derfor oss. Vi må også gjøre en innsats for det._

Jesu disipler trodde at han var kommet for å opprette sitt herlighetsrike, og at det ville skje meget snart. Men Jesus lærte dem ved denne bønne at det ikke skulle opprettes på den tiden. De skulle be om rikets komme som noe som hørte fremtiden til. Men denne bønne var også et løfte til dem. Selv om de ikke skulle få oppleve at Guds rike kom i deres tid, var selve den kjensgjerning at Jesus lærte dem å be om dette, et bevis for at det ville komme på den tid Gud bestemte._

Guds nåderike blir derimot opprettet nå. Dag for dag skjer det at hjerter som har vært fulle av synd og opprør, åpner seg for Guds kjærlighet. Men den fullstendige opprettelsen av hans herlighetsrike vil ikke finne sted før Jesus kommer tilbake til jorden. "Og riket og herredømmet og makten over rikene under hele himmelen skal gis til det folk som er den Høyestes hellige.. Da skal de arve "det rike som er beredt ... fra verdens grunnvoll ble lagt". Da vil Jesus selv ta makten og herske over denne verden._

Himmelens porter skal igjen åpne seg, og med tusen ganger tusen og ti tusen ganger ti tusen hellige ledsagere vil vår herre komme som kongenes konge og herrenes herre. Jehova Immanuel skal "bli konge over hele landet; på den dag skal Herren være en, og hans navn ett". "Guds bolig er hos menneskene, og han skal bo hos dem; og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud." _

Men før han kommer igjen, skal dette evangelium om riket "forkynnes over hele jorderike til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og da skal enden komme". Hans rike vil ikke komme før budskapet om hans nåde er blitt forkynt over hele jorden. Når vi overgir oss til Gud og er med å vinne andre mennesker for hans sak, fremskynder vi hans rikes komme. Det er de som helliger seg til hans tjeneste og sier: "Her er jeg, send meg!" De er med i arbeidet "for å opplate deres øyne, så de kan vende seg fra mørke til lys og fra Satans makt til Gud, for at de kan få syndenes forlatelse og arvelodd blant dem som er helliget ved troen". Bare de kan av hjertet be: "Komme ditt rike." _

Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden

Guds vilje finner vi i de ti bud i hans hellige lov, og denne lovens prinsipper er himmelens prinsipper. Englene i himmelen kan ikke nå frem til høyere kunnskap enn den å kjenne Guds vilje. Å gjøre hans vilje er den høyeste tjeneste de kan vie sine krefter til. Men i himmelen blir ikke denne tjenesten utført fordi loven tvinger dem til det. Da Satan gjorde opprør mot Guds lov, kom tanken om at det eksisterte en slik lov, som noe de ikke før hadde vært opptatt av. Englene utfører sin tjeneste som barn, ikke som tjenere. Der er fullkommen harmoni mellom dem og deres skaper. lydigheten er ikke noen byrde for dem. De tjener Gud med glede fordi kjærligheten til ham er grunnlaget for deres rjenesre. Slik vil også enhver menneske som Jesus, håper om herligheter, bor i, kunne si med ham: "Å gjøre din vilje, min Gud, er min lysr, og din lover i mitt hjerte." _

"Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden," er en bønn om at der ondes herredømme her på jorden må ra slutt, at synden for evig må bli rilintetgjorr, og ar rettferdigherens rike må bli opprettet. Da vil der på jorden som i himmelen være en glede å tjene Gud._

Gi oss i dag vårt daglige brød

Første halvdel av den bønnen Jesus lærte oss, gjelder Guds navn, hans rike og vilje for at hans navn må bli æret, hans rike komme og hans vilje skje. Når du på den måten har gjort der å rjene Gud til det høyeste i ditt liv, kan du tillitSfullt komme frem for ham og be ham om det du behøver for deg selv. Hvis du ikke lenger lever bare for dine egne interesser, men har gitt Jesus ditt hjerte, er du blitt medlem av Guds familie, og du har del i alt han eier. Alle Guds skatter, både i denne verden og i den kommende, blir også tilbydd deg. Englenes tjeneste, Andens gave og Guds tjeners arbeid der gjelder deg alt sammen. Verden med alt den rommer, hører. deg til, så langt det er til gagn for deg. Selv menneskers fiendskap kan bli til velsignelse, for det oppdrar deg for himmelen._

Men du er som er barn som ennå ikke har fått råderert over arven. Gud overlærer ikke din dyrebare eiendom til deg, for at ikke Satan med sin list skal bedra deg, slik han bedro der førsre menneskepar i Edens have. Kristus holder den i sikker forvaring for deg, så ødeleggeren ikke kan komme til den. Som et barn skal du stadig få hva du behøver dag for dag. Hver dag må du be: "Gi oss i dag vårt daglige brød"._

Du skal ikke være bekymret om du ikke har nok for I morgen. Du har fått et sikkert løfte om at han vil gi deg hva du behøver. David sier: "Jeg har vært ung og er blitt gammel, men ikke har jeg sett den rettferdige forlatt eller hans avkom søke etter brød." Den Gud som sendte ravnene med mat til Elias ved bekken Krit, vil ikke glemme en eneste av sine trofaste, selvoppofrende barn. Om den som vandrer i rettferdighet, er det skrever: "Sitt brød skal han få, vanner skal ikke slippe opp for ham." "De skal ikke bli til skamme i den onde tid, og i hungerens dager skal de mettes." "Han som ikke sparte sin egen Sønn, men ga ham for oss alle, hvorledes skal han .kunne annet enn gi oss alle ring med ham?"_

Han som tok seg av sin mor da hun var blitt enke, som lettet hennes byrder og hjalp henne med å sørge for familien i Nasaret, han sympatiserer med enhver mor som strever med å skaffe sine barn der de trenger. Han som hadde medlidenher med folket fordi de var "ille medfarne og forkomne", han ynkes fremdeles inderlig over dem som er fattige og lider nød. Hans hånd er utstrakt mot dem alle til velsignelse, og i den bønnen han ga oss gjennom sine disipler, lærer han oss at vi skal huske på de farrige._

Når vi ber: "Gi oss i dag vårt daglige brød," ber vi ikke bare for oss selv, men også for andre. Vi erkjenner at det Gud gir oss, ikke bare er for oss. Gud betror oss det for at vi skal gi de sultne mat. I sin godhet har han sørget for de fattige. Og han sier: "Når du gjør gjestebud

middag eller aften, da innby ikke dine venner eller dine brødre eller dine frender eller rike granner. . . . Men når du gjør gjestebud, da be farrige, vanføre, halte, blinde! så er du salig; for de har ikke noe å gi deg igjen, men du skal få det igjen i de rettferdiges oppstandelse." _

"Gud er mektig til å gi eder all nåde i rikelig mål, for at I alltid i alle ting kan ha alt det I trenger til, og således rikelig kan gjøre all god gjerning." "Men dette sier jeg: Den som karrig sår, skal karrig høste, og den som sår med velsignelser, skal høste med velsignelser." _

Bønnen om daglig brød gjelder ikke bare det vi trenger rent fysisk for å oppholde det liv vi her lever, den gjelder også vår åndelige føde som er en forutsetning for å oppnå det evige liv. Jesus sier til oss: "Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som varer ved til evig liv." Han sier også: "Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himmelen; om noen eter av dette brød, skal han leve evindeligen." Vår frelser er livets brød, og det er ved å grunne på hans kjærlighet, ved å åpne vårt hjerte for å ta imot den, at vi eter av det brød som er kommet ned fra himmelen._

Vi tar imot Jesus gjennom hans ord, og Den Hellige Ånd er gitt for å åpne vår forstand så vi kan forstå Guds ord, og for å åpne vårt hjerte til å ta imot dets sannheter. Når vi leser hans ord, må vår daglige bønn være at Gud må sende oss sin Ånd og veilede oss til sannheten, som vil gi oss den styrke dagen krever._

Gud har en bestemt hensikt med å lære oss hver dag å be om det vi trenger til kropp og sjel. Han vil vi skal forstå hvor avhengige vi er av hans stadige omsorg, og at vi må ha et stadig samfunn med ham. I dette samfunn med Jesus gjennom bønn og studium av de vidunderlige sannheter i hans ord vil vår hunger bli stillet med brødet fra himmelen, og vår tørst med vannet fra livets kilde._

Forlat oss våre synder, for også vi forlater hver den som er oss skyldig

Jesus lærer oss her at vi kan få tilgivelse av Gud bare når vi tilgir andre. Det er Guds kjærlighet som drar oss til ham, og denne kjærlighet skaper i våre hjerter kjærlighet til våre medmennesker._

Da Jesus hadde fullført bønnen, føyde han til: "For dersom ! forlater menneskene deres overtredelser, da skal eders himmelske Fader også forlate eder; men dersom I ikke forlater menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke eders himmelske Fader forlate eders overtredelser." Den som ikke vil tilgi, stenger seg ute fra den eneste kilde som kunne gi ham selv nåde._

Vi har ingen reitt til å mene at vi bare skal tilgi når de som har gjort noe galt mot oss eller skadet oss, tilstår der de har gjort. Det er ingen tvil om at de har plikt til å ydmyke seg og angre og bekjenne hva de har gjort, men vi må selv være rede til å tilgi og ha medlidenhet med dem som har gjort noe galt mot oss, enten de nå tilstår og bekjenner det eller ikke. Hvor

dypt de enn kan ha såret oss, må vi ikke gjemme på noen bitterhet, eller syntes synd på oss selv av den grunn. Men likesom vi selv håper å finne tilgivelse hos Gud for vår synd mot ham, må vi være rede til å tilgi alle som har gjort noe galt mot oss._

Men det å tilgi omfatter mer enn mange tror. Når Gud gir oss det løfte at han skal "mangfoldig forlate", føyer han til, som om betydningen av dette løfte overgår alt hva vi kan fatte: "For mine tanker er ikke eders ranker, og eders veier er ikke mine veier, sier Herren; som himmelen er høyere enn jorden, således er mine veier høyere enn eders veier, og mine tanker høyere enn eders tanker."._

Guds tilgivelse er ikke bare en juridisk handling som betyr at han frikjenner oss fra fordømmelsen. Den er ikke bare tilgivelse for synd, men også frelse fra synd. Den forvandler vårt hjerte fordi den kommer fra et hjerte fullt av kjærlighet. David hadde den rette oppfatning av hva Guds tilgivelse er, da han ba: "Gud, skap i meg et rent hjerte, og fornyen stadig ånd inneni meg!" Og videre sier han: "Så lange som øst er fra vest, lar han våre misgjerninger være lange fra oss."._

I Kristus ga Gud seg selv for våre synder. Han led den fryktelige døden på korset, bar syndebyrden for oss, "den rettferdige for de urettferdige", for å åpenbare sin kjærlighet til oss, og dra oss til seg. Og han sier: "Vær gode mot hver andre, barmhjertige, så I tilgir hverandre, likesom Gud har tilgitt eder i Kristus." La Kristus, Guds liv, bo i dere, og gjennom dere åpenbare den guddommelige kjærlighet som vil gi den håpløse håp, og himmelens fred til hjerter som er plaget av synd. Når vi kommer til Gud, møter vi en betingelse. Vi som får nåde fra ham, må selv vise barmhjertighet._

Betingelsen for at vi skal kunne motta Guds nåde og meddele den videre til andre, er at vi har kjent og trodd den kjærlighet han hat til oss." Satan forsøker ved sine bedrag å skjule denne kjærlighet for oss, så vi ikke skal fatte at Gud elsket oss. Han får oss til å tenke på våre feil og vår synd, og forteller oss at dette er så fryktelig at Gud ikke kan høre våre bønner og frelse oss. Vi ser ikke noe annet enn elendighet i oss selv._

Det er ikke noe godt vi kan komme til Gud med, og Satan forteller oss at det ikke nytter. Vi kan ikke rette oss opp igjen, kan ikke rette på våre feil._

Når vi forsøker å nærme oss Gud, hvisker fienden til oss: Det nytter ikke å be. Tenk bare på hva du har gjort. Har du ikke syndet mot Gud og handlet mot din egen samvittighet? Men vi kan fortelle sjelefienden at "Jesu, hans Sønns blod renser oss fra all synd"._

Når vi føler at vi har syndet og ikke lenger kan be, da er det nettopp tiden til å be. Vi føler oss kanskje skamfulle og ydmyket, men vi må be og tro. "Det er et troverdig ord og fullt verd å motta at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den

største." Tilgivelse og forsoning med Gud er ikke et resultat av noe godt vi har gjort, eller noe vi er. Det er en Guds gave til oss, og grunnlaget for den er Jesu plettfrie rettferdighet._

Vi må ikke forsøke å gjøre oss bedre enn vi er, ved å finne unnskyldninger for vår synd. Vi må akseptere hva Gud sier om synden, og han viser oss hvor uhyggelig den virkelig er. Korset alene kan vise oss hvor forferdelig og vemmelig synden faktisk er. Hvis vi skulle bære vår egen syndeskyld, ville den knuse oss. Men han som var uten synd og skyld, gikk inn i vårt sted. Han har båret vår synd. "Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet." Herlige sannher, han er rettferdig i forhold til sin egen lov, og kan likevel rettferdiggjøre alle dem som tror på Jesus. "Hvem er en Gud som du, en Gud som tar bort misgjerning og går overtredelse forbi for dem som er tilbake av hans arv? Han holder ikke til evig tid fast ved sin vrede, for han har lyst til miskunnhet."_

Led oss ikke inn i fristelse,. men fri oss fra det onde

Fristelse er å bli lokket til synd, og dette er noe som ikke kommer fra Gud, men fra Satan og fra vårt eget onde hjerte. "Gud fristes ikke av det onde, og selv frister han ingen."_

Satan søker å lede oss inn i fristelse, for at det onde i vår karakter kan bli åpenbart for mennesker og engler, og for at han kan ha det krav på oss at vi tilhører ham. I en symbolsk profeti viser Sakarias hvordan Satan står på høyre side av Guds engel og anklager Josva, ypperstepresten, som også står der, kledd i skitne klær. Satan søker å hindre Herrens engel i å utføre sin tjeneste for Josva. Det er et bilde på den innstilling Satan har til enhver som Jesus søker å lede til seg. Sjelefienden fører oss ut i synd, og så anklager han oss for Gud og engler, og erklærer at vi er uverdige til Guds kjærlighet. "Men Herren sa til Satan: Herren refse deg, Satan! Herren refse deg, han som har utvalgt Jerusalem! Er ikke denne mann her en rykende brann, revet ut av ilden?" Og til Josva sa han: "Se, jeg tar din misgjerning bort fra deg og kler deg i høytidsklær."_

I sin store kjærlighet vil Gud søke å utvikle Andens himmelske karakteregenskaper hos oss. Han tillater at vanskeligheter, forfølgelse og andre prøver rammer oss, ikke som en forbannelse, men som den største velsignelse i vårt liv. Enhver fristelse vi overvinner, enhver prøve vi tålmodig bærer, gir oss en ny erfaring og bidrar til vår karakterutvikling. Det menneske som ved Guds kraft seirer over fristelsen, åpenbarer for verden og for hele himmelen at Jesu nåde gir oss seier under alle forhold._

Men selv om prøvene ikke må ta motet fra oss, hvor bitre de enn kan være, bør vi be Gud om at han ikke tillater det å gå så langt at vi lider nederlag på grunn av vårt eget hjertes onde tilbøyeligheter. Når vi ber den bønnen Jesus har gitt oss, overlater vi oss til Gud og hans ledelse og ber ham lede oss på en trygg vei. Vi kan ikke oppriktig be denne bønnen og

samtidig velge å gå våre egne veier. Vi må la oss lede av hans hånd og lytte til hans røst som sier: "Dette er veien, gå på den." _

Det er farlig å stanse for å overveie de fordeler det skulle kunne ha å følge Satans innskytelser. Synd fører alltid vanære og ulykke med seg for den som begår den, og den forfører og forblinder og gjør alt så tillokkende. Våger vi oss med vilje inn på Satans område, har vi ikke lenger noe løfte om beskyttelse mot hans makt. Så langt det står til oss, bøt vi stenge alle døtten fristeten kunne finne en vei igjennom._

"Led oss ikke inn i fristelse." Denne bønningen er i seg selv et løfte. Hvis vi ovetgir oss til Gud, lovet han at han ikke "skal la eder fristes ertet evne, men gjøre både fristelsen og dens utgang, så I kan tåle den."

Det eneste vern mot det onde er at Jesus bot i vårt hjerte ved troen på hans tettefethet. Det er på grunn av egenkjærligheten i vårt hjerte at fristelsen har slik makt over oss. Men når vi fatter Guds store kjærlighet, vil vi oppdage hvor heslig og frastøtende egenkjærligheten er, og vi vil lengte etter å bli kvitt den. Når Den Hellige Ånd herliggjør Jesus, hjelper det oss til å bli små og ydmyke. Fristelsen har ikke lenger slik makt over oss, og Jesu nåde forvandler vår karakter.

Jesus vil aldri slippe den han ga sitt liv for. Et menneske kan forlate ham og bli overveldet av fristelse, men Jesus kan aldri vende seg bort fra den han har løskjøpt med sitt eget liv. Kunne vi åndelig sett få våre øyne åpnet, ville vi få se mennesket som er tynget av synd og sorg, på nippet til å gi opp og bukke under i kampen mot den onde. Men vi ville også få se engler som kom for å gi hjelp og trøst til dem som faktisk står på avgrunnens rand. Himmels engler driver de onde makter tilbake. De kamper som utkjemper mellom disse to makter, er like virkelige som de som utkjemper på verdens slagmarker, og utfallet av denne kampen bestemmer menneskers evige skjebne.

Til oss, som til Peter, blir det sagt: "Satan krevde å få eder i sin vold for å sikte eder som hvete; men jeg ba for deg at din tro ikke måtte svikte." Gud har ikke overlatt oss til oss selv. Han som elsker verden så høyt "at han ga sin sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv", vil ikke svikte oss i kampen mot Guds og menneskets fiende. "Se, jeg har gitt eder makt til å trå på slanger og skorpioner og over alt fiendens velde, og ingen ting skal skade eder." _

Lev ditt liv i samfunn med den levende Jesus, så vil han holde deg fast med en hånd som aldri slipper taket. Forstå og tro på den kjærlighet Gud har til oss, og du vil være trygg. Denne kjærligheten er som en uinntagelig festning mot alle Satans bedrag og angrep. "Herrens navn er et fast tårn; til det løpet den rettferdige og blir berget." _

For riket er ditt, og makten og æren i evighet

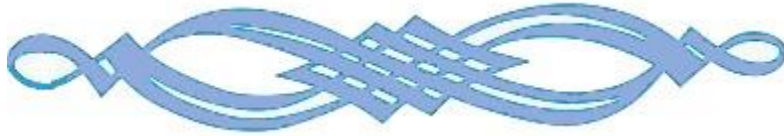
Både den første og den siste del av Herrens bønn minner oss om at vår himmelske far står over all annen makt og autoritet, og at hans navn er over alle andre navn. Frelseren så den tiden hans disipler skulle komme til å gjennomleve. De drømte om en tid full av verdslig ære og fremgang, men han så den som den virkelig ville bli, full av motgang og motstand fra onde mennesker og onde makter. Det ville bli nasjonal strid og ødeleggelse, en tid full av farer for disiplene, av engstelse og av uro. De skulle oppleve at Jerusalem ble ødelagt, tempelet lagt i grus og gudstjenesten der avsluttet for alltid. De ville få se jødene spredt over hele jorden, som vrak på en øde kyst. Jesus sa: "I skal høre krig og rykter om krig. . . . Folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike, og det skal være hunger og jordskjelv både her og der. Men alt dette er begynnelsen til veene." _

Men Jesu etterfølgere skulle ikke behøve å være redd for at deres sak var tapt eller at Gud hadde overlatt jorden til dens skjebne. Makten og æren tilhører ham, og han vil fullføre sine planer med denne verden. I den bønne som nevner disiplenes daglige behov, blir de minnet om å heve blikket høyere, opp over det ondes makt og herredømme, opp til Herren, deres Gud, han som hersker over alle ting og leder alt, han som er deres far og evige venn. _

Jerusalems ødeleggelse var et symbol på den skjebne som skal ramme hele jorden. De profetier som delvis gikk i oppfyllelse ved Jerusalems ødeleggelse, har et direkte sikte på hele verden i dens siste dager. Vi står nå på terskelen til store og betydningsfulle begivenheter. Vi står foran en omveltning som verden aldri har opplevd før. Og den samme trøstefulle forsikring som de første disipler fikk, om at Gud styrer og leder alt, lyder også til oss. Det som skal skje, vil bli bestemt og ledet av vår skaper. Himmelens Gud holder både nasjonenes og menigheten (kirken) s skjebne i sin hånd. Til enhver som den guddommelige lærer bruker som et redskap til å gjennomføre sine planer, sier han det samme som han i sin tid sa til Kyros: "Jeg omgjordet deg, enda du ikke kjente meg."

I synet profeten Ezekiel hadde, fikk han se en hånd under kjerubenes vinger. Det var for at hans tjenere skulle forstå at det er Guds kraft som kan gi dem fremgang. Når Gud velger noen til å være hans budbærere, behøver de ikke å tro at det hele avhenger av dem. Dette ansvaret er aldri blitt lagt på dødelige mennesker. Han som aldri sover, som stadig er i virksomhet for å gjennomføre sine planer, vil fullføre sitt eget verk. Han vil tilintetgjøre onde menneskers planer om å ødelegge hans folk og hans sak. Han som er kongers konge og herrers herre, som troner over kjerubene, vil fremdeles beskytte og bevare sine barn, selv under krigens larm og tummel. Himmelens hersker er vår frelser. Han kjenner og overvåker enhver prøve, han holder øye med den ild som skal rense hans barn. Når herskernes vern blir knust, når vredens piler gjennomborer Guds fienders hjerte, vil han holde sin beskyttende hånd over sitt folk. _

"Deg, Herre, tilhører storheten og makten og æren og herligheten og majesteten, ja, alt i himmelen og på jorden. . . . I din hånd er styrke og makt, og i din hånd står det å gjøre hva som helst stort og sterkt."

Kapitel 31—Den Største Kraften i Universet *

Kristus mottok hele tiden budskaper fra sin Far for å kunne gi dem videre til oss. «Det ord dere hører,» sa han, «er ikke mitt, men Faderens, han som har sendt meg»¹ «Slik er heller ikke Menneskesønnen kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene.»² Det var ikke for seg selv, men for andre han levde, tenkte og ba. Etter timer tilbrakt sammen med Gud kom han til menneskene morgen etter morgen for å bringe himmelens lys til dem, Dag etter dag fikk han sin dåp av Den Hellige Ånd, I de tid. lige timene av en ny dag vekke Herren ham fra hans søvn. Hans sjel og lepper ble salvet med nådens olje for at han skulle dele med andre, Ordene ble gitt ham nye og friske fra de himmelske saler, ord han kunne tale i rette tid til de trette og bekymrede. Han sa: «Herren min Gud har gitt meg en disippels tunge, så jeg med mitt ord kan styrke den trette. Hver morgen vekker han mitt øre, så jeg kan høre på disiplers vis»³ {OSLv 90.1}

Det gjorde et sterkt inntrykk på disiplene å høre Kristi bønn. Her og se hvordan han hadde gjort det til en vane å søke samfunn med Gud, En dag hadde de vært borte fra ham en stund. Da de kom tilbake, fant de ham fordypet i inntrengende bønn. Han syntes ikke å merke at de var kommet, men fortsatte bare å be høyt. Disiplene ble dypt beveget. Da han hadde sluttet å be, sa de: «Herre, lær oss å be.» {OSLv 90.2}

Kristus svarte med å gjenta Herrens bønn slik han hadde introdusert den i bergprekenen. Så kom han med en ny lignelse for å illustrere lærdommen han ønsket å gi dem, Han sa: «Sett att en av dere går til en venn midt på natten og ber ham: Kjære, lån meg tre brød, for en venn som er på reise, er kommet til meg, og jeg har ikke noe å by ham. Tror dere han der inne da vil svare: Ikke forstyr meg! Døren er alt stengt, og både barna og jeg er i seng. Jeg kan ikke stå opp og gi deg noe. Nei, sier jeg dere: Selv om han ikke står opp og gir ham det for vennskaps skyld, så vil han iallfall gjøre det fordi han er så pågående, og gi ham alt han trenger»⁴ {OSLv 90.3}

Her fremstiller Kristus den som ber om noe for å kunne gi det videre til en annen. Han må ha tak i brød. Ellers vil han ikke ha noe å gi til den sultne, trette vandreren i denne sene nattetimen. Naboen liker ikke å bli forstyrret. Men verten er i knipe og lar ikke være å trenge inn på ham for det. Han må skaffe vennen lindring. Og til slutt blir også hans påtrengende bønner belønnet. Behovet blir dekt. {OSLv 91.1}

Kilden med rikelig vann

På samme måten skulle disiplene søke velsignelser fra Gud, Kristus hadde alt tidligere mettet den store folkemengden mens disiplene så på. Han hadde holdt sin preken for dem om brødet fra himmelen, Slik hadde han gjort det klart at de skulle arbeide som hans representanter, De skulle gi livets brød til folket. Han som hadde lagt til rette dette arbeidet for dem, visste hvor ofte troen deres ville bli satt på harde prøver, Ofte ville de plutselig stå

overfor uventede situasjoner. Da ville de bli klar over sin menneskelige utilstrekkelighet. Sjeler som hungret etter livets brød, ville komme til dem. Og overfor disse trengende ville de føle seg fattige og hjelpeløse, De måtte først ta imot åndelig føde selv. Ellers ville de ikke ha noe å gi videre. Men de skulle ikke sende noen bort uten mat. Kristus viser dem til kilden for de rikelige forsyningene. Der kan de finne nok å gi av. Slik var det med mannen som plutselig fikk besøk av sin venn. Denne kom til ham for å få mat til sitt livsopphold, Og det var til og med midt på natten. Likevel behøvde han ikke å sende ham tomhendt bort. Riktignok hadde verten ingenting selv å sette fram for den trengende, Men han gikk til en som hadde, Og han gikk hardt inn på ham med sin bønn om mat. Til slutt ga naboen etter og ga ham det han behøvde, Skulle ikke Gud gjøre det samme? Han hadde jo selv sendt dem ut som sine tjenere for å gi mat til de sultne. Skulle han så ikke være villig til å dekke deres primære behov i tjenesten for å fremme hans egen sak? {OSLv 91.2}

Riktignok representerer ikke naboen i lignelsen Guds karakter, Lærdommen vi skal trekke, er ikke en lærdom ved likhet, men en lærdom ved kontrast. Selv et egenkjærlig menneske vil til slutt gi etter for en inntrengende anmodning, om ikke for annet så i det minste for å bli kvitt en plageånd som forstyrret hans ro. Gud derimot vil ingenting heller enn å gi. Han er full av medlidenhet. Og han lengter etter å imøtekomme anmodningen fra dem som kommer til ham i tro. Han gir oss for at vi skal kunne gi til andre og slik bli lik ham. {OSLv 91.3}

Kristus sier: «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på så skal det lukkes opp for dere! For den som ber, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, blir det lukket opp for.»⁵ {OSLv 92.1}

Frelseren fortsetter: «Er det vel en far blant dere som vil gi sin sønn en orm når han ber om en fisk, eller gi ham en skorpion når han ber om et egg? Når selv dere som er onde, vet å gi barna tres gode gaver; hvor mye mer skal ikke da Faderen gi Den Hellige Ånd fra himmelen til dem som ber ham!»⁶ {OSLv 92.2}

Den uendelige Gud - vår Far

For å styrke vår tiltro til Gud lærer Kristus oss å tiltale ham med et nytt navn, et navn som er knyttet til de inderligste følelsene i menneskehjerte. Han gir oss den forrett å kalle den uendelige Gud vår Far. Dette navnet skal vi bruke når vi taler til ham og om ham. Det blir derved et tegn på vår kjærlighet til ham og vår tillitsfullhet overfor ham. Det blir også et pant på hans dype interesse i forholdet til oss. Vi bruker det når vi ber ham om hans tjenester og velsignelser. Og da lyder det som musikk i hans ører. Han setter mye inn på at vi ikke skal mene det er respektløst [før: formastelig] å tiltale ham med et slikt navn. Derfor har han sagt det om og om igjen. Han vil at vi skal bli riktig fortrolig ed denne tiltaleformen. {OSLv 92.3}

Gud ser på oss som sine barn. Han har frelst oss ut av en verden som ikke bryr seg om oss, og han har valgt oss ut til å være medlemmer av den kongelige familien som sønner og døtre av den himmelske Kongen. Han innbyr oss til å stole på ham med en tillit som er sterkere og dypere enn den et barn føler overfor sin jordiske far. Foreldre elsker riktignok barna sine. Men

Guds kjærlighet er større, bredere og dypere enn noen menneskelig kjærlighet har mulighet for å bli. Den er umåtelig. Dersom så jordiske foreldre vet å gi barna sine gode gaver, hvor mye mer skal ikke da vår Far i himmelen gi dem Den Hellige Ånd som ber ham! {OSLv 92.4}

Vi bør nøye overveie Kristi lærdommer angående bønn. Det er en guddommelig vitenskap i bønnen. Hans lignelse bringer for dagen prinsipper som alle trenger å forstå. Han viser hva bønnens sanne ånd består i. Han lærer oss hvor nødvendig det er å holde ut i å legge våre ønsker fram for Gud. Og han forsikrer oss om hvor villig han er til å høre vår bønn og svare på den. {OSLv 92.5}

Vår bønn skal ikke være et uttrykk for våre egenkjærlige ønsker. Den skal ikke bare tenke på vårt eget beste. Når vi ber om noe, skal det alltid være for å kunne gi videre til andre. Prinsippet for Kristi liv må også være prinsippet for vårt liv. «Jeg innvier meg for dem, for at også de skal være innviet ved sannheten.»⁷ [1930-oversettelsen: Jeg helliger meg for dem, for at også de skal være helliget i sannhet.] {OSLv 93.1}

Dette er fra bønnen der han taler om sine disipler. Det viser den hengivenhet, selvoppofrelse og selvunderkastelse Kristus la for dagen overfor Guds Ords krav til ham. Nøyaktig de samme egenskapene må komme til syne hos hans tjenere. Vår oppgave i verden er ikke å tjene og behage oss selv. Vi skal herliggjøre Gud ved å samarbeide med ham i å frelse syndere. Vi skal be om velsignelser fra Gud for å ha noe å gi til andre. Evnen til å ta imot kan bare bevares ved å dele ut. Vi kan ikke fortsette å ta imot himmelske skatter uten å gi dem fra oss igjen til andre i en stadig strøm. {OSLv 93.2}

I lignelsen var det slik at han som ba og ba, ble avvist igjen og igjen. Men han tapte ikke målet av syne. Slik er det også med våre bønner. De synes ikke alltid å få et øyeblikkelig svar. Men Kristus lærer oss at vi ikke må holde opp med å be for det. Bønnen skal ikke egentlig utvirke noen forandring hos Gud. Den har til hensikt å bringe oss i harmoni med Gud. Når vi ber ham om noe, ser han kanskje at det først er nødvendig for oss å granske våre egne hjerter og angre våre synder. Derfor fører han oss gjennom prøvelser. Han leder oss fram til erfaringer som gjør oss ydmyke. Derved blir det klart for oss hva som står i veien og hindrer Den Hellige Ånd i å virke gjennom oss. {OSLv 93.3}

Vår sak overfor Gud

Det er satt betingelser for oppfyllelsen av Guds løfter. Bønn kan aldri tre i stedet for utførelsen av en plikt. «Dersom dere elsker _ meg, holder dere mine bud,» sier Kristus. «Den som har mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal elskes av min Far. Også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.»⁸ Noen legger sine begjæringer fram for Gud og gjør krav på hans løfter. Men de innfrir ikke vilkårene for bønnhørelse. Denne inkonsekvente holdningen er en hån mot Jehova. Slike mennesker påberoper seg Kristi navn som en fullgyldig garanti for at løftene skal oppfylles. Men samtidig unnlater de å gjøre det som skulle vise at de virkelig tror på Kristus og elsker ham. {OSLv 93.4}

Mange kommer til kort når det gjelder å fylle betingelsene for å bli antatt av Faderen. Vi bør undersøke nøye om vår sak står rett overfor Gud når vi nærmer oss ham. Dersom vi er ulydige, er det som om vi legger fram for Gud en sjekk og forlanger å få summen utbetalt uten å ha oppfylt betingelsene for å gjøre sjekken betalbar i vårt navn. Vi konfronterer Gud med hans løfter og ber ham om å oppfylle dem under helt umulige forhold. Om Gud skulle oppfylle løftene da, ville han derved føre vanære over sitt eget navn. {OSLv 94.1}

Løftet lyder: «Hvis dere blir i meg og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det.»⁹ Og Johannes sier: «Det som viser oss om vi har lært Gud å kjenne, er om vi holder hans bud. Den som sier at han kjenner ham, men ikke holder hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham. Men den som holder hans ord, i ham er kjærligheten til Gud fullendt. Av dette vet vi at vi er i ham.»¹⁰ {OSLv 94.2}

En av Kristi siste befalinger til disiplene var denne: «Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre.»¹¹ Er vi lydige mot dette budet, eller gir vi etter for i krasse, ukristelige karaktertrekk? Dersom vi på en eller annen måte har såret andre, er det vår plikt å bekjenne vår feil og søke forsoning. Dette er en vesentlig forberedelse for å kunne stå fram for Gud i tro og be om hans velsignelse. {OSLv 94.3}

Grunnen til ubesvarte bønner

Det er også noe annet som altfor ofte blir forsømt av dem som søker Gud i bønn. Har du vært ærlig mot Gud? Gjennom profeten Malaki sier Herren «Dere har helt siden fedrenes tid forlatt mine forskrifter og ikke holdt dem. Vend tilbake til meg, så skal jeg vende meg til dere, sier Herren, Allhærs Gud. Men dere spør: 'Hvordan skal vi vende tilbake?' Kan et menneske røve noe fra Gud? For dere bedrar meg, men spør likevel: 'Hva er det vi har røvet fra deg?'¹² Tienden og avgiftene.» [1930-oversettelsen: Tienden og de hellige gavene.] {OSLv 94.4}

Gud er den som gir alle velsignelser. Derfor krever han en del av alt det vi eier. Dette er middelet han har godkjent for å holde ved like forkynnelsen av evangeliet. Ved å betale tilbake til Gud denne summen skal vi vise om vi virkelig setter pris på hans gaver. Men hvordan kan vi så gjøre krav på fortsatt velsignelse fra ham dersom vi holder tilbake det som er hans eget? Om vi er utro husholdere i jordiske ting, hvordan kan vi så vente at han skal betro oss de himmelske? Det kan godt være at grunnen til ubesvarte bønner ligger her. {OSLv 95.1}

Men i sin store barmhjertighet er Gud klar til å tilgi. Han sier: «Bring hele tienden til forrådshuset, så det kan finnes mat i mitt hus, og prøv meg på denne måten» om jeg ikke vil «åpne himmelens luker og øse ut over dere velsignelse i rikt mål. Jeg vil skremme gresshoppene bort fra dere, så de ikke ødelegger grøden på marken; frukten skal ikke slå feil på vintrærne i hagen. ... Da skal alle folkeslag prise dere lykkelige; for da har i dere et ønskeland, sier Herren, Allhærs Gud.»¹³ {OSLv 95.2}

Slik er det også med alle de andre kravene Gud stiller. De må oppfylles i lydighet. Alle hans gaver er lovt på betingelse av slik lydighet. Gud har en himmel full av velsignelser for dem som vil samarbeide med ham. Alle som er lydige mot ham, kan tillitsfullt gjøre krav på oppfyllelsen av hans løfter. {OSLv 95.3}

Men vi må vise en fast, urokkelig tillit til Gud. Ofte venter han med å svare oss, simpelthen for å prøve vår tro eller for å se hvor ekte vårt ønske egentlig var. Når vi har bedt i samsvar med hans Ord, har vi bare å tro på hans løfter og fortsette våre bønner med en beslutsomhet som ikke lar seg avvise. {OSLv 95.4}

Gud sier ikke: Be en gang, så skal du få. Han oppfordrer oss til å fortsette å be - utrettelig. Stadig, vedholdende bønn gjør at den som ber, blir mer alvorlig innstilt. Den gir ham en økende lengsel etter å få de ting han ber om. Kristus sa til Marta ved graven til Lasarus: «Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Guds herlighet?»¹⁴ {OSLv 95.5}

Guds villighet til å gi

Men mange eier ingen levende tro. Det er derfor de ikke ser mer av Guds kraft. Deres svakhet er en direkte følge av deres vantro. De har mer tro på sine egne anstrengelser enn på Guds anstrengelser i deres favør. De prøver å ta hånd om seg selv. De legger planer og tenker ut metoder. Men de ber lite, og de har ikke mye av virkelig tillit til Gud. De tror nok de har tro, men det dreier seg bare om innskytelser i øyeblikket. De er ikke klar over sitt eget behov - og heller ikke over Guds villighet til å gi. Derfor er de ikke vedholdende i å legge sine begjæringer fram for Herren. Våre bønner bør være like alvorlige og utrettelige som den inntrengende bønnen fra den trengende vennen som tryglet om brød ved nattetider. Jo mer alvorlig og urokkelig vi holder ut i bønnen, desto mer intim vil vår forening med Kristus bli. Vi skal motta økte velsignelser fordi vi har en større tro. {OSLv 96.1}

Vår del består i å be og tro. Våk og be. Våk og samarbeid med en bønnehørende Gud. Husk at vi er «Guds medarbeidere».¹⁵ Tal og virk i samsvar med dine bønner. Prøver vil vise om din tro er ekte eller bare en form. Dette vil bety uendelig mye for deg i den ene eller den andre retningen. {OSLv 96.2}

Når problemer melder seg og vanskeligheter tårner seg opp foran deg, så gå ikke til ynkelige mennesker for å få hjelp. Stol helt på Gud. Denne vanen å gå til andre med våre vanskeligheter gjør oss bare svakere selv, og det gir sannelig ikke de andre noen større styrke. Det legger bare på dem en ekstra byrde, nemlig våre åndelige svakheter, som de er ute av stand til å rå bot på. Vi søker hjelp hos begrensede og feilende mennesker, mens vi hos den aldri sviktende Gud kunne ha fått sikker styrke. {OSLv 96.3}

Du behøver ikke å gå til jordens ytterste grenser for å finne visdom. For Gud er jo like ved. Det er ikke evnene du nå eier, som vil gi deg framgang. Heller ikke noen evner du måtte tilegne deg i framtiden. Nei, det er det Herren alene kan gjøre for deg. Vi må nære langt mindre tillit til hva mennesker kan utrette, og langt mer tillit til det Gud kan gjøre for hver troende sjel. Han lengter bare etter at du skal strekke deg ut mot ham i tro. Han lengter etter

at du skal vente store ting av ham. Han lengter etter å gi deg forstand både i åndelige og timelige ting. Han kan skjerpe sjelsevnen. Han kan gi deg takt og dyktighet. Sett inn i verket evnene du har fått. Be så Gud om visdom, og du vil få den. {OSLv 96.4}

Ta Kristus på ordet

Ta Kristus på ordet. Det er for deg det sikreste som finnes. Har han kanskje ikke innbudt deg selv til å komme til ham? Tillat aldri et håpløst, mistrøstig ord å komme over dine lepper. Om du gir etter for ditt mismot på denne måten, vil du tape mye på det. Du ser på de ytre forholdene og klager straks vanskeligheter kommer, når trykket melder seg. Slik legger du for dagen en sykkelig tro, en ynkelig, svekket tro. Tal og virk som om din tro var uovervinnelig. Herren er rik på hjelpekilder. Det er han som eier verden. Se opp mot himmelen i tro. Se til ham som har lyset, kraften og effektiviteten i sin hånd. {OSLv 97.1}

I ekte tro finnes det en oppdrift, en støhet i prinsippsspørsmål og en målbevissthet som verken tid eller møyne kan svekke. «Gutter ka bli trette og slitne, unge menn kan snuble og falle. Men de som venter på Herren, får ny kraft; de løfter vingene som ørner; de løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette.»¹⁶ {OSLv 97.2}

Det er mange som lengter etter å hjelpe andre. Men de føler at de ikke har noen åndelig styrke, noe virkelig lys å gi videre. La dem legge fram sin begjæring for nådetronen. Be intenst og tryglende om Den Hellige Ånd. Gud står bak hvert eneste løfte han har gitt. Hold Bibelen i hendene og si: Jeg har gjort det du bød meg. Nå påberoper jeg meg ditt løfte: «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere.»¹⁷ {OSLv 97.3}

Vi må ikke bare be i Kristi navn. Vi må be med Den Hellige Ånd som vår inspirasjonskilde. Her ligger forklaringen på det som står skrevet: «Ånden selv går i forbønn for oss med sukk som ikke kan uttrykkes i ord.»¹⁸ En slik bønn føler Gud det som en fryd å svare på. Når vi med alvor og intensitet hvisker fram en bønn i Kristi navn, ligger det i selve denne intensiteten et faktisk pant på at Gud står klar til å svare på bønnen - «uendelig _ mye mer enn alt det vi ber om og forstår».¹⁹ {OSLv 97.4}

Kristus har sagt: «Alt det dere ber om i bønnene deres, tro at dere har fått det, og dere skal få det.»²⁰ «Det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre, så Faderen skal bli forherliget gjennom Sønnen.»²¹ Den elskede disippelen Johannes taler under inspirasjon av Den Hellige Ånd når han sier med stor enkelhet og fast forvissning: «Denne frimodige tillit har vi til ham at han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje. Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om.»²² Altså, treng bare tillitsfullt inn på din Far med bønn i Jesu navn. Gud vil ære det navnet. {OSLv 97.5}

Regnbuen over tronen er en forsikring om at Gud er sann. I ham er det «ingen forandring eller veksling mellom lys og mørke».²³ Vi har syndet mot ham og fortjener ikke hans gunst. Ikke desto mindre er det han selv som har lagt i vår munn den mest vidunderlige av alle bønner: «For ditt navns skyld, støt oss ikke bort, og la ikke vanære komme over din herlighets trone.

Kom i hu din pakt med oss, og gjør den ikke ugyldig!»²⁴ Når vi kommer til ham med full bekjennelse av vår uverdighet og synd, har han forpliktet seg til å akte på vårt nødrops. Hele sin trones herlighet har han satt i pant på at hans ord til oss skal oppfylles. {OSLv 98.1}

Aron var et symbol på Kristus. Liksom Aron bar navnene på Israels stammer på brystet, bærer vår Frelser sine barns navn i sitt hjerte. Slik fører han dem alle inn i helligdommen. Vår store Yppersteprest husker hvert eneste et av alle de ordene han ar brukt for å gi oss oppmuntring, for at vi skulle ha tillit i hjertet. Han glemmer aldri pakten han har inngått. {OSLv 98.2}

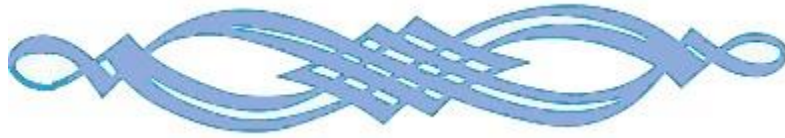
Alle som leter, skal finne hva de søker. Alle som banker, vil se at døren blir lukket opp for dem. Det vil ikke bli gjort noen unnskyldning som denne: «Ikke forstyr meg! Døren er alt stengt. Jeg har ikke lyst til å åpne den.» - Nei, aldri vil noen møte disse ordene: Jeg kan ikke hjelpe deg. Tvert imot, de som trygler ved nattetider om brød til næring for sultne sjeler, vil alltid ha hell med seg. I lignelsen går det slik at den som ber om brød til sin gjest, får «alt han trenger». Etter hvilket mål vil Gud gi oss det vi trenger for å kunne gå videre til andre? «Etter som Kristi gave blir tilmålt»²⁵ Engler ser på med spent interesse for å konstatere hvordan et menneske behandler sine medmennesker. Når de ser en som legger for dagen en kristen sympati med de feilende, stiller de seg ivrig ved hans side og kaller fram i hans tanker ordene han bør si for virkelig å være et brød til liv for den sultne sjel. «Så skal min Gud, han som er så rik på herlighet i Kristus Jesus, gi dere alt dere trenger.»²⁶ Om ditt vitnesbyrd er ekte og virkelighetsnært, vil han gjøre det mektig ved den makt som hører det kommende livet til Ordet fra Herren vil i din munn være sannhet og rettferdighet. {OSLv 98.3}

En personlig innsats for andre mennesker bør grunne seg på forutgående intim bønn i lønnkammeret. For det krever stor visdom å fatte den vitenskapen som går ut på å frelse sjeler. Før du søker samkvem med menneskene, bør du søke samkvem med Gud. For nådens trone i himmelen skal du søke den forberedelsen du trenger for virkelig å kunne tjene folket {OSLv 99.1}

La hjertet formelig briste av lengsel etter Gud, etter den levende Gud. Kristi liv har vist hva menneskelighet kan oppnå - om den bare får del i den guddommelige natur. Alt Kristus mottok fra Gud, kan også vi motta. Så be da, og ta bare imot. La din tro være vedholdende som Jakobs. La din utholdenhet være urokkelig som Elias utholdenhet. Slik må du kreve alt det Gud har lovt {OSLv 99.2}

La et herlig begrep om Gud fylle ditt sinn. La ditt liv være knyttet til Jesus med skjulte bånd. Det var en som bød lyset skinne fram fra mørket. Han er også villig til å la det lyse inn i ditt hjerte. Fra Kristi ansikt stråler det ut - dette lyset som er kunnskapen om Guds egen herlighet. Den Hellige Ånd vil gripe fatt i det som hører Gud til, og stille det fram for deg i et nytt lys. Det blir en levende kraft som føres inn i det lydige hjertet. Kristus ville deg helt fram til den Uendeliges terskel. Du kan dermed få et gløtt av herligheten bak forhenget. Og så

kan du selv åpenbare for andre hvor absolutt tilstrekkelig i alle deler han er som går i forbønn for oss. {OSLv 99.3}

Kapitel 32—Tro og Bønn*

Tro er tillit til Gud, til at han elsker oss og vet hva som er best for oss. Troen får oss til å velge hans vei i stedet for vår egen. Den godtar hans visdom i stedet for vår uvitenhet, hans styrke i stedet for vår svakhet og hans rettferdighet i stedet for vår egen syndighet. Våre liv er allerede hans. Troen innser at det er slik og tar imot velsignelsen ved å tilhøre ham. Sannhet, rettskaffenhet og renhet er hemmeligheten bak sann lykke, og det er ved troen vi tilegner oss disse prinsippene._

Alle gode impulser eller lengsler er gaver fra Gud. Det er ved troen vi tar imot det livet som alene kan gi sann vekst og dyktighet._

Gjør det helt klart hvordan troen kan oppøves. Alle Guds løfter er gitt på betingelser. Han gir oss all sin styrke hvis vi er villige til å gjøre hans vilje. Enhver gave han lover oss, ligger i selve løftet. "Så kornet er Guds ord" (Luk 8,11 Ntr). Eika er i eikenøtten, og like sikkert er det at Guds gave er i hans løfte. Tar vi imot løftet, har vi gaven._

Den troen som setter oss i stand til å ta imot Guds gaver, er selv en gave, og alle mennesker har fått et visst mål av den. Den vokser når vi bruker den til å ta imot av Guds ord. Skal troen bli sterkere, må den ofte komme i kontakt med Ordet._

Under bibelstudiet bør vi lede den unge til å se kraften i Guds ord. I skapelsesberetningen får vi vite at "han talte, og det skjedde, han bød, og det sto der". Han " kaller på det som ikke er til, som om det var til" (Sal 33,9; Rom 4,17 NB), for når han kaller på dem, er de._

Verdens virkelige adel

Ofte har de som stolte på Guds ord, motstått hele verdens makt. Enok holdt fast på troen, og i ham seiret rettferdigheten over en fordervet slekt som hånte ham. Noah og hans familie sto fast mot befolkningen på den tiden, menn og kvinner med den største fysiske og mentale styrke og den mest fordervede moral. Ved Rødehavet var israelittene bare et hjelpeløst og livredd slavefolk som sto overfor den mektigste hæren til det største riket på jorden. David, gjetergutten, hadde Guds løfte om tronen, sto imot Saul, den regjerende kongen, dom var fast bestemt på å holde på makten. Sjadrak og vennene hans ble kastet i den glødende ovnen av kong Nebukadnesar. Daniel var hos løvene, mens fiendene hans var høyt på strå i landet. Jesus hang på korset, og prestene og rådsherrene tvang selv Roms mann til å gjøre det de ville. Paulus ble ført bort i lenker for å dø som en forbryter, mens Nero hersket over et verdensrike._

Slike eksempler finner vi ikke bare i Bibelen. Historien er full av dem. Valdenserne og hugenottene, Wycliffe og Hus, Erasmus og Luther, Tyndale og Knox, Zinzendorf og Wesley og en hærskare andre har vitnet om Guds ords kraft i møtet med verdslige myndigheter og en

politikk som fremmet det onde. Dette er verdens sanne adel, dette er kongeslekten. Vår tids unge er kalt til ta sin plass i deres rekker._

Det er like mye behov for tro i livets små erfaringer som i de store. I alt det som til daglig opptar oss, er det troen som gjør at Guds makt blir virkelig for oss._

I et menneskelig perspektiver livet en ukjent sti. Våre dypere erfaringer går vi alene med. Ingen andre kan fullt ut trenge inn i vårt indre liv. Når barna legger ut på denne reisen, må vi legge alt til rette for at de skal få tillit til ham som kan være en pålitelige hjelp og veileder for dem!_

Ingenting kan skjerme oss fra fristelser og inspirere oss til renhet og sannhet slik som vissheten om at Gud er hos oss. "Alt ligger nakent og bart for ham som vi skal stå til regnskap for." Hans "blikk er for rent til å se på det onde, og ulykke orker [han] ikke å se" (Hebr 4,13; HAB 1.13). Det var denne tanken som vernet Josef mot forfallet i Egypt. Når han ble fristet, svarte han alltid: "Hvorledes skulle jeg ... gjøre denne store ondskap og synde mot Gud?" (1 Mos 39,9). Tar vi vare på troen, vil den være et slikt vern for hver eneste en._

Bare overbevisningen om Guds nærhet kan jage bort den frykten som ellers ville gjøre livet til en byrde for engstelige barn. Hjelp dem å lære dette løftet: "Herrens engel slår leir til vern om dem som frykter Herren, og frir dem ut av fare" (Sal 34.8). La dem lese den herlige beretningen om Elisja i fjellandsbyen, da en mektig hær av engler sto mellom ham og hæren av bevæpnede menn. Fortell dem hvordan Guds engel kom til Peter i fengslet da han var dømt til døden og førte ham ut i friheten, forbi de væpnede vaktene, gjennom de solide dørene og den store jernporten med bolter og slåer._

Tegn denne scenen for deres øyne: Det er storm til havs, og fangen Paulus er på vei til Rom for å bli stilt for retten og henrettet. Da sier han disse ordene, som er så fulle av mot og håp: "[Jeg ber] dere være ved godt mot. Ikke en eneste av dere skal miste livet... For i natt sto en engel for meg fra den Gud jeg tilhører og tjener, og han sa: Frykt ikke, Paulus. Du kommer til å stå for keiseren, og alle som reiser sammen med deg, har Gud gitt deg." Siden det altså fantes ett menneske på dette skipet som Gud kunne arbeide gjennom, ble alle de hedenske soldatene og sjømennene berget. "Alle [kom] velberget i land" (Apo 27.22-24.44)._

Dette ble ikke skrevet bare for at vi skulle lese det og undre oss over det, men for at den troen som var i Guds tjenere i gammel tid også skal virke i oss. Han vil virke på like tydelig vis der han i vår tid finner hjerter som er villige til å bli kanaler for hans kraft. De som ikke stoler på seg selv og som kvier seg for å ta på seg ansvar og omsorgsoppgaver fordi de mangler selvtillit, bør lære å stole på Gud. Slik vil mangt et menneske som ellers bare ville være et nummer i verden, kanskje bare en hjelpeløs byrde, kunne si med apostelen Paulus: "Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk" (Fil 4,13 Ntr)._

Gud verner om det som er

Troen har mye å lære de barna som er raske til å ta ting ille opp. Trangen til å stå imot ondskap og feilgrep blir ofte tilskyndet av en skarp rettferdighetssans og en aktiv, energisk ånd. Barna må få lære at Gud alltid vokter over det som er . Han har varm omsorg for dem han elsket så høyt at han ga sin Sønn for å frelse dem. Han vil ta seg av alle dem som gjør det som er galt._

"Den som rører dere, rører ved min øyesten" (Sak 2,12). "Legg din vei i Herrens hånd, stol på ham, så griper han inn... Han lar din rettferd bryte fram som lyset og din bli som høylys dag" (Sal 37,5.6)._

"De som kjenner ditt navn, har tillit til deg, for du svikter ikke dem som søker deg, Herre" (Sal 9,11).I_

Den medfølelsen Gud viser oss, ber han oss om å vise andre. De impulsive, selvsikre og hevngjerrige bør se hen til han som var saktmodig og ydmyk og ble ført som et lam til slakteren, som en sau som ikke gjør motstand mot dem som klipper den. Pek på ham som våre synder har gjennomstunget og som våre sorger tynget ned. Da vil de lære å tåle, bære og tilgi._

Troen på Kristus kan utbedre enhver karakterbrist, fjerne alt som er urent, rette opp alle feil og utvikle alle edle trekk._

"I ham... har dere fått denne fyllden" (Kol 2,10 Ntr)._

Bønn er nært knyttet til troen, og vi bør søke å forstå den som en helhet. Troens bønn er en Guds vitenskap, en vitenskap vi må forstå hvis vi vil at vårt livsverk skal bli en suksess. Kristus sier: "Alt det dere ber om i bønnene deres - tro at dere har fått det, og dere skal få det" (Mark 11,24 Ntr). Han understreker at våre bønner må være etter Guds vilje. Vi må be om de ting han har lovt, og det vi får, må vi bruke til å gjøre hans vilje. Når betingelsene er oppfylt, er løftet entydig._

Vi kan be om syndstilgivelse, Den Hellige Ånd, et kristelig sinnelag, visdom og kraft til å gjøre hans vilje og alle de gavene han har lovt. Så må vi tro at vi får det vi har bedt om og takke Gud for at vi har fått det. Løftet har gaven i seg, og vi kan leve vårt liv i forsikring om at den gaven vi allerede eier, vil bli virkelighet når vi trenger den som mest._

Bønn er en nødvendighet

Å leve etter Guds ord på denne måten innebærer at vi overgir hele livet til ham. Vi vil stadig føle at vi er avhengige av ham, og hjertet vil strekke seg etter Gud. Vi må be, for bønn er sjelens liv. Bønn i familien og i menigheten (kirken) har sin plass, men det er vårt personlige samvær med Gud som holder liv i sjelen._

Da han var alene med Gud på fjellet, fikk Moses se forbildet til den storslåtte bygningen der Guds herlighet skulle bo. Det er når vi er på fjellet med Gud - når vi er alene med ham - at vi skal betrakte hans store ideal for menneskeheten. Da vil vi bli i stand til å forme vår karakter slik at hans løfte kan bli oppfylt i oss: "Jeg vil bo og ferdes blant dem, jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk" (2 Kor 6,16 Ntr)._

Det var i stunder alene med Gud i bønn at Jesus fikk visdom og kraft. La de unge følge hans eksempel og tilbringe en stille stund sammen med sin Far i himmelen morgen og kveld, og så løfte sine tanker til Gud gjennom dagen. Hvert steg på vår vei sier han: "Jeg er Herren din Gud; jeg har grepet din høyre hånd og sier til deg: Vær ikke redd! Det er jeg som hjelper deg" (Jes 41,13)._

Dette er lekser du bare kan lære fra deg hvis du selv har lært dem. Mange foreldre og lærere sier at de tror på Guds ord, men deres liv fornekter dets kraft. Derfor har ikke undervisningen om Skriften noen større virkning på barn og unge. Det er en ting å behandle Bibelen som en bok med en utmerket morallære som vi følger så lenge den stemmer med tidsånden og vår posisjon i verden. Det er noe ganske annet å betrakte den som det den virkelig er - den levende Guds ord, det ordet som er vårt liv, det ordet som skal forme våre handlinger, våre ord og våre tanker. Vi forkaster Guds ord dersom vi ser på det som noe mindre enn dette. Og denne avvisende holdningen blant dem som bekjenner seg til å tro på Skriften, er den viktigste årsaken til tvil og hedenskap blant vår tids unge._

Ta tid med Gud

Verden er mer hektisk enn noen gang før. Overalt, i underholdning, jag etter penger, kamp om makt og i selve kampen om tilværelsen ser vi en fryktelig kraft som legger beslag på kropp og sinn og sjel. Midt i dette galskapens ville jag taler Gud. Han ber oss tre til side og være hos ham. "Stans og innse at jeg er Gud!" (Sal 46,10)._

-Selv når de holder andakt, er det mange som går glipp av velsignelsen av å være virkelig nær Gud. De har det altfor travelt. De skynder seg inn til Kristi kjærlighets nærvær, kanskje blir de hos ham et øyeblikk, men de venter ikke på det han vil si dem. De har ikke tid til å bli værende hos den guddommelige læreren. De bærer fortsatt sine byrder når de haster tilbake til arbeidet._

Disse arbeiderne vil ikke oppleve virkelig framgang, ikke før de lærer hvordan de kan få kraft. De må ta tid til å tenke, be og vente på Gud så de kan få ny fysisk, mental og åndelig kraft. De trenger å bli løftet av hans Ånd. Når det skjer, vil de få nytt liv. Trettheten vil forsvinne fra kropp og sinn, og byrdene vil bli løftet fra hjertet.

Et øyeblikk sammen med ham er ikke nok. Vi trenger personlig kontakt med Kristus, og da må vi ta tid til å sitte ned sammen med ham. Det vil bli en stor dag for barna i våre hjem og

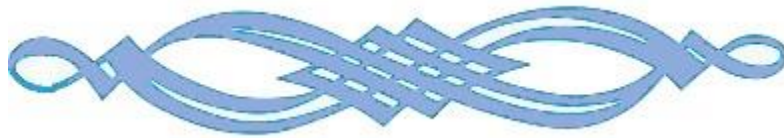
elevene på våre skoler når foreldre og lærere får oppleve den dyrebare erfaring som Salomo beskriver slik:

"Som et epletre blant skogens trær,

Slik er min venn blant unge menn.

Å sitte i hans skygge er min lyst og glede,

Hans frukt er søt for min gane" (Høys 2,34). r

I Påvente av Slutten

